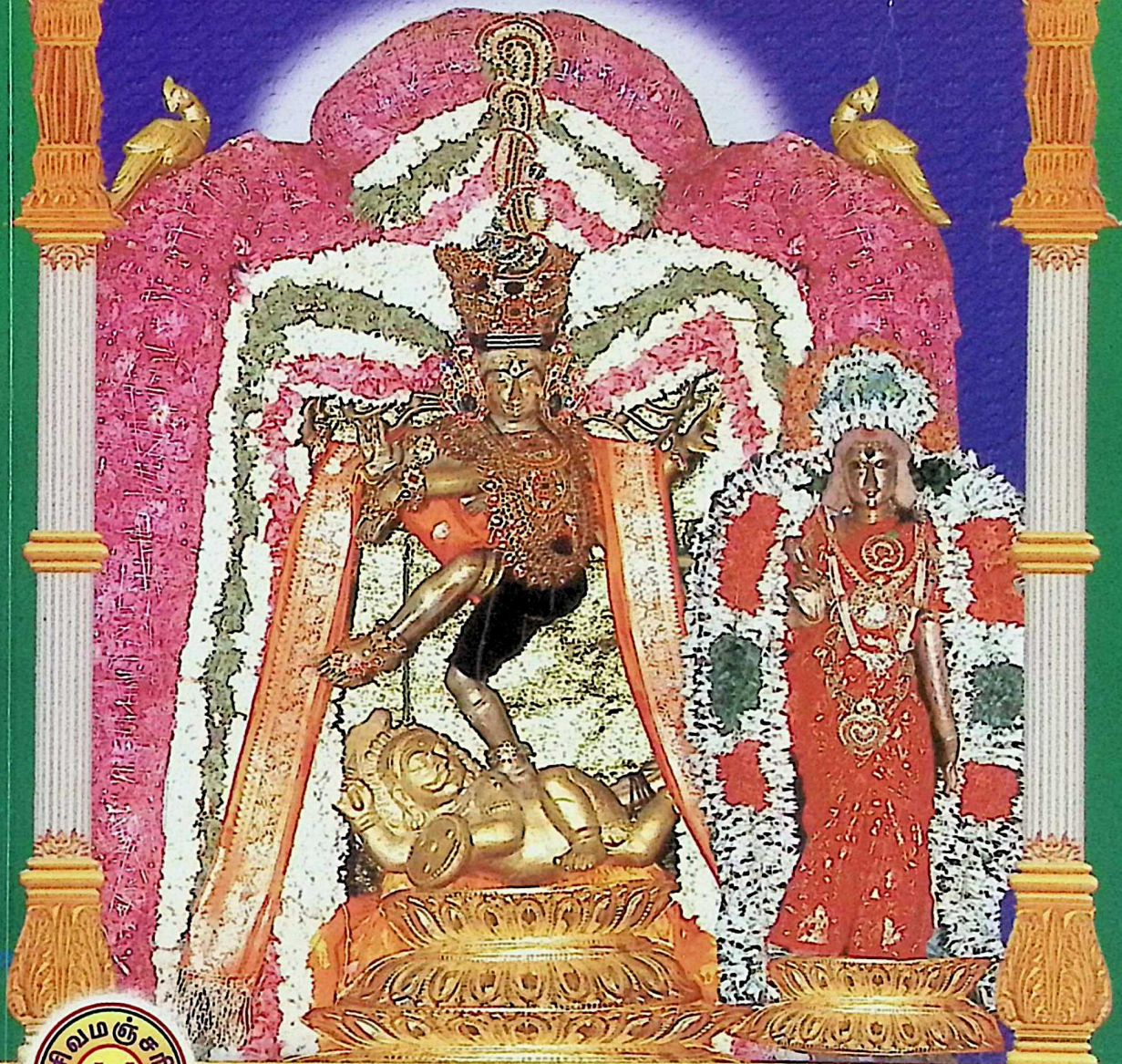

சிவ மஞ்சரி

நுரை. ச. அருணவசந்தன்

உ
சிவமயம்

சிவமஞ்சரி

- பதினோராம் தொகுதி -
[பக்கங்கள்-1601 முதல் 1760 வரை]

ஆசிரியர்

சிவமஞ்சரிச் செம்மல், அருட்பணிஅரசு, சிவசேவா ரத்னம்
புரசி. ச. அருணவசந்தன்

சிவமஞ்சரி - பதினோராம் தொகுதியின் இந்த முதற்பதிப்பு

ஸ்வஸ்திஸ்ரீ கர வருஷம் கப்பசி மாதம் ஆறாம் நாள் (26-10-2011)

தீபாவளி நன்னாளை அடுத்த கௌரவர்களாக விரத நன்னாளில்,

சென்னை மத்திய தோல் ஆராய்ச்சி நிறுவன மேனாள்விஞ்ஞானி

சித்தாந்தரத்தினம், வி.ஆறுமுகம் அவர்களும்,

சென்னை ஸ்ரீ மல்லிகார்ஜுன சேவா டிரஸ்ட் தலைவி

செல்வத்திருமதி. H. கோமதி அவர்களும்

அளித்த நல்லாதரவினைக் கொண்டு வெளியிடப்பட்டது

சிவசந்திரி கலைக்கூடம்

29, பீமண்ணா முதலி தோட்டத் தெரு, ஆழ்வார்பேட்டை, சென்னை-18

நூலின் விவரம்

நூலின் பெயர்

சிவமஞ்சரி

(பதினோராம் தொகுதி)

(11)

நூலின் ஆசிரியர்

பூசை. ச. அருணவசந்தன்

பதிப்பு ஆண்டு

முதற் பதிப்பு- 2011

உரிமை

ஆசிரியருக்கு

பதிப்பாளர் / ஆசிரியர்

பூசை. ச. அருணவசந்தன்

முகவரி

ப. எண். 29, பீமண்ணை முதலி கார்டன் தெரு
ஆழ்வார்பேட்டை, சென்னை 600 018.
அலைபேசி : 99411 24964

பக்கங்கள்

8+160 ஆக 168பக்கங்கள்

நூல் அளவு

கிரௌன் 1.4 -(24 c.m. x 18.2 c.m.)

அச்சிட்டுள்ள பரப்பளவு

21.5 செ.மீ x 15.2 செ.மீ

பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள தாள்

பலாபூர் எச்.பி புள் கிரௌன் 11.6 கி.கி.

பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள எழுத்துக்கள்

10.8 புள்ளிகள்

மின் அச்சுக் கோர்வை

சிவசுந்தரி , செங்குழந்தி பிள்ளையார் கோயில்தெரு
மயிலாப்பூர் சென்னை -4.

மறுதோன்றி அச்சகம்

ஸ்ரீ ஆப்செட் பிரிண்டர்ஸ்
3, பழைய ஜெயில் ரோடு, தங்கசாலை ,
சென்னை 1.போன் 25283554

நூலின் பொருள்

சிவபெருமானைப்பற்றி, புராணங்கள், வடமொழி
தமிழ்வேதங்கள், தலவரலாறுகள்
ஆகியவற்றிலிருந்து தொகுக்கப்பட்ட செய்திகள்
தனித்தனி தலைப்புகளில்

விலை

ரூபாய் 100/-

நூலகக் குறியீட்டு எண்

-

அட்டையில்- ஸ்ரீ சிவகாமி அம்பிகை உடனாய நடராஜப்பெருமான்

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

முகவுரை

அகிலம் அனைத்தையும் தனது ஆட்டத்தால் இயக்கிக் கொண்டிருக்கும் ஆனந்தமா நடராசப் பெருமானின் பெருங்கருணையால் சிவமஞ்சரியின் பதினோரா வது தொகுதி தங்கள் கரங்களில் தவழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. இதனுள் இடம் பெற்றுள்ள ஐந்து மலர்களில் மூன்று மலர்கள் சிவபெருமானின் அற்புத ஆனந்த நடனங்களையும், அவை நிகழும் சபைகளைப் பற்றியும் இயன்றவரையில் எடுத்துரைப்பதாக உள்ளன. மற்றைய இரண்டில் சிவபெருமான் மண்ணாளம் மன்னர் தமக்குள் மாண்பார்கி நிற்பதனையும், மற்றது சிவாபரணங்களில் முதன்மை பெற்றதான நாகங்கள் சிவவழிபாட்டில் பெற்றுள்ள சிறப்புக்களைக் கூறுவதாகவும் அமைந்துள்ளன.

ஆனந்த நடராசராகவும், சபாநாயகராகவும், ஊர்த்துவ தாண்டவராகவும் பெருமான் விளங்கி அருள் பாலித்துக் கொண்டிருப்பதை இந்நூல்களில் இயன்றவரை கண்டு மகிழ்கிறோம். இந்த இனியவேளையில் இம்மலர்கள் மணம் பரப்பத் துணைநின்ற அனைவரையும் போற்றி அன்பர்களுக்கு எமது இதயம் கனிந்த நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

சிவமஞ்சரியின் முதல் இதழைக் கண்ணுற்றகாலம் தொடங்கி சிந்தையாலும் செயலாலும் ஓயாது அருளாசி வழங்கிப்

பல்லாற்றானும் உதவிவரும் திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடு துறை ஆதின குருமகா சந்நிதானம் சீவன் சீவப் பிரகாச தேசிக பரமச்சர்ய சுவாமிகள் பொன்னார் திருவடிகளைப் போற்றி வணங்கி மகிழ்கிறேன்.

இப்பணியில் அருள் உதவி செய்து வரும் எனது வணக்கத்திற்குரிய குரு நாதர் குருஜி ஆர். துரைராஜன் (எ) பத்மநாபன் அவர்களைப் போற்றி வணங்குகிறேன். அவர் பெரும் பொருட் செலவில் பல்வேறு திருப்பணிகளைச் செய்து வரும் நிறை தவச் செல்வர் நுங்கம்பாக்கம் அருள்மிகு அகத்தீசுவரர் ஆலயத்தில் தினந்தோறும் தன் கைப் பட ஏராளமான தீபங்களை ஏற்றியும், நீர் சுமந்தேத்தியும் மலர்ப்பணி செய்தும் சிவசேவை செய்து வருபவர்.

எனது சிவப்பணிகளுக்கும் தெய்விகப்பணிகள் அனைத்திற்கும் துணைநின்று வரும் எனது அன்பிற்கினிய சகோதரி தீருமதி. அனந்தலட்சுமி அவரது கணவர்கயிலைப் புனிதர் சீவத்திரு. வரத. வீரராகவன் தம்பதியருக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நுங்கம்பாக்கம் எல்.வி.ஜே.பீல்டர்ஸ் உரிமையாளரும் சிவசுந்தரி அறக்கட்டளையின் நிறுவனருமான திருப்பணிச் செல்வர் அருட்பணி அரசு எம்.வி.ஜெய்சங்கர் அவர்கள் நல்லாதரவை வழங்கி வருகின்றார்கள். அவருக்கு இனிய நன்றி உரித்தாகுக.

இந்தஐந்துமலர்களும் தனித்தனியே அன்பர்களின் நல்லாதரவுடன் பல்வேறு காலங்களில் இலவச வெளியீடாக வெளி வந்தன. ஐம்பத்தோராவதான ஸ்ரீசபா நாயகர் திருவாதிரை (22.12.2010) நாளிலும், ஐம்பத்து இரண்டாவதான ஸ்ரீ ஆனந்தத் தாண்டவர் (7.7.2011) ஆனித் திருமஞ்சன நாளிலும், ஐம்பத்துமூன்றாவதான ஊர்த்துவ தாண்டவர் (2.3.2011) மகாசிவராத்திரி நாளிலும், ஐம்பத்து நான்காவதான ஸ்ரீநாகநாதர் (5.11.2010) தீபாவளியன்றும் ஐம்பத்தைந்தாவதான ஸ்ரீராஜராஜேஸ்வரர் (6.9.2011) ஆவணி மூல நாளிலும் வெளிவந்தன.

நடராசர் பற்றிய மூன்றுமலர்களுக்கும் சென்னை சைதாப் பேட்டை ஸ்ரீநகர் காலனி நுண்கவின் கலை ஓவியர் பிரம்மஸ்ரீ.ஸ்ரீவிவாசன் அவர்கள், பெங்களூரு ஸ்ரீ.நாபயன்செல்வன், சென்னை நுங்கம்பாக்கம் ஸ்ரீ.எம்.வி.ஜெய்சங்கர், சென்னை வாரண் ரோடு பாலவிநாயகர் கோயில் அருச்சுனர் சிவாகமஸ்ரீ முத்துக்குமாரசுவாமி சீவாச் சாரியார், கோவை.மு.அபிராமன் முதலானவர்கள் உதவி புரிந்தனர். இராஜ ராஜேஸ்வரர் விவரம் திரட்டும் பணிகளுக்கு உதவிய துடன் அரிய கருத்துக் களை அளித்தவர் சென்னை தொல்லியல் துறை மேனாள் அதிகாரி இரா. பூங்குன்றன் அவர்கள். சென்னை மயிலாப்பூர் திரு. சங்கர்-தேவிகா தம்பதியரும் உதவினர். இவர்களுக்கு எமது நன்றி உரித்தாகுக. இவ்வெளியீடுகளுக்கு உதவியருளிய நண்பர்களை வாழ்த்தி வணங்குகின்றேன்.

இந்த இனிய வேளையில் நமது பணிகளுக்குத் துணைநிற்கும் அனைவரையும் போற்றி மகிழ்கிறேன்.

சிவமஞ்சரியின் அச்சுப் பிரதிகளைப் படித்துச் செம்மைப்படுத்தி உபகரித்து வரும் அடையாறு கற்பகம் கார்டன்ஸ்

பிரம்மஸ்ரீ.ஜி.எஸ். நடராஜன் அவர்களை வணங்கி மகிழ்கிறேன். இவருடைய குமாரர் என்.பாலு (எ) பாலசுப்பிரமணியன் (ஸ்பீகன்-பிரின்டர்ஸ்) அவர்களும் அனேக உதவி களைச் செய்து வருகின்றார்.

இந்நூலுக்குத் தேவையான ஓவியங்களை வரைந்தளித்த மயிலை ஸ்ரீ.காசீஸ்தபதியார் கோவி(எ) கோவிந்தராஜன் ஆகியோருக்கும் எமது நன்றி உரித்தாகுக.

மேலும் தேவையான படங்கள் தமிழ்நாடு தொல்லியல்(ம)அருங்காட்சியத் துறையினரிடமிருந்தும் திருவாவடு துறை ஆதினத்திலிருந்தும் பெறப்பட்டன. இந்திய மத்திய தொல்லியல்துறை மேனாள் அதிகாரி திரு.தீயாக. சத்தியமூர்த்தி அவர்களும், மயிலை ஆர்.ராஜா இன்னும் பல அன்பர்களும் அளித்தார்கள். இவர்கள் யாவருக்கும் எங்கள் இதயம் கனிந்த நன்றி உரித்தாகுக.

இந்நூலினைப் பலருக்கும் அறி முகப் படுத்தி நல்லாதரவினைத் தேடித் தந்து வரும் சிதம்பரம் பிரம்மஸ்ரீ ஜி. பரமேஸ்வர தீக்ஷிதர் அன்பர்கள், பரமக்குடி திரு(ம) திருமதி. ஹர்வாசு தேவ் தம்பதியினர் அவர்களுக்கும், திருச்சி திருமிகு. மருதவாணன், சிதம்பரம் சீனு.அருணாசலம், நெய்வேலி கிருஷ்ண மூர்த்தி முதலியோருக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நமது பணிக்கு வேண்டிய நூல் ஆதாரங்களைத் திரட்ட உதவியாக இருந்து வரும் டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதைய்யர் நூலகத்தினர்க்கு எங்கள் நன்றி.

இந்நூல் அச்சிடுவதற்கு உதவியாக கணினி தட்டச்சு செய்துதவிய திரு.சு. கதிர்வேலு அவர்களுக்கும், நிழற்பிரதி களைச் செய்து தந்த சத்தியா பிராஸஸ் திரு. ராதாகிருஷ்ணன் அவர்களுக்கும் நன் முறையில் அச்சிட்ட

தொடர்ச்சி 6-ஆம் பக்கம்..

நன்றி மலர்கள்

இறைவனின் திருவருளால், இந்தத் தொகுதி விரைந்து வெளி வர வேண்டும் என்பதற்காகக் கீழ்க்காணும் அன்பர்கள் முன்தொகை வெளியிட்டுத் தொகை அளித்து உதவிபுரிந்துள்ளார்கள். இவர்களுக்கு 'எனது பணிவார்ந்த அன்பையும், நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அன்பர்கள் அனைவருக்கும் உண்ணாமுலை அம்பிகை உடனாய அண்ணாமலை எம்மண்ணல் சகல செல்வ சௌபாக்கியங்களையும் அளித்து அருள்பாலிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கின்றேன்.

வாழ் நலம் சூழ அன்பர் யூசை ச. அருணாவசந்தன்

வேதந்தி. ப்ரம்மஸ்ரீ ஜி. பரமேஸ்வரதீக்ஷிதர்
சிதம்பரம்

இருமொழிச்சீராளர். திருவையாறு வே. ரமணன்
இருப்பு சிதம்பரம்

ப்ரம்மஸ்ரீ P.B. வெங்கட்ராமன்
ஆஷியானா சென்னை-18

திருமதி. பிரேமா வெங்கட்ராமன்
ஈஞ்சம்பாக்கம், சென்னை-41.

திரு. டி. கே. நீலகண்டன்,
அமைந்தகரை, சென்னை-29

சிதம்பரம் சீனு. அருணாசலம்
(அண்மையாளர், சைவசித்தாந்தபரிநி மையம்)

தங்க. செண்ணகுமார்
இராமாபுரம், சென்னை

டாக்டர். வி. பி. ஆர். வரதராஜன்
ராமராஜ் பாண்டியன் கிளினிக், சென்னை-4

திரு. ஏ. வெங்கடேசன்
கோரல் மினார், சென்னை-28

திரு. நாராயணன்,
அம்பத்தூர், சென்னை

மோகனசம்பத், ராஜசிம்ம மகேந்திரன்
பெருமாளகரம், சென்னை

தவத்திரு. நாராயண யோகியார்
தீர்த்தமலை. சேலம் மாவட்டம்

சிவஸ்ரீ. எஸ். சங்கர்
மாடம்பாக்கம், சென்னை

சிவத்திரு. எம். சச்சிதானந்தம்,
தனலட்சுமி வங்கி, சென்னை

சித்தாந்த ரத்தினம். S. ரவீந்திரன்
தனலட்சுமி வங்கி, சென்னை

திருமதி. S. பத்மா
தனலட்சுமி வங்கி, சென்னை

திரு. ஜி. டி. நாடியன் செல்வன். பெங்களூரு
திருச்சிற்றம்பலம் ஆர். பாஸ்கர். பெங்களூரு

திருமதி. சியாமளா ஸ்ரீநிவாசகோபாலன்
மேனாள் எஸ். பி. ஐ. அதிகாரி, சென்னை

தில்லை. கார்த்திகேயன்
பொரசங்குறிச்சி, கள்ளக்குறிச்சி

திரு. என். கார்த்திகேயன். திருவல்லிக்கேணி
கயிலைமணி திருமதி பானுமதி மாதவன்,
திருவல்லிக்கேணி

சிவத்திரு மு. அபிராமன் கோவை
பேராசிரியர். சத்யநாராயணா

ஐ. ஐ. டி. கிண்டி, சென்னை

திரு. டி. மருதவாணன், திருச்சி
தலைவர், பன்னிருதிருமுறைமன்றம்

சித்தாந்தரத்தினம் டாக்டர் C. ரவிகுமார்
சற்குரு பல் மருத்துவமனை, புதுவை

குகஸ்ரீ எஸ். குமார்

மேனாள் ஸ்டேட்டோபேங்க் அதிகாரி, திருப்பூர்

திரு. கே. பி. பி. பன்னிசெல்வன்

கூடுதல் பதிவாளர், தமிழ்நாடுபதிவுத்துறை குழுவும்

சிற்புரீ சாமி. சுப்பையா ஸ்தபதியார் (குமாரர்)
 சிவபுரீ. சுவாமிநாதன்(சிவா)காஞ்சீபுரம்
 திருப்பணிமணி .மயன்
 ஆன்மிக எழுத்தாளர், கோவை
 திரு.ட.ஆறுமுகம்,
 (மேளாள சுகாதாரஅதிகாரி, சென்னை மாநகராட்சி)
 திரு. மல்லி. ஜீனேந்திரதாஸ்
 துணை இயக்குநர் சி.எல்.ஆர்.ஐ. சென்னை
 திருமிகு. எம்.எஸ். ராமகிருஷ்ணன்
 பாண்டிச்சேரி
 திருமிகு. A.கோவிந்தராஜன்
 மயிலாப்பூர், சென்னை-4
 டாக்டர். திருமிகு. T.K. தேவராஜன்
 திருமழிசை, சென்னை-124

சிவபுரீ வி.எஸ். கல்யாணராமன் ஐ.பி.எஸ்(ஓ)
 சுக்ருதா, மாநாதி நகர், பெங்களூரு.
 சிவபுரீ. வி. ராம்குமார்
 ஸ்ரீவத்தம், கோடம்பாக்கம், சென்னை-24
 திரு. S.கிருஷ்ணமூர்த்தி
 நெய்வேலி
 சிவபுரீ திரு. R.சிவக்குமார், நெய்வேலி
 அமைப்பாளர், சைவ சித்தாந்த பயிற்சிமையம்
 சிவபுரீ திரு. இராமலிங்கம்.
 நெய்வேலி -2
 குருஜி. கே.கே. கோபாலன்சர்மா,
 பரமேஸ்வரி நகர், அடையாறு, சென்னை-20
 பிரம்மபுரீ சுந்தர. கிருஷ்ணமூர்த்தி
 டிரஸ்டுஸ்கொயர், அயன்புரம். சென்னை

திருமிகு. இரா. இராமச்சந்திரன். நாமபல். சென்னை

...4ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி

ளித்த ஸ்ரீ ஆப்செடீரீண்டீஸ் உரிமை யா
 ளர்கள் திரு.சுந்தர மூர்த்தி, திரு. செல்வராஜ்
 ஆகியோருக்கும் எனது நன்றியைத்
 தெரிவித்துக் கொள் கிறேன்.

எனது வாழ்க்கைத் துணைவி
 திருமதி.கே. வசந்தா எனது அனைத்துச் சிவப்
 பணிகளும் நன்கு நடைபெறுவதற்கு
 ஏதுவாக இல்லப் பொறுப்புகள் அனைத்
 தையும் தானே ஏற்றுக் கொண்டு உதவி
 யாக இருந்து வருகிறாள். அவளுக்கு
 இந்த வேளையில் எனது நன்றியைத்
 தெரிவித்துக் கொள் ளுகின்றேன்.

தீபாவளி ,கேதார கௌரி விரதம்
 26.10.2011, புதன்கிழமை

மேன்மைகொள் சைவந்தி விளங்குக உலகமெல்லாம்

அன்பர்கள் அனைவருக்கும் உண்ண
 முலை அம்பிகை உடனாகிய அண்ணாமலை
 யம்மண்ணல் சகல செல்வயோக மிக்க
 பெருவாழ்வை அளித்து அருள்பாலிக்க
 வேண்டுமென்று அவருடையபொன்னார்
 திருவடிகளைப் போற்றிப் பணிந்து
 வேண்டுகின்றேன்.

திருமயிலாபுரியில் புன்னைமர நீழ
 லில் வளர் பொற்கொடியான கற்பக வல்லி
 உடனாய கபாலீசுவரப் பெருமானின் திருவருள்
 எங்கும் நிறைந்து எல்லோரையும்
 மகிழ்ச்சியுடன் வாழ வைக்க வேண்டு
 மென்று பிரார்த்திக்கின்றேன்.

இங்ஙனம் என்றும் சிவப்பணியில்

யூசை. ச. சிவசென்சீவம்

யூசை. ச. அருணாவந்தன்(எ)

யூசை. ச. ஆட்சிசீங்கம்

சிவமஞ்சரி

சிவபெருமானின் பெருமைகளைப் பேசும் நூல்

சிவபெருமானுக்குச் சொல்லாற் கட்டப்பட்ட திருக்கோயில்

இந்நூலின் உள்ளே....

	பக்கம்
மலர் 51 ஸ்ரீ சபாநாயகர்	1601
மலர் 52 ஸ்ரீ ஆனந்ததாண்டவர்	1633
மலர் 53 ஸ்ரீ ஊர்த்துவதாண்டவர்	1665
மலர் 54 ஸ்ரீ நாகநாதர்	1697
மலர் 55 ஸ்ரீ ராஜராஜேஸ்வரர்	1729

சிவசுந்தரிகலைக்கூடம்

29, பீமண்ண முதலி தோட்டத் தெரு.

ஆழ்வார்பேட்டை, சென்னை 600 018.

பேரன்புடையீர், சிவநேயச் செல்வப் பெருந்தகையீர்,

சிவபெருமானின் எல்லையில்லாத பெருமைகளை இயன்றவரை விளக்கும் வகையில் சிவமஞ்சரி என்ற தொடர் நூலை எழுது கலைக்கூடம் வெளியிட்டு வருகின்றது. இதனை 60 தலைப்புகளில் சிறந்த புகைப்படங்கள் வரைபடங்களுடன் நேர்த்தியாக அச்சிட்டு வெளியிட முனைந்து, செயல்பட்டு வருகிறோம். (தடித்த எழுத்தில் உள்ள 5 நூல்கள் இந்த பதினோராம் தொகுதியில் இடம் பெற்றுள்ளன). இவை

1. சிவமே செம்பொருள்	21. கேதார கௌரிசுவரர்	41. பூதலிங்கேசுவரர்
2. மச்சேந்திரர்	22. அம்பிகாபதிஸ்வரர்	42. இராட்சதலிங்கம்
3. திருவாவடுதுறைஆதினம்	23. அரம்பேசுவரர்	43. சப்தரிஷீசுவரர்
4. முகலிங்கம்	24. ஸ்ரீகாளீசுவரர்	44. தட்சிணாமூர்த்தி
5. பிரதோஷம்	25. திருமணக்கோலநாதர்	45. சிவாசாரியர்கள்
6. பசுபதி	26. பிரம்மபுரிசுவரர்	46. புஷ்ப ரதீசுவரர்
7. உமாமகேஸ்வரர்	27. பன்னிருதிருமுறை அறிமுகம்	47. கங்காதீசுவரர்
8. ஐந்தாம் சிவபெருமானும்	28. வேதஆகம புராணீசுவரர்	48. எட்டாம் சிவபெருமானும்
9. திருக்கயிலாயம்	29. திருமாலீசுவரர்	49. விருந்திட்டீசுவரர்
10. மகாசிவராத்திரி	30. மூவராய்நின்ற முதல்வன்	50. சிவாலயத் திருவிழாக்கள்
11. ஸ்ரீருத்திரர்	31. ஸ்ரீவீரட்டகாசர்	51. சபாநாயகர்
12. ஆதித்யேசுவரர்	32. ஸ்ரீகாலசம்ஹாரர்	52. ஆனந்தத் தாண்டவம்
13. சோமஸ்கந்தர்	33. ஸ்ரீமன்மதேசுவரர்	53. ஊர்த்துவ தாண்டவர்
14. சைவ சமய சாத்திரங்கள்	34. ஸ்ரீதிரிபுராந்தகர்	54. நாகநாதர்
15. ஸ்ரீதியாகராஜர்	35. ஸ்ரீவீரபத்திரர்	55. இராஜராஜேசுவரர்
16. சந்திரசேகரர்	36. தீபமங்களேசுவரர்	56. பறவைகளும் பரமனும்
17. அக்ஷீஸ்வரர்	37. தலவிருட்சங்கள்	57. ஜராவதீசுவரர்
18. சித்தீசுவரர்	38. ராஜகோபுராங்கள்	58. சிவாயுதங்கள்
19. அகத்தீசுவரர்	39. விமானேசுவரர்	59. சிவாலயப் பரிவாரங்கள்
20. அதி(க்) தியாகராஜர்	40. தீர்த்தேசுவரர்	60. பைரவர் என்பனவாகும்

மொத்தம் 2000 பக்கங்களுக்கும் அதிகமான அளவில் வெளிவரும் இந்நூல்

சிவபெருமானுக்குச் சொல்லால் கட்டப்படாத திருக்கோயிலாகும்

இந்நூல் ஆசிரியர் பூசை ச. அருணவசுந்தன், ஓதுவார் மரபில் வந்த சைவநெறியாளர். சென்னை பல்கலைக்கழகத்தில் முதல்கலைப்பட்டம் பெற்றவர். தமிழகமெங்கும் பயணம் செய்து ஏறத்தாழ 20,000 கோயில்களைத் தரிசித்தவர். தான் கண்டும் கேட்டும் உணர்ந்த செய்திகளைப் பதினெண்புராணங்கள், எதய்வத்திருமுறை நூல்கள், தலவரலாறுகள், கல்வெட்டுகள், செவிவழிச் செய்திகள் ஆகியவற்றின் விளக்க, குறைந்த விலையில் நிறைந்த செய்திகளைத் தாங்கி, சிவமஞ்சரி வலம் வருகிறது. இவருடைய பணியைப் பாராட்டி திருவாவடுதுறை ஆதினம் குருமகா சந்நிதானம் சீர்வளர்சீர் சிவப்பிரகாச தேசிக பேரவையினர் அருட்பணி அரசு என்ற பட்டத்தையும், சேலம் அறுபத்து மூவர் விழாக் குழுவினர் சிவசேவாரத்தினம் எனும் விருதையும் அளித்து கௌரவித்துள்ளனர்.

ஸ்ரீ சிற்சபேசாய மங்களம்! சிதம்பரேசாய மங்களம் !!

ஸ்ரீ சபா நாயகர்

உலகத்தைப் படைத்த இறைவன் தொடர்ந்து அது செயல்பட, படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், அருளல், மறைத்தல் என்ற ஐம்பெரும் கூத்துக்களை ஓயாது ஆடிக் கொண்டிருக்கின்றான். அவன் ஆடிக் கொண்டிருக்குமிடம் சபை என்றழைக்கப் படுகிறது. சபையின் ஒப்பற்ற நாயகனாக இருப்பதால் அவன் சபாநாயகன் என்று அழைக்கப்படுகின்றான்.

தில்லையம்பலவாணனாகிய நடராச மூர்த்திக்குரிய சிறப்புப் பெயர்களில் சபா நாயகன் என்பது முதன்மை பெற்றதாகும். அவருக்கு சிற்சபேசன், கனகசபேசன் என்னும் பல பெயர்கள் சபையோடு ஒட்டியதாக வழங்கப்படுகிறது. சிதம்பரம் நடராசர் கோயில் அதற்குரிய ஆவணங்களில் சபா நாயகர் கோயில் என்றே அழைக்கப் படுகிறது. சபைக்குப் பதியாக (தலைவனாக) இருப்பதால், நடராசப் பெருமானை சபாபதி என்று அழைக்கின்றனர். தில்லையில் பெருமான் சிற்சபேசனாகவும் இரத்தின சபாபதியாகவும் அவர் விளங்குகின்றார்.

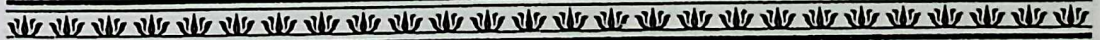
சிவபெருமான் மேற்சொன்ன ஐந்தொழிலையும் ஒருசேரப் புரியும் ஆனந்தத் தாண்டவத்தை ஆடிக் கொண்டிருக்கும் சபை தில்லையம்பலத்திலுள்ள சிற்சபையாகும். அத்துடன் திருநெல்வேலி, மதுரை, திருவாலங்காடு, திருக்குற்றாலம் ஆகிய

நான்கு தலங்களிலுள்ள சபைகளையும் சேர்த்து பஞ்ச சபைகள் என அழைக்கின்றனர். இவை முறையே தாமிரசபை, வெள்ளியம்பலம் (ரஜிதசபை), இரத்தின சபை, சித்திரசபை என்று அழைக்கப்படுகின்றன.

திருப்புத்தூர் புராணம் பெருமான் ஐந்தொழிலை நடத்தும் ஏழு தாண்டவங்களை ஏழு சபைகளில் ஆடிக் கொண்டிருக்கின்றான் என்று கூறுகிறது.

சிவபெருமான் ஆடும் சபைகளைப் பற்றிய செய்திகளை விரிவாகக் கூறும் வகையில் சிவமஞ்சரியின் ஐம்பத்தியோராவது மலரான இந்நூல் சபாநாயகன் என்னும் பெயரில் மலர்கிறது. இதிலுள்ள சபாநாயகர் பற்றிய செய்திகளுடன், பேரண்டம் செயல்பட அவர் ஆடிக் கொண்டிருக்கும் ஐம்பெரும் தாண்டவங்களையும் அதை விளக்கி நிற்கும் நடராசத் திருமேனிகளின் விளக்கங்களையும் கண்டு மகிழத் தங்களை அன்புடன் அழைக்கிறோம்.

சிவகாமி அம்பிகை உடனாய சிதம்பரநாத சிற்சபேசன் அன்பர்கள் யாவருக்கும் சகல செல்வ யோக மிக்க பெருவாழ்வை அளித்தருள வேண்டுமென்று அவரது பொன்னார் திருவடிகளைப் போற்றி வணங்கி மகிழ்கிறோம். - சிவசுந்தரி

நடன சபா நாயகன்

உயர்ந்தோர்களும் கலை வல்லுநர்களும் கலா ரசிகர்களும் கூடியிருக்குமிடம் சபை எனப்படும்.

தமிழில் அவை என வழங்கும் சொல்லே வடமொழியில் சபை என்று வழங்குகிறது. சபை என்பது தனக்கென உள்ள உறுப்பினர்கள் கூடியிருக்கும் இடத்தைக் குறிக்கின்றது. ஊர்மக்களின் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய கூட்டம் கிராமசபை எனப்பட்டது. அரசனும் அவனது மந்திரிகளும் படைப் பிரதானிகளும் கூடியிருந்து அரசாங்க அலுவல்களைச் செய்யுமிடம் அரசவை என்றழைக்கப்பட்டது.

இறைவன் ஆடுமிடமும் சபை எனப்படுகிறது. மந்திர மாமுனிவர்களும், ரிஷிகளும், அன்பர்களும் மேன்மை பெற்ற விலங்குகளும் பறவைகளும் வீற்றிருக்கும் பெரிய சபையில் பெருமான் ஆடுகின்றான். இது தேவசபை (அல்லது) நிருத்தசபை எனப்படும்.

ராஜசபையின் நாயகன்

நாடு நலம் பெறவும், மக்கள் வளமாக வாழவும், பகையின்றி அச்சமின்றி சுகமாக இருக்கவும், ஒரு வலிமை மிக்க தலைவன் தேவைப்படுகின்றான். அந்தத் தலைவனை மன்னன் என்று அழைக்கிறோம். மன்னன் என்பது வடமொழியில் ராஜாவைக் குறிக்கிறது. ராஜ்யத்தை ஆளும் தகுதியும் திறமையும் வாய்ந்தவனே ராஜன் எனப்படுகிறான். மன்னன் தனது குடிமக்கள் நலமுடன் வாழ, கொலுவீற்றிருந்து அரசாணையைச் செலுத்துமிடம் அரசவை அல்லது ராஜசபை என்று அழைக்கப்படுகிறது.

பிரபஞ்சத்தைப் படைத்து வழிநடத்துபவனான சிவபெருமான் ராஜாக்களுக்கு எல்லாம் ராஜாவான மகா ராஜனாவான். அவன் தனது திருநடனத்தாலேயே பிரபஞ்சத்தைப் படைத்துச் செயல்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறான். அவனது ராஜசபையாக இருப்பது சிதம்பரம் ஆகும்.

இங்கு திருமால் மிருதங்கம் வாசிக்க, இந்திரன் புல்லாங்குழல் இசைக்க, சரஸ்வதி வீணைமீட்ட, லட்சுமி கரதாளமிட்டுப் பாட, பிரமன் தாளமிட, தும்புரு, நாரதர் சுருதி மீட்ட நந்தி முழவு முழக்க, நாகர்கள் மணி விளக்கு ஏந்த, பானுகம்பன் சங்குகளை முழக்க, உமையவளும் சகல தேவர்களும் கண்டு மகிழ்ச் சிவபெருமான் திருநடம் புரிகின்றான்.

இப்படி ஒப்பற்ற பெரும் சபையில் தனிப்பெரும் நாயகனாக நின்று பெருமான் திருநடனம் புரிவதால் அவனைச் சபா நாயகன் என்று அழைக்கின்றனர்.

அன்பர்கள் பெருமான் ஆடிக்கொண்டிருக்கும் சபைகளைப் போற்றி வழிபடுகின்றனர். இவற்றில் புராணச் சிறப்பு மிக்க சபைகள் தனிப்பெயர்களுடன் அழைக்கப்படுகின்றன. மக்கள் பெருமானின் மீதுள்ள பக்தியால் சபா நாயகம், சபாபதி, கனகசபை, சிற்சபை முதலிய பெயர்களைச் சூட்டிக் கொள்கின்றனர்.

அது பிரபஞ்சத்தின் இருதய தானமாக விளங்குகிறது. சிதம்பரத்திலுள்ள சிற்றம்பலமே சிவ பெருமானின் ராஜ சபையாகும். அங்கிருந்து ஆடும் ஆட்டத் தால், ஆணைகளைச் செலுத்தி பிரபஞ்சத்தை இயக்குகிறான். அதனால் சபாநாயகன் எனப் படுகிறான்.

அனைத்துப் பெரிய சிவாலயங்களிலும் நடராசருக்கென அமைந் துள்ள சந்நிதி சபை என்றே போற்றப் படுகிறது. அதில் ஆடிக்கொண்டிருக்கும் பெருமானைச் சபாநாயகர் என்று போற்றுகின்றனர். அவர் எழுந்தருளித் தீர்த்தம் அளிக்கும் விழா சபாநாயகர் தீர்த்தம் என்றழைக்கப்படுகிறது.

தினமும் மாலைக்கால வழிபாட்டைச் சபாநாயக ரீபமிருந்து தொடங்க வேண்டுமென்று பூஜாபத்தி நூல்கள் கூறுகின்றன. சபாநாயகர் வழிபாடு சைவத்தில் முதன்மை பெற்றதாக உள்ளது.

ந் ந் ந் ந் ந் ந்

இறைவன் ஆடும் சபையின் பல்வேறு பெயர்களான அம்பலம் -அரங்கம்- மன்றம்- பொது முதலியன

இறைவன் நடனம் ஆடுமிடங்கள் அவற்றின் தன்மை, வடிவு, சூழல், கூடியிருப்பவர் முதலியவற்றின் அடிப்படையில் அவை அம்பலம், அரங்கம், மன்றம், பொது என்ற பல்வேறு பெயர்களால் அழைக்கப்படுகின்றன. இச்சொற்கள் இப்போது ஒரே பொருளில் ஆளப்படுகின்றன. ஆனால், இவை ஆடுமிடம் என்ற பொதுத்தன்மை கொண்டிருந்தாலும் தனித்தனி சிறப்புகளைத் தன்னகத்தே கொண்டவை. இது பற்றிய செய்திகளை இங்கே காணலாம்.

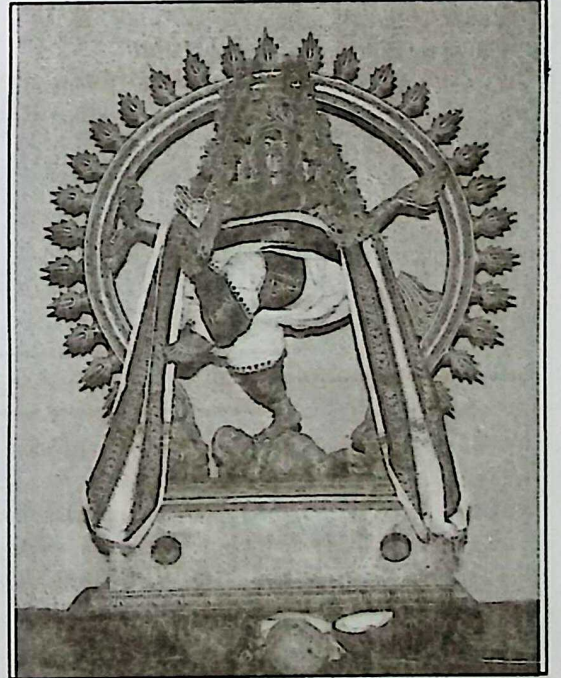
சபை என்பது நேர்த்தியாகக் கட்டப் பட்ட மாளிகையின் ஓர் அங்கமாகும். அரச மாளிகையின் அங்கமாக ராஜசபை விளங்குகிறது. இது சிறப்புப் பெற்ற அங்கத்தினர்களைக் கொண்டது. ஆடலரசனாகிய சிவபெருமான் தவமுனிவர்களும், மகிமை பெற்ற தேவர்களும் கூடியிருக்க ஆடுமிடம் தேவசபை எனப்பட்டது.

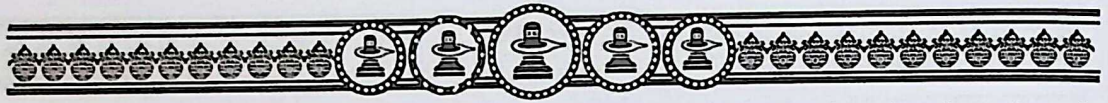
அம்பலம் என்பது சோலைகளின் நடுவில் பெரிய மரத்தின் கீழ் அமைந்த மேடையாகும். ஆதியில் தில்லைவனத்தின் நடுவே இருந்த பெரிய ஆலமரத்தின் கீழே அமைந்திருந்த மேடையில் பெருமான் ஆடினான். அதையொட்டியே அது அம்பலம் எனப்பட்டது. இதற்கு எல்லோருமே பார்வையாளர்கள் ஆவர்.

அம்பலம் என்னும் பெயராலேயே இறைவன் ஆடும் ஐம்பெரும் சபைகளும் அழைக்கப்படுகின்றன. சிதம்பர ஆலயம், சிற்றம்பலம், தில்லையம்பலம் பொன்னம்பலம் என்றும், மதுரையில் உள்ள சபை வெள்ளியம்பலம் என்றும், திருவாலங்காட்டுச்சபை மணியம்பலம் என்றும்,

திருநெல்வேலிசபை செம்பொன்னம்பலம், திருக்குற்றால சபை ஓவிய அம்பலம் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன. இதையொட்டியே பொன்னம்பலம், வெள்ளியம்பலம் என்று மக்கள் பெயர் சூட்டிக் கொள்ளுகின்றனர்.

அரங்கம் என்பது வெட்டவெளியில் அமைந்த மேடை ஆற்றின் நடுவில் அமைந்த இடம் என்றும் கூறுவர். சிவபெரு மான் திறந்த வெளிகளாக உள்ள சுடுகாட்டையும் போர்க் களத்தையும் அரங்கமாகக் கொண்டு ஆடுகிறான். திருமுறைகளில், காடு அரங்காகப் பெருமான் தியுசந்து ஆடுவதும், காடரங்காகக் கங்குலும் பகலும் ஆடரவாட ஆடுவதும் ஞான சம்பந்தரால்

பாடப்பட்டுள்ளன. பேய்கள் கொள்ளிக் கட்டைகளை விளக்காகப் பிடிக்கப் பூதங்கள் பாடப் புறங்காட்டில் நடனமாடு பவனாக அவன் காட்சியளிக்கிறான்.

திரிபுராதிகளை வென்றபின் பெருமான் அந்த போர்க்களத்திலே அவர்கள் வெந்து அழிந்து வெண்மையான சாம்பல் நிறைந்திருந்த சாம்பல் மேட்டின் நடுவே தேர்த்தட்டின் மீது நின்று திசைமுகனாகிய நான்முகன் கானும்படியாக ஆடினான். அந்தக் கூத்து பாரதி காண ஆடிய வியன் பாண்டரங்கம் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

பேய்கள் கொண்டாடும் திருவாலங்காட்டிலுள்ள சபை இலக்கியங்களில் அரங்கம் எனப்பட்டது. கல்வெட்டில் அரங்கில் அண்டமுற நிமிர்ந்து ஆடும் பெருமான் என்று இவர் அழைக்கப்படுகிறார்.

அறிஞர்களும் கலைஞர்களும் கூடியிருக்குமிடம் மன்றம் எனப்பட்டது. பெருமான் மன்றத்துள் ஆடுகின்றான். அவனை மன்றுள் ஆடும் பெருமான் என்றும், மன்றாடி எனவும் அழைக்கின்றனர்.

மன்றத்துள் பெருமானின் திருநடனத்தைக் கண்டு வழிபட்ட பதஞ்சலியாரைத் திருமூலர், மன்று தொழுது பதஞ்சலி என்று போற்றுகிறார்.

மன்றம் எனும் பெயரால் நடராசர் ஆடுகின்ற சபைகள் தில்லைமன்றம், வெள்ளிமன்றம், ஓவிய மன்றம், மணி மன்றம் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. இதையொட்டி

மக்கள் மன்றவாணர், மன்றுள் ஆடுவான் என்ற பெயர்களைச் சூட்டிக்கொண்டனர்.

பொது என்பதும் ஆடும் அரங்கத்தைக் குறிக்கிறது. பொதுமக்கள் எல்லோரும் கூடுமிடம் பொது எனப்பட்டது. எல்லோரும் காண நடனம் ஆடுமிடம் பொதுவில் எனப்பட்டது. பொது என்ற சொல் சிவ பெருமான் நாட்டியமாடும் சபைக்கும் பெயராக வழங்குகின்றது. பரகலக்கோட்டை என்னும் இடத்திலுள்ள ஒரு பெரிய ஆலமரம் சிவபெருமானாக வழிபடப்படுகிறது. அந்த மரத்தில் உறையும் பெருமான் பொது உடையார் என்று அழைக்கப்படுகின்றார்.

தில்லையம்பலத்தைப் பூசிக்கும் மூவாயிரவர் பொது தீக்ஷிதர்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றனர். இங்கு "பொது" என்பது நடராச சபையைக் குறிக்கிறது. சேக்கிழார் தில்லைப் பொதுநடம் போற்றி போற்றி என்றும், வள்ளலார், பொது நடத்தரசே என்றும் நடராசரைப் போற்றுகின்றனர்.

இப்படி ஆடுவதற்குரிய இடங்கள் ஒவ்வொன்றும் தனித்தன்மையால் சிறப்புப் பெயர்களைப் பெற்றிருந்தன. காலப் போக்கில் இவை எல்லாம் மேடையைக் குறிக்கும் பல சொற்களாகி விட்டன.

சிதம்பரம் இப்பெயர்களால் கனகசபை, பொன்னம்பலம், தில்லையம்பலம், தில்லை மன்றம், தில்லைப் பொது என்று பலவாறு அழைக்கப்படுகின்றன. (ஆ)

கீழ்வேளூர் அட்சய தாண்டவம்

நாகப்பட்டினம் - திருவாரூர் வழியில் உள்ள கீழ்வேளூர் பாடல் பெற்ற பதியாகும். இங்கு பெருமான் பத்து கரங்களுடன் அட்சய தாண்டவத்தை ஆடுகிறார். இது பெருமான் ஆடும் காப்புத் தாண்டவமாகும் வலதுகாலின் குதிகாலை மட்டும் சற்று உயர்த்தி ஸ்வஸ்திக நிலையில் வைத்துள்ளார். பிரமனும் லட்சுமியும் கர தாளமிட நந்தி மத்தளம் முழக்க, இந்திரன் வேணுகானம் இசைக்க திருமால் மிருதங்கள் வாசிக்க பெருமான் ஆடும் கூத்தை அகத்தியரும் லோபா முத்திரையும் கண்டுகளிக்கின்றனர். இதனை சந்தியா தாண்டவம் எனவும் அழைக்கின்றனர். (எதிரிலுள்ள படம்)

(ஆ)

இறைவன் ஆடியருளும் எழுவகைத் தாண்டவங்கள்

உலகம் எப்பொழுதும் செயல்பட்டுக் கொண்டே இருக்கிறது. அதன் இயக்கம் தடைப்படுவதே இல்லை. ஆக்கல், காத்தல், மறைத்தல், அழித்தல் அருளல் என்பவை இடையறாது நிகழ்ந்தவண்ணமாகவே இருந்து உலகம் செயல்படுத்தப் படுகின்றது.

இதைப் பஞ்ச கிருத்தியம் என்று வட மொழியிலும் ஐந்தொழில் என்று தமிழிலும் கூறுவர்.

இறைவன் ஐந்தொழிலைச் செய்வதன் மூலம் உலகை இயக்குகிறான். அவன் தான் ஆடுவதன் மூலம் இந்த உலகத்தை யும் ஆட்டுவிக்கிறான். ஐந்தொழிலை

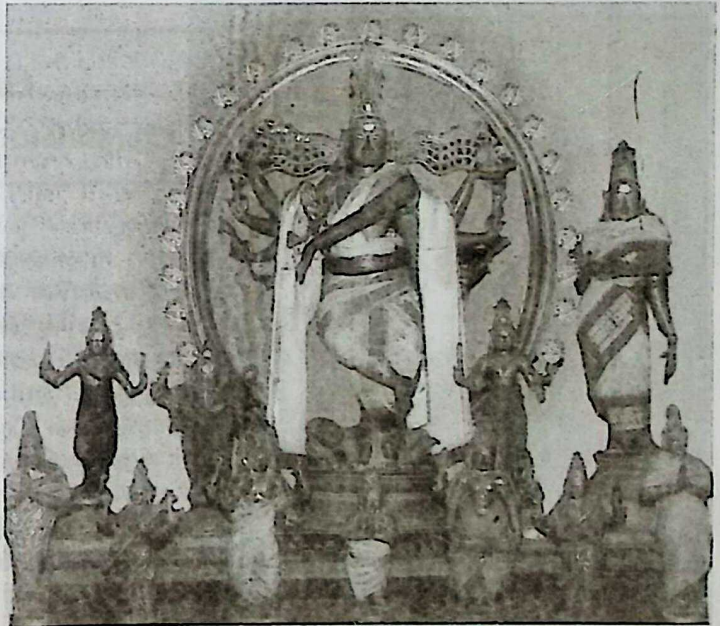
நடத்தியவாறே அவன் ஆடும் அற்புதத் தாண்டவமே ஐந்தொழில் புரி யும் ஆனந்த நடனமென்றும், பஞ்சகிருத்திய பரமானந்தத் தத் தாண்டவம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. இந்தப் பரமானந்தத் தாண்டவத்தை அவன் தில்லையில் ஆடிக் கொண்டிருப்பதாகப் புராணங்கள் கூறுகின்றன.

இந்த ஆனந்தத்தாண்டவக் கோலத்தில் அவனது வலதுகை உடுக்கையை ஒலிக்கிறது. அந்த ஒலியால் படைப்புத் தொழில் நடக்கிறது. இடது கரத்தில் அக்கினியை ஏந்தியிருக்கிறான். அது அழித்தல் தொழிலைச் செய்கிறது. படைப்புக்கும், அழிவுக்கும் நடுவேயுள்ள வாழுங்காலத்தில் உயிர் களுக்கு உரியவற்றைத்

தந்து அழிவி லிருந்து காத்தலை அபயகரம் செய்கிறது. ஊன்றிய திருவடியால் மறைத்தல் தொழில் நடைபெறுகிறது. அது தனது மறைப்பாற்ற லால் உயிர்களை இரு வினைகளை அனுப விக்கச் செய்து, அவற்றிற்கு மலபரிபாகம் ஏற்படச் செய்கிறது.

தூக்கிய திருவடி அருளலைச் செய்கிறது. ஏற்றம் பெற்ற உயிர்களுக்கு அது அளவில்லாத பேரின்பத்தினை அளிக்கிறது. இவ்விதம் தான் ஆடிக்கொண்டிருந்த வாறே சிவபெருமான் உலகையும் ஆட்டு கிறான்.

உலக இயக்கத்திற்குக் காரணமான ஐந்தொழிலைத் தனித்தனியாகக் குறிக்கும் வகையில் பெருமான் ஆடிக்கொண்டிருக்கிறார்.
 ↓ கீழ்வேளூர் அட்சய தாண்டவர்

ருக்கும் தாண்டவங்களும் உள்ளன. இவை உற்பத்தித் (சிருஷ்டி) தாண்டவம், (ஸ்திதி) காத்தல் தாண்டவம், அழித்தல் என்னும் சம்ஹார தாண்டவம், மறைத்தல் (திரோபவம்) தாண்டவம் அருளல் (அனுக்கிரக) தாண்டவம், என அழைக்கப்படுகின்றன.

இவற்றில் காத்தல் தாண்டவம் இன்பக் காத்தல், துன்பக்காத்தல் என இரு வகைப்பட, இவை ஆறு தாண்டவங்களாகும். இப்படி ஆறுவகைத் தாண்டவங்களும் இவற்றை உள்ளடக்கிய ஆனந்தத் தாண்டவமும் ஆக ஏழு தாண்டவங்களை இறைவன் ஆடுவதாகக் கூறுவர். இவற்றைச் சப்த தாண்டவங்கள் என்று அழைக்கின்றனர்.

இந்த ஏழு தாண்டவங்கள் ஆனந்தத் தாண்டவம், சந்தியா தாண்டவம், கௌரி தாண்டவம், திரிபுர தாண்டவம், காளிகா தாண்டவம், முனிதாண்டவம், சங்கார தாண்டவம் என அழைக்கப்படுகின்றன.

ஆனந்தத் தாண்டவத்தைத் தில்லை யிலும், சந்தியா தாண்டவத்தை மதுரையி

லும், கௌரி தாண்டவத்தைத் திருப்புத் தூரிலும், திரிபுர தாண்டவத்தைத் திருக்குற்றாலத்திலும், காளிகா தாண்டவத்தைத் திருவாலங்காட்டிலும் முனிதாண்டவத்தைத் திருநெல்வேலியிலும், பயங்கரமான இருண்ட காட்டில் சங்கார தாண்டவத்தையும் ஆடுவதாகத் திருப்புத்தூர் புராணம் கூறுகிறது.

இத்தலங்களில் பெருமானை ஆனந்தத் தாண்டவராகவும், கௌரி தாண்டவராகவும், ஊர்த்துவ தாண்டவராகவும், சந்தியா தாண்டவராகவும் மட்டுமே காண முடிகிறது.

எனினும், கலைஞர்கள் இந்த எழு வகைத் தாண்டவங்களையும் அவற்றின் தனித் தன்மைகள் வெளிப்பட, அற்புதத் திருமேனிகளாகப் படைத்துள்ளனர். அவற்றைக் கண்டுகளிப்பதுடன் அவற்றிலுள்ள தத்துவ நுண்கருத்துக்களையும் பின்வரும் பக்கங்களில் அறிந்து மகிழலாம். (ஆ)

சிருந்தபடியே ஆரூமியோக சபைக்கூத்து

நடராசப் பெருமான் நின்றபடியிருந்து திருவடியையும் கரங்களையும் எடுத்து வீசி ஆடுகின்றார். அது நின்றாடும் கூத்து எனப்படுகிறது. அவனே அமர்ந்த படியே யோகராஜனாக இருந்தும் ஆடுகின்றான். அது இருந்தாடும் கூத்து எனப்படுகிறது.

இருந்தாடும் கூத்தர் தியாகராஜர் எனப்படுகிறார். அவன் இருந்தபடியே ஆடும் இடமும் சபை ஆடல்பாடல்களும் நிறைந்திருக்கின்றன. தியாகராஜரின் நடனம் யோகியர்களால் கொண்டாடப்படும் சபையாதலின் யோகசபை எனப்படுகின்றது. அவரது வித்தை யோக வித்தையாகும். பிரபஞ்சத்தை நடத்துபவனாகச் சபையில் கொலுவீற்றிருக்கும் அவனும் சபாநாயகன் எனப்படுகிறான்.

(ஆ)

உற்பத்தித் தாண்டவம்

ஆதியில் எல்லையில்லாத பரந்த வெட்ட வெளிமட்டுமே இருந்தது. உலகைப் படைக்க வேண்டும் என்று இறைவன் எண்ணினான். அந்த எண்ணமே வெண்ணிற ஒளியதாகி கௌரி என நின்றது. அதுவே பெண்ணுருக்கொண்டு பராசக்தி யானது. இறைவன் அவள் மூலமாக படிப் படியாக கலைகளைத் தோற்றுவித்தான். பின்னர் திருவுருவம் தாங்கி ஆட ஆரம் பித்தான். வலக்கரத்தால் துடியை ஒலித்துக் கொண்டே நடம் புரிந்தான்.

உடுக்கை ஒலியிலிருந்து பிரணவமும் அதிலிருந்து அகரம் முதலான வன்னம்(எழுத் துக்கள்), பதம், மந்திரம் எனப் படிப்படியாக உலகங்களும் உயிர்த் தொகுதிகளும் தோன் றின. பின்னர் அவற்றிற்கு உரிய நிலை களைத் தந்து உலகத்தை நிலை பெறுமாறு செய்தான். இப்படி உலகமும் உயிர்த் தொகுதிகளும் தோற்றுவிப்பதற்காகப் பெருமாள் ஆடும் தாண்டவமே உற்பத்தித் தாண்டவமாகும்.

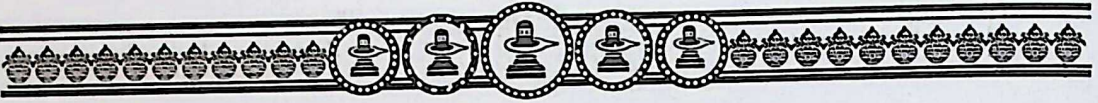
ஆதியில் இறைவன் உலகைப் படைக்க ஆடிய தாண்டவம் காளிகா தாண்டவம் என அழைக்கப்படுகிறது, காளியோடு இறைவன் ஆடிய தாண்டவமான காளி தாண்டவம் வேறு. இது வேறாகும். இதனை ரிஷி தாண்டவம் என்றும் கூறுவர். ரிஷி என்பது சிருஷ்டித்தல் என்பதிலிருந்து வந்ததாகும்.

சிவபெருமானின் அழகிய காளிகா தாண்டவம் எனப்படும் சிருஷ்டி தாண்ட வத்தைக் காண நாம் நல்லூர் செல்ல வேண்டும். நல்லூர் பாடல்பெற்ற சோழ நாட்டுத் திருத்தலமாகும். அப்பர் சுவாமி களுக்குப் பெருமான் இத்தலத்தில் திருவடி சூட்டி அருளினார்..

இத்தலத்தில் சதுரதாண்டவர் எனும் பெயரில் சிருஷ்டி தாண்டவமூர்த்தி ஆடிக் கொண்டிருக்கிறார்.

இவரது வலது பிங்கை துடியை முழக்குகிறது. துடியை வேகமாக அடிப்ப வர்கள் அதைக் காதருகில் நெடுக்காக வைத்து அடிப்பது வழக்கம். அது போல் பெருமான் துடியை முழக்குகிறார். துடியை அடிப்பதன் மூலம் உலகை உற்பத்தி செய்து கொண்டிருக்கின்றார். வலது முன்கை அபயம் காட்டுகிறது. எஞ்சிய இரண்டு வலது கரங்களில் சூலத்தையும் (சூலத்தின் முனை உடைந்துள்ளது.) பாசத்தையும் தாங்கி யுள்ளார்.

இடது மேற்கரம் தீயை ஏந்தியுள்ளது. அதை தூரத்தில் தள்ளிப் பிடித்துள்ளார். இது அழிப்புத் தொழில் இன்னும் தொடங்கவில்லை என்பதைக் குறிப்பதாகும். இடது முன்கையை முன்னோக்கித் தாழ்ந்த நிலையில் வைத்துள்ளார். எஞ்சிய இரண்டு கரங்களில் மூன்றுபடங்களுடன் கூடிய பாம்பும் மணியும் உள்ளன. மும்மலங்களாகிய ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகிய வற்றைப் பாம்பின் மூன்று படங்கள் குறிக்கின்றன.

வலது காலை ஊன்றி, இடது காலைத் தூக்கி ஆடத் தொடங்கும் கோலத்தில் உள்ளார். ஆட்டத்தின் தொடக்கம் என்பதால் மேலே கட்டியுள்ள சடைகள் அவிழவில்லை. பின்னால் தாழ்ந்த சடைகள் அப்படியே உள்ளன. இடையாடைகள் பறக்கவில்லை.

இது, குடும்ப இளந்திங்கள் சுடர் பொன் சடை தாழ் என்றும், அரவச் சடை தாழ் என்றும்; பிறங்கு சடைதாழ் என்றும் கொன்றை குடிக் கமழ் பொன்சடை தாழ் என்றும் தேவாரத்தில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

திருவெண்காட்டு உற்பத்தித் தாண்டவம்

திருவெண்காட்டினைப் புராணங்கள் ஆதி சிதம்பரம் என்று போற்றுகின்றன. இது பிரம்ம மயானம் என்றும் கூறப்படும், ஒரு கற்பத்தில் நடந்த பிரளயத்திற்குப் பின்னால் உலகம் யாவும் ஒடுங்கிய பின்னர், இந்த இடம் ஏதும்ற்ற வெட்ட வெளியில் எல்லையற்ற அமைதியில் இருந்ததால் மயானம் எனப்பட்டது. முந்தைய உலகம் எல்லாம் எரிந்து, நீராக அதிலிருந்து எழுந்த, வெண்சாம்பல் பரவிப் படிந்து வெள்ளைநிறக் காடாய் இருந்ததால், இவ்விடம் வெண்காடானது என்பர். ஆதியில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட பிரம்மன் இந்த வெண்காட்டின் நடுவே யோகத்தில் அமர்ந்தான். அவன் சமாதி நிலையில் இருந்து சிவனைத் தியானித்தான். அவனுடைய எண்ண வெளியில் சிவபெருமான்

இந்த சிருஷ்டி தாண்டவம் மிகுந்த கலையழகு படைத்ததாகும்.

பாபநாசம் வட்டத்திலுள்ள களக்காடு விருபாட்சீசுவரர் கோயிலிலும் இதுபோன்ற அழகிய காளிகா தாண்டவரைக் காணலாம்.

இங்கு, பெருமான் இடக்கரத்தைப் பக்கவாட்டில் நீட்டி யுள்ளார். இடக் காலை ஊன்றி வலக்காலை எடுத்து ஆடத் தொடங்கும் நிலையில், உள்ளது குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

இந்த இரண்டு வடிவங்களிலுமே காலடியில் முயலகன் அமர்ந்தவாறு காட்சி அளிக்கின்றான். இதுமும்மலங்கள் உயிரைப் பற்றி அவை செயல்படாத நிலையையும் உயிர்கள் இன்ப துன்பங்களை அனுபவிக்கத் தொடங்காத ஆதிநிலையையும் குறிப்பதாக உள்ளது.

சிவபெருமான் தனது படைத்தல் தொழிலான சிருஷ்டி தாண்டவத்தை திருக் குற்றாலத்திலுள்ள சித்திர சபையில் ஆடிக் கொண்டிருப்பதாகச் சித்தர்கள் கூறுகின்றனர். அதன் சிறப்புகளைத் தொடர்ந்து அடுத்த பக்கத்தில் காணலாம். (த்)

ஆதிமூர்த்தியாகத் தோன்றி உற்பத்தித் தாண்டவத்தை ஆடினார். அதைச் சிந்தித்தவாறே பிரம்மன் தனது படைப்புத் தொழிலைத் தொடங்கி னான்.

ஆதியில் பிரம்மனுக்கு உற்பத்தியை அளித்து நடம்புரிந்த இடமாதலின், இது ஆதிசிதம்பரம் எனப்படுகிறது. மேலும் வெண்மை என்பது அறிவின் அடையாளம், தூயஅறிவு வாலறிவு எனப்பட்டது. அதுவே பிரம்ம வித்தை ஆகும். அதைத் தனது அருளாற்றலான தேவியின் மூலம் பிரம்மனுக்கு அருளிச் செய்த இடம் திருவெண்காடு. அறிவின் நாயகனாக பிரம்மன் காணும்படியாக ஆடிய ஆட்டம் இது. இதுவே திசைமுகன்கண்ட பாண்டரங்கம். பாண்டு எனில் வெள்ளை. அரங்கம் எனில் ஆடுமிடம் (த்)

குற்றாலத்துச் சித்திர சபையும் காளிகா தாண்டவமான சிருஷ்டி தாண்டவமும்

திருப்புத்தூர் புராணம் சிவபெருமான் திரிபுர தாண்டவத்தைக் குற்றாலத்துச் சித்திரச்சபையில் ஆடிக்கொண்டிருக்கிறான் என்கிறது. ஆனால், சித்தர்களோ சிருஷ்டி தாண்டவமான காளிகா தாண்டவத்தை இங்கே ஆடிக்கொண்டிருக்கிறான் என்பர். அதன் சிறப்பை இங்கே காணலாம்.

காளிகா என்ற சொல்லுக்கு எழுப்பு தல், தோற்றுவித்தல் என்பது பொருள். உலகத்தை அண்டப் பெருவெளியில் தோற்றுவிப்பதால் இத்தாண்டவம் காளிகா தாண்டவம் எனப்படுகிறது.

திருக்குற்றாலத்தில், நடராசர் ஆடிக் கொண்டிருக்கும் சபை அன்பர்கள் போற்றும் பஞ்சசபைகளில் ஒன்றாகும். இங்குள்ள சபை சித்திரசபை என்று அழைக்கப்படுகிறது.

சித்திரித்தல் என்பது ஒருவன் தன் மனதில் விரும்பியதை வண்ணத் தாலும் வடிவாலும் பிறர் காணுமாறு தீட்டி வெளிப்படுத்துவதாகும். இத்தொழில் செய்வவனை சைத்திரிகன் என்றும், சித்திரக்காரனென்றும் அழைக்கிறோம். கலைஞன் தன் கற்பனா சக்தியால் தூரிகைகளை வண்ணத்தில் தோய்த்துத் தீட்டுவதே சித்திரமாகும்.

இறைவன் அண்டப் பெருவெளி எனும் திரைச்சீலையில், ஆனந்த நடன மென்னும் தூரிகையால், தன் மனதில் எண்ணியதை அது வெளிப்படுமாறு தீட்டியதே இந்தப் பேரண்டமும் அதில் வாழும் உயிர்த்தொகுதிகளும் ஆகும்.

இந்தச் சித்திரம் மற்றைய சித்திரக் காரர்கள் வரைந்து சித்திரம் போல் அசைவற்று இயக்கமற்று இருப்பதல்ல.

ஓயாது இயங்குவது, அதைத் தீட்டு பவனும் ஓவியத்தை முடிப்பதில்லை. ஓயாது தீட்டுவதும் அழிப்பதும் மீண்டும் தீட்டுவதும் அழிப்பதும் என்று தொடர்ந்து செயல் பட்டுக் கொண்டே இருக்கிறான்.

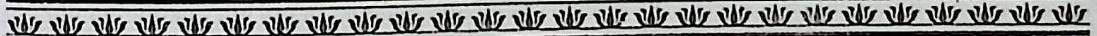
இப்படி மாபெரும் சித்திரக் காரனாக விளங்கும் பெருமான் ஆடிக் கொண்டிருக்கும் சபையாக இருப்பதால், இந்த சபை சித்திர சபை எனப்படுகிறது.

இறைவன் அண்டத்தொகுதிகளின் படைப்பிற்கு மூலகாரணமாக விளங்கும் தனது சிருஷ்டி தாண்டவத்தை இங்கே இருந்து ஆடிக்கொண்டிருந்தவாறே உலகை நடத்திக் கொண்டிருக்கின்றான். அவனது படைப்புத் தொழில் நாளுக்குநாள் புதியதாகவும் புதுமையாகவும் இருக்கின்றது.

அவன் இந்தப் படைப்புத் தொழில் செய்யும் தனது ஆட்டத்தைத் தொடங்கு முன்பாக அவனிடமிருந்து உலகை வழி நடத்த அவனது அருள் பெண்வடிவம்

சித்திரசபை-திருக்குற்றாலம்

கொண்டு வெளிவந்தது. அவளே பரா சக்தி. அவள் இங்கே அருவுருவத்துடன் தனிக் கோயில் கொண்டுள்ளாள். அவளுடைய ஆலயம் பராசக்தி பீடம் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

இவளுடைய முற்றத்தில் தாணுமாலயப் பூந்தொட்டில் ஆடிக் கொண்டிருப் பதாகக் கூறுவர். இறைவன் உலகைப் படைத்த பின்னர் அதை தொழிப்படுத்த, பராசக்தியின் மூலமாக பிரம்மா, விஷ்ணு, உருத்திரன் ஆகிய மூவரையும் படைத்தான். அவர்களைப் பராசக்தி பூந்தொட்டிலில் இட்டு வளரும்படிச் செய்தாள். அதனால் அப்பூந்தொட்டில் தாணுமாலயப் பூந்தொட்டில் எனப்படுகிறது. பராசக்தியால் வளர்க்கப்பட்ட மும்மூர்த்தி களுக்கு அவர்களுடைய தொழிலை விளக்கிக் கூறி, அதைச் செய்யும்படிச் செய்தவர் சிவபெரு மான். அவர்களுக்கு ஆதிப்பிரம்மன், ஆதி நாராயணன், உருத்திரனாக வடிவம் தாங்கி உபதேசித்து அருள்புரிந்தார். அதனால் குற்றாலநாதரை மும்மூர்த்தியாகவும் போற்றுகின்றனர்.

ஆதியில் இங்கே பெருமான் பிரமனாக இருந்து அருள்புரிந்தார் பின்னர், திருமாலாக இருந்தார். இப்போது உருத்திரலிங்கமாகக் காட்சி யளித்துக் கொண்டிருக்கின்றார்.

இங்கே ஆடிக் கொண்டிருக்கும் சிருஷ்டி தாண்டவ மூர்த்தியை இப்போது ஆனந்தத் தாண்டவராகவே காண்கிறோம். இவர் இடையில் வாளும் கேடயமும் தாங்கியுள்ளார். இவருக்கு உரிய சபையான சித்திரசபை ஆலயத்திற்கு வெளியே தனி ஆலயமாக உள்ளது. அதில் வண்ண ஒவியங்களாக சிவபெருமான், அம்பிகை, விநாயகர், அட்டதிக்குப்பாலகர்கள், முனிவர்கள், பறவைகள், விலங்குகள் ஆகியன தீட்டப்பட்டுள்ளன. இந்தச் சபைக்கு முன்பாக பெரிய திருக்குளம் பெரிய நீராழி மண்டபத்துடன் உள்ளது. சிவபெருமான் ஆடும் சிருஷ்டி தாண்டவத்தை மும்மூர்த்தி நகரமான சுசீந்திரத்திலும் காணலாம். அங்கேயுள்ள சபையும் சித்திரசபை என்று அழைக்கப்படுகிறது. அங்கும் குற்றாலத் திலுள்ளது போலவே தாணுமாலயப் பூந்தொட்டிலும் ஆடிக் கொண்டிருப்பதாகப் புராணங்கள் கூறுகின்றன.

சு

து து து து து து-தாண்டவ தீபாராதனை-து து து து து து

அனைத்து ஆலயங்களிலும் பூஜையின் அங்கமாக நடைபெறும் தீபாராதனையில் முதலில் அடுக்கு தீபம் என்னும் ரத தீபத்தை இறைவன் முன்பு சுழற்றிக் காட்டுகின்றனர். இதில் ஏழு முதல் பதின்மூன்று வரையிலான வட்டமான தகடுகளைச் சீரான இடைவெளியில் ஒன்றன்மீது ஒன்றாக அடுக்கிவரும் படிச் செய்து, அதன் வெளிவிளிம்புகளில் தீபங்களை ஏற்றுகின்றனர். இந்த அடுக்கை இறைவன் முன்பு ஓம் வடிவில் சுழற்றிக் காட்டுவதற்கேற்ப கலை அழகுடன் கூடிய நீண்ட பிடியும் இருக்கும். தீபாராதனை செய்யும் போது, தொடக்கத்தில் சுவாமிக்கு முன்பாகத் திரையிட்டு வைத்திருப்பார். தீப தூபம் காட்டி மணியை ஒலிக்கச் செய்வார். பிறகு இந்த அடுக்கு தீபத்தை

எடுத்துக் காட்டுவர். அவ்வேளையில் திரை விலகும். இதைக் காண்பதே தரிசனமாகும். இது இறைவன் நாதத்திலிருந்து உலகை பல்வேறு படிநிலைகளில் படைத்ததைக் குறிப்பதாகும். இதைத் தொடர்ந்து மற்ற தீபங்களும் உபசாரங்களும் செய்யப்படும். ரத ஆரத்தி என்பது உலகில் உயிர்கள் பல்வேறு வகையில் தோன்றுவதைக் குறிக்கும் குறியீடாகும்.

இந்த தீபாராதனை அனைத்து ஆலயங் களுக்கும் பொதுவானது என்றாலும் சிருஷ்டி தாண்டவபுரமான குற்றாலத்தில் விளங்கும் நடராஜப் பெருமானுக்குத் தனிச் சிறப்புடன் செய்யப்படுகிறது.

அங்கே இதை ஒரு நாட்டிய பாவத்துடன் சுழற்றிக் காட்டுகின்றனர். அதையொட்டி இது தாண்டவ தீபாராதனை என்றழைக்கப்படுகிறது. இதற்கேற்ப சுத்த மிருதங்கமும் மற்ற இசைக் கருவிகளும் இசைக் கப்படுகின்றன. இதற்குரிய தாளம் சாப்பு, ராகம் ஆனந்த பைரவி. திருவாதிரையின் போது இந்தத் தீபாராதனை தனிச்சிறப்புடன் செய்யப்படும். குற்றாலநாதருக்கே உரியதாக இருந்த இந்தத் தீபாராதனை இந்த மாவட்டத் தில் பல ஆலயங்களிலும் போற்றிச் செய்யப்படுகிறது.

து

காத்தல் தாண்டவம் (ரக்ஷா தாண்டவம்)

உலகில் படைக்கப்பட்ட உயிர்கள் வாழ்வதற்கும், அவை தான் செய்த செயல்களால் விளைந்த விளைப்பயனால் வரும் இன்ப துன்பங்களை அனுபவித்து அதிலிருந்து விடுபட்டு மேன்நிலை பெறவும் சிவபெருமான் காத்தல் தொழிலை நடத்துகின்றான்.

காத்தல் தொழில் இரண்டு நிலையில் நடைபெறுகிறது. முதலாவது நிலையை அருளிக்காத்தல் என்றும், இரண்டாவது நிலையை அழித்துக் காத்தல் என்றும் கூறுவர். இவை முறையே இன்பக் காத்தல் எனவும், துன்பக்காத்தல் எனவும் அழைக்கப்படுகின்றன.

உயிர்களுக்குத் துன்பம் நேரும்போது சிவபெருமான் தானே முன்வந்து அத்துன்பத்தை நீக்கி உயிர்களுக்கு அருள்புரிகிறான். இது அருளிக் காத்தல் அல்லது இன்பக் காத்தல் எனப்படும்.

எடுத்துக்காட்டாக, தேவர்களும் அசுரர்களும் கூடிப் பாற்கடலைக் கடைந்த போது கொடிய ஆலகால விஷம் தோன்றியது. அதனால் எல்லா உயிர்களும் மரணபயத்தால் சோர்ந்து வருந்தின. தேவர்களும் அசுரர்களும் சிவபெருமானிடம் தம்மைக் காத்தருளுமாறு பணிந்து வேண்டினர். சிவபெருமான் ஆலகால விஷத்தைத் திரட்டி வரச் செய்து அமுதென உண்டு தமது கழுத்தில் (கண்டத்தில்) தேக்கினான். அதனால் நீலகண்டன் எனப் புகழ் பெற்றான். தேவர்களின் துயர் நீங்கியது.

அந்த நிகழ்வுக்குப் பின்னர் சிவபெருமான் குலத்தைச் சுழற்றித் தாண்டவம் ஆடினான். அதுவே சந்தியா தாண்டவம்

என்று போற்றப்படுகிறது. இவ்வாறு அவன் ஆடியது தானே உவந்து ஆடியதாகும். (இதுவே பிரதோஷ தாண்டவமாகும்)

சிவபெருமான் அருளிக்காத்தல் தாண்டவராகமுந்தருளியிருக்கும் தலம் மதுரையாகும். அங்குள்ள வெள்ளியம்பலத்தில் சந்தியாதாண்டவராக அவர் விளங்குகிறார்.

இனி, காத்தல் தொழிலின் மற்றோர் வகையான அழித்துக் காத்தலைக் காணலாம்.

ஒரு சமயம் தாருகாவனத்து ரிஷிகள் சிவன் தம்மை அவமதித்ததாக நினைந்து அவரை அழிக்கப் பெரிய வேள்வியைச் செய்தனர். அதிலிருந்து பெரிய யானை

தோன்றியது. அந்த யானையிடம் சிவபெருமானைக் கொண்டு வரும்படி ஆணையிட்டு அனுப்பினார். தம்மை எதிர்த்து வந்த அந்த யானையின் தோலைப் பெருமான் உரித்துப் போர்வையாகப் போர்த்துக் கொண்டதுடன், அந்தத் தோலை இடமாகக் கொண்டு நடனமாடினான்.

பின்னர் ஒரு சமயம் தம் பக்தனான மார்க்கண்டேயனை அழிக்க வந்த யமனை உதைத்து அழித்தான். அந்த மகிழ்வால் பெருங்கூத்து ஆடினான். இப்படி ஒவ்வொரு அழித்தல் செயலுக்குப் பின்னும் ஆர்ப்பரித்து வீரட்டகாசமாக நடனம் ஆடினான். இதுவே பகைவனை அழித்துத் தமது அடியவனைக் காத்தபின் ஆடிய துன்பக்காத்தல் தாண்டவமாகப் போற்றப் படுகிறது. †

இறைவன் தாருகாவனத்து ரிஷிகள் அனுப்பிய யானையை உரித்து அழித்த போது வைரவ வேடத்துடன் தோன்றி னான்

என்பார். தேவாரத்துள் சுடர்விட்டுப் பிரகாசிக்கும் சூலத்தைச் சுழற்றி, தமருகம் வெடிபட ஒலிக்க, கங்கையைத் தரித்து கோலகால வைரவனாகி அட்டஹாசமாக சிரித்தவாறே உமை அஞ்ச, யானையை உரித்தான் என்று திருநாவுக்கரசர் கூறு கிறார். பைரவ வேடம் தீயவற்றை அழித்து அன்பர்களைக் காத்து அருள்புரிவதை உணர்த்துவதாகும்.

சிவபெருமான் வைரவ கோலத்துடன் கஜசம்ஹாரராக வழுவுர் வீரட்டகாசர் ஆலயத்திலுள்ள பெரிய சபையில் எழுந்த ருளியுள்ளார். இந்தச் சபையை ஞான சபை என்கின்றனர். அன்பர்கள் இந்தச் சபையை இறைவனின் எழுவகைத் தாண்டவமாடிய சபைகளில் ஒன்றாகக் கொள்ளவில்லை. ஆனால், சிவபெருமான் வைரவ மூர்த்தி யாகச் சிறப்புடன் எழுந்தருளியுள்ள திருப் புத்தூரில் உள்ள சபையை சப்த தாண்டவ சபைகளில் ஒன்றாகக் கொண்டுள்ளனர். திருப்புத்தூர் புராணம், இந்த சபையை கௌரிதாண்டவசபை என சிறப்பித்துப் பேசுகிறது.

இத்தலத்தில் யோக பைரவராகப் பெருமான் விளங்குகிறான். இங்குள்ள சபையில் கௌரிதாண்டவராகப் பெருமான் ஆடிக் கொண்டிருக்கின்றார். இது அழித்துக் காத்தல் எனும் துன்பக் காத்தல் தாண்டவமாகும்.

இந்திருவகைப்பட்ட காத்தல் தாண்டவங்களும்படைத்தலுக்கும் அழித் தலுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் ஆடப்படுவதால் சந்தியாதாண்டவம் எனப்பட்ட தென்பர். இது உயிர்களைக் காப்பதற்காக ஆடும் தாண்டவமாதலின் ரக்ஷா தாண்டவம் எனவும் அழைக்கப்படுகிறது.

இறைவன் இருவகையிலும் நின்று, காத்தல் தொழிலைக் குறிக்கும் வகையில் ஆடும் நடனத்தைப் புராணங்கள் சந்தியா தாண்டவமென்றும், கௌரிதாண்டவம் என்றும் அழைக்கின்றன.

சந்தியாதாண்டவத்தை மதுரை வெள்ளியம்பலத்திலும், கௌரி தாண்டவத்தைத் திருப்புத்தூரிலும் ஆடியதாகப் புராணங்கள் கூறுகின்றன.

மதுரையில் மீனாட்சியம்மன் ஆலயத்தில் அமைந்துள்ள வெள்ளியம்பலத்தில் பெரிய திருவுருவமாகச் சந்தியா தாண்டவர் விளங்குகிறார். இதில் பெருமான் பத்து தோள்களுடன் அதிரவீசி ஆடிக்கொண்டிருக்கிறார். மேற்கரங்களில் வழக்கம்போல் உடுக்கையும் அனலும் உள்ளன. அடுத்த இணைக்கரங்களில் வில்லும் அம்பும் அதற்கடுத்த கரங்களில் வாளும் கேடயமும் திகழ்கின்றன. இவை காத்தல் தொழில் செய்ய உதவும் கருவிகளாகும். பெருமான் உமையுடன் கூடியிருந்தே காத்தல் தொழிலைச் செய்கிறான். அவள் அவனுக்குள் பிரிவின்றி வெளிப்பட்டாது இருக்கின்றாள். அதை உணர்த்த சீழ் இணைக்கரங்களில் அங்குசமும் மலரும் ஏந்துகின்றான். முன் வலது கரம் நீண்ட சூலத்தை ஏந்துகிறது. இடது கரம் வீசுகரமாக உள்ளது. இவன் ஆடுவதைக் கல்லாடம் இன்பக் காத்தலாகக் கூறுகிறது. இது அருளிக் காத்தலுக்கு தாண்டவமாகும். இது கௌரியின் நகர

மான மதுரையில் ஆடியதால் இதுவும் கௌரிதாண்டவம் என்றாயிற்று.

இனி பெருமான் அழித்துக் காத்தலைக் குறிக்கும் தாண்டவமான கௌரிதாண்டவத்தைக் காணலாம். திருப்புத்தூரில் பெருமான் கௌரி தாண்டவராக விளங்குகிறார். இங்கும் அவரைப் பத்துக்கரங்களுடன் காண்கிறோம். சூலம், உடுக்கை, அம்பு, கத்தி, மழு, கஜஹஸ்தம், வில், கேடயம், அங்குசம் ஆகியவற்றை ஏந்தியுள்ளார். இவை இரண்டும் இருவேறுபட்ட தாண்டவமாக இருந்தாலும் ஏறத்தாழ ஒரே வடிவு கொண்டவைகளாகும்.

திருப்புத்தூரிலுள்ள நடராசர் திருமேனி சதையால் செய்து வண்ணம் தீட்டப்பட்டுள்ளது. பெருமானின் நடனத்திற்கு நந்தி மத்தளம் கொண்ட அம்பிகை நின்று கண்டுக்கொள்கின்றாள். சிற்பநூல் களில் கௌரி தாண்டவத்தில் நந்தியும், காத்தற்கடவுளான திருமாலும் பெருமானுடன் இருப்பதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. பகைவர்களை அழித்து உயிர்களுக்கு இன்பம் தரும் வகையில் கௌரிதேவி காண ஆடியதால் இது கௌரி தாண்டவம் எனவும் அழைக்கப்படுகிறது. இந்த ஆட்டத்தில் சூலம் சிறப்பான இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. சூலம்

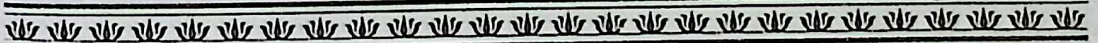
ஆயிரம் கண் - மயில்தோகை

படைப்புத் தொழிலின் போது இறைவன் (பாதி திறந்த கண்களுடன்) யோக நிலையில் நின்று அதைச் செய்கிறான். அழிக்கும் போது நெற்றிக்கண் வழியால் அழிக்கிறான்.

ஆனால் காத்தல் தொழிலின் போதோ ஆயிரமாயிரம் கண்களால் உயிர் களைக் கண்டு அவை ஒவ்வொன்றையும் தனித்தனியே உற்றுநோக்கி அவற்றிற்கு வேண்டியதைச் செய்து காத்தருளுகிறார். அதனால் அவனை ஆயிரங்கண்ணோன் என அழைக்கிறோம். அவன் ஆயிரமாயிரம் கண்களை உடையவன் என வேதநூல்கள் துதிக்கின்றன.

மயில் ஆயிரங்கண்ணுடைய பறவையாக இருப்பதால் அவன் மயிலாக உருவாக்கப்பட்டு, காத்தல் தொழிலை நடத்த ஆடம் ஆட்டம் கௌரிதாண்டவம் எனப்படுகிறது. காத்தல் தொழிலை நடத்தும்போது மயில்தோகை ஏந்தியவனாகச் சித்திரிக்கப்படுகின்றார்.

(த)

காத்தல் தொழிலின் அடையாளமாகக் கருதப்படுகிறது.

மதுரை வெள்ளியம்பலத்திலும், திருப் புத்தூரிலும் வழுவூரிலும் ஆடும் பெருமான் நீண்ட குலத்தை முன்கரத்தில் ஏந்தியிருப்பதைக் காணலாம்.

கௌரி எனும் சொல் மயிலைக் குறிக்கிறது. மயில் தோகையை ஏந்தி ஆடும் தாண்டவம் கௌரி தாண்டவம் எனப்படுகிறது.

குலம் காத்தலின் அடையாளமாக இருப்பதைப் போலவே மயில் இறகும் காத்தல் தொழில் நடத்துவதின் சின்னமாகக் கொள்ளப்படுகிறது. மயில் தோகை ஏராளமான கண்களைக் கொண்டிருப்பது போல காத்தல் தொழிலை மேற்கொள்பவனும் எல்லாவற்றையும் கவனத்துடன் உற்றுநோக்குபவனாக இருக்க வேண்டும் என்பார்.

ஆயுதங்களோடு மயில் தோகை தொடர்பு கொண்டுள்ளது. ஆயுதங்களுக்கு மயிற்பீலிகளைச் சூட்டி வழிபடும் வழக்கம் நெடுங்காலமாக உள்ளதைச் சங்க இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன.

சிற்ப நூல்கள் காத்தல் தாண்டவம் செய்யும் நடராசமூர்த்தியின் திருவருவங்களில் அவர் ஆயுதங்களுடன் குலத்திற்குப் பதில் மயிற்பீலி ஏந்தியவராக இருப்பதைக் குறித்துள்ளன.

காலப்போக்கில் சில சிற்பங்களில் மயில்தோகையும் நீக்கப்பட்டு, அதற்குப் பதிலாக நீண்ட ரிஷப தண்டம் காட்டப்பட்டுள்ளது. திருப்பரங்குன்றத்தில் இத்தகைய சந்தியா தாண்டவத்தைக் காணலாம். இதில் பெருமானின் வலது மேற்கரம் துடியைப் பற்றி, இடதுகை நீண்ட ரிஷப தண்டத்தைத் தாங்குகிறது. இதில் பெருமான் இரண்டு காலையும் குதித்தாடும் கோலத்தில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

பாம்புகளோடு ஆடும் பரமனின் காத்தருளும் கோலங்கள்

சிற்ப நூல்கள் காத்தல் தாண்டவத்தை நாகங்களோடு ஆடும் தாண்டவமாகவும் சித்திரிக்கின்றன. அதையொட்டிப் பெருமான் பாம்பை ஏந்தி ஆடுகின்ற காத்தல் தாண்டவங்களை இங்கு காணலாம்.

சமய உலகில் உயிர்களைப் பாம்பாகச் சித்திரிப்பதும் உண்டு, மும்மலங்களாக உள்ள பாசத்தைக் கயிறாகவும் பாம்பாகவும் சித்தரிப்பது போலவே பாசத்தால் கட்டுண்டு உழன்று கொண்டிருக்கும் உயிர்களையும் பாம்பாகவே உருவாக்கின்றனர்.

காத்தல் தொழிலைக் குறிக்கும் சில தாண்டவங்களில் பெருமான் உயிர்களின் குறியீடாகப் பாம்பை ஏந்தியிருக்கிறார்.

பாம்பை ஏந்தி ஆடும் பெருமானின், இரண்டு தாண்டவங்களைச் சிற்பநூல்கள் காப்புத் தாண்டவமாகக் கூறுகின்றன.

இதில் முதலாவது நடனம் புஜங்கத் திராசமென்றும், இரண்டாவது நடனம் புஜங்க லளிதம் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன. பெருமான் பாம்புகளை அணிந்து ஆடுவதைத் தேவாரம், 'பாம்பெடுத்து ஆட்டுவார் பாகூர் அடிகள்' பாம்பரை ஆர்த்தபரமன்; குறிக்கின்றன.

பாம்புகளைத் திருமேனியில் அணிந்து ஆடுவதைப் புஜங்க லளிதம் என்பார். இது உயிர்களை இன்பத்துடன் நோக்கி நல் வினைகளை ஊட்டிக் காக்கும் கோலமாகும்.

புஜங்கத் திராசம் என்பது நீண்ட பாம்பை தலைக்கு மேல் தூக்கி அதனை அச்சுறுத்தி ஆடும் கோலமாகும். திராசம் என்பதற்கு அச்சப்படுத்துதல் என்பது பொருள். இது தீயவினைகளை ஊட்டி அச்சுறுத்திக் காத்தல் (துன்பக் காத்தல்) வடிவமாகும். இத்தகைய சிற்பத்தை வட நாட்டுக் கோயில்களில் புடைப்புச் சிற்பமாகக் காணலாம்.

சந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் இறைவன் தனது தோளிலும், கழுத்திலும் இடையிலும், தலையிலும் பாம்புகளை அணிந்து ஆடுவதைத் திருப்பரங்குன்ற தேவாரத் தில் குறித்துள்ளார். "பாம்பு கைக்கொண் டீர், முக்கப்பாம்பைக் கண்டத்திலும் தோளிலும் கட்டிவைத்தீர்; துணை மணிமாநாகம் அரைக்கசைத்தீர்; ஐந்தலைப் பட நாகம் கைக்கொண்டுசுற்றும் நாகத்தராய்" என வரும் இப்பதிகத்தின் தொடர்களால் இதை விளக்குகிறார்.

பாம்பினை ஏந்தியாடும் சந்தியா (காப்புத்) தாண்டவத்தைக் குறிக்கும் சிவ பெருமானின் உலோகத் திருமேனி ஒன்று, காஞ்சிபுரத்தை அடுத்த கூரம் எனும் ஊரில் கண்டெடுக்கப்பட்டு இப்போது சென்னை அருங்காட்சியகத் தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் முன் னோக்கிப்படுத்திருக் கும் முயலகன் மீது பெருமான் நடனமாடுகிறான். இது முயலகனின் செயற்படாத நிலையைக் குறிக்கிறது. அவன் முதுகின் மீது வலது காலை ஊன்றி இடக்காலைத் தூக்கி அப்படியே உயர்த்தியபடி உள்ளார். வலது முன்கை அபயம் காட்ட, இடக் கரத்தை குறுக்கே வீசுகரமாகக் கொண்டுள்ளார். வலது மேற்கரத்தில் துடி உள்ளது. இடது மேற்கரத்தில் பாம்பை ஏந்தியுள்ளார். பாம்பின் தலைப்பகுதி உடைந்துள்ளது. பாம்பை அச்சுறுத்தும் கோபப் பார்வையுடன் இவர் விளங்குகிறார். இது ஓர் அரிய கலைப்படைப்பாகும்.

தென்னகத்தில் புடைப்புச் சிற்பங்களாக இத்தகைய பலவிதமான காத்தல் தாண்டவங்களைக் காண்கிறோம்.

புரட்டாசி மாத பெளர்ணமி நாளில் சந்தியா தாண்டவர் எனப்படும் காப்புத் தொழில் புரியும் நடராசரை வழிபடுவ தால் பெருஞ்செல்வமும் மனஅமைதியும் உண்டாகுமென்று பூஜா பத்ததிநூல்கள் கூறுகின்றன. (க)

வீரட்காசர் விரும்பும் சபைகள்

சிவபெருமான் உயிர்களைக் காப்பதற்கும், பகைவர்களை வெல்வதற்கும் கொண்ட கோலங்கள் வீரட்காசக் கோலங்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. இக்கோலத்துடன் பெருமான் எழுந்தருளியுள்ள இடங்களும், சபைகள் என்றே அழைக்கப்படுகின்றன. எடுத்துக் காட்டாக காமனை வென்றழித்த இடமான கொருக்கை வீரட்டத்திலுள்ள சபை காமாங்கினி நாசசபை என்றும், திருக்கடையூரிலுள்ள காலசம்ஹார சந்நிதி காலாந்தக சபை என்றும், வழுவுரில் கஜசம்ஹாரர் எழுந்தருளியுள்ள சபை ஞானசபை என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன. வழுவுரில் ரகசிய யந்திரம் உள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. (க)

சம்ஹார தாண்டவம்

ஆனந்த நடராசப் பெருமானின் ஐந்தொழில் ஆடற்கோலங்களில் மூன்றாவது தொழிலான அழித்தல் தொழிலைப்பிரியும் தாண்டவத்தை இப்பகுதியில் காணலாம். வடமொழியில் இதனை சம்ஹார தாண்டவம் என அழைக்கின்றனர்.

பொதுவாக சம்ஹாரம் என்றதும் ஊழிக் காலத்தில் பெருமான் உலகங்களைப் படிப்படியாக அழித்து தன்னுள் அடக்கிக் கொள்ளும் நிலையாக மக்கள் எடுத்துக் கொள்கின்றனர். அந்நிலையில் ஆடும் தாண்டவம் மகாசம்ஹார தாண்டவம் எனப்படும் இவரை, ஊழிக்கூத்தன், ஊழிமுதல்வர் என்று அழைப்பர். அதை அவன் இருள்மிகுந்த

காட்டில் ஆடுகின்றான் என்று புராணங்கள் கூறுகின்றன. அது யுக முடிவில் நடப்பது. நாம் இப்போது சிந்தித்து மகிழ இருப்பது கணம் தோறும் நிகழும் நித்ய சங்கார தாண்டவம்.

உலகம் தொழிற்பட ஒவ்வொரு கணத்திலும் மாற்றம் நிகழ்கிறது. அந்த மாற்றத்தை ஓயாது நிகழ்த்துவதும் சம்ஹார தாண்டவமே உலகில் கணம் தோறும் ஓயாது மாற்றங்களை நிகழ்த்திப் புதுமைகளைத் தோற்றுவித்து உலகை உற்சாகத்துடன் வழி நடத்தும் நடனமாகும். உலகிலுள்ள ஒவ்வொரு பொருளிலும் மாற்றம் நிகழ்ந்து கொண்டே இருக்கின்றது. அந்த மாற்றமே உலகம் தொழிற்படுவதற்குக் காரணமாக அமைகிறது. நிலையாகத் தோன்றும் பொருள்களில்கூட கண்ணுக்குக் கண்ணத்திக்கும் புலப்படாத வகையில் மாற்றம் நடந்து கொண்டே இருக்கிறது. நதிகள் ஓடிக் கொண்டிருப்பதைப் போல் தோன்றினாலும் அதில் ஓடும் தண்ணீர் துளிகள் புதிதாக வரு பவையே.

எண்ணம், செயல், வடிவம், வனப்பு என எல்லாவற்றிலும் இந்த மாற்றம் நிகழ்கிறது. ஒன்றின் அழிவிலிருந்தே புதியது ஆக்கம் பெறுகிறது. விதைகள் காலத்தால் பயிராகி, தானியமாகி, உணவாகி, உண்ணப்பட்டு உயிர்களுக்குச் சக்தியை யூட்டி, மீண்டும் மண்ணை அடைகிறது. தண்ணீர் ஆறாகிக் கடலாகி மேகமாகி, மழையாகி, தாவரங்கள் உயிர்களின் வளர்ச்சிக்குத் துணையாகிப் பல்வேறு மாறுதலை ஓயாது பெற்றுக் கொண்டே இருக்கின்றது.

இந்த எண்ண அழிவு, செயல் அழிவு வடிவு அழிவு, முதலான அழிவுகளே ஒரு

பொருள் அடுத்த வடிவம் பெறுவதற்குக் காரணமாக இருக்கின்றன. இந்த அழிவுகளை நிகழ்த்தும் தாண்டவத்தையே நாம் இங்கே சிந்திக்கிறோம். இதனை முற்றழிவு என்று கூறாது கணம்தோறும் நிகழும் மேலான அழிவு அல்லது ஆக்கலுக்கான அழிவு என்பர். இது இன்றேல் உலகம் ஸ்தம்பித்து நின்றுவிடும். இந்த ஆக்கலுக்கான அழித்தல் தொழிலையே இங்கு சிந்திக்கின்றோம்.

ஓயாது நிகழும் மாற்றத்திற்கு உரிய குறியீடாகத் தீயைக் கொள்வர். தீயின் பெயரால் பெருமான் ஆடும் மேற்கண்ட தாண்டவம் அக்னி தாண்டவம் என்பர். ஐம்பூதங்களில் ஒன்றாக விளங்கும் நெருப்பு மற்ற நான்கு பூதங்களில் மறைந்து நின்று அவற்றை ஓயாது மாற்றிக் கொண்டே இருக்கிறது.

அக்னியை இலக்கியங்கள் அழித்தலுக்கும் புதுமையைப் படைக்கும் ஆக்கல் தொழிலுக்கும் அடையாளமாகக் கூறுகின்றன. சிவபெருமான் அழித்தல் தொழிலை நிகழ்த்துவதனைக் குறிக்கும் வகையில் தனது இடது மேல்கையில் அக்கினியை ஏந்தியுள்ளான். இதனைச் சித்தாந்த நூல்கள் சாற்றிடும் அங்கியிலே சங்காரம் எனக் கூறுகின்றன. இறைவன் அக்னியை ஏந்துவதன் மூலம்தான் சம்ஹாரத் தொழில் செய்வதை நமக்குக் காட்டுகிறான்.

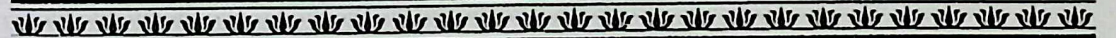
ஆலயங்களில் சம்ஹார தாண்டவத்தைக் குறிக்கும் வகையிலான நடராசர் திருவுருவங்களைக் காண இயலவில்லை. அதுபோல சம்ஹாரத்தைக் குறிக்கும் தலங்கள் என்று தனிக்குறிப்பும் நூல்களில் இல்லை. எனினும் உலகம் ஓயாது தொழிற்படநடத்தும் சம்ஹார தாண்டவத்தைப் பெருமான் தீயின் வடிவமாக வீற்றிருக்கும் (அக்னீசராக எழுந்தருளியிருக்கும்) தலங்களில் ஆடுவதாகக் கூறுகின்றனர்.

அவ்வகையில் ஐம்பெருஞ்சபைகளில் ஒன்றான திருநெல்வேலி தாமிரசபையில்

சிவபெருமான் இந்த நடனத்தை ஆடுவதாகக் கூறப்படுகிறது. அக்னிக்குரிய உலோகமாகத் தாமிரத்தின் பெயரால் அழைக்கப்படுதல், தாமிரபரணி ஆற்றங்கரையில் இருத்தல் முதலியவற்றால் இங்குள்ள சபையை அக்னியோடு தொடர்பு படுத்துகின்றனர். இங்குள்ள சபாபதி அக்னி சபாபதி என்று அழைக்கப்படுகிறார். எனவே இது மூன்றாவது தொழிலான சம்ஹார தாண்டவத்தை ஆடும் சபையாகக் கொள்ளப்படுகிறது.

மேலும், வயலூர், கொழும்பு முதலிய தலங்களிலும் பெருமான் இத்தகைய நடனத்தை ஆடிக்கொண்டிருக்கிறார் என்பர். திருச்சிக்கு அருகிலுள்ள தலம் வயலூர். இத்தலத்தில் பெருமான் அக்னி சுவரர் எனும் பெயரில் எழுந்தருளியுள்ளார். இங்குள்ள சம்ஹார தாண்டவரின் நடராச வடிவம் புதுமையானது. இங்கே பெருமாணைச் சதுர தாண்டவர் என அழைக்கின்றனர். வலது காலின் உள்ளங்கால் தெரியும் படி சற்று

மேலே வளைத்து வைத்துள்ளார். அவரது திருமுகம் அக்கினியை நோக்கி யுள்ளது. அதைப் பார்ப்பதன் மூலம் பெருமான் சம்ஹாரத்தை நடத்துவதை நமக்கு உணர்த்துகிறார் என்பார்.

கொழும்பு என்னும் தலம் பழனிக்கு அருகில் உள்ளது. கொழு என்பது உழு என்பது என்ற சொல்லில் இருந்து தோன்றியது. உழவுத் தொழிலுக்குரிய ஏரின் முனையில் அமைந்து நிலத்தைப் பிளக்கும் கூரிய கருவியே கொழு என்பதாகும். இது நிலத் தின் கடினத்தன்மையை அழித்து விளைநிலமாக்கும் கருவியாகும். இது புதுமையைப் படைத்தலின் அடையாளமாகும்.

இத்தலத்தில் சம்ஹார தாண்டவத்தை ஆடிக் கொண்டிருக்கும் பெருமானை நித்தம் நின்றாடுவார் என்னும் பெயரில் தனிச் சபையில் ஆனந்த நடராசராக எழுந்தருளி யுள்

ளார். நித்தம் நின்றாடல் என்பது கணம் தோறும் புதுமையைப் படைப்பதை உணர்த்தும் சொல்லாக உள்ளது. இங்கும் சிவலிங்கப் பெருமானை அக்னிசுரராகக் காண்கிறோம்.

சம்ஹார தாண்டவத்தைக் குறிக்கும் நடராசர் திருமேனி மதுரைக்கு அருகில் கிடைத்துள்ளது. இதில் பெருமான் கால் மாறி ஆடிய கற்பகமாக விளங்குகிறார். சிருஷ்டியைக் குறிக்கும் உடுக்கை இக்கோலத்தில் இடக்கைக்கு மாறி செயலற்று இருக்கின்றது. வலது மேல் கையில் அக்னி இடம் பெற்றுள்ளது. இதுவே சம்ஹாரத்தைக் குறிப்பதாகும் என்பார்.

சம்ஹார தாண்டவத்தைக் கண்டு தரிசிப்பதால் ஓயாது ஒரே நிலையில் உருண்டோடிக் கொண்டிருக்கும் வாழ்வில் புதிய மாற்றங்கள் நிகழும். மேன்மைகள் உண்டாகும். (த)

காளியின் காளிகா தாண்டவம்

நடராசப் பெருமானின் அருகில் பிரிவினா சக்தியாகிய உமாதேவியார் நின்று அவருடைய நடனத்தைக் கண்டு மகிழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றாள். அவருடைய நடனத்தின் ஆற்றலில் இருந்து தோன்றும் சக்தியே காளிதேவியாக விளங்குகிறது.

நடராசனின் ஒவ்வொரு தாண்டவத்திற்கும் இணையாக காளிதேவியின் நடனமும் நிகழ்கிறது. பெருமானின் சிருஷ்டி தாண்டவமாகிய காளிகா தாண்டவத்திற்கு இணையாகக்காளிதேவியின் தாண்டவமும் நிகழ்கிறது.

இங்கே காளிதேவியின் காளிகா தாண்டவத்தைக் காணலாம். இதில் பிரபையின் மேற்புறம் காணப்படவில்லை. அம்பிகை பிரேத குண்டலம் அணிந்து பாம்புக் கச்சைகளுடன் விளங்குகின்றாள்.

மயிலை கோலவிழியம்மன் ஆலயத்தில் இந்தத் திருவுருவம் உள்ளது. (த)

மறைத்தல் நடனம் தீரோபவ தாண்டவம்

சிவபெருமான் ஆடும் ஐந்தொழில் நடனங்களில் நான்காவது செயலான மறைத்தல் தொழிலைச் செய்யும் தாண்டவம் தீரோபவ தாண்டவம் என்னும் மறைத்தல் நடனமாகும்.

அனாதியான உயிர்கள் தமது உண்மைத் தன்மையான தெய்வத் தன்மையை உணர முடியாதவாறு மறைத்துக் கொண்டிருப்பவை ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மூன்றாகும். இவற்றைச் சைவசித்தாந்திகள் மும்மலம் என்பர். இவை வலிய கோட்டை போல் ஆன்மாவைச் சுற்றியிருந்து ஆன்மாவைத் தம்முள் அமிழ்த்திக் கொண்டிருக்கின்றன. உயிரானது மும்மலக் கட்டுகளால்

Fig. 112. Annapurna, 6th c., 22.5 cm. 4.15. Trivandrum, Trivandrum 27, East 5.15. 16.

ஏற்படும் சுக துக்கங்களை உண்மையென்று மயங்கி அதில் திளைப்பதையே விரும்புகிறது. அதனால் இவற்றை மூன்று கோட்டைகளாக வர்ணித்துத் திரிபுரம் என்றனர்.

திருமூலர் சிவபெருமானின் திரிபுர தகனத்தைப் பற்றிக் கூறும் போது,

அப்பணி செஞ்சடை ஆதி புராதனன்
முப்புரம் செற்றனன் என்பர்கள் மூடர்கள்
முப்புரமாவன மும்மல காரியம்
அப்புரம் எய்தமை யார் அறிவாறே

என்று திருமந்திரத்தில் அருளிச் செய்துள்ளார்.

ஆன்மாவில் படிந்து கிடக்கும் மும்மலமே முப்புரங்கள். இறைவன் அன்பர்களின் இந்த முவினைத் தொகுதிகளை அழித்து அவற்றிற்குத் தன்னை உணரும் ஞானத்தை அருள்கின்றான். தன்னை உணர்ந்த ஆன்மாவே தலைவனையும் அறிந்து வீடுபேறு பெறுகின்றது. மும்மலமாகிய முப்புரக் கோட்டையை அழித்துப் பெருமான் அருள்புரிந்து ஆடுகிறான்.

எனவே இந்த ஆட்டம் திரிபுர தாண்டவம் எனப்படுகிறது.

உயிரைப் பற்றியுள்ள மும்மலங்களை அழிப்பது எவ்வாறு? நல்வினை தீவினை என்னும் இருவினைகளுக்கேற்ப, உயிர் பிறந்து இறந்து ஓயாது அல்லல்படுகிறது. பிறவிகள்தோறும் வினைகள் சேர்ந்து கொண்டே இருக்கின்றது. உயிரானது தான் செய்த இன்ப துன்பவினைகளை ஒரே பிறவியில் துய்த்து முடித்து விடுவதில்லை. செய்வது அனேகம் அதில் கழிவது சிறிதளவே என்று தத்துவ நூல்கள் கூறுகின்றன.

உயிர்களால் அனுபவிக்கப்படாமல் இருக்கின்ற அதனுடைய கர்மா நூறு கோடி, சதகோடி கற்பகாலங்கள் ஆனாலும் அது

அழிவதில்லை மாறாகக் கூடிக் கொண்டேதான் போகிறது என்று பெளஷ்கர ஆகமம் கூறுகிறது.

இங்கே மறைத்தல் என்பது உயிர்களை மீண்டும் மீண்டும் வினைப் போகங்களில் அழுத்தி அதன் மூலமாக மலபரிபாகமும் இருவினை யொப்பும் (இரண்டு வினைகளான நல்வினை தீவினை சமநிலை எய்துதல்) ஏற்படச் செய்யும் செயலாகும். எனவே மறைத்தல் நடனம் என்பது மும்மலத்துடன் படிந்து கிடக்கிற ஆன்மாவில் நிகழ்வதாகும். அதாவது உயிர்களை பற்றியுள்ள மும்மலங்களின் குறியீடான முயல்கள் மீது நடப்பதாகும்.

இறைவனின் தூக்கிய திருவடி அருள் நிலையையும் ஊன்றிய திருவடி உயிர்களை மும்மல காரியத்தில் அழுத்துவதையும் குறிப்பதாகும். இத்திருவுருவத்தில் அழுத்திப் பதிந்துள்ள திருவடி அருள்வதையும், மென்மையாகச் சற்றுத் தூக்கிய திருவடிமும் மலங்களில் இருந்து விடுபடச் செய்வதையும் குறிக்கிறதென்று கூறுகின்றனர்.

அதனால் இந்த நடனத்தில் பெருமான் தனது இரண்டு திருவடிகளையும் முயல்கள் மீதே வைத்திருப்பது போல் அமைத்துள்ளனர். திருவரங் குளத்தில் இருந்ததும் தற்போது எங்கோ தனியாரிடத்தில் இருக்கிறதென்று கூறப்படுவதுமான நடராசர் சிற்பம் இக்கோலத்தில் அமைந்ததாகும். இதில் இடது திருவடியைத் தூக்காமல் முயல்கள் மீது ஊன்றியுள்ளார். இரண்டு திருவடிகளையும் முயல்கள் மீது ஊன்றுவதன் மூலம் அருள் நிலையால் மலங்கள் அழிந்து முக்தி விரைந்து கைகூடும் என்பதாகும்.

பாண்டிக்கொடுமுடியிலும் இத்தகைய மறைத்தல் தாண்டவக் கோல நடராசர் உருவம் உள்ளது. இதில் முயல்கள் இல்லை.

மும்மலங்களும் நீங்கியபின் (மறைத்தல் முடிந்து) ஞானம் வெளிப்பட அன்பர்களின் அகத்தாமரை மலரில் பெருமான் ஆடுவதை இது உணர்த்துகின்றதென்பர். அதையொட்டி பீடம் தாமரை மலர் போல் அமைக்கப்பட்டுள்ளது என்றும் கூறுகின்றனர்.

திருவக்கரையில் உள்ள நடராசர் திருவுருவமும் மறைத்தல் நடனம் புரிவதாகும். இந்த நடராச மூர்த்தங்களை வணங்கி வந்தால் காலகதியில் மும்மலங்கள் தாமே விலகி எளிதில் மோட்சம் கிடைக்கும் என்று அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். ❀

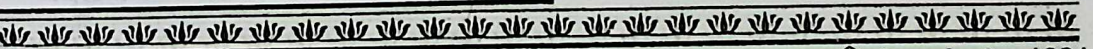
இறைவன் ஆடியருளும் அருளல் தாண்டவம்.

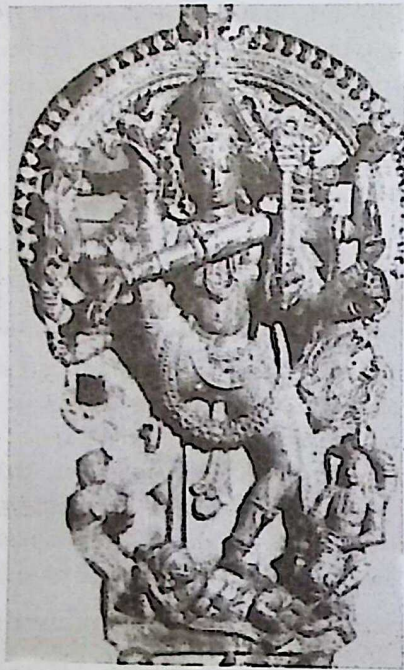
சிவபெருமானின் ஐந்தொழிலை விளக்கி நிற்கும் ஆடற்கோலங்களில் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் ஆகிய மூவகைத் தொழில்களை நிகழ்த்தும் ஆடற்கோலங்களைக் கண்ட நாம் இப்போது உயிர்களுக்கு அருள்புரியும் கோலமான அருளல் ஆடலை (அனுக்கிரகத் தாண்டவத்தை) இங்குக் காணலாம். இறைவன் உயிர்களைப் படைத்து, அவை நிலைபெற்று வாழ உலகங்களைப் படைத்து அவற்றில் இன்பதுன்பங்களை அனுபவித்து வாழ்வகை செய்துள்ளான். அவை மகிழ்வுடன் வாழத் தனது அருளை வாரி வழங்குகின்றான். அப்படி அருள்வழங்கும் வேளையில் ஆடும் ஆட்டமே அனுக்கிரக தாண்டவம் எனப்படுகிறது.

திருப்புத்தூர்ப் புராணம் அனுக்கிரக தாண்டவத்தைத் திருவாலங்காட்டில் ஆடியதாகக் கூறுகிறது. இந்த தாண்டவத்தைக் காளி தாண்டவம் என்றும் கூறுவர்.

திருவாலங்காடு திருவள்ளூர்-அரக்கோணம் ஆகியவற்றிற்கு நடுவில் அமைந்துள்ள திருத்தலமாகும். இங்குள்ள சபை இரத்தினசபை (மணியம்பலம்) என அழைக்கப்படுகிறது. இங்கு பெருமான் காளியோடாடி அவளது அகந்தையை அழித்து அவளுக்கு அருள்புரிந்தார். இதனைத் திருமூலர் காளி யோடாடி கனகாசலத்தாடி என்ற தொடரால் குறித்துள்ளார்.

சிற்பநூல் இங்கு பெருமான் ஆடிக் கொண்டிருக்கும் கோலத்தை ஊர்த்துவ தாண்டவ மென்று கூறும். இலக்கியங்கள் பெருங்கூத்து என்றும், செயற்கரிய நடனம் என்றும் கூறுகின்றன. ஆடினார் பெருங் கூத்து காளி காண" என்று காளிதேவி காண இறைவன் பெருங் கூத்தாக ஊர்த்துவ

தாண்டவத்தினை ஆடினார் என்று அப்பர் சுவாமிகள் குறிக்கின்றார். காரைக்காலம்மையார் இந்த நடனத்தை, அண்டமுற நிமிர்ந்தாடும் ஆனந்தக் கூத்து என்பார்.

இறைவன் உடுக்கையை ஒலித்துப் படைப்புத் தொழிலையும் அக்கினியால் அழித்தலையும் அபய முத்திரை காட்டிக் காத்தல் தொழிலையும் ஊன்றிய திருவடியால் மறைத்தல் தொழிலையும், புரிவது போல் தூக்கிய திருவடியால் அருளல் தொழிலைப் புரிகின்றான். அவ்வகையில் இங்கே ஓங்கித் தூக்கிய திருவடியால் இறைவனின் அருளல் தொழில் நடைபெறுகிறது. அப்படி திருவருள் பெற்று திருவடியில் கலந்து மேன்மை பெற்ற உயிர்களை அருள் நிலையில் மாறாது நிலை பெற்றிருக்கும்படிச் செய்து காத்தருள்வதைத் தூக்கிய

திருவடியை ஒரு கரத்தால் குடைபோல் கவிழ்த்து மூடும் கோலத்தில் காட்டி உணர்த்துகின்றார் என்பர்.

அருளல் என்பது இருநிலைப்படும். இதில் முதல்நிலை உயிர்கள் தோன்றியதுமுதல் அழியும் வரை உள்ள இடைப்பட்ட காலத்தில் அவற்றிற்குத் துன்பம் வராமல் பல்வேறு நிலைகளில் நின்று காத்து அருள்புரிவதாகும். இரண்டாவது நிலை வினைகள் நீங்கித் திருவடி நீழலை அடைந்த உயிர்களை மீண்டும் வாரா நெறியான மோட்சத்தில் செலுத்தி மாறா இன்பம் அடையும் நிலையை அருளுவதாகும். இவ்விரு நிலைகளிலும் அருள் புரிவதைத் திருவாலங்காட்டு நடராசர் திருவுருவம் விளக்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

இத்திருவுருவத்தில் பெருமான் எட்டுக் கரங்களுடன் காட்சியளிக்கிறார். படைப்புத் தொழிலைக் காட்டும் உடுக்கை ஏந்திய கரமும், அழித்தலைக் காட்டும் அக்கினி ஏந்திய கரமும் விலகியிருக்கின்றன இது இந்த இருதொழில்களும் முடிந்து போனதை உணர்த்துவதாகும்.

அருளல் தொழிலைக் குறிக்கும் வகையில் பெருமான் இடது காலை உயரத் தூக்கியிருப்பதுடன் அதன்மீது அருள்நோக்கம் புரிகிறான். இடது கரத்தைத் தூக்கி உள்ளங்கையை குவித்து தூக்கிய இடதுகாலுக்கும் மேல் குடைபோல் வைத்துள்ளான். இந்த இருநிலையும் இத்தாண்டவத் திற்கே உரிய சிறப்புநிலையாகும்.

வலது முன்கை அபயம் காட்டி காத்தல் தொழிலைப் புரிய வலது திருவடி ஊன்றிய நிலையில் மறைப்புத் தொழிலைப் புரிகிறது.

பெருமான் மும்மலங்களைக் குறிக்கும் பாம்பை இடது கரத்திலும் அவற்றைக் களைந்து அடக்கி வைக்கும் திரிகுலத்தை வலது கரத்திலும் தாங்குகிறான். முன் இடது கரம் வீசுசுரமாக அமைய அதற்கிணையான கையில் கிளி வடிவு கொண்ட பாக்கு வெட்டியை ஏந்தியுள்ளான்.

இது மும்மலங்களில் இருந்தும் தொடர்ந்து வரும் வினைகளில் இருந்தும் உயிர்களை வெட்டிப் பிரித்து மோட்ச உலகில் நிலைபெற வைப்பதை உணர்த்துவதாகும். சுகம் என்பது கிளியையும் மகிழ்வுடன் இருப்பதையும் குறிக்கிறது. கிளி வடிவம் உயிர்கள் இன்பத்தில் திளைத்திருத்தலின்

குறியீடாகும். இறைவன் உலக போகங்களில் சிக்கி அதுவே உண்மையான சுகமென்று கருதியிருக்கும் உயிர்களுக்கு அருள்புரிந்து மோட்சமாகிய மேலான சுகத்தில் நிலை பெறச் செய்கிறான். இரண்டு நிலையிலும் உயிர்கள் மகிழ்ச்சியைப் பெறுகின்றன என்றாலும் முன்னையது நிலையற்றது. பின்னையது நிலையானது. எனவே உலகில் வாழும் போது இன்பமும், பின்னர் மோட்சத்தில் நிலையான இன்பத்தையும் அருள்வதைக் குறிக்கவே பாச நீக்கம் செய்யும் ஆயுதத்தைக் கிளிவடிவம் கொண்டதாகக் தாங்கியுள்ளான்.

இங்கு சிவபெருமான் ஆடிக் கொண்டிருக்கும் ஊர்த்துவ தாண்டவத்தின் சிறப்பு களை ஆதிசேஷனுக்குத் திருமால் விவரித்துக் கூறியுள்ளார். அக்கருத்தைத் தலபுராணம் "வீறுபாசம் மாற்றி அருள் அளித்து ஈசன் மலரடிக் கீழ் பேரின்ப வாழ்வு சேர்க்கும் அருள் திருநடம் என்று குறிக்கின்றது. இது உயிர்களுக்கு மாறாத அருள்புரியும் நடனமாகும்.

இதுபோன்று வேறு சில அருள் நடனங்களையும் அருளாளர்கள் அருட் காட்சியில் கண்டு வடித்துள்ளனர். அப்படி வடிக்கப் பட்டுள்ள மற்றோர் நடனத்தையும் அது பற்றிய கருத்துக்களையும் தொடர்ந்து காணலாம்.

இறைவனின் அருளால் சக்தியே அம்பிகையாக வெளிப்பட்டுள்ளது. எனவே, இறைவன் உயிர்களுக்கு அருள் வரும் போது அன்னை பராசக்தியுடன் கூடி விடைவாகனத்தில் வருகிறான். அந்தக் கோலத்திலேயே அடியவர்கள் பெருமானைக் கண்டு பேரருள் பெற்றுள்ளனர். அதையொட்டி அனுக்கிரக தாண்டவத்தில் நந்தியும், பராசக்தியும் இடம் பெறுகின்றனர்.

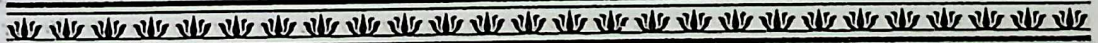
இறைவன் அம்பிகையைத் தன்னுள் இணைத்து அருளால் தாண்டவத்தை நிகழ்த்துகிறான். எனவே இடக்கையை வீசாமல் அம்பிகை வழக்கமாக வைத்தி ருப்பது போல்

அண்டமுற நீமிர்ந்தாலும் ஆணங்காடன்

தொங்கவிட்டவாறு வைத்துள் ளார். வலக்கை அபய முத்திரை யைக் காட்டுகிறது. மேற்கரங்களில் உடுக்கையும் தீ அகலும் உள்ளன. மெதுவாக ஆடும் நடன மாதலின் சடை அவிழவில்லை. ஆட்டத்தில் வேகமும் இல்லை. (பார்க்க பக்கம் 1621)

இத்தகைய அற்புத நடன கோலத்தைக் காண நாம் ஆரணியை அடுத்த காமக்கூர் செல்ல வேண்டும். காமக்கூர் சந்திரசேகரர் ஆலயத்தில் இந்த நடராசரைக் காண்கிறோம். இங்குள்ள சபையில் பெருமான் அருளால் தாண்டவத்தை ஆடிக்கொண்டிருக்கிறான். இந்தத் தாண்டவத்தைக் காண்பதால் வாழும் காலத்தில் மகிழ்ச்சியைப் பெறுவதுடன் மோட்சமடைந்து மாறாத இன்பத்தில் திளைக்கலாம். ❀

கால் மாறி ஆழய கற்பகம் வெள்ளியம்பலவாணர்

சிவபெருமான் திருநடனம் செய்யும் ஐம்பெரும் சபைகளை அன்பர்கள் போற்றிக் கொண்டாடி மகிழ்கின்றனர். அவை பொன்னம்பலம் (தில்லை), வெள்ளியம்பலம் (மதுரை), மணியம்பலம் (திருவாலங்காடு), ஓவிய அம்பலம் (திருக்குற்றாலம்), செப்பறையம்பலம் (திருநெல்வேலி) என்பனவாகும்.

இதில் மூன்று சபைகளில் பெருமான் ஆனந்தத் தாண்டவராகவும், மதுரையில்

சுந்தரத்தாண்டவராகவும், திருவாலங்காட்டில் ஊர்த்துவ தாண்டவராகவும் ஆடிக்கொண்டிருக்கிறார்.

மதுரை சோமசுந்தரப்பெருமான் ஆலயத்தில் ஐம்பெரும் சபைகளில் ஒன்றான வெள்ளியம்பலம் சிறப்பான முறையில் அமைந்திருக்கிறது. இச்சபையில் சிவபெருமான் திருநடனம் புரிவதற்கான காரணத்தைத் திருவிளையாடற்புராணம் இரண்டு கதைகளில் கூறுகிறது.

முதல் வரலாறு. . .

மதுரை மாநகரில் வெகு கோலாகலமாக மீனாட்சி சுந்தரேசர் திருமணம் நடைபெறுகிறது. அதைக் காண உலக மக்கள் யாவரும் மதுரையில் கூடினர். தில்லையில் வழிபட்டுக் கொண்டிருந்த பதஞ்சலி, வியாக்கரபாத முனிவர்களும் திருமணத்திற்கு வந்தனர். அவர்கள் திருமணத்தைக் கண்ணாரக் கண்டு மகிழ்ந்தனர். திருமணம் நிறைவு பெற்றதும், திருமண விருந்து நடைபெற்றது. எல்லோரும் உணவருந்தி மகிழ்ந்தனர்.

அரண்மனைப் பணியாளர்கள் பதஞ்சலி, வியாக்கரபாதரை விருந்துண்ண அழைத்தனர். அப்போது அவர்கள் நாங்கள் நண்பகலில் இறைவனின் திருநடனத்தைக் கண்டபின்னரே உணவுண்பது வழக்கம் என்றனர். இன்று நாங்கள் நடனத்தைக் காணாததால் உணவருந்த முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம் என்றனர்.

அதையறிந்த சிவபெருமான் அங்கே வெள்ளியம்பலத்தை உண்டாக்கி அதில்

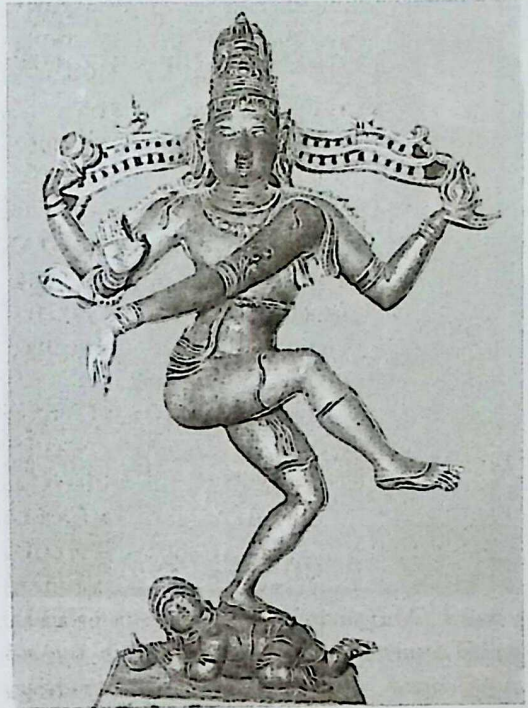
அவர்களும் திருமணத்திற்கு வந்தவர்களும் மகிழும்படியாகத் திருநடனம் புரிந்தார். முதலில் தில்லையில் ஆடிய ஆனந்தத் தாண்டவத்தை ஆடிய அவர், பின்னர் காத்தல் தொழிலைச் செய்யும் ரக்ஷா தாண்டவத்தையும் ஆடினார். பத்துக் கரங்கள் கொண்டவராக அதிரவீசி அவர் ஆடியதைக் கண்டு எல்லோரும் மகிழ்ந்தனர். இது கௌரி காண ஆடியதாலும், கௌரி நன்னாட்டில் (கன்னிநாடு- பாண்டிய நாடு- கௌரிநாடு) ஆடியதாலும் கௌரிதாண்டவம் என்றும் அழைக்கப்பட்டது.

முதலில் இப்படி ஆனந்தத் தாண்டவமாக ஆடி, தொடர்ந்து அதைக் காத்தல் தாண்டவமாக மாற்றி ஆடிக்கொண்டிருந்த பெருமானே பின்னாளில் ராஜசேகர பாண்டியனின் வேண்டுகோளை ஏற்று வலது காலை ஊன்றி இடக்காலை வீசி கால்மாறி ஆடியும் திருவிளையாடல் புரிந்தார். அப்படி கால்மாறி ஆடிய கற்பகமாக விளங்கும் கோலமே இப்போது நம்மைப் பரவசப்படுத்தும் வகையில் அங்கே அமைந்துள்ளது.

திருவாலவாயுடையார் புராணமும், பரஞ்சோதி முனிவரின் திருவிளையாடற் புராணமும் பெருமான் கால்மாறி யாடியதைக் கூறுகின்றன.

மதுரையை ஆண்டு வந்த பாண்டிய அரசனான ராஜசேகரன் மதுரைப் பெருமானின் மேல், மாறா அன்பு கொண்டவன். அருங்கலை விநோதனான அவன் பரதக் கலையைத் தவிர மற்ற எல்லாக் கலைகளையும் கற்றான். பரதமானது சிவபெருமான் உலகம் உய்ய ஆடும் திருக்கூத்தாடுதலின் அதனைக் கற்கலாகாது என்று எண்ணியதால் அதை மட்டும் கற்கவில்லை என்றாலும் அறுபத்து நான்கு கலைவலான் என உலகம் புகழ வாழ்ந்து வந்தான்.

பாண்டியனின் மிகுபுகழைச் சோழன் அறிந்தான்; பாண்டியனிடத்தே பகையு

ணர்வு கொண்ட அவன்பாண்டியன் கற்காத ஆடற்கலையையும் நன்கு கற்றான். அறுபத்து நான்கு கலைகளிலும் சோழனும் தேறி எண்ணெண் கலைவல்லான் என்னும் புகழையடைந்தான்.

ஒரு சமயம் கூத்தில் வல்ல பாடகன் ஒருவன் சோழனைக் கண்டு பரிசில் பெற்ற பின், மதுரைக்கு வந்தான்; பாண்டியனை வணங்கி, எண்ணெண் கலைவல்லான் என்ற பெயர் நினக்கு உரியதல்ல அப்பெயர் சோழனுக்கே உரியது; நீ கூத்துக் கற்கவில்லையல்லவா? எனத் துணிவுடன் கூறி விட்டுப் பாண்டியன் தந்த பரிசிலைப் பெற்றுச் சென்றான்.

இந்நிகழ்ச்சி பாண்டியன் உள்ளத்தை மாற்றியது. பாண்டியன் கூத்தினையும் கற்க விரும்பினான்; இறைவன் ஆடும்புயங்க நடனம் என்னும் ஒருவகை நடனத்தைப் பயில விரும்பினான். அதற்கான ஏற்பாடு

களைச் செய்தான். இடத்தானை மேலே தூக்கி வலப்பாதத்தை ஊன்றி ஆடும் அந்தக் கூத்தினைச் சில நாட்களில் மிக முயன்று முழுமையாகக் கற்றான் என்றாலும், இறைவன் ஆடும் கூத்தினைத் தான் கற்க நேரிட்டதற்காக உள்ளம் வருந்தி னான்.

ஒரு தானை ஊன்றி மற்றொரு தானை வளைத்த போது தனது உடல் நோவதை உணர்ந்தான்; -ஆடல் புரியும்போது எனக்கு ஒரு கணம் இவ்வாறு நிற்கவும் இயலாததாக இருந்தது ; இறை வனோ காலை மாற்றாமல் நெடுங்காலமாக மன்றத்துள் நின்றாடிக் கொண்டிருக்கிறாரே அவருக்கு எப்படி வலிக்கும் என்று எண்ணி வருந்தினான்; இறைவன் அண்டசராசரங்கள் அனைத்தும் தாங்கும் மிகப் பெரியவன்; எனவே, அவனுக்கு வருத்தம் இல்லாமலும் இருக்கலாம் எனத் தெளிந்தான். என்றாலும் அவனது மனம் அமைதி அடையவில்லை.

மதுரைச் சொக்கர், அவனது கவலையைப் போக்க விரும்பினார்; வெள்ளியம் பலத்தில், பதஞ்சலியும் வியாக்கிரபாத முனிவனும் காண ஆடிக்கொண்டிருந்த

கூத்தினை விடுத்துப் புதுமைக் கூத்து ஆடினார் ; வலப்பாதம் இடம் வரவும், இடக்கரம் வலம் வரவும் திருவடியின் மேல் கொடியைக் காட்டி (மெல்ல ஆடுதலை விடுத்து) நள்ளிரவில், மாறனின் துயரம் மறைய அதிரவீசிக் கால் மாறியாடினார். தேவர்கள் வியந்து போற்றினர்.

அதிகாலையில் பாண்டியன் தொண்டர்கள் மூலம் இச்செய்தியை அறிந்தான். திருக்கோவிலுக்குச் சென்று வழிபட்டான் ; மாறியாடிய திருக்கூத்தே நிலைத் திருக்கவேண்டும் என்று இறை வனிடம் வேண்டினான். இறைவனும் அப்படியே ஆகட்டும் என அருள்புரிந்தார்.

பாண்டியன் அந்த வெள்ளியம் பலத்திற்குப் பொன் வேய்ந்தான். முத்துக் கயிறு கட்டினான் ; மாணிக்கத்தாலாகிய விளிம்பு செய்தான் ; பல மணிகளால் ஒழுங்குறக் கோவிலை அலங்கரித்தான். முத்துச்சிவிகை, மாணிக்கக் காம்புடைய கவரி, வயிரம் சேர்ந்த கனகசிங்காதனம், நீண்ட முடி, பூண், புதிய வாசிகை முதலியன தந்தான். இடையறாத அன்புடன் வழிபட்டு வந்தான்.

இப்படி மாறியாடியது முதல் மதுரைச் சொக்கருக்கு அதிரவீசியாடுவார், மாறியாடிக் கொடியிட்ட பெருமாள் என்னும் பெயர்கள் வழங்கின. இந்தச் செய்திகளை அறிந்த சோழ அரசன் பகைவிட்டுப் பாண்டியனைப் பணிந்து போற்றினார்.

பரஞ்சோதி முனிவர் தமது திருவிளையாடற் புராணத்தில் சற்று வேறுவிதமாக இவ்வரலாற்றைக் குறித்துள்ளார். சோழ நாட்டுப் புலவன் நீ கூத்துக் கற்றிலை என்றதால் பாண்டியன் பகையும் மானமும் மீதாரப் பரதமும் கற்றான். இறைவன் திருநடம் ஆடுதலில் உள்ள துன்பத்தை அறிந்தான். கால் மாறியாடச் செய்ய விரும்பினான். சிவராத்திரி அன்று கோவிலுக்குச் சென்றான். சிவாகம விதிகளின்படி இரவு நான்கு யாமப் பூசைகள் செய்த பின்னர்,

இறைவன் ஆடிய திருக்கூத்தினைக் கண்டான். கையிரண்டையும் தலைமேற் கூப்பிக் கால் மாறியாடி என் வருத்தம் போக்க வேண்டும். இன்றேல் நான் என் வாளின் மேல் குப்புற வீழ்ந்து இறப்பேன் என்று கூறிப் பணிந் தான்.

வாளின்மேல் பாயுமுன் பாண்டியன் காண இடத்தாள் ஊன்றி வலத்தாள் வீசி இறைவன் கால் மாறியாடியதாகப் பரஞ் சோதி முனிவரின் திருவிளையாடல் புராணம் கூறுகிறது. பரத நூலின் பகுதிகள் இத்திரு விளையாடலில் விளக்கப்பட்டுள்ளன. (செய்யுள் 8-14)

திருமுறைகள் இவரை அதிரவீசி ஆடுவார் என்று துதிக்கின்றன. பத்து தோள் களுடன் பெருமான் அதிர வீசி ஆடுகிறார். வலக் கரங்களில் உடுக்கை, வால், அம்பு, அங்குசம், சூலம் ஆகியன விளங்கு கின்றன. இடது கரங்களில் தியகல், வில், கேடயம், தாமரை, பாசம் ஆகியன திகழ் கின்றன.

திருப்புத்தூர் புராணம் பெருமான் இத்தலத்தில் (மதுரையில்) ஆடிக் கொண்டிருப்பது சந்தியா தாண்டவமென்று கூறு கிறது.

சிவபெருமான் சந்தியா காலத்தில் சூலத்தைச் சுழற்றி ஆடுகிறான் என்பதால் நீண்ட சூலத்தைத் தாங்கியதாகக் காட்சி யளிக்கின்றார். இது பிரதோஷ நடன

மாகும். இது காத்தல் தொழிலைச் செய்வதால், ரக்ஷா தாண்டவம் என்றும் அழைக்கப்படும்.

சந்தியா தாண்டவமான இது காத்தருளும் தாண்டவமாக இருந்தாலும் பத்துத் திசைகளும் குலுங்க ஆடும் தாண்டவ மாதலின் பெருமான் பத்துக் கரங்களுடன் காட்டப்பட்டுள்ளார் என்பர். மேலும், இது கஜசம்ஹாரத்துடன் தொடர்புபடுத்தப்பட்டு அந்த நிகழ்வுக்குப் பின் ஆடிய ஆட்டமாகவும் கொள்ளப்படுகிறது.

திருவாதிரை நாளில் உரித்த யானையின் தோல் வடிவில் அமைந்த வாகனத்தில் இப்பெருமானை அமர்த்தி உலாவரச் செய்யும் வழக்கம் இங்கே உள்ளதும் சிந்திக் கத்தக்கதாகும். மேலும், கஜசம்ஹாரர் போலவே இப்பெருமானும் நீண்டசூலத்தை முன்கையில் ஏந்தி இருப்பதும் குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

திருவிளையாடல் புராணம் இந்தப் பெருமானை வழிபடுவதால் முக்தி இன்பம் கிடைப்பதுடன், வாழ்வில் செல்வச் செழிப்பும் உண்டாகுமென்று கூறுகிறது. மேலும், இக்கோயிலில் கால் மாறி ஆடும் கோலத்திலுள்ள ஆனந்தத் தாண்டவரையும் காண்கிறோம். இத்திரு வரு வங்கள் நமது கண்ணுக்கும் கருத்துக்கும் விருந்தாக அமைந்துள்ளன.

மதுரையில் விளங்கும் ஐம்பெரும்சபைகள்

மதுரை சோம சுந்தரப்பெருமான் ஆலயத்தில் வெள்ளியம்பலம் சிறப்பான முறையில் அமைந்திருக்கிறது. மேலும், மற்ற நான்கு சபைகளை நினைவூட்டும் வகையில் நான்கு அம்பலங்கள் தனித்தனியே அமைந் துள்ளன. இந்த ஐந்திலும் பெருமான் அமுகுற நடனமாடிக் கொண்டிருக்கின்றார். ஆயிரக்கால் மண்டபம், நூற்றுக்கால் மண்டபம், மகாமண்டபத்திலுள்ள வெள்ளியம்பலம் ஆகிய மூன்றிலும் பெரிய அளவிலான நடராஜ மூர்த்தியின் திருவுருவத்தை இப்போது கண்டு மகிழ்கிறோம். மற்றைய இரண்டு அம்பலங்கள் பற்றிய செய்தி தெரியவில்லை. இந்த ஐந்து சபைகளுக்கும் உரியதாக ஐந்து நடராஜப்பெருமானின் உலாத்திருமேனிகள் உள்ளன. திருவாதிரை நாளில் இந்த ஐந்து நடராசர் வடிவங்களும் திருவீதி உலா காண்கின்றனர்.

இவற்றில் இரண்டு நடராச வடிவங்களில் பெருமான் இடது காலை ஊன்றி வலது காலை வீசியாடும் கோலத்தில் உள்ளார்.

ஆறு சபை மேனிய அழகர் (ஷட்சபா நாயகர்)

சிவபெருமான் அற்புதத் தாண்டவத்தை ஆடிக்கொண்டிருக்கும் பஞ்சசபை எனப்படும் ஐம்பெரும் சபைகளை எல்லோரும் அறிவர். சில தலங்களில் ஆறு சபைகளில் பெருமான் நடனமாடுவதாகப் புராணங்கள் கூறுகின்றன. திருநெல்வேலியிலும் திருப் பெருந்துறையிலும் ஆறுசபைகளில் பெருமான் நடனமாடிக்கொண்டிருக்கின்றார். ஆறுசபைகளின் நாயகன் ஆதலின் பெருமானை அறுசபைத் தலைவன் என்றும், ஷட்சபாநாயகன் என்றும் அழைக்கின்றனர். இந்த அறுவகை சபைகளின் சிறப்பைத் தொடர்ந்து காணலாம்.

ஐம்பெரும் சபைகளில் ஒன்றாகத் தாமிரசபையைத் தன்னுள் கொண்டு பஞ்சசபைத் தலங்களின் ஒன்றாகத் திகழ்வது திருநெல்வேலியாகும். இத்தலத்திலுள்ள நெல்லையப்பர் ஆலயத்தைச் சேர்ந்த

ஆறுசபைகளில் பெருமான் நடனமாடிக்காட்சி தந்து அருள்புரிந்தார் என்று தலபுராணம் கூறுகிறது.

ஆறு சபைகளில் முதன்மையானது, இத்தலத்திற்கே உரியதுமான தாமிரசபை, இது நெல்லையப்பர் ஆலயத்தினுள் சுவாமியைச் சுற்றியமைந்த பிராகாரத்தில் வடமேற்கு முனையில் அமைந்துள்ளது. கருங்கல்லால் உபபீடமும் சுற்றுத்தாழ்வாரமும் அதன் மீது மரத்தாலான ஜன்னல்கள் சித்திரவேலைப்பாடுகள் விளங்க செப்புத் தகட்டால் வேயப்பட்டுள்ள கூரையுடன் இச்சபை விளங்குகிறது. இது கலையழகு மிக்கதாகும்.

இச்சபைக்கு நான்கு புறமும் வாயில்கள் உள்ளன. தெற்குப் பகுதியில் இருந்து பார்க்கும்போது சபைக்கு வடக்கே அமைந்துள்ள சந்நிதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் சந்தனசபாபதி அழகாகக் காட்சியளிக்கின்றார். திருவாதிரை நாளில் தாமிரசபைக்கு முன்பாகப் பெருமானின் திருநடனம் நிகழ்கிறது.

இரண்டாவதான ராஜசபை சுவாமி சந்நிதிக்கு முன்பாக அமைந்துள்ளது.

அம்பிகை ஆலயத்துள் இரண்டு சபைகள் உள்ளன. காந்திமதி அன்னை சந்நிதிக்கு முன்புறம் வடபகுதியில் செளந்தர்ய சபையும், பக்கவாட்டில் கல்யாணசபையும் உள்ளன. கல்யாண சபையைத் திருக்கல்யாண மண்டபம் என வழங்குகின்றனர்.

கோயிலுக்கு வெளியே சிந்து பூந்துறையில் தீர்த்த சபையும் சங்கரன் கோயில் செல்லும்சாலையிலுள்ள மானூரில் ஆச்சர்ய சபையுமுள்ளன. இந்த ஐந்து சபைகளும் புராணச் சிறப்பு பெற்றவை என்றாலும் இவற்றுள் பெருமான் நிலையான திருவுருவமாக எழுந்தருளியிருக்கவில்லை.

சௌந்தர சபைக்குரிய சபாநாயகராக
சௌந்தர நாயகர் தனியே எழுந்தருளியுள்ளார்.
இவர் ஐப்பசித் திருமண விழாவின்போது
சௌந்தர்ய சபையில் எழுந்தருளி திருநடம் புரிந்து
அருள்பாலிக்கின்றார்.

ஆவணிமூலத் திருவிழாவில் சந்திரசேகரர்
மானாருக்கு எழுந்தருளி ஆச்சர்ய சபையில் காட்சி
யளிக்கிறார்.

நெல்லையம்பதியில் ஆறுசபைகளும் ஒரே
இடத்தில் அமையாமல் சுவாமி கோயிலுக்குள்
இரண்டு, அம்மன் சந்நிதிக்குள் இரண்டும், கோயி
லுக்கு வெளியே இரண்டுமாக அமைந்துள்ளன.

இவ்வாறு ஆங்காங்கு பரவி இல்லாமல் ஒரே
நேர்கோட்டில் ஒன்றையடுத்து ஒன்றாக ஆறுசபை
களும் இருப்பதைத் திருப்பெருந்துறையில் காண
லாம்.

இங்கு ராஜகோபுரத்தைக் கடந்ததும் பெரிய
மண்டபமாக கனகசபையும், அதையடுத்த இரண்
டாம் பிராகாரத்தில் நடனசபையும், கருவறைக்கு
முன்னுள்ள மகாமண்டபமாக தேவசபையும்,
அமைந்துள்ளன. இதையடுத்து உள்மண்டபமாக

சத்ஸபையும் இடைநாழி மண்டப
மாகச் சிற்சபையும் கருவறையாக
ஆனந்த சபையுமுள்ளன. பின்னர்
சொல்லப்பட்ட மூன்றுசபைகளை
யும் கருவறையின் அங்கமாகவே
கொள்வர்.

இங்கே கோபுரவாசலிருந்து
ஆறு சபைகளையும் ஒருசேரக்
காணக்கிடைப்பது மிகவும் மகிழ்ச்
சியைஅளிக்கின்றது ❖

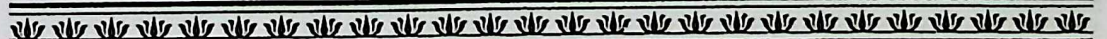
சந்தன சபாபதி

தென் தமிழ்நாட்டில் பாண்டிய மண்டலத்திலுள்ள அனைத்து சிவாலயங்களிலும் சந்தன
சபாபதி என்னும் பெயரில் பெரிய நடராசமூர்த்தியை அமைத்துள்ளனர். கல்லால் ஆன
இந்த மூர்த்திக்கு நடராசருக்குரிய அபிஷேக காலங்களில் மட்டும் சிறப்பு அபிஷேகம்
செய்வர். அபிஷேகம் முடிந்ததும் சந்தனத்தால் காப்பிட்டு அலங்காரம் செய்கின்றனர். இது
அடுத்த அபிஷேகத்தின் போதுதான் அந்தச்சந்தனம் களையப்படும். எப்போதும் சந்தனத்தில்
இருப்பதால், இவர் சந்தன சபாபதி என்று அழைக்கப்படுகின்றார். உத்திரகோச மங்கையில்
உள்ள நடராசர் பெரிய சந்தன சபாபதியாக விளங்குகிறார். ❖

இரத்தின சபாபதி

சிதம்பரம் நடராசர் ஆலயத்தில் நடராச மூர்த்தியின் பீடத்தின் தனிப் பெட்டகத்தில் இரத்தின சபாபதி என்னும்
நடராசர் எழுந்தருளியுள்ளார். இவர் மாணிக்கத்தால் ஆனவர். பிரபையின் விளிம்பிலும் பீடத்திலும் தங்கக்
கவசம் அணிவிக்கப்பட்டுள்ளது. தினமும் காலையில் நடைபெறும் இரண்டாம் கால பூசை வேளையில் ஸ்படிக
விங்கமாகிய அமுகிய சிற்றம்பல முடையார் அபிஷேகத்திற்குப் பிறகு இந்த மூர்த்திக்கு அபிஷேகமும் பூசையும்
நடைபெறுகின்றன. இம் மூர்த்திக்கு முன்புறம் தீபாராதனை செய்தபின் பின்புறமும் கற்பூரம் காட்டப் படுகிறது.
அந்த ஜோதியில் பெருமான் திருவருவம் தனி எழிலுடன் காட்சி தருகிறது.

திருவாலங்காட்டில் பெருமான் ஆடும் சபையானது ரத்தின சபையாகும். அதையொட்டி அவர் இரத்
தினசபாபதி என்று அழைக்கப்படுகின்றார். மக்கள் இரத்தின சபாபதி என்னும் பெயரைச் சூடியுள்ளனர். ❖

கூத்தனின் பன்னிரு கூத்துக்கள்

1. அல்லியம்

இறைவன் எல்லையில்லாத கூத்துக்களை அளவற்ற எண்ணிக்கையில் ஆடிக் கொண்டிருக்கிறான். அவற்றை ஆடற்கலை வல்லுநர்கள் பலவாறு நுட்பமாக ஆராய்ந்து இறைவன் அருளை நினைந்து அவற்றிற்கு பெயரிட்டுள்ளனர். ஆதியில் ஒரு லட்சம் கூத்துக்கள் வகைப்படுத்தப்பட்டன. அதிலிருந்து 1008 கூத்துக்களைத் தேர்ந்தெடுத்து ஆடினர். பின்னர் அதிலிருந்து 108 கூத்துக்களைத் தெரிந்தெடுத்துப் போற்றினர்.

அவர்கள் தொகுத்துள்ள 108 கூத்துக்களில் இறைவன் தானே தனித்து உவந்து ஆடியவை நாற்பத்தெட்டாகும். உமையவளைச் சேர்த்துக் கொண்டு ஆடியது முப்பத்தாறு. திருமாலுடன் ஆடியது ஒன்பது. முருகனுக்காக ஆடியது மூன்று. தேவர்களுக்காக ஆடியது பன்னிரண்டு இந்தக் கூத்துக்களைப் பற்றிய விரிவான செய்திகளை அகத்தியம், பரதம், கூத்து நூல் முதலியவற்றில் விரிவாகக் காணலாம்.

கூத்தநூல் என்னும் ஆடற்கலையை விவரிக்கும் நூல் சிவபெருமானின் கூத்துகளைப் பற்றி விரிவாகக் கூறுகின்றது. அந்நூலில் பெருமான் ஆடும் பன்னிரண்டு கூத்துக்கள் சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. அந்நூலில் காணப்படும் படிமவியல் என்னும் பகுதி சிவபெருமானின் ஆடற்கோலங்களை விளக்குகிறது. ஒவ்வொரு ஆடலுக்கும் இரண்டு மூன்று திருக்கோலங்களின் வர்ணனைகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வகையில் படிமவியலில் 96 கோலங்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன.

இந்நூல் குறிப்பிடும் பன்னிரண்டு கூத்துக்களைப் பற்றிய குறிப்புகளை இங்கே காணலாம்.

அல்லியம் என்பது காலை தொடங்கும் அதிகாலைப்பொழுது, அல்லியம் என்பதை இருள் விலகும் நேரம் என்பர். (அல்- இருள்) இவ்வேளையில் பெருமான் கொட்டம் என்னும் கூத்தினை ஆடுகின் றான். இது உலக உற்பத்தியையும், மகிழ்ச்சியையும் குறிக்கும். நடனமாதலின் ஆனந்தத் தாண்டவம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. தில்லையில் பெருமான் ஆனந்தத் தாண்டவத்தை ஆடிக் கொண்டிருக்கின்றான்.

2. எல்லியம் :

இது பகல் மறைந்து இரவு தோன்றும் சந்தியா நேரத்தைக் குறிப்பதாகும். இது சந்தி தாண்டவம் எனப்படுகிறது. இதனை சந்தியா தாண்டவம் எனவும் அழைப்பர். மதுரையில் பெருமான் சந்தியா தாண்டவத்தை ஆடிக் கொண்டிருக்கின்றார்.

3. பல்லியம் :

பல்லியம் என்பது முரசு. முரசொலிக்க ஆடும் நடனம். இதை ஒட்டரம் அல்லது சுத்த தாண்டவம் என்பர். இது கயிலை மலையில் ஆடிக் கொண்டிருக்கும் தாண்டவம்.

4. உள்ளம்

இது உள்ளத்தின் அசைவானது. ஆசை எனப்படும் காமமே உள்ளத்தை அசைந்து செயல்படுகிறது. ஆசை இல்லையேல் மனதில் சலனமில்லை. அதையொட்டி இதனைக் காமம் என்பர். காமத்தின் வெளிப்பாடே ஸ்ருங்காரம். இந்த நாட்டியத்திலிருந்தே பரதநாட்டியம் பிறந்ததாகக் கூறுவர்.

5. நுதல்விழி

நுதல்விழி என்பது நெற்றிக்கண். நெற்றிக் கண் கொண்டு திரிபுரங்களை

எரித்தான் சிவபெருமான். அதனால் இது திரிபுரம் எனப்பட்டது. இந்த தாண்டவம் திரிபுரதாண்டவமாகும். இதைப் பெருமான் திருவதிகையில் ஆடினான் என்பர். பாண்டரங்கில் திசைமுகன் காண இதை ஆடினான் என்று சிலப்பதிகாரம் கூறு கிறது.

6. நுதல்கால்

வலது கால் விரலால் நெற்றிப் பொட்டு இட்டுக் கொள்வதாக இந்த நாட்டியம் அமைந்ததால், நுதல்கால் எனப்பட்ட தென்பர். சுட்டி என்றும் கூறுவர். காலை இடுப்புக்கு மேல் உயர்த்துவதால் ஊர்த்துவதாண்டவமான தென்பர். இதிலிருந்தே சித்திரகலா நாட்டியங்கள் தோன்றியதென்பர். இந்த நாட்டியத்தைப் பெருமான் திருவாலங்காட் டில் ஆடிக் கொண்டிருக்கின்றான்.

7. பேநாக்கம்.

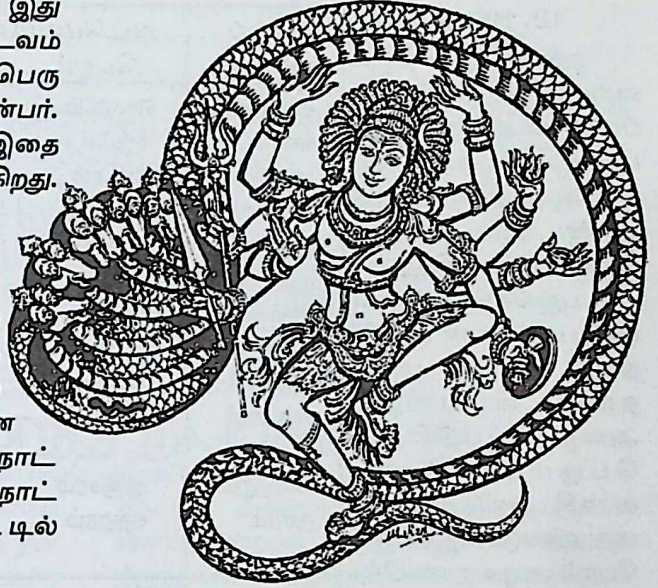
இது பார்வையைப் பல கோணங்களில் செலுத்தி அந்தக் கோணங்களில் கைகளையும் கால்களையும் வளைத்து ஆடுவதாகும். அங்க அசைவுகளையொட்டி இது வித்தாரம் எனப்பட்டது. இதனை முனி தாண்டவம் என்பர்.

8. நுணுக்கம்

இது தொடர்ந்து நிகழும் மாற்றங்களைக் குறிக்கும். சங்கார தாண்டவம் எனவும் அழைக்கப்படும். தரங்கிணி என்னும் நாட்டியம் இதிலிருந்து பிறந்ததாகும். இத்தாண்டவம் திருநெல்வேலி யில் ஆடப்படுவதாகும்.

9. கால்வரி

வெற்றி பெற்றபின் ஆடும் ஆட்டம் இது. கைகளைக் கொட்டி ஆடுவதால் கொட்டி எனவும், கொட்டிச் சேதம் எனவும் அழைக்கப்பட்டது. இது பிரளய தாண்டவம் என்றும் கூறப்படும். சாலியம் என்பதும் வீர வெறியாடல் என்பதும் இதன் பெயர்களாகும்.

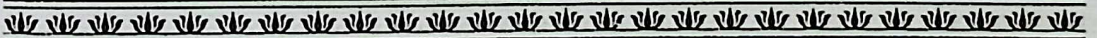
10. பேய்வரி

இது பேய்களுடன் பண்டரம் என்னும் சுடுகாட்டில் ஆடுவதாகும். தாருகாவனத்தில் ஆடியதென்பர். இது பூததாண்டவம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

இதைப் பெருமான் திருவெண்காட்டில் ஆடினான். திருவெண்காடு சுவேத வனம் என்னும், பிரம்ம மசானம் என்றும் ஆதி சிதம்பரம் என அழைக்கப்படுவது இங்கே சிந்திக்கத் தக்கதாகும்.

11. களிற்றரி

இது எதிரிகளின் தோலை உரித்து போர்த்துக் கொண்டு ஆடும் கூத்து. சிவ பெருமான் தாருகா வனத்து ரிஷிகள் அனுப்பிய யானையையும், கயாசுரன் என்னும் யானையும் உரித்து தோலைப் போர்த்திக் கொண்டு ஆடினார். அப்படி ஆடும் ஆட்டம் குஞ்சரம் என்றும் அழைக்கப்பட்டது. கண்களை விழித்துக் கைகளை விரித்து கொடுமை தோன்ற ஆடும் ஆட்டமாதலின் உக்ரம் எனப்பட்டது இதிலிருந்து ராஜ நாட்டியம் தோன்றிய தென்பர்.

12. நச்சம்

நச்சு என்பது நஞ்சினைக் கொண்டுள்ள பாம்புகளைக் குறித்தது. பாம்புகளை ஏந்தி அழகாக ஆடியதால் சுந்தரத் தாண்டவம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

புஜங்கம் என்றால் பாம்பு பாம்புகளை அணிந்தாடு வதால் புஜங்க தாண்டவம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. பெரும்பாம்பாகிய வாசுகி அளித்த விஷத்தை உண்டு பித்தனைப் போல் ஆடியதால் பித்த

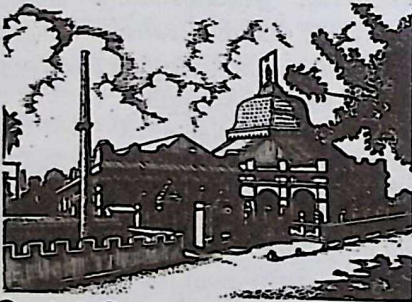
தமிழ்ப் பெயர்	வடமொழிப் பெயர்	தாண்டவத்திலிருந்து பிறந்த நாட்டியம்
அல்லியம்	கொட்டம்	ஆனந்தத் தாண்டவம்
எல்லியம்	சந்தி	சந்தியா தாண்டவம்
பல்லியம்	ஒட்டரம்	சுத்த தாண்டவம்
உள்ளம்	காமம்	ச்ருங்கார தாண்டவம் - பரதநாட்டியம்
நுதல்விழி	முப்புரம்	திரிபுர தாண்டவம்
நுதல்கால்	சுட்டி	உணர்த்துவ தாண்டவம் - சித்திரநாட்டியம்
நோக்கம்	விந்தாரம்	முனிதாண்டவம்
நுணுக்கம்	சங்காரம்	சம்ஹார தாண்டவம் - தரங்கினி
கால்வரி	கொட்டி	பிரளயம் - காலியம் வீரவெறியாடல்
பேய்வரி	பண்டரம்	பூத தாண்டவம் பேய்களுடன் ஆடியது பட்ட நாட்டியம்
களிற்றுரி	குஞ்சரம்	உக்ரம் - யானை உரித்து ராஜ நாட்டியம்
நச்சம்	சுந்தரம்	புஜங்கம் - பித்த நாட்டியம் விடம் உண்டு ஆடியது.

நடனம் எனவும் அழைக்கப்படுகிறது. உன்மத்த நடனம் இதிலிருந்து தோன்றியதாகும்.

சுத்தநூலின் படிமவியல் இந்த பன்னிரண்டு நடனங்களைக் குறிக்கும் வகையில் அமைந்த சிவபெருமானின் 96 திருக்கோலங்களின் எழிலை விளக்குகிறது.

இந்த பன்னிரு கூத்துக்கள் பற்றிய செய்திகளை மேலே கண்ட பட்டியலில் காணலாம்.

அருட்பிரகாச வள்ளலார் கண்ட சத்யஞான சபைகள்

தில்லை நடராசப்பெருமானிடம் எல்லையற்ற பக்திபூண்டிருந்த அருட்பிரகாச வள்ளலார் அவரை அருட்பெரும்ஜோதி ஆண்டவராகப் போற்றி வழிபட்டார். அவர் சிதம்பரத்திற்கு வடக்கில் புதிதாகக் கோயில் அமைத்த இடத்திற்கு உத்தரசிதம்பரம் என்று பெயரிட்டதுடன், அந்த ஆலயத்திற்கு சத்ய ஞான சபை என்று பெயரிட்டார். அக்கோயிலில் ஜோதி வடிவில் பெருமானை வழிபடும் முறையைத் தோற்று வித்தார். இந்தச் சபையின் அங்கமான முன்மண்டபத்தில் இரண்டு சிற்றாலயங்கள் கிழக்கிலும் மேற்கிலுமாக அமைந்துள்ளன. இவற்றிற்குச் சிற்சபை, பொற்சபை என்று பெயரிட்டுள்ளனர். அவரது அன்பர்கள் அவரை அடியொற்றித் தத்தம் ஊர்களில் சத்திய ஞானசபை எனும் அருட்பெரும்சோதி ஆண்டவர் ஆலயங்களை அமைத்துள்ளனர்.

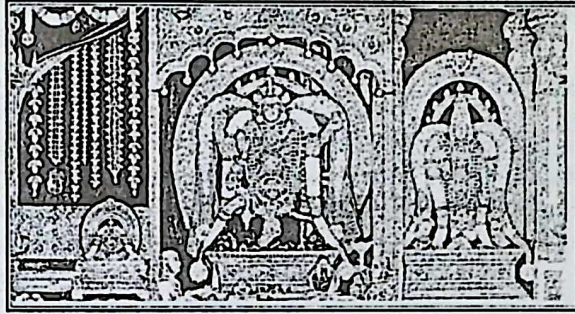

சிவகாமி மகிழத் திருநடனம் புரிந்து கொண்டிருக்கும் சிற்சபேசன்
அருளால் எல்லோரும் எல்லாம் பெற்று இனிது வாழ்க !!!

சிற்பேசாய மங்களம் !! சிதம்பரேசாய மங்களம்!!

தென்தில்லை மன்றுள் ஆடி போற்றி! பொன்னம்பலவாணனே போற்றி போற்றி!!

ஸ்ரீ ஆனந்த நடராஜர்

கோயில் என்று சைவர்களால் கொண்டாடப் படும் திருத்தலம் சிதம்பரம். இத்தலம் உலகத் தின் மையத் தானமாகவும், பிரபஞ்சத்தை உள்ளடக்கிய விராட் புருஷனின் இருதயத் தானமாகவும் இருக்கிறது. இங்குள்ள சிற்பையில் சிவபெருமானின் ஆடிக்கொண்டிருக்கும் திருநடனத் தாலேயே அண்ட சராசரங்கள் யாவும் இயல்பு மாறாமல் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன என்று புராணங்கள் கூறுகின்றன.

தில்லையின் பெருமைகள் அளவிட முடியாதவை. உலக இயக்கம் இடையறாது நிகழத் தில்லையில் பெருமான் தனது ஆனந்தக் கூத்தை ஓயாது நிகழ்த்திக் கொண்டிருக்கின்றான். ஆன்மக்களின் இருதயத்திலும் ஆடும் கூத்தாக அது உள்ளது. அக்கூத்தாலேயே அவன் அக்கூத்தாலேயே ஐந்தொழிலை நடத்துகின்றான். சித்தர்களும் வித்தகக் கணங்களும் அந்தக்கூத்தைக் காணவே அரியதவத்தைச் செய்து கொண்டிருக்கின்றன.

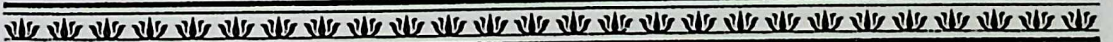
தில்லை மன்றினுள், பதஞ்சலியும், வியாக்ரபாதரும் ஜெயினி முனிவரும் காணப் பெருமான் திருநடம் புரிவதாகப் புராணங்கள் கூறுகின்றன. திருமுறைகள் தில்லைக் கூத்தனின் அருட்கூத்தையே பெரிதும் பேசி மகிழ்கின்றன.

தில்லையம்பலவாணரைப் போற்றும் வகையில் உலகிலுள்ள அனைத்து சிவாலயங்களிலும் நடராசர் திருவுருவம் எழுந்தருளுவித்து வழிபடப்

படுகிறது. அவனே சென்றாடு தீர்த்தங்களாக விளங்குகின்றான். தீர்த்த வந்தனை எனப்படும் திருத்தலங்கள் தோறும் சென்று வழிபடுவதால் கிடைக்கும் புண்ணியம் யாவும் தத்தம் ஊரிலுள்ள சிவாலயத்தில் ஆடிக்கொண்டிருக்கும் நடராசப்பெருமானை வழிபடுவதாலேயே கிடைத்து விடும் என்றால் அத்திருவுருவத்தின் பெருமையை என்னென்பது. தீர்த்தன் நல்தில்லைச் சிற்றம்பலத்தே தீயாடும் கூத்தன் என்று மணிவாசகர், அவன் தீர்த்த பதியாக விளங்குவதைக் கூறுகின்றார்.

பெருமைமிக்க நடராசர் திருவுருவச் சிறப்பையும் அவர் எழுந்தருளியுள்ள மூலத் தானமான சிற்பையைப் பற்றியும், அந்த சபை அமைந்துள்ள சிதம்பரம் பற்றிய செய்திகளை இயன்றவரை எடுத்துக் கூறும் வகையில் தொகுக்கப்பட்ட இந்நூல் மலர்ந்து தங்கள் திருக்கரங்களில் தவழ்கிறது. இதில் இடம் பெற்றுள்ள கருத்துக்களை அறிந்து மகிழத் தங்களை அன்புடன் அழைக்கிறோம்.

சிவகாமி அம்பிகை கண்டு மகிழத் திருநடம் புரிந்து கொண்டிருக்கும் ஆனந்த சிற்பேசன் அருளினாலும், திருமயிலை வளர் புன்னை வனத்து வண்ணமயிலான கற்பகவல்லி உடனாய கபாலீசன் அருளினாலும் அன்பர்கள் யாவரும் சகல செல்வ யோக மிக்க பெருவாழ்வைப் பெற்று இனிது வாழப் பிரார்த்திக்கின்றோம். - சிவசுந்தரி

நடராஜ வடிவின் நலங்கள் அளப்பரியன. இத்தகையதொரு சிறந்த வடிவத்தினை, இந்நாளில் எத்தகைய பெருங்கலைஞனும் கூடக் கருதியுணர்ந்து படைத்தல் இயலாது. இது வெறும் கவிதையன்று : அறிவியல் நலம் அமைந்த இத்திருவுருவம் பக்தர்களுக்கும், மெய்ஞ்ஞானிகளுக்கும் எல்லாம், பெருவியப்பையுமும், பேரீடுபாட்டையும் விளைத்து மகிழ்வித்து வருகின்றது. காலமும், இடமும் கடந்து, எல்லாவிதமான நாடுமொழி சமயம் சார்ந்த மக்களாலும் போற்றப்பட்டுத் தகுந்ததாய் திகழ்கின்றது. இத்தகைய அரும்பெருஞ் சிறப்புகள் மிக்க இத்திருவுருவத்தினை முதன்முதற் கருதிப் படைத்துத் தவிய அருட்பெருஞ் சான்றோர்கள் ஆகிய கலைஞர்களின் நுண்மாண் நுழைபுலம் சாலவும் வியந்து போற்றுகுரியது. எனவே எத்துணையோ பல தலைமுறைகளாக நடராஜ வடிவம் மக்கள் வழிபடப் பெற்று வருதலில் வியப்பொன்றுமில்லை. எவ்வளவோ ஐயப்பாடுகள் கொள்ளுவதிலும், எத்துணையோ பல குறைபாடுகளைக் காண்பதிலுமே பழகிப் பயின்றுள்ள நாமும் கூட நடராஜரை வழிபட்டுத்தான் வருகின்றோம்.

-திரு.ஆனந்தக்குமாரசுவாமி

இதயத் தாமரைமீல் ஆடும் பிரான்

ஞானிகள் சிதம்பரத்தை இதயத்தானம் என்று போற்றுகின்றனர். இதயம் உடலில் ஒய்வு ஒழிவு இன்றி எப்போதும் இயங்கிக் கொண்டே இருக்கின்றது. அதன் இயக்கம் நின்றால் உடலின் இயக்கமும் நின்றாவிடும். அதற்குப் பிறகு அதனுள் இருந்து உயிர் செயல்பட முடியாது. நமது இருதயத்தின் இயக்கமும் அமைப்பும் வியக்கத் தக்கதாகும். இருதயத் தின் துடிப்பினால் இரத்தமானது உடம்பு முழுவதும் பரவி உடனுக்குடன் மாசினை நீக்கித் தூய்மை செய்வதுடன் உடலுக்குச் சக்தி அளிக்கிறது. ஒவ்வொரு நிமிடமும் பன்னிரண்டாயிரம் மைல் நீளமுடைய நாளங்களின் வழியாக உடலில் ரத்தம் பரவிச் செல்வதும், மீண்டும் இதயத்தை அடைவதுமாக இருக்கின்றது. இருதயம் 24 மணி நேரத் தில் பத்தாயிரம் லிட்டர் அளவு ரத்தத்தைத் தன்னிடமிருந்து உள்ளிழுத்தும் வெளியேற்றியும் ஒரு பெரிய நீரேற்று நிலையம் போலப் பணி புரிந்து வருகிறது.

பேரண்டத்தின் இதயத் தானமாக விளங்குவது சிதம்பரம். விராட்புருஷனின் இதயத் தாமரையாக இது விளங்குகிறது. அதையொட்டி அது புண்டரீக புரம் என்று போற்றப்படுகின்றது.

வியப்பை அளிக்கும் இதயத்தையே சிதம்பரம் என்றும், அதன் நடுவிருந்து இயக்கும் ஆற்றலையே சிவபெருமான் என்றும், அந்த இயக்கமே திருநடனம் என்றும், அதன் நுண்ணொலியே சிலம் போசை என்றும் கருதப்படுகின்றது.

உலக முதல்வனின் உருவ வெளிப்பாடே நடராஜ வடிவம். அருவ நிலையில் உள்ள பரம்பொருள். உருவ நிலையிற் கப்புலனாகும் வண்ணம் குறைவிலா நிறைவாக அமைந்த திருவுருவம் நடராஜர் ஆவார். தன் கூத்தின் மூலம் இலயம், தொழில், இயக்கம் என்பனவற்றை அவர் நிகழ்த்துகிறார். கடவுள் ஒரு படைப்பியற் கலைஞர்

-எஸ். இராதாகிருஷ்ணன்

நடராஜ வடிவம் பற்றிய கருத்துருவாக்கம் இந்தியமக்களின் பேரறிவின் பெரு விளைவாய்ப் பல நலங்கள் பொதிந்து ஒளிர்வதாகும். கலையியலும் அறிவியலும், தத்துவமும், சமயமும் ஒருங்கே கலந்து இயைந்ததன் பயன்தான் அத்திருவுருவம்! உண்மை என்பது வேற்றுமையில் ஒற்றுமை காண்பதேயாகுமாயின், நடராஜ வடிவத்தைக் காட்டிலும் ஒற்றுமையும் வேற்றுமையும் ஒருங்கே கலந்த சிறந்த நல்ல இணைப்பு வேறு எதுவுமே இல்லை. எல்லாக் காலமும் இடமும், எல்லா இயக்கமும் முடக்கமும், அவ்விடத்திலேயே அபங்கிக் கிடக்கின்றன.

- எஸ்.வி. இராமமூர்த்தி

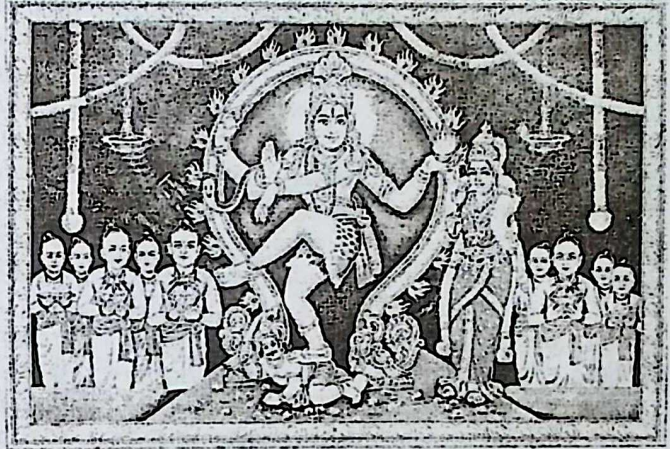
தீர்வைச் சிற்றம்பலத்தின் தோற்றம்

“கோயில்” என்று சைவர்

களால் கொண்டாடப்படும் திருத் தலம் சிதம்பரம். தில்லைமூதூர் என்று அன்பர்களால் கொண்டாடப்படும் இத்தலத்தின் தோற்றம் பற்றிய செய்திகள் பலவாறு முயன்ற போதிலும் அறிய முடியாதவாறான பழைமையை உடையது. பிரபஞ்சத்தைத் தோற்றுவித்த பரம்பொருள் அதன் இருதயத் தானமாகச் சிதம்பரத்தைத் தோற்று வித்தது. அதிலிருந்தவாறே தாம் படைத்த பிரபஞ்சத்தை இயக்கத் தொடங்கியது. இருதயத் தானமாகிய அப்புண்டரீகபுரத்தில் தாம் ஆடும் பரமானந்தத் தாண்டவத்தால் பிரபஞ்சத்தில் ஓயாது ஐந்தொழிலை நடத்தி அதை ஆட்டு விக்கின்றது.

பரமாகாசமாக விரிந்துள்ள இடமே தில்லை தன்னுள் சிதாகாசமென்னும் சிற்சபையாக விளங்க, அதனுள் தமது ஆனந்தத் தாண்டவத்தைப் பெருமான் ஆடிக்கொண்டிருக்கின்றார். பல்கோடி யுகங்களைக் கண்ட புண்ணிய பூமியாகத் தில்லை விளங்குகிறது. தில்லையை தரிசித்தாலேயே முத்தி என்கிறது பழைய புராணம்.

உலக இயக்கத்திற்கு ஆதாரமான இறைவனின் ஆனந்தத்தாண்டவம் நிகழுமிடமான புண்டரீகபுரம் தில்லையம்பலம். இதுவே சிவராஜதானியாகும். ஆதியில் அங்கு தில்லை மரங்கள் அடர்ந்த காடு பரவி இருந்தது. அக்காட்டிலுள்ள சிவனருளால் உண்டான சிவகங்கை தீர்த்தமும் அதன் கரையில் அட்சய வடமான ஆல மரமும்

இருந்தன. அதன் கீழிருந்தே சிவபெருமான் அலகிலா விளையாட்டை நடனத்தால் சூட்சும நிலையில் நிகழ்த்திக் கொண்டிருக்கிறான். அந்தப் பரந்த ஆல மரத்தின் கீழ் ஒப்பிலதாய் முளைத்த சிவலிங்கமானது திருமூலட்டானர் என்ற பெயரில் விளங்கி வருகிறது.

அந்தச் சிவலிங்கத்தைப் பூசிப்பதற்காக இறைவனால் தோற்றுவிக்கப்பட்டவர்களே தில்லை மூவாயிரவர் ஆவர். ஒரு சமயம் பிரம்மதேவன் அந்தர்வேதியில் யாக மொன்றைச் செய்யத் தொடங்கினார். அந்த வேள்விக்கு உயர்ந்த வேத அந்தணர்கள் வேண்டியிருந்ததால், தில்லை இருந்த மூவாயிரவரையும் அங்கு அழைத்துச் சென்று விட்டான். அதனால் மூலட்டானரையும், இரகசிய ஸ்தானத்தையும் தேவர்களே நெடுங்காலம் பூசித்து வந்தனர்.

ஆல நீழலில் விளங்கும் ஆதி சிவலிங்கத்தை வழிபட்டுப்பேறு பெற்றவர்கள் எண்ணிலாதவர்களில் பதஞ்சலியும், வியாக்

ரபாதரும், ஜெயினி முனிவரும் முதன்மை பெற்றவர்களாவர்.

இவர்கள் பெருமானின் நடனத் திருக் கோலத்தைக் காண இங்கே வந்து தில்லை வனத்தின் நடுவேயிருந்த பெருமானை வழிபட்டு வந்ததுடன், அரிய தவத்தையும் மேற்கொண்டனர். அவர்களுடைய தவத் திற்கு மகிழ்ந்த சிவபெருமான் ஒரு தை மாதத்தில் வியாழக்கிழமையும் பெளர்ண மியும் கூடிய தைப்பூச நன்னாளில் தனது நடனக் கோலத்தைக் காட்டினார். அவரது ஆனந்தத் தாண்டவத்தைக் கண்டு மகிழ்ந்த பூத கணங்கள் பலவிதமான இசைக் கருவிகளை இசைத்தனர். சரஸ்வதி, வீணை மீட்ட, இந்திரன் குழல் ஊத, பிரம்மன் தாளமிட, திருமால் மத்தளம் கொட்டப் பானு கம்பன் ஆயிரம் முகங்களால் சங்குகளை ஊத, வாணன் ஆயிரம் கரங்களாலும் பஞ்ச வாத்தியங்களை முழக்கி இசை மழை பொழிய, எல்லையற்ற தோர் இன்பவெள்ளம் எங்கும் பொங்கிப் பாய்ந் தோடப் பெரு மானின் திருநடனம் நிகழ்ந்தது.

அங்கு நடைபெற்ற எல்லையில்லா ஆனந்தக் கூத்தைக் கண்டுகளித்த அனை வரும் இணையிலா மகிழ்வு எய்தினர்.

தேவர்கள் பெருமானிடம் இந்தக் காட்சி நினைவில் நீங்காதிருக்கும் பொருட்டு ஞான சபையாக ஓர் ஆலயம் அமைய வேண்டு மென்று வேண்டிக் கொள்ளச் சிவபெரு மான்

அப்படியே ஆகட்டுமென்றார். அதுமுதல் எல்லோரும் கண்டுமகிழ், தேவர்கள் இயற்றிய பொற்சபையில் நின்று பெருமான் திருநடம்புரிந்து கொண்டிருக் கின்றார்.

வியாக்ரபாத முனிவரின் அருள்பெற்ற இரண்யவர்மன். இங்கு பொற்சபையுடன், ஸ்ரீவிமானம் திருக்கோபுரங்கள் ஆகிய வற்றுடன் திருக்கோயிலை எழிலுற அமைத் தான். சிற்றம்பலத்திற்குப் பொன் வேய்ந்தான். நாள் பூசைக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ததுடன், ஆனி, மார்கழி மாதங்களில் நிகழும் இருபெரும் திருவிழாக்களையும் ஏற்படுத்திச் சிறப்புற நடத்தினான்.

அந்தர்வேதிக்குச்சென்றிருந்த தில்லை மூவாயிரைவரை அழைத்து வந்து மீண்டும் இத்தலத்தில் குடியமர்த்தினான். எண் ணற்ற திருப்பணிகளைச் செய்தவாறு மகிழ்ச்சியுடன் நெடுங் காலம் அரசு புரிந்தபின் சிவனடியைச் சேர்ந்தான்.

அதன்பிறகு பூமண்டலத்தை அரச சோச்சிய அனேக அரசர்களும், கனதன வான்களும் தில்லையம்பலத்திற்குப் பொன் வேய்ந்தும், பல்வேறு திருப்பணி களை மேற்கொண்டும் புண்ணியம் பெற்றனர்.

காலங்கள்தோறும்சிதம்பரம் அன்பர் களால் சிறப்புடன் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது.

❧

திருவாவடுறை ஆதீனமும் தில்லைச் சிற்றம்பலமும்

மாபெரும் சைவ ஆதீனமான திருவாவடுறை ஆதீனத்தில் முதன்மை வழிபடு மூர்த்தியாக இருப்பவர் ஆனந்தமாநராசர். தில்லைவாழ் அந்தணர்களின் வழிவந்தவரும் சந்தானக் குரவர்களுள் நான்காம் வருமான கொற்றவன் குடி உமாபுதி சிவாச்சாரியாரால் பூசிக்கப்பட்ட ஆனந்த நடராச வடிவமே திருமடத்தில் எழுந்தருளியுள்ளது. அவருக்கு நாள்தோறும் ஆதீனகர்த்தரால் சிறப்புடன் பூசை செய்யப்படுகிறது. 18-ஆம் நூற்றாண்டில் வைணவர்கள் தில்லைக் கோவிந்தராசர் சந்நிதியை விரிவுபடுத்தியதால் விளைந்த துன்பகளைத் திருவாவடுறை ஆதீனத்தம்பிரானாக இருந்த சிவப்பிரகாச தேசிகர் வேலூர் சென்று அரசியல் அதிகாரிகளைச் சந்தித்துக் கலகங்களைத் தீர்த்து வைத்து முன்போல்தில்லைவாழ் அந்தணர் களுக்குரிய உரிமைகளைநிலைநாட்டி ஆலயத்தில் வழிபாடுகள் நடத்துவரும்படிச் செய்தார் என்று ஆதீன வரலாறு கூறுகிறது. ஆதீனகர்த்தர்கள் அடிக்கடிசிதம்பரம்சென்று தில்லையம்பல வாணரை தரிசித்து சிறப்புப் பூசனைகள் செய்து வழிபட்டு வருகின்றனர்.

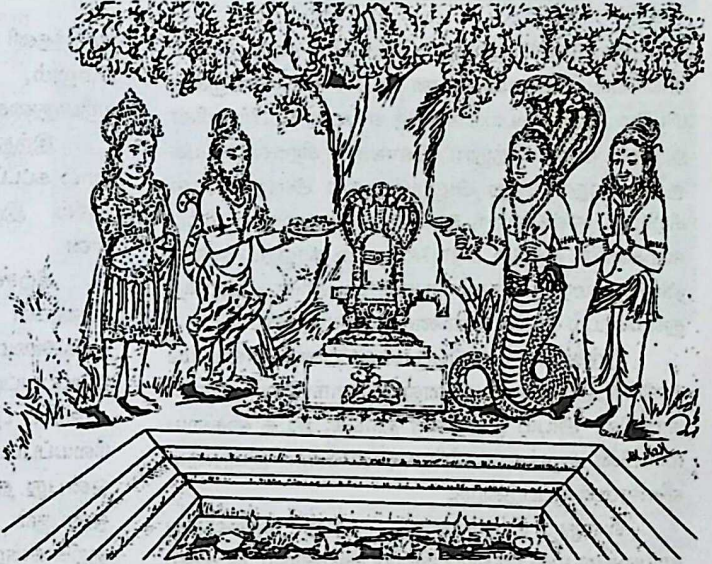
❧

திருமூலட்டானம்

பிரபஞ்சத்தினைத் தோற்றுவித்தபரசிவம், அதன்இயக்கத்திற்கு ஆதாரமாக இருக்கும் அனவரத ஆனந்தத் தாண்டவத்தை ஆடிக் கொண்டிருக்கும் தலம். சிதம்பரம் ஆகும். ஆதியில் இந்தச் சிதம்பரத்தில்லைவனத்தையும், அதன் நடுவே சிவகங்கை எனும் திருக்குளத்தை, அதன்கரையில் பெரிய ஆலமரத்தையும் தோற்றுவித்த பெருமான், அம்மரத்தின்கீழ் ஜோதிர்மயமான சிவலிங்கவடிவமாக எழுந்தருளினார். பிரபஞ்சத்திற்கு மூலகாரணமான இடத்தைத் தனது இருப்பிடமாகக் கொண்டிருப்பதால், அந்தலிங்கமானது திருமூலட்டானநாதர் என்று அழைக்கப்படுகின்றது.

தில்லைப் பெருங்கோயிலில் திருமூலட்டானர் சந்நிதி இரண்டாம் பிராகாரத்தில் நடராசருக்கு ஈசான திக்கில் (தென் கிழக்கில்) கிழக்கு நோக்கியவாறு அமைந்துள்ளது. கருவறை அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபம் என்னும் அங்கங்களைக் கொண்டது. மகாமண்டபத்தின் வடக்கில் தெற்கு நோக்கியவாறு அமைந்த சந்நிதியில் உமையம்மை உமா பார்வதி என்னும் பெயருடன் எழுந்தருளியுள்ளார். இந்த பதஞ்சலி வியாக்ரபாதர் திருவுருவங்கள் உள்ளன. மூலட்டானர், உமா பார்வதி ஆகிய இருவருடைய சந்நிதிகளின் வாயிலிலும் துவார பாலகர்களும் துவார பாலிக யர்களும் உள்ளனர்.

திருமூலட்டானரைச் சுற்றியுள்ள பிரகாரத் திருமாளிகைப்பத்தியில் அறுபத்து மூவர் திருவுருவங்கள் ஆலமரத்தின் புடைப்புச்சிற்பம்

பல்வேறு லிங்கங்கள் அர்த்த நாரீசர் வடிவம் முதலியவை இடம் பெற்றுள்ளன.

திருமூலட்டானத்தில் நாள் தோறும் நான்கு காலபூசை நடைபெறுகிறது. மன்று தொழுத பதஞ்சலி, வியாக்ரபாதர், ஜைமினி முதலான எண்ணில்லாதோர் இப்பெருமானை வழிபட்டுப் பேறு பெற்றுள்ளனர்.

திருமூலட்டானருக்கு நேராக வெளிப் பிரகாரத்தில் மாக்காணையான பெரிய வடிவிலான ரிஷபமும், பெரிய வடிவிலான பலிபீடமும் உள்ளன. இந்தச் சந்நிதிக்கு நேராகவே கிழக்குக் கோபுரம் அமைக்கப் பட்டுள்ளது. திருமூலட்டானரை வணங்கிய பின்னரே நடராசப் பெருமானை தரிசிக்க வேண்டுமென்பது பண்டைய மரபாகும்.

சிற்பபையும் கனகசபையும்

நடராசர் உருவத்திருமேனியாக எழுந்தருளி அன்னை சிவகாமி காண ஆடிக் கொண்டிருக்கும் மிடமே சிற்பபையாகும். சித் என்பது உயிர்களின் இருதய மண்டலத்துள் விளங்கும் சிற்பபையைக் குறிக்கிறது. அது அணுவிற்குள் அணு போல் சிறியது. ஒவ்வொரு உயிரின் இதயமான சிற்றறைக்குள் ஆடும் பிரானே நாம் காணும் வகையில் அமைந்த இந்தப் பொன் மயமான அம்பலத்துள்ளேயும் ஆடிக் கொண்டிருக்கின்றான்.

இந்த நடராசப்பெருமான் தனது பின்கரங்களில் உடுக்கையும் அனலும் விளங்க, வலது முன்கரத்தில் அபய முத்திரை தாங்கி, இடக் கையை மார்பின் குறுக்காக வீசியபடியுள்ளார். இடதுகரம் வீசுகரம் எனப்படுகிறது.

வலது திருவடியைச் சுற்று வளைத்து முயலகன் மீது உணர்நின்று ஆடுகிறார். பீடத்தில் குடமுழா முழக்கும் பூதகணமும், தாளமிடும் பூதகணமும் உள்ளன. இடது காலை எடுத்து வலப்புறம் வீசியுள்ளார். எடுத்து வீசியாடும் தூக்கிய திருவடியைக் குஞ்சிதபாதம் என்று அழைக்கின்றனர். ஆட்டத்தில் வேகமில்லை என்பதால், சடைகள் பின்னே தாழ்ந்துள்ளன. நடராசப் பெருமான் எப்பொழுதும் சர்வாலங் காரத்துடனேயே காட்சியளிக்கிறார்.

நடராசரின் இப்புறத்தில் சிவகாமி அம்பிகை இரண்டு கரங்களுடன் நின்ற வாறு காட்சி அளிக்கிறார். இவளும் உயர்ந்த ஆபரணங்களை அணிந்து அலங்காரத்துடன் காட்சியளிக்கின்றாள்.

இவர்கள் எழுந்தருளியுள்ள மேடைக்குப் பிரணவ பீடம் என்பது பெயர். இதன் மீது பத்துக் கால்களைக் கொண்ட விமானம் அமைந்துள்ளது. இதன் நான்கு கால்கள் நான்கு வேதங்களையும் எஞ்சிய ஆறு கால்கள் வேதத்தின் ஆறு அங்கங்களையும் குறிக்கின்றன. நடராசருக்கு முன்பாக ஸ்படிக விங்கமும், இரத்தின சபாபதியும் அழகிய

தனித்தனி பெட்டகங்களில் எழுந்தருளி யுள்ளனர். மேலும், முகலிங்கம், ரகசியம், பைரவர், ஸ்ரீபாதுகை ஆகிய மூர்த்தங்களும் இங்குள்ளனர்.

இந்தச் சிற்பபையின் அடிப்பகுதி கருங்கல்லால் கட்டப்பட்டுள்ளது. சுவர்கள் மரத்தாலானவை. இதில் இருபத்தெட்டுத் தூண்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

சிற்பபை, கனகசபை ஆகியவற்றின் மேற்கூரைகள் குடிசை வடிவில் நான்கு புறமும் வளைவாக அமைந்திருக்கின்றன. ஆதியில் இது புல்லால் வேயப் பட்டிருக்கலாம் என்றும், பின்னாளில் அதே அமைப்புடன் இரணியவர்மனால் பொன்னால் வேயப்பட்டது என்றும் கூறுகின்றனர். இதன்மீது ஒன்பது தங்கக் கலசங்கள் உள்ளன. இவை ஒன்பதும், வாமை முதலான ஒன்பது சக்திகளைக் குறிக்கின்றன.

விமானத்தின் வளைந்துள்ள அமைப்பு தண்ணீர் நிற்காத அளவுக்கு சரிவாக உள்ளது. கருவறையைச் சுற்றிலும் நீராழி யான சிறு சுற்றாலை அமைந்துள்ளது. இந்தச் சுற்றாலையை 43 தூண்கள் தாங்குகின்றன. இந்தத் தூண்கள் யாவும் நேரத்தியாக கருங்கல்லால் வட்ட வடிவில் செய்யப்பட்டு, மெருகூட்டப்பட்டு வழி வழப்பாக உள்ளன. நீராழி பத்தி எனப்படும் இந்த சுற்றாலையில் பத்து பலி பீடங்களும் பத்து நந்திகளும் அமைந்துள்ளன. இவை தசதிக் பாலகர்களைக் குறிப்பதாகும்.

கனகசபைக்கும் சிற்பபைக்கும் இடையே உள்ள இடை நாழியின் மேற்கிலும் கிழக்கிலுமே அணுக்கன் வாயில்கள் அமைந்துள்ளன. வாயில் களின் முன்புறம் படிகள் அமைந்துள்ளன. படிகளின் மீதேறி அன்பர்கள் நடராசரை நெருக்கத்தில் நின்று தரிசிக்கின்றனர். இந்தச் சிற்பபையின் முன்புறம் மூன்று புறம் மரப் பலகைகளால் மூடப்பட்டுள்ளது. தெற்குப் பகுதியில் மட்டும் நடுவில்

வாயிலும் மற்றைய இடங்களில் ஜன்னல்கள் வைக்கப்பட்டுள்ளன. ஜன்னலையொட்டி சங்குநீதி, பதஞ்சலி, வியாக்ரபாதர் திருவுருவங்கள் உள்ளன.

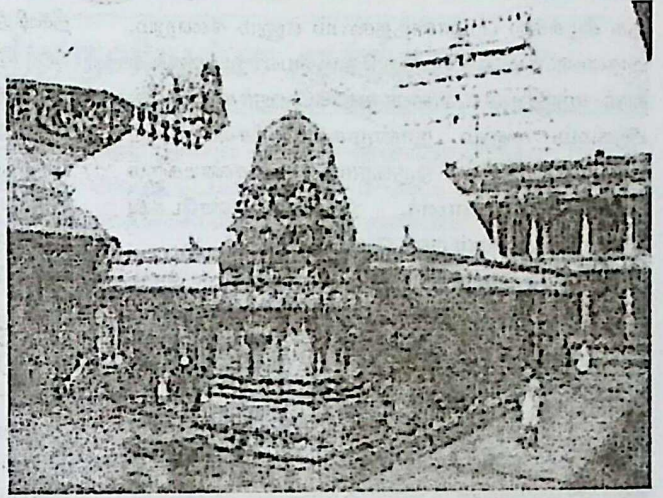
சிற்சபையான கருவறையைச் சுற்றி மேடை மீது பார்வைக்கு எளிதில் புலனாகாத வகையில் அமைந்த ஒரு திருச்சுற்று உள்ளது. இதற்கு ஆனந்தப் பிரகாரம் என்பது பெயர். இதன் ஒரு பக்கத்தில் மட்டும் செல்வதற்கு வழியுள்ளது. மற்றைய பகுதி மூடப்பட்டுள்ளது. ஆனந்தம் முடிவற்றது என்பதால், இந்த அமைப்பில் உள்ளது என்கின்றனர்.

சிற்சபைக்கு இணையாக அதற்குத் தெற்கில் மகாமண்டபமாக இருப்பதே கனகசபையாகும். வடபுறம் சிற்சபையின் தென்பகுதி யாக இருக்க, எஞ்சிய மூன்று பக்கங் களும் கதவுகள் உள்ளன. இதிலுள்ள பதினெட்டுத் தூண் களும் பதினெண் புராணங்களைக் குறிக்கின்றன.

கனகசபையானது சிற்சபை அமைந்துள்ள மேடையை விடச்சற்று குறைவான உயரம் கொண்ட மேடைமீது அமைந்துள்ளது. கனகசபையில் இருந்து சிற்சபைக்குச் செல்ல அமைந்த வாயிலில் ஐந்து படைகள் உள்ளன. இவையே பஞ்சாட்சரப் படைகள் என்றும், திருக்களிறுப் படி என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன.

கனகசபையின்மீதுள்ள கூரையும், சிற்சபையின் கூரையைப் போன்றதாயினும், ஆனால், இந்தக் கூரை செப்போடுகளால் வேயப்பட்டுள்ளது. இதன் உச்சியிலும் ஒன்பது கலசங்கள் உள்ளன. இதுவும் முன்னாளில் பொன்வேய்ந்திருந்ததாகக் கூறப்படுகிறது.

சிற்சபையும் கனகசபையும் தம்முள் இணைந்தவை. இவை இரண்டுக்கும் பொதுவானதாக முதல் பிரகாரம் அமைகிறது. இரண்டுக்கு திருமாளிகைப் பத்தி மண்டபத்துடன் கூடிய இந்தப் பிராகாரத்திற்கு விக்ரம சோழன் திருமாளிகை என்பது பெயர். திருமாளிகைப் பதியின் அடிப் பட்டைப் பகுதியில் திருவிளையாடற் புராணக் காட்சிகள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. திருமாளிகைகளில் அமைந்துள்ள தனித்தனி அறைகளில் மேற்கில் கூத்தாடும்

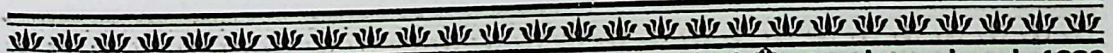

❀ சிற்சபையும் கனகசபையும்

பிள்ளையார், அண்ணாமலையார், வள்ளி தெய்வயானை உடனாய ஆறுமுகப் பெருமான் ஆகியோர் உள்ளனர். ஆறுமுகப் பெருமானுக்கு வடக்கில் மேல் அடுக்குக்குச் செல்லப் படைகள் உள்ளன. இப்படைகள் வழியாக மேலே சென்றால் ஆகாசலிங்கம் அமைந்துள்ள சந்நிதியை அடையலாம்.

வடக்குப் பிரகாரத்தில் மேற்குக் கோடியில் பள்ளியறை உள்ளது. அதை யடுத்து ஜெயினியின் திருவுருவம் உள்ளது. கிழக்கு முனையில் தெற்கு நோக்கியவாறு பிட்சாடனர் உள்ளனர். அவருடன் பதஞ்சலியும் வியாக்ரபாதரும் உள்ளனர். கிழக்கில் வைரவர், கரியன், சமயக் குரவர், நால்வர் ஆகியோர் எழுந்தருளியுள்ளனர். இதன் தெற்கில் இரண்டு பெரிய கண்டா மணிகள் உள்ளன.

கனகசபை, சிற்சபை ஆகியவற்றைச் சுற்றியுள்ள பிராகாரத்தில் மேற்கேயுள்ள பிரகாரம் சிறியதாகவும், கிழக்கேயுள்ள பிராகாரம் அகலமாகவும் உள்ளது. இந்தப் பிராகாரத்தில் கனகசபையை ஒட்டியவாறு பெரிய உருண்டையான தூண்களால் தாங்கப்படும் ஸ்ரீபலி(மரப்பந்தல்) மண்டபம் உள்ளது. இதன் கூரையிலுள்ள வேலைப்பாடுகள் உன்னதமானவை. சிற்சபைக்

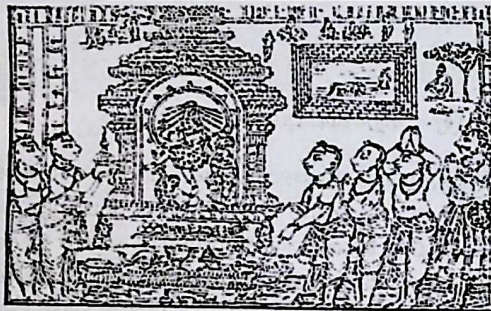
குக் கிழக்கில் பரமானந்தசூபம் எனும் கிணறும், அதனையொட்டித் தெற்கு நோக்கியவாறு சண்டேசுவரர் சந்நிதியும் உள்ளன. சண்டேசுவரர் சந்நிதியில் ஆகமம் கூறும் நான்முக ஆதிசண்டேசரும் அறுபத்து மூவரில் ஒருவரான பக்த சண்டேசரும் எழுந்தருளியுள்ளனர். இரண்டு சண்டேசுவரருக்கும் பூசைகள் நடைபெறு கின்றன.

முறைக்காரர் (அன்றைய பூசையை நடத்தும்

தீக்ஷிதர்) பரமானந்த சூபத்தின் அருகில் சண்டேசுவரர் சந்நிதியில் இருந்து விபூதி தருகின்றார்.

கனக சபையில் நாள்தோறும் ஸ்படிக விங்கத்திற்கு ஆறுகால பூஜை செய்யப் படுகிறது. இங்கிருந்தவாறே நடராசருக்குத் தீபாராதனை செய்யப்படுகின்றது. நடராசருக்குரிய ஆறு அபிஷேகங்களில் நான்கு அபிஷேகங்கள் கனக சபையில் வைத்தே நடத்தப்படுகின்றன.

தில்லை மூவாயிரவர் தீக்ஷிதர்கள்

சிதம்பரம் நடராசர் ஆலயத்தில் பெருமானைப் பூசித்துக்கொண்டிருக்கும் அருச்சுக்கர்கள். தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் தீக்ஷிதர்கள் தில்லை மூவாயிரவர் என்று பலவாறு அழைக்கப்படுகின்றனர். தில்லை மூவாயிரவருடன் நடராசரும் ஒருவராகவே இருக்கின்றார். இவர்கள் தங்களுக்குள் முறை வைத்துக் கோயிற்பூசையைச் செய்து வருகின்றனர். தமது வாழ்வுக்கும் கோயில் நடைமுறைகளுக்கும் வேண்டிய உயரிய திட்டங்களை வகுத்து அதில் கூறப்பட்டுள்ள சட்ட திட்டங்களுக்கு உட்பட்டே நடந்து வருகின்றனர்.

ஆதியில் இவர்கள் சிவபெருமானால் தோற்றுவிக்கப்பட்டு திருமூலட்டானரையும் இரகசியத் தானத்தையும் மந்திர ரூபமான நடராசரையும் பூசித்து வந்தனர். பின்னர், சிற்றம்பலத்தைப் பெருமான் எல்லோரும் காண தோற்றுவித்து, அதில் அர்ச்சா மூர்த்தியாக எழுந்தருளிய நடராசரை

முதன்மையான மூர்த்தியாகக் கொண்டு தில்லைப் பெருங்கோயிலைப் பூசித்து வருகின்றனர்.

திருஞானசம்பந்தர் இத்தலத்திற்கு வந்த போது, இவர்கள் எல்லோரும் சிவ கணநாதர்களாகத் தோன்றியதைக் கண்டு பாடிப் பரவினார் என்று கூறப்படுகின்றது. சிவனடியார்களை வரிசைப்படுத்திச் சுந்தரர் அருளிய திருத்தொண்டத் தொகை தில்லைவாழ் அந்தணரை முதலிற் கொண்டு தொடங்குகிறது. இந்நாளில் இவர்கள் 500க்கும் குறைவாகவே உள்ளனர். பதஞ்சலி முனிவர் தமக்கு வகுத்துத் தந்த பூஜாபத்திகளின் வழியாகவே நடராசரைப் பூசித்து வருகின்றனர். இப்பூசை முறைகள் பெருமளவு மகுடாகமத்தை யொட்டியுள்ளதாகக் கூறுகின்றனர்.

தில்லைச் சிற்றம்பலத்துள் பூசிக்கும் முறையுள்ள தீக்ஷிதரை நடராசராகவே போற்றி வணங்கி விபூதி பெற்றுக் கொள்ளுகின்றனர்.

பெரிய புராண தொடர் சிற்பங்களில் இவர்கள் மூவாயிரவரைக் குறிக்கும் வகையில் முன்று திருவுருவங்கள் அமைக் கப்பட்டுள்ளன. தில்லையைப் போற்றும் பனுவல் களில் நடராசருக்கு ஒப்ப, தில்லை மூவாயிரவரின் பக்தியும் பெருமையும் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. (விரிவான செய்திகளைத் தில்லைவாழ் அந்தணர் நூலில் காணலாம்.)

சிற்பைக்குள் எழுந்தருளியுள்ள மூர்த்தங்கள்

தில்லைச் சிற்றம்பலமான சிற்பைக்குள் இருக்கும் பிரணவ வடிவான பஞ்சாசன பீடத்தில் நடராசப் பெருமான் முதன்மை மூர்த்தியாக விளங்குகின்றார். அவரது இடப்பாகத்தில் அவருடைய ஆட்டத்தை வைத்த கண் வாங்காது பார்த்து மகிழ்ந்து கொண்டிருப்பவனாகச் சிவகாமசுந்தரி எழுந்தருளியுள்ளார். நடராசருக்கு வலப்புறம் பின்புறச் சுவரில் சிதம்பர ரகஸ்யஸ்தானம் உள்ளது. ரகஸ்யத்திற்குநேரே மேடையில் ஒரு முகலிங்கம் உள்ளது. நடராசரின் பீடத்தில் இரண்டு சிறிய பெட்ட கங்கள் உள்ளன. ஒன்றில் மாணிக்கக் கூத்தரான இரத்தின சபாபதியும், மற்றதில் அபிஷேக விடங்கரான அழகிய திருச் சிற்றம்பலமுடையாரும் எழுந்தருளியுள்ளனர். சபையின் உள்ளே நடராசப் பெருமானுக்குக் கிழக்கில் சுவற்றோரம் தெற்கு வடக்காக ஒரு மேடை உள்ளது. அதில் வைரவ மூர்த்தியும், நித்தியோற்சவரான ஸ்ரீபலி நாயகரான சந்திரசேகரரும் உள்ளனர்.

நடராசர் சந்நிதியில் பாவை விளக்குகிறதும் தூங்கா விளக்குகிறதும் ஒளிபரப்பிக் கொண்டிருக்கின்றன. ரகசியம் பற்றி தனியே விவரிக்கப்பட்டுள்ளதால் ஏனைய மூர்த்தங்களைப் பற்றிய செய்திகளை இங்கே தொகுத்துக் காணலாம்.

மாணிக்க கூத்தரான

இரத்தினசபை

அழகிய திருச்சிற்றம்பலமுடையார்
தில்லைச் சிற்றம்பலவாணருக்குரிய அபிஷேக விடங்கராக இருக்கும் ஸ்படிக லிங்க மூர்த்திக்கு அழகிய திருச்சிற்றம்பலம் உடையார் என்பது பெயர். நாள்தோறும் கனகசபையில் அமைந்துள்ள வெள்ளியா லான வேதிகையில் வைத்து, ஆறு காலத் திலும் இவருக்கு சிறப்பான அபிஷேகங்கள் நடைபெறுகின்றன. பூசையில் அன்னாபி ஷேகமும் செய்யப்படுகின்றது. அபிஷேகம் முடிந்ததும் தங்கக் கவசம் சார்த்தி, பெட்ட கத்தில் வைத்து நடராசர் எழுந்தருளியுள்ள பிரணவ பீடத்தில் வைக்கின்றனர். தீக்ஷிதர் கள் தமக்கு ஆத்மார்த்த மூர்த்தியை அருளும்படி வேண்டியபோது நடராசப் பெருமான் தமது சடா மண்டலத்துள் இருக் கும் பிறைச் சந்திரனில் துளிர்க்கும் அமுதத் துளிகளையும் கங்கை நீரையும் திரட்டி லிங்கமாக்கி அவர்களுக்கு அளித்தார். தீக்ஷிதர்கள் அனைவருக்கும் பொதுவான ஆத்மார்த்த மூர்த்தியாகஇந்த உடையவர் விளங்குகிறார். (ஸ்ரீமத் ஆதி சங்கராச்சாரி யார் சிதம்பரத்தில் நிறுவிய முத்திலிங்கம் இதுவன்று)

ஆதியில் தில்லைச் சிற்றம்பலம் வெளிப் படுவதற்கு முன்பாக ஆலமரத்தின் கீழிருந்த மூலட்டானரையும், ரகசிய ஸ்தானத்தையும் தில்லை மூவாயிரவர்கள் பூசித்து வந்தனர். ஒருசமயம் அவர்கள் பிரம்மதேவனின் வேண்டுகோளை ஏற்று, அவனது யாகத்தை நடத்தித் தர சரஸ்வதி நதிக்கரையிலுள்ள அந்தர்வேதிக்குச் சென்றனர். நாள்தோறும் நடராசரைப் பூசித்த பின்னரே உணவு உண்ணும் வழக்கமுடை யவர்கள் ஆதலால், உணவு அருந்தாமல் இருந்தனர். அவர்கள் பூசிக்கும் பொருட்டு நடராசர் வேள்வித் தீயின் மத்தியில் இருந்து தோன்றினார். நெருப்பின் நடுவே மாணிக்கக் கச் சோதியோடு தோன்றியதால் அவரை மாணிக்கக் கூத்தர் என்கின்றனர். திருமூலர் மாணிக்கக் கூத்தனை மன்னு தில்லைக் கூத்தனை ஆணிப்பொன் கூத்தனை, அம்பலக்கூத்தனென்று பாடு கிறார்.

தில்லைச் சிற்றம்பலத்துள் நடராசர் எழுந்தருளியுள்ள பிரணவ பீடத்தில் அழகிய பெட்டகத்துள், தேன் வண்ணத் தில் (கருஞ் சிவப்பு) சிறிய திருமேனியாக இரத்தின

சபேசர் திருவுருவம் உள்ளது. இவரை இரத்தின சபாபதி என்றழைக்கின்றனர். இவர் மாணிக்கத்தால் ஆன வடிவம் என்பதால் மாணிக்கக் கூத்தர் என்றும் அழைக்கப்படுகிறார். இந்த நடராசர் ஐந்த டுக்கு பீடத்தில் பிரபா மண்டலத்துடன் விளங்குகிறார். பீடத்திற்கும் பிரபா மண்டலத் திற்குத் தங்கத்தால் கவசம் அணிவித்துள்ளனர்.

தினமும் காலையில் நடைபெறும் இரண்டாம் கால பூஜையின்போது, இந்தத் திருவுருவத்திற்கு அபிஷேகம் நடைபெறுகிறது. பால், தேன் முதலியவற்றால் அபிஷேகம் செய்யப்படுகிறது. இறுதியில் தீபாராதனை செய்யும் போது கற்பூர ஜோதியை பின்புறமும் காட்டுகின்றனர். அந்த ஜோதியில் நடராசர் வடிவம் அழகாகத் தோன்றுகிறது. இந்தக்காட்சி காணற்கினிய காட்சி யாக அமைகிறது.

முகலிங்கம்

பொன்னம்பலத்தில் அமைந்துள்ள மேடையில் நடராசருக்கு மேற்கில் தெற்கு நோக்கியவாறு ஏக முகலிங்கம் அமைந்துள்ளது. தெற்கு நோக்கியுள்ள அகோர முகத்துடன் காட்சியளிப்பதால், இது அகோரலிங்கமாகும். இதுவும் ஆகாசலிங்கமாகப் போற்றப்படுகிறது. பரமாகாசத்தையும், சிதாகாசத் தையும் விளக்கி நிற்கும் ரகஸ்யத்திற்கு அபிஷேக மூர்த்தியாக இந்த லிங்கம் அமைந்துள்ளது என்கின்றனர். இதற்குக் கவசம் அணிவிக்கப்பட்டுள்ளது. பள்ளியறை அம்பிகை நின்றவாறு காட்சியளிக்கிறார்.

ஸ்ரீ பாதுகாமூர்த்தி

சிவாலயங்களில் சிவபெருமானின் திருவடிஎனப்படும் பாதுகையைத் தாமரை

பீடத்தில் வைத்து அதற்குத் திருவாசி அமைத்து வழிபடுகின்றனர். இது உலோகத்தால் அமைக்கப்பட்டதாகும். சிதம்பரத்தில் நடராசர் எழுந்தருளியுள்ள மேடையில் ஸ்ரீபாதமும் எழுந்தருளி வைக்கப்பட்டுள்ளது. அர்த்தசாம பூஜையில் இந்த ஸ்ரீ பாதம் வெள்ளிப் பல்லக்கில் எழுந்தருளியவைக்கப்பட்டு உபசாரங்களுடன் கொடி மரத்தை வலம் வரச் செய்து பள்ளியறைக்கு எடுத்துச் செல்லப்படுகின்றது. அங்கு வெள்ளி மஞ்சத் திலுள்ள வெள்ளி ஊஞ்சலில் எழுந்தருளி இருக்கும் பள்ளியறை அம்மனின் பக்கத்தில் எழுந்தருளி வைக்கப்பட்டுப் பள்ளியறை பூசை நடத்தப் படுகிறது. பால் நிவேதனம் நடைபெறுகிறது. மணிவாசகரின் திருப் பொன்னூஞ்சல் பாடப்படுகின்றது. அதி காலையில் பள்ளி யறை பூசை நடைபெற்று ஸ்ரீபாதம் பல்லக் கில் வைக்கப்பட்டு, மீண்டும் சிற்சபையை அடைகிறது.

ஸ்ரீபலி நாயகர் (ஸ்ரீதீயோற்சவர்)

பேரண்டத்திற்கு உணவூட்டிச் செழிக்கச் செய்யும் முகமாக தினமும் வேள்வியும், அதைத் தொடர்ந்து, சிவபெருமான் தாமே எழுந்தருளி தசதிக்குப் பாலகர்களுக்கு ஸ்ரீபலி இடும் நிகழ்ச்சியும் சிவாலயங்களில் நடத்தப்படுகிறது. இதற்கு ஸ்ரீபலி என்பது பெயர். தினமும் காலையிலும் மாலையிலும் ஸ்ரீபலி உற்சவம் நடைபெறுகின்றது. இதற்கான ஸ்ரீபலி நாயகர் எனப்படும் சிறிய சந்திரசேகரர் வடிவம் சிற்சபையில் எழுந்தருளி வைக்கப்பட்டுள்ளது. பிரதோஷ காலத்தில் இவர் வெள்ளி இடபவாக னத்தில் பவனி வந்து அருள் பாலிக்கிறார்.

சிதம்பரம் பற்றி வடமொழியில் அமைந்த புராணங்கள் - சிதம்பர மகாத்மியம், புண்டரீக புர மகாத்மியம், வியாக்கபுர மகாத்மியம் ஆகியவை கிரந்தத்தில் உள்ளன. தில்லைவாரண்ய மகாத்மியம், ஹேம சபாநாத மகாத்மியம் ஆகியவை கையெழுத்துப் பிரதிகளாக உள்ளன. கோயிற் புராணம் உமாபதி சிவத்தால் பாடப்பட்டது. இதில் சிதம்பர மகாத்மியம் சிதம்பரம் சி.எஸ். சச்சிதானந்த தீக்ஷிதரால் வடமொழிக்கு நேர் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பாக 1952ல் வெளிவந்துள்ளது.

❧

பதஞ்சலி-வியாக்ரபாதர்-ஜைமினி

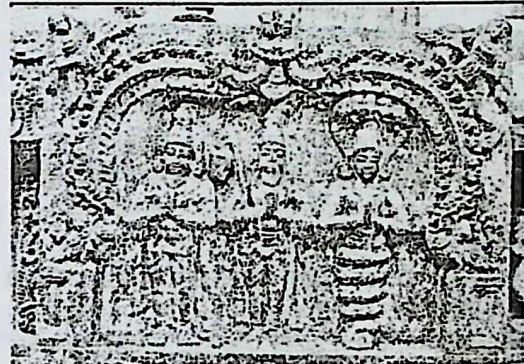
ஆதியில் தில்லையம்பலத்தில் ஆடிக் கொண்டிருக்கும் நடராசப் பெருமானின் பிரபஞ்ச இயக்கத் திற்கான பஞ்சகிருத்திய பரமானந்தத் தாண்டவம் அதிகூட்சும நிலையில் நடந்து வந்தது. அந்த தாண்டவத்தைப் பலர் தமது அரிய தவ முயற்சி யால் இறையருள் பெற்றுக் கண்டு களித்தனர். அவர்களில் பதஞ்சலி, வியாக்ரபாதர், ஜைமினி ஆகியோர் முதன்மை பெற்றவர்கள். அவர்களுடைய வேண்டுகோளின் படியே பலரும் காண அங்கே சிற்சபை தோன்றியது. அவர்களுக்காகப் பெருமான் ஆடிய வரலாற்றையும் மேற்குறித்த மூவர் பற்றிய சிறு குறிப்பையும் இங்கே காணலாம்.

பதஞ்சலி

அனந்தனில் அரிதுயில் கொண்டு இருந்த விஷ்ணு ஆனந்தப் பரவசராகி முகம் பொலிவெய்தி ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருகக் கைகளைக் கூப்பினார். அதைக் கண்டு வியந்த அனந்தன் பெருமானே இந்த வியப்புக்கு என்ன காரணம் என்றான். திருமால் பெருமானின் ஆனந்தக் கூத்தை எண்ணி மகிழ்ந்ததால் உண்டானது என்றார். அனந்தனுக்குத் தானும் அக்காட்சியைக் காண விருப்பம் உண்டானது. திருமாலிடம் விடை பெற்றுக் கொண்ட அவன் கயிலை மலைக்குச் சென்று தவம்புரிந்தான்.

சிவபெருமான் அவனிடம் அத்திரி-அனக்யா தம்பதியருக்கு மகனாகப் பிறந்து தவம் செய்வாய் என்றார். அவன் சிறிய பாம்பு வடிவடன் விண்ணில் பறந்து அத்திலி ஆசிரமத்தை அடைந்தான்.

அவ்வேளையில் அனக்யாதேவி ருதுஸ்நா னம்செய்துவிட்டு கைகளில் நீரை அள்ளியெடுத்தாள். அனந்தன் அவளது கரங்களில் வீழ்ந்தான். அவள் பாம்பென்று பதறி அவளது கைகளை விலக்க, பாதத்தில் வீழ்ந்த அவன், அவளைத் துதித்தான். அங்கு வந்த அத்திரி அவனுக்குப்

ஜைமினி-வியாக்ரபாதர்-பதஞ்சலி

பதஞ்சலி என்று பெயர் சூட்டினார். அவன் அவரிடம் தன்னை மகனாக ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு வேண்டினான். அத்திரியும் அனக்யா தேவியும் மகிழ்ந்து அவனை மகனாக ஏற்று வளர்த்து வந்தனர். அவன் உரிய வயதை எய்தியபோது, அவனுக்கு உபநய னம் செய்வித்து மந்திரோபதேசமும் செய்து வைத்தார். அவன் அவர்களிடம் விடை பெற்றுக் கொண்டு தில்லை வனத்தை அடைந்தான். தமக்கு முன்னமேயே அங்கு வந்து தவம் செய்து கொண்டிருந்த வியாக்ரபாதருடன் சேர்ந்து கொண்டான். அங்கு மூலட்பா னரை வழிபட்டு மகிழ்ந்ததுடன் பாம்பரசர்களால் அங்கு நிறுவப் பட்டிருந்த அனந்தேசுவரர் சிவலிங்கத்தைக் கண்டு பூசைசெய்து மகிழ்ந்திருந்தான்.

தில்லையில் நடைபெற்று வரும் பூசை முறைகளை வகுத்தளித்தவர் அனந்தனின் அவதாரமான பதஞ்சலியேயாவார். அவர் வகுத்தபடியே தான் இப்போதும் பூசைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. பதஞ்சலியின் வடிவம் ஆலயத்தில் உள்ளது.

வியாக்ரபாதர்

மத்தியந்தின முனி வரின் குமாரர் மாத்யா னந்தினர். இவர் இளம் வயதிலேயே தந்தையிடம் சகல ஞானங்களையும் கற்றார். அவற்றின் மூலம்

சிவ பூஜையே உயர்ந்த பூசை எனக் கண்டு தெளிந்து, பல்வேறு தலங்களில் வழிபாடு செய்தவாறே தில்லைக்கு வந்தார். மூலட்டானரைக் கண்டு நாள்தோறும் பூசை செய்து மகிழ்ந்திருந்தார். அவர் பூசைக்கெனபூச்சி அரிக்கா, வண்டு மொய்யக்காத மலர்களைப் பெற வேண்டி அதிகாலையிலேயே நந்தவனங்களுக்குப் பூப்பறிக்கச் செல்வது வழக்கம். நந்தவனங் களில் மரக்கிளை களில் ஏறும் போது பனியால் கால் வழுக்கியதுடன் இருள் பிரியாத நேரத்தில் பூக்களைத் தேடிப் பறிப்பதும் துன்பமாக இருந்தது. அதனால் மிகுந்த வருத்தம் அடைந்தார்.

இறைவன் அவரது துன்பத்தை மாற்ற வேண்டி இடப வாகனத்தில் காட்சி கொடுத்தார். மாத்யானந்த தினர் நாள் தோறும் அதிகாலையில் சிவபூசைக்கு வேண்டிய மலர்களைப் பெற எளிதாக இருக்க புலிக்கு இருப்பதுபோன்று இரவி லும் பார்வை நல்கும் கண்களும், வழுக்காத மரங்களில் ஏற, புலி போன்று நகமும் தசைப்பற்றுகளும் கொண்ட கைகால்களைப் பெற்றார். புலி போன்ற பாதங் களைப் பெற்றதால் வியாக்ரபாதர் என்று பெயர் பெற்றார். இவர் வசிட்டரின் சகோதரியை மணந்தார். அவர்களுக்குப் பிறந்தவரே உபமன்யு முனிவர் ஒரு சமயம் உபமன்யு பால் வேண்டி அமுத போது, இறைவன் அவருக்காகப் பார் கடலையே

அழைத்துத் தந்தார். பாற்கடலின் நினைவாக தில்லை யில் அமைந்ததே திருப்பாற் கடல் தீர்த்தமாகும். உபமன்யு முனிவர் முனிவர் களில் உயர்ந்தவராகப் போற்றப்படுகின்றார்.

வியாக்ரபாதர் தில்லை வனத்தில் மூலட்டானரை வணங்கி வந்ததுடன், திருப்புலீச்சரம் என்னும் ஆலயத்தையும், அதன் முன்பாகப் புலிமடு என்னும் தீர்த்தத்தையும் தோற்றுவித்தார். அத்தீர்த்தமே இந்நாளில் இளமையாக்கின தீர்த்தம் என வழங்கு கின்றது. புலிக்கால் முனிவர் வணங்கிப்பேறுபெற்ற இடமாதலின் சிதம்பரம், வியாக்ரபுரம், திருப்புலீச்சரம், பெரும் பற்ற புலியூர், புலியூர் என்னும் பெயர்களால் அழைக்கப்படுகிறது. தில்லையில் இரண்ய வர்மனைக் கொண்டு பெரும் திருப் பணி களை நடப்பித்தவர் வியாக்ரபாதரேயா வார்.

தில்லையில் வியாக்ர பாதர் ஜெமினி, பதஞ்சலி ஆகிய மூவரும் ஒரே பீடத்தில் அமைந்த உலாத்திருமேனி உள்ளது. தைப்பூசத்திற்கு முன்பாக ஒன்பது நாட்கள் மூவரும் திருமூலட்டானரை பூசிக்கும் ஐதீக விழா நடைபெறுகின்றது. பத்தாம் நாள் நண்பகலில் மூவருக்கும் நடனக் காட்சி அருளும் ஐதீக விழா நடைபெறுகின்றது. மூவரையும் சிற்சபைக்கு முன்பாக எழுந்தருளுவித்து தீபாராதனை செய்து அவர்களுக்கு குஞ்சிதபாதத்தைச் சூட்டுகின்றனர்.

இரண்யவர்மன்

கௌட தேசத்து அரசகுமாரன் சிம்ம வர்மன், அவனுக்குச் சிறுவயதிலேயே தோலில் நோய் உண்டாகி மிகவும் துன்புற்றான். அதனால் அரசை வெறுத்துக் காட்டிலும் மேட்டிலும் திரிந்து கொண்டிருந்தான். திருக்காளத்தியில் இருந்த வேடன் ஒருவன் வழிகாட்டுதலின்படி தில்லை வனத்திற்கு வந்து புலிக்கால் முனிவராகிய வியாக்ரபாதரைச் சந்தித்தான். அவனுக்கு உபதேசம் செய்து அருள்புரிந்ததுடன் சிவகங்கையில் மூழ்க வைத்தார். மூழ்கி எழுந்தவுடன் அவனது நோய் தீங்கி உடல் பொன்போல் பிரகாசித்தது. அதுமுதல் அவன் ஹிரண்யவர்மன் என்று அழைக்கப்பட்டான். அவனைத்தேடிப் பல இடங்களில் அலைந்து திரிந்த கௌட தேசத்து வீரர்கள் அவன்தில்லைவனத்தில் இருப்பதை அறிந்து அங்கு வந்து அழைத்தனர். இரண்யவர்மன் அவர்கள் அழைப்பை ஏற்கவில்லை. வியாக்ரபாதர். அவனிடம் அரசாட்சியை ஏற்றுக் கொள்ளுமாறும், அதன் பிறகு அந்த ர்வேதிக்குச் சென்று அங்குள்ள தில்லைவாழ் அந்தணர்களை அழைத்துக் கொண்டு திரும்பி வரும்படியும் கூறினார். அதன்படியே நாட்டுக்குத் திரும்பி அரசனாக முடிசூடியபின் அவன்தில்லைக்கு வந்து திருமூலட்டானத்தையும் பொற்சபையையும், கோபுரங்களையும் வீதிகளையும் சமைத்தான். தீக்ஷிதர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுத்து முன்போலவே பூசைகள் சிறப்பாக நடைபெற விரிவான ஏற்பாடுகளைச் செய்தான். நெடுநாட்கள் அரசு செலுத்திய மாபெரும் சிவபக்தனான இரண்யவர்மன் இறுதியில் நடராசர் திருவடிகளை அடைந்தான்.

திருக்களிற்றுப்பாடிகள்

உயிரனங்களில் வடிவில் மிகப் பெரியதான யானையின் மீது ஏறி அமர, அந்த யானையே தனது காலைப் படியாகத் தந்து உதவ வேண்டும். யானையின் விருப்ப மின்றி அதன்மீது ஏறி அமர முடியாது. அது போல் இறைவனின் அருளின்றி அவனை அடைய முடியாது. அவன் அருளா லேயே அவன் தானை அடைய முடியும்.

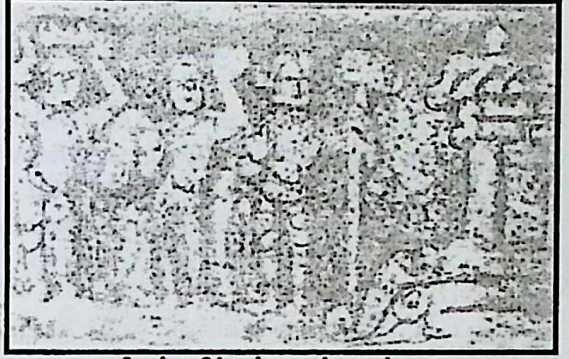
யானையைப் போல் தன்மீது ஏறுபவர்களைத் தகுதியால் தானே உயர்த்தும் படி களை யானைப்படிகள் என்பர். ஆண் யானைக்குரிய பெயர்களில் ஒன்றான "களிற்று" என்னும் பெயரால் இத்தகைய படிகள் "திருக்களிற்றுப்படிகள்" என்று அழைக்கப்படுகின்றன.

சிதம்பரத்தில் முகமண்டபமான கனக சபையையும், கருவறையான சிற்சபையையும் இணைக்கும் வகையில் அமைந்துள்ள ஐந்து படிகளே திருக்களிற்றுப்படிகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. கனக சபை யை விடச் சிற்சபை சற்று உயரத்தில் அமைந்திருப்பதால், இந்த ஐந்து படிகளின் மீதேறி அங்குச் செல்ல வேண்டும்.

ஐந்தெழுத்தான பஞ்சாட்சரமே இங்கு ஐந்து படிகளாக விளங்குவதால், இவை பஞ்சாட்சரப்படிகள் என்றழைக்கப்படுகின்றன. இவை அன்பர்களைத் தகுதியால் உயர்த்தும் படிகளாகும்.

இந்தப் படிகள் அரசியல் வரலாற்றிலும் இலக்கிய வரலாற்றிலும் தனியிடம் பெற்றுள்ளன. சோழ மன்னர்கள் முடி சூடுவதற்கு முன்பாக இப்படிகளில் அமர்ந்து அபிஷேகம் செய்து கொண்டனர் என்று கூறப்படுகிறது.

இலக்கிய வரலாற்றில் இரண்டு நூல்கள் இந்தப் படிகளோடு தொடர்பு கொண்டவை. சைவ சித்தாந்த சாத்திர நூல்கள்

திருக்களிற்றுப்படிகள் முன்பாக தில்லை மூவாயிரவர்

பதினான்கின் வரிசையில் இரண் டாவது நூல் இப்படிகளின் பெயரால் 'திருக்களிற்றுப்படியார்' என்றழைக்கப்படுகிறது. திருக்களிற்றுப்படியாரை இயற்றியவர் திருக்கடவூர் உய்யவந்த தேவ நாய னார். நூறு வெண்பாக்களால் ஆன இந்நூல், சிவானுபூதி நூலாகும். களிற்றுப்படி போல் தன்னிடம் வந்தாரை மேன்நிலைக்கு உயர்த்தும் என்பதால் இந்நூல் திருக்களிற்றுப் படியார் எனப்பட்டதென்பர்.

இந்நூலை இயற்றிய பின் தில்லைக்குச் சென்ற உய்யவந்த தேவநாயனார் அதைப் பஞ்சாட்சரப் படிகள் மீது வைத்து வணங்கினார். சிவபெருமான் ஆணைப்படி, படியின் ஓரத்தில் இருந்த கல் யானை உயிர் பெற்றுத் தனது நீண்ட துதிகையால் அந்நூலை எடுத்து நடராசப் பெருமானின் கரத்தில் அளித்தது. அதைக் கண்டு எல்லோரும் அதிசயித்தனர்.

அதனால் அந்நூலுக்குத் திருக்களிற்றுப் படி என்று பெயரிட்டனர். சிறப்பை நோக்கி ஆர் என்னும் விசுவநாதர் சேர்த்து அந்த நூலைத் திருக்களிற்றுப்படியார் என அழைக்கின்றனர்.

பன்னிரு திருமுறைகளில் ஒன்றான திருவாசகத்தை அருளியவர் மணிவாசகர். அவரிடம் சிவபெருமான் சென்று அந் நூலைத் திரும்பக் கூறச் செய்து தன் கைப் பட எழுதிக் கொண்டதுடன், அதன் கீழ், " தில்லைச் சிற்றம்பலவன் கையெழுத்து" என்று கையொப்பமிட்டு அந்த ஏடுகளை இந்தப் படிகளின் மீது வைத்துவிட்டுச் சென்றார். திருவாசகத்தை முதன் முதலாகத் தாங்கிய பெருமை கொண்டவை இந்தப்படிகளாகும்.

தில்லைக்கு வந்த சந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருக்களிற்றுப்படியின் மருங்கே நின்று, என்று தொடங்கும் பதிகத்தைப் பாடி மாறிலா மகிழ்ச்சியில் மலர்ந்தார் என்று பெரிய புராணம் கூறுகிறது. சேரமான் பெருமாள் நாயனார் தில்லைக்கு வந்து பெருமானை வழிபட்ட பின், இத்திருப் படிக்குக் கீழ் நின்று பொன்வண்ணத்தந்தாதியைப் பாடியதைச் சேக்கிழார், " சீரார் பொன்வண்ணத் தந்தாதி திருப்படிக்கீழ் பாராதரிக்க எடுத்து ஏற்றிப்பணிந்தார் என்றும், அதைக் கேட்டுச் சிவபெருமான் தனது சிலம்போசை அவருக்குக் கேட்கும்படிச் செய்தார்" என்றும் பெரிய புராணத்தில் குறித்துள்ளார். பெரிய புராணத்தில் இது திருப்படி என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

இப்படி இலக்கிய உலகில் தனிச் சிறப்புப் பெற்றதாக இப்படிகள் விளங்குகின்றன. இப்படிகளின் சிறப்பு கருதி அன்பர்கள் தத்தம் ஊர்களில் அமைந்துள்ள நடராசர் சந்நிதிகளிலும் பஞ்சாட்சரப் படிகளான இந்தத் திருக்களிற்றுப்படிகளை அமைத்துள்ளனர். சமய வரலாற்றில் திருக்களிற்றுப் படிகள் தனியிடம் பெற்றுள்ளன.

❀

தில்லையில் பைரவர் வழிபாடு

ஆகாசத்தைத் திருமேனியாகக் கொண் டிருப்பவர் ஸ்ரீபைரவர். அதனால் ஆகாச பைரவர் என்று அழைக்கப்படுகிறார். ஆகாசத் தலமாகப் போற்றப்படும் தில்லையில் பைரவர் வழிபாடு சிறப்பாக உள்ளது. இத்தலத்தில் மூன்று இடங்களில் வைரவர் எழுந்தருளியிருக்கிறார்.

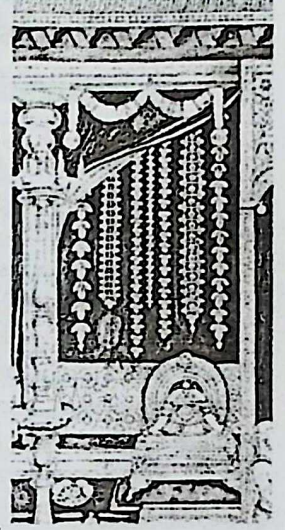
முதலாவதாக வடக்கு வாயிலின் காவலராக சிறிய சந்நிதியில் வைரவர் விளங்குகிறார். இரண்டாவதாக விக்ரம சோழன் திருமாளிகையான முதல் பிரா காரத்தில் பரிவார மூர்த்தியாக எழுந்தருளி யுள்ளார். இவை இரண்டும் கல்திருமேனி களாகும். மூன்றாவதான ஆகாச பைரவர் உலாத் திருமேனியாக தில்லைச் சிற்றம்பலத்துள் எழுந்தருளியுள்ளார்.

சிற்ப்பையின் உள்ளே எழுந்தருளி இருக்கும் உலாத்திருமேனியான வைரவரை சொர்ணாகர்ஷண பைரவர் என்றும், சுவர்ண பைரவர் என்றும் அழைக்கின்றனர். அன்பர்களின் வேண்டு தலுக்கேற்ப இவருக்கு அபிஷேகம் செய்தல், வடை மாலை சாற்றுதல் ஆகியவை நடைபெறுகின்றன. ஸ்படிக லிங்க அபிஷேக வேளையில் மட்டுமே வைரவரை கனக சபையில் எழுந்தருளுவித்து, அபிஷேக ஆராதனை செய்யப்படுகிறது.

முன்னாளில் தில்லைவாழ் அந்தணர்கள், பிறரிடம் பொருள் பெறுவ தில்லை, தினமும் பூசை செய்வோர் செம் பால் செய்த தாமரையொன்றை வைரவர் பாதத்தில் வைத்துவிட்டுச் செல்வர் என்றும், மறுநாள் சென்று பார்க்கையில் அது தங்க மலராக ஆகிவிடுமென்றும், அதைக் கொண்டே வாழ்வை நடத்தினார் என்றும் செவிவழிச் செய்திகள் கூறுகின்றன. இவருடைய வாகனமான நாய் பக்கத்தில் நிற்கின்றது. காசியில் இறக்கும் உயிர்களை யமன் நெருங்குவதில்லை. அவ்வுயிர்களை கால வயிரவர சூலத்தால் குத்தி வாதனைகளைத் தந்து, பாவங்களை கணப்பொழுதில் நீக்கி முக்தி அளிக்கின்றார். தில்லையம்பல பைரவர், அந்தக் கணநேரமும் கூட வாதனைப்படுத்தாது அன்பர்களுக்கு இம்மையிலும் மறுமையிலும் அளவற்ற மகிழ்ச்சியை அளித்து அருள்பாலிக்கின்றார். வைரவமூர்த்தியின் பல்வகைத் திருக் கோலங்களில் சட்டநாதர் வடிவமும் ஒன்றாகும். வைரவர் சட்டநாதராக தேவசபையில் அமைந்த மாடத்தில் எழுந்தருளியுள்ளார்

❀

சிதம்பர ரகசியம்

அனைத்துச் சமயங்களிலும் உயர்ந்த, அரிய சக்திகளைக் கொண்ட, சிறப்பு வாய்ந்த மந்திரங்கள் இரகசியமாக வைக்கப்பட்டுள்ளன. அந்த இரகசியத்தை அறிந்தவர்களாகத் தகுதி உள்ளவர்களுக்கு மட்டுமே அதை உபதேச முறையில் தெரிவிப்பர். வெளிப்படையாகக் கூறப்படும் பல மந்திரங்களுக்கும் கூட ரகசிய உள் அர்த்தங்கள் உள்ளன. அத்தகைய மந்திரங்களைப் பீடத்திலோ, தகட்டிலோ, சுவரிலோ எழுதி வைத்துப் பூசிப்பதற்கு ரகசிய பூஜை என்பது பெயர். முன்னாளில் பெரும்பாலான ஆலயங்களில் ரகசிய பூஜை இருந்து வந்த போதிலும், கால வெள்ளத்தால் அவை மறைந்து போயின. திருவாரூர், ஆவுடையார் கோயில், சிதம்பரம் முதலிய தலங்களில் இப்போதும் இரகசியபூஜை எனும் பெயரில் சிறப்பு வழிபாடு நடைபெறுகிறது.

திருவாரூரில் பெருமானின் திருமேனியிலேயே மந்திரங்கள் அமைந்துள்ளது என்றும், மார்பில் மந்திரச்சக்கரம் பொறிக்கப்பட்டுள்ளதென்றும் பலவகையான கருத்துக்கள் உள்ளன. திருநாவுக்கரசர் ஆரூர்ப்பெருமான் “மந்திரத்தை மனத்துள்ளே வைத்தார்” என்று போற்றுகின்றார். ஆவுடையார் கோயிலில் இறைவன் அமர்ந்திருக்கும் பீடத்தில் மந்திரங்கள் அருவ நிலையில் விளங்குவதாகக் கூறுகின்றனர். இவ்விரு தலங்களிலும் திரைக்குள் இருந்தவாறு ரகசிய பூஜைகள் செய்யப்படுகின்றன. சிதம்பரத்தில் மட்டும் ரகசியத் தானத்திற்கு எல்லோரும் காண திரையை விலக்கி தீபாராதனை செய்யப்படுகிறது.

சிதம்பரம் சபாநாயகர் ஆலயத்தில் உள்ள சிற்சபையில் நடராசருக்குப் பின்புறமுள்ள சுவரில் ரகசியம் அமைந்துள்ளது. ஆகாச வடிவத்தை உணர்த்தும் இச்சக்கரத்திற்குத் திரையிடப்பட்டுள்ளது. இந்தச் சுவர் முழுவதும் திரைச் சீலையால் மூடப்பட்டுள்ளது. இது வெளிப்புறம் கருநீல நிறமும்

உட்புறம் இளஞ்சிவப்பு நிறமும் கொண்டது. இதுபெருமான் அணிந்துள்ள யானைத் தோலைக் குறிக்கிறதென்றும், பிரபஞ்சத்தின் மேலோட்டைக் குறிக்கிறதென்றும் கூறுவர். திருமூலர் கூறும் திருவம்பலச் சக்கரம் இங்கிருந்தே பெறப்பட்டதென்பர். இந்த ரகசியத்திற்குத் தினமும்

பூசை நடைபெறுகிறது. இரகசியம் அமைந்துள்ள இடத்தின் மீது பொன்னா லான செய்த வில்வ இலைகளைக் கொண்ட மாலைகள் அணிவிக்கப்பட்டுள்ளன. பூசை முறைக் காரர் (அன்றைய வழிபாட்டைச் செய்யும் திசுலிதர்) மட்டுமே தினப்பூசை செய்வ துடன், தேவைப்படும்போது அன்பர்களுக்குத் திரையை விலக்கி தரிசனம் செய்வீக்கின்றார். செய்கிறார்.

திருவாதிரையின்போதும், ஆனித் திருமஞ்சனத்தின்போதும் நடராசர் வெளியே எழுந்தருளியிருக்கும் வேளையில் இங்கு சிறப்புப் பூசனைகள் மேற்கொண்டு புனுகு அணிவிக்கின்றனர். ஒவ்வொரு முறையும், புதிய திரைச்சீலை மாற்றப்படுகின்றது. இங்குள்ள இரகசியத்தை நடராசரின் தத்தவத்தை அறிந்தவர்களால் மட்டுமே பேரின் பத்தில் திளைப்பார்கள்.

திருநாவுக்கரசர் பெருமானைத் தீண்டற்கரியானை என்று போற்றுவதற்கேற்ப, ரகசியத் தானம் தீண்டாத் திருமேனியாக விளங்குகிறது. தொடாமலேயே பூசைகள் நடத்தப்படுகின்றன. தினமும் மாலை இரண்டாம் காலத்தில் இரகசியத் தானத்திற்கு சிறப்புப் பூசைகள் நடைபெறுகின்றன.

தில்லையில் விளங்கும் ஐம்பெரும் சபைகள்

சிவபெருமான் ஐம்பெரும்சபைகளில் ஆடிக்கொண்டிருப்பதாகக் கூறுவர். தென் னிந்திய புராணங்கள் சிதம்பரத்தில் பொற் சபையும், திருவாலங்காட்டில் ரத்தின சபை யும், மதுரையில் ரஜிதசபையும், திருநெல் வேலியில் தாமிரசபையும், குற்றாலத்தில் சித்திர சபையும் அமைந்துள்ளனவென்றும், அவையே பஞ்ச சபைகள் என்றும் கூறு கின்றன. இவற்றைப் பஞ்சசபைத் தலங்கள் என்று அன்பர்கள்கொண்டாடுகின்றனர்.

தில்லை பெருங்கோயிலுக்குள்ளேயும் ஐந்து சபைகள் உள்ளன. இவை சிற்சபை, கனக சபை, நிருத்த சபை, தேவசபை, ராஜ சபை என்றழைக்கப்படுகின்றன. நடராசப் பெருமான் சதாநிருத்த மூர்த்தியாக ஆனந் தத் தாண்டவம் ஆடிக் கொண்டிருக்கும் இடம் கருவறையான சிற்சபை. இது பொன்னால் வேயப்பட்டுள்ளதால் பொன் னம் பலம் என்றும் அழைக்கப்படு கிறது.

பொன்னம்பலமான சிற்சபைக்கு முன் னால் மகா மண்டபமாக பதினெட்டுத் தூண்களுடன் அமைந்துள்ள சபை கனக சபையாகும். இதன் கூரை செம்பால் வேயப் பட்டுள்ளது.

நாள்தோறும் நடைபெறும் அழகிய திருச்சிற்றம்பலமுடையார் எனப்படும் ஸ்படிக விங்கத்திற்குரிய ஆறுகால அபி ஷேகம், இரண்டாம் காலத்தில் நடை பெறும். இரத்தின சபாபதி அபிஷேகம், நடராசப் பெருமானுக்குரிய சித்திரை, ஆவணி, புரட்டாசி, மாசி ஆகிய மாதங் களில் நடைபெறும் நான்கு கால அபிஷே கங்கள் யாவும் இந்த கனகசபையில் வைத்தே நடத்தப்படுகின்றன. நடராசப் பெருமானுக்குரிய பூசைகளை முறைக்காரர் கனக சபையில் இருந்தே நடத்துகின்றார்.

சிற்சபையை நோக்கியுள்ள கொடி மரத்திற்கு அருகில் சிற்சபை கருவறையாக வும், உயரமான மேடையுடைய கிழக்கு நோக்கி யவாறு அமைந்துள்ள சபை நிருத்த சபை. இது தேர் வடிவில் செய்யப்பட்டது. பெரியசக்கரங்களும், தாவிடையோடி இழுத்துச் செல்லும் குதிரைகளும் கண்ணைக் கவர்கின்றன. இதில் நடராசப் பெருமான் ஊர்த்துவ தாண்டவராக எழுந் தருளியுள்ளார். விழாக் காலங்களில் வேதம் வல்லோர் இதிலிருந்து வேதபாராயணம் செய்கின்றனர்.

சிற்சபைக்குக் கிழக்கில் கிழக்கு மேற்காக பெரும் மண்டபமாகத் தெற்கு நோக்கிய வாயிலுடன் இருப்பது தேவ சபை. இதில் பெருமான் சோமாஸ்கந்த மூர்த்தியாகப் பரிவாரங்களுடன் எழுந்த ருளியுள்ளார். இது உயரமான மேடை மீது அமைந்திருப்பதாகும். இதனுள் அனைத்து உலாத்திருமேனிகளும் எழுந்தருளி வைக்கப் பட்டுள்ளன. புறச்சுவர் மாடங்களில் சட்டநாதர், விநாயகர், சாத்தன், அர்த்த சாம அழகன் ஆகியோர் எழுந்தருளி யுள்ளனர். இந்த சபையின் தெற்கு வாயிலின் முன்புறம் அமைந்துள்ள மண்டபத்தில் சோமாஸ் கந்தர், சந்திரசேகரர், பிரதோஷ நாயகர், நாயன்மார்கள் ஆகியோருக்கு உரிய காலங் களில் அபிஷேக ஆராதனைகளும் அலங் காரங்களும் நடத்தப்படுகின்றன.

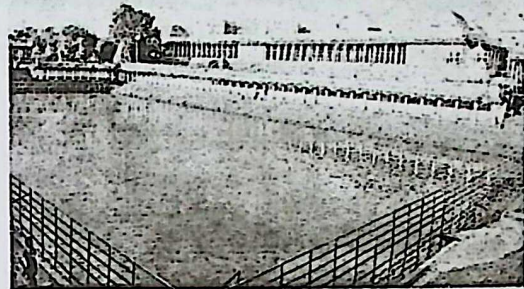
ஐந்தாவதான சபைக்குச் ராஜசபை என்பது பெயர். ஆலயத்தின் வடகிழக்கு முனையில் தெற்குநோக்கியவாறு அமைந்தி ருக்கும் ஆயிரக்கால் மண்டபமே ராஜ சபையாகும். ஆனித் திருமஞ்சனத்தை ஒட்டி யும், திருவாதிரைப் பெருவிழாவை ஒட்டியும் நடைபெறும் தேர்த்திருவிழா வுக்குப் பின்னர், பெருமான் தேரிலிருந்து இறங்கி, இந்த சபைக்கு எழுந்தருளு கின்றார். அதிகாலையில் பெருமானுக்கு லட்சார்ச் சனை நடைபெறுகிறது. தொடர்ந்து அலங்

காரமும் நடைபெறும். ஆயிரக்கால் மண்டபத்திலிருந்து நடராசரும் சிவகாமி யும் நடனமாடியவாறே மீண்டும் சிற் சபைக்கு எழுந்தருளும் காட்சியே 'தரிசனம்' என்று அழைக்கப்படுகிறது.

தில்லையில் விளங்கும் ஐம்பெருஞ் சபைகளில் நடராசர் மூன்று சபைகளில் இருந்து அன்பர்களுக்குக் காட்சியளிக்கின்றார்.

சித்தர்களும், யோகக் கலை வல்லவர்களும் மனித உடலில்விளங்கும் யோகத் தானங்களின் குறியீடாக இந்த ஐந்து சபைகளைக் கூறுவர். நிருத்தசபையே மூலாதாரமாகும். அங்கு யோகக் கனலால் எழும்பும் குண்டலினி சக்தியை நினைவூட்டவே பெருமான் அதில் சண்டதாண்டவமாகிய ஊர்த்துவ தாண்டவத்தை ஆடிக் கொண்டிருக்கின்றார். பின்னிரவில் நடராசருக்குத் தொடங்கும் அபிஷேகம் விடிய விடிய நடைபெறுகின்றது. கருவறையைக் சுற்றியுள்ள நீராழிபத்தியே சுவாதிஷ்டானம், கனகசபையே மணி பூரகம். அனவரதமே சிற்சபையாகும். இதுவே இருதயத் தானம். விசுத்தியே பஞ்சாட்சரப் படிகளாகவும்

ராஜசபையான ஆயிரக்கால் மண்டபம்

இரகசியத் தானமாகவும் உள்ளது. புருவ மத்தியை ரகசியம் வெளிப்படுமிடம். அதைக் கடந்துள்ள சகஸ்ராரகமலம் (ஆயிரம் இதழ் தாமரை) எனப்படும் பிரமரந்திரம் ராஜசபை ஆயிரக்கால் மண்டபமாகவும் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. அதில் நின்று ஆடும் காட்சியே சிதாசா தரிசனமென்றும் கூறுவர். அவ்வேளையில் பொங்கும் அமுத வெள்ளமே சிவகங்கை தீர்த்தமாக இருக்கிறதென்றும் கருதுகின்றனர்.

இது பற்றிய விரிவான விளக்கங்கள் யோக நூல்களில் காணலாம். ❀

பூசை முறைக்காரர்களும் முறைக்காரர் தரும் விபுதியும்

சிவபெருமானைப் பூசிப்பவர்கள் யாவரும் சிவமாகவே போற்றப்படுகின்றனர். அவர்களை நடமாடும் சிவம் என்று சமய இலக்கியங்கள் கொண்டாடுகின்றன. தில்லையில் பூசை செய்யும் தில்லை மூவாயிரவர் சிவகணங்களாகவே திருஞானசம்பந்தருக்குத் தோற்றம் அளித்ததாக பழைய நூல்கள் கூறுகின்றன. தில்லைப் பெருங்கோயிலில் சிற்சபையில் ஆறுகால பூஜைகளையும் மேற்கொண்டு நடத்தி வைக்கும் அர்ச்சகரை பூசை முறைக்காரர் என்று அழைக்கின்றனர்.

பூசை முறைக்காரரை குடை, தீவட்டி, சகிதமாக வீட்டில் இருந்து அழைத்து வந்து பூசைகளை ஏற்கச் செய்வதுடன், பூசை முடிந்ததும், மேற்படி மரியாதையுடன் வீட்டில் திரும்பக் கொண்டுவிடும் வழக்கம் இருந்துவந்துள்ளது. முன்னாளில் பல்லக்கு பரிவாரத்துடன் பூசைக்கு அழைப்பதும், பூசைக்குப் பிறகு வீட்டிற் கொண்டு விடுவதுமாக இருந்ததைத் தில்லை மூவாயிரவர் வழியில் வந்த சித்தாந்த ஆசிரியரான உமாபதி சிவாச்சாரியாரின் வரலாற்றால் அறிய முடிகிறது.

அர்த்தசாமத்திற்குப் பிறகு முறைக்காரர் சண்டிசர் சந்நிதிக்கு அருகில் நின்று விபுதி வழங்குவார். அதை பூஜை முறைக்காரர் விபுதி என்பர். நடராசரே பூஜைக்காரர் வடிவில் இருந்து, விபுதி வழங்குவதாகக் கருதுகின்றனர். இந்த விபுதி மிக உயர்ந்ததாகப் போற்றப்படுகின்றது ❀

நடராசுப்பெருமானின்

குஞ்சித பாதம்

தூக்கிய திருவடிக்குக் குஞ்சிதபாதம் எனும் சொல், உச்சியில் இருப்பது, வளைவானது என்று பல பொருள்களைத் தருவதாகும். இறை வனின்

இந்தத் தூக்கிய திருவடியே உயிர் களுக்கு முத்தியின்பத்தினைத் தருகின்றது.

குஞ்சித பாதத்தைத் தமிழில் எடுத்த பொற்பாதமென்றும், தூக்கிய திருவடி யென்றும், வீசியாடும் திருவடி எனவும் அழைக்கின்றனர். இனித்தமுடைய எடுத்த பொற்பாதமும் காணப்பெற்றால் மனிதத்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே இந்த மாநிலத்தே என்கிறார். அப்பர் சுவாமிகள். இறை வனின் குஞ்சிதபாதத்தைப் போற்றித் துதிக்கும் வகையில் தனி நூல்கள் பல உள்ளன.

அவற்றுள் உமாபதி சிவாச்சாரியார் அருளிய குஞ்சிதாங்கிரிஸ்வதம் என்னும் நூல் புகழ் பெற்றதாகும். மக்களும் குஞ்சிதபாதம் என்ற பெயரைச் சூட்டிக் கொள்ளுகின்றனர்.

தினமும் பூசைவேளையில் தூக்கிய திருவடியில் சிறியமாலையொன்று சாத்தப் படுகின்றது. இதற்கும் குஞ்சிதபாதம் என்பது பெயர். சூடிக் களைந்த குஞ்சித பாத மாலை அன்பர்களுக்குப் பிரசாதமாக அளிக்கப்படுகின்றது. அதைப்பெறும் அன்பர்கள் தலையில் வைத்துக்கொண்டு பெருமானின் திருவடியே தம் தலைமீதுர்ப்பதாக நினைந்து வணங்குகின்றனர். நாள்தோறும் பூக்களாலும், விளாமிச்சை வேர்களாலும் தொடுக்கப்படும் குஞ்சித பாதமாலைகள் பல அணிவிக்கப்படுகின்றன.

❀

நடராசரின் திருவழியை

மணி முடியாகப் புனைந்து கொண்டு அரசாண்டவர்

சேரநாட்டில் களப்பால் எனும் நகரில் தோன்றியவர் கூற்றுவ நாயனார். அறுபத்துமூன்று நாயன் மார்களில் ஒருவராகப்போற்றப்படும் இவர் மாவீரர். தனதுதோள்வலிமையாலும், வாள் வலிமை யாலும் ஒரு நாட்டை உருவாக்கினார். அதற்கு மன்னனாக முடிசூட் விரும்பிய அவர் தென்னகத்தில் முடிசூட்டும் உரிமை பெற்ற குடிகளில் தில்லை வாழ் அந்தணர்கள் உயர்ந்தவர்கள் என்பதை அறிந்தார். தனது படை வீரர்களோடு தில்லைக்கு வந்து தமக்கு முடிசூட்டும்படி வேண்டினார். தீக்ஷிதர்கள் சோழர் குலத்துக்கு மட்டுமே முடி சூட்டும் உரிமை உடையோம் என்று கூறி, அவருக்கு முடிசூட்ட மறுத்து விட்டனர். மனதில் மிகுந்த வருத்தத்துடன் நாயனார் தம் நாடு திரும்பினார். சிவபெருமான் அவரது கனவில் தோன்றினார். தமது தூக்கிய திருவடியை மணி மகுடமார்க் அவருக்குச் சூட்டினார். நாயனார் திருவடியையே மணி முடியாகச்சூடி நெடுங்காலம் ஆண்டபின் சிவகதி சேர்ந்தார். இதன்மூலம் தூக்கிய திருவடி முத்தியின்பத்துடன் இவ்வுலகில் உள்ள உயர்ந்த அரசராக இன்பங்களையும் தருமென்று அறியப்படுகிறது.

❀

தத்துவ நோக்கில் சிதம்பரம் திருக்கோயில் அமைப்பு

தில்லைப் பெருங்கோயில் சித்தர்களும், ஞானிகளும் தமது பெருமுயற்சியால் கண்டறிந்து, வெளிப்படுத்திய பல தத்துவங்களைக் விளக்கும் வகையில் அமைந்துள்ள தலம். இக்கோயிலில் ஐந்து பிராகாரங்கள் உள்ளன. இவை உடலாக உள்ள 1. அன்னமய கோசம், 2. பிராணமய கோசம், 3. மனோமய கோசம், 4. விஞ்ஞானமய கோசம், 5. ஆனந்தமய கோசம் எனப்படும் ஐந்து கோசங்களைக் குறிக்கிறதென்று கூறுகின்றனர்.

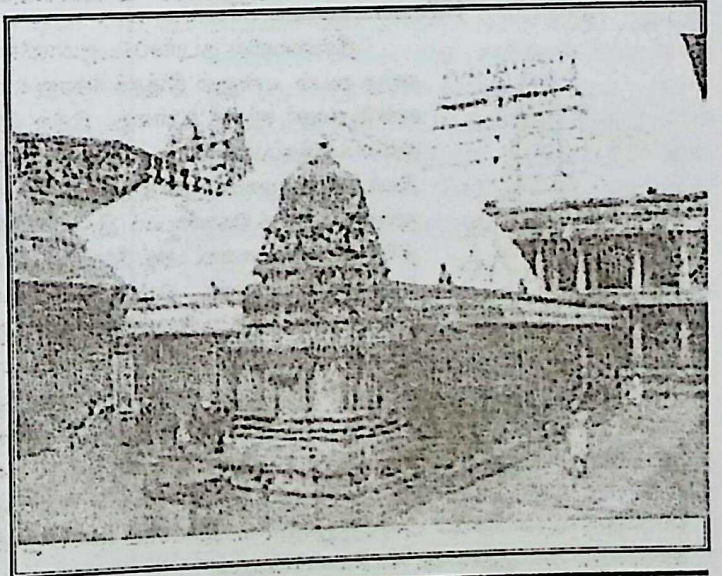
உடலின் மத்தியிலிருந்து, அது இயங்குவதற்குக் காரணமாக இருக்கும் இதயமே சிதம்பரத்தில் உள்ள சிற்சபை. இதயத்தின் இயக்கமே நடராசரின் திரு நடனம். உடலின் உள்ளிருந்து உயிரோடு உடனாகி நிற்கும் பெருமான் ஓயாது அதை இயக்கிக் கொண்டிருக்கிறார். அவன் ஆடும் இட்மே சிதாகாசம் என்று போற்றப் படுகின்றது.

பொன்னம்பலமாகிய சிற்சபையை அடைய உதவும் படிகள் ஐந்தாகும். பஞ்சாட்சரமான(நமசிவாய) ஐந்தெழுத்துக்களே இங்கு படிகளாக உள்ளன. ஐந்தெழுத்தின் பெருமையையும் வலிமையையும் விளக்கும் 18 புராணங்களே கனக சபையில் உள்ள பதினெட்டுத் தூண் களாக உள்ளன.

சிற்சபை 28 தூண்களால் தாங்கப்படுகிறது. இவை இருபத்தெட்டும் 28 ஆகமங்களைக் குறிக்கின்றன. சிற்சபை

யின் நடுவில் ஓம் எனும் பிரணவம் பீடமாக இருக்க அதன்மீது பத்து தூண்களால் தாங்கப்படும் அரங்கத்தின் நடுவே பெருமான் ஆடிக் கொண்டிருக்கின்றார். இந்தப் பத்து தூண்களும் நான்கு வேதங் களையும், அதன் ஆறு அங்கங்களையும் குறிக்கின்றன.

இச்சபையின் மேற்புறம் 64 கழிகள் (கை மரங்கள்) இடப்பட்டு அதன்மீது கூரை வேயப்பட்டுள்ளது. 64 கழிகளும் (கை மரங்கள்) 64 கலைகளைக் குறிக்கின்றன. அதன்மீது வேயப்பட்டிருக்கும் கூரையில் இடம் பெற்றிருக்கும் பொன்னோடுகளின் எண்ணிக்கை 21600 ஆகும். இது நாளொன்றுக்கு நாம் சுவாசிக்கும் உட்சுவாச நிச்சவாசங்களைக் குறிக்கின்றது. இந்த ஓடுகளில் பஞ்சாட்சரம், மந்திர ரூபமாகப் பதிக்கப்பட்டுள்ளது என்கின்றனர். தில்லை உலா எனும் நூலில் இவற்றில்

பஞ்சாட்சரங்கள் எழுதப் பட்டுள்ளதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இந்த ஓடுகளை 72,000 தங்க ஆணிகளைக் கொண்டு அறைந்துள்ளனர். இவை மூச்சுக் காற்று ரத்தத்துடன் கலந்து நுழைந்து மீண்டு உடலெங்கும் பரவுவதற்கு ஏதுவாக அமைந்துள்ள முக்கிய நாடி நரம்புகள் 72,000ஐ குறிக்கின்றன.

சிற்சபை முன்பாக கனகசபை உள்ளது. யோகியர்கள் சிற்சபையை அநாகத் தானமான இருதய மண்டலமாகக் கூறுவர். அதையொட்டியே நாள்தோறும் ஸ்படிகலிங்க அபிஷேகம் அதில் நடத்தப் படுகின்றது என்கின்றனர்.

மூலாதாரத்தில் எழுந்த குண்டலினிசுத்தி, சுவாதிஷ்டானம், மணியூரகம், அநாகத் தானங்களைக் கடந்து புருவ மத்தியை அடைந்த பிறகு கபால வாயிலைத் திறந்து கொண்டு மேல் நோக்கிச் சென்று தலைக்கு மேலுள்ள ஆயிரம் இதழ் தாமரையை மலர்விக்கிறது. கபால வாயிலே பஞ்சாட்சரப்படிகளாகும். அதைக் கடக்கும் வேளையில் 96 தத்துவங்களும் ஒடுங்கும். இதைக்

குறிக்கும் வகையில் பஞ்சாட்சரப் படிகளின் இருபுறமும் 96 தத்துவங்களைக் குறிக்கும் வகையில் வெள்ளிக் கவசம் இடப்பட்ட 96 கண்களைக் கொண்ட பலகணி உள்ளது.

யோகியர் தம் சாதனை வெற்றிபெறும் போது பிரமரந்திரத்தில் விளங்கும் ஆயிரம் இதழ்த் தாமரையில் பெருமானின் திரு நடனத்தைக் கண்டு அதில் ஒடுங்குவர். பிரமரந்திரத்தைக் குறிக்கும் வகையில் அமைக்கப்பட்டதே ஆயிரக்கால் மண்டபமாகும்.

யோக நிலையின் உச்ச நிலைத் தானமான ஆயிரம் இதழ் தாமரையே இங்கு ஆயிரக்கால் மண்டபமாக உள்ளது. ஆயிரக்கால் மண்டபத்தில் நிகழும் அபிஷேகமே ஆனந்த வெள்ளமாக அமிர்தம் பொங்கும் நிலையாகும். அப்படிப் பொங்கும் அமுத வெள்ளம் உடலில் தங்குமிடமே சிவசங்கைக் குளமாகும்.

இதுபோன்று எண்ணற்ற தத்துவங்களை உள்ளடக்கியதாகத் தில்லைச் சிற்றம் பலவனார் கோயில் அமைந்துள்ளது. ❀

தில்லையம்பதியில் சண்டேசுவரர்கள்

தில்லையில் நடராசப்பெருமானின்பொன்னம்பலத்தின் கிழக்கில் பரமானந்த சுவம் என்னும் தீர்த்தக் கிணறு உள்ளது. இதன் வடக்கில் சிற்றாலயமாக சண்டேசுவரர் சந்நிதி உள்ளது. இதில் இரண்டு சண்டேசுவரர் திருவுருவங்கள் நிலைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஒன்று ஆகம் நூல்கள் கூறும் சண்டீசர் வடிவமாகும். இவர் நான்கு முகங்களும் நான்கு தோள்களும் உடையவர். முகங்கள்தோறும் முக்கண்களைக் கொண்டவர். இதழோரத்தில் தெத்துப் பல்லுள்ளது. கரங்களில் திரிகூலம், ஜெபமாலை, பரசு, நீர்க்கரகம்(கெண்டி) கொண்டவர். (நான்கு முகங்கள் கொண்டிருப்பதாலும், ஜெபமாலை, கெண்டியுடன் திகழ் வதாலும் இவரை பிரம்மன் எனக் கூறிவருகின்றனர்) இரண்டாவது வடிவம் பக்த சண்டேசுவர வடிவமாகும். இவர் இருகரங்களுடன் திகழ்கின்றார். வலது கரம் கோடரி ஏந்தியும், இடது கரம் சிம்ம கர்ணமுத்திரை தாங்கியும் உள்ளது.

பெரும்பாலான ஆலயங்களில் பஞ்சமூர்த்திகளில் ஒருவராக உலாவரும் சண்டீசரின் உலாத் திருமேனியை நின்றநிலையில் அமைப்பதே வழக்கம். இங்கு அவரை அமர்த்திருப்பவராக அமைந்திருப்பதுடன்,

பெரியதிரு வருவமாகவும் அமைந்துள்ளனர். இக்கோயில் லில் அறுபத்துமூவர் வரிசையில் இடம் பெற்றுள்ள சண்டீசரும் அமர்ந்தவாறே காட்சியளிக்கின்றார்.

❀

ஐந்தொழில் நடத்தும் ஆனந்தத் தாண்டவம்

பிரபஞ்சத்தைப்படைத்த இறைவன் அதனை ஓயாது செயல்படுத்தப் படைத்தல், காத்தல், (இன்பக் காத்தல், துன்பக் காத்தல்), அழித்தல், அருளல், மறைத்தல் ஆகிய ஐவகைத் தொழிலையும்செய்து கொண்டே இருக்கின்றான். அந்த ஐந் தொழிலையும் ஒருசேரச் செய்யும்படி அவன் ஆடும் நடனம் ஆனந்தமா நடனம் என்று போற்றப்படுகின்றது.

இறைவன் இந்த நடனத்தை பூமண்டலத்தின் இருதய கமலமாக விளங்கும் "சிதம்பரம்" என்னும் தில்லையம்பதியிலுள்ள சிற்சபையில் ஆடிக் கொண்டிருக்கின்றான். அன்பர்கள் இதனை பஞ்ச

கிருத்திய பரமானந்த தாண்டவம் என்று போற்றுகின்றனர். ஞானிகள் நாதாந்த நடனம் என்று கூறுவர்.

இதில் வலக்காலை முயலகன் மீது ஊன்றி, இடதுகாலை வலப்புறமாகத் தூக்கிடுத்து வீசி, அதற்கிணையாக இடது கரத்தை வீசியவாறு ஆடுகின்றான். அபயம் காட்டும் முன் வலது கரத்தில் ஓர் பாம்பு சுற்றிக் கொண்டு படம் எடுத்து ஆடுகின்றது. வலது மேற்கரம் துடியை முழக்க இடதுமேற்கரம் அனலை ஏந்துகிறது. ஆனந்த நடனத்தில் வேகம் அதிகமின்மையால் சடைகள் பின்னே தாழ்ந்து கிடக்கின்றன.

அவனது வலது கை துடியை முழக்கி உலகினைப் படைத்துக் கொண்டு இருக்கின்றது. அபயம் காட்டும் வலது முன்கை காத்தல் தொழிலைச் செய்கிறது. இடது கரத்திலுள்ள தீ ஓயாது அழித்தல் தொழிலை நடத்துகிறது. ஊன்றிய பாதத் தால் மறைப்புத் தொழிலும் தூக்கிய திருவடியால் உயிர்களை மாறாத இன்பத் தில் நிலைத்திருக்கச் செய்யும் அருளல் எனப்படும் முத்தியருளும் தொழிலும் நடைபெறுகின்றன.

ஆனந்த நடனத்தைக் கண்டு அவரது தூக்கிய திருவடியைச் சிந்தையுள் நிறுத்தி வழிபடுவார்க்கு முத்தியன்பம் எளிதாகும்.

திருமந்திரம், உண்மை விளக்கம், குமரகுருபரர் பிரபந்தம் முதலியவற்றில் இக்கருத்து மனதில் பதியுமாறு தெளிவுபடுத்தப் பட்டிருக்கின்றன. திருமுலர் திருமந்திரத்தில்,

அரண் துடிதோற்றம் : அமைப்பில் தீதியாம்
அரண்அங்கி தன்னில் அறையில் சங்காரம்
அரண் உற்று அணைப்பில் அமரும்

திரோதாயி

அரனடி என்றும் அனுக்கிரகம் என்னே

என்றும், மனவாசகம் கடந்தார் அருளிய
உண்மை விளக்கம் என்னும் சைவ சித்தாந்த
சாத்திர நூலில்,

தோற்றம் துடியுதனில் : தோயும் தீதி அமைப்பில்
சாற்றிடும்அங்கியிலே சங்காரம் ஊற்றமாம்
ஊன்று மலர்ப்பதத்தில் உற்ற திரோதம்: முத்தி
நான்ற மலர்ப்பதத்தே நாடு "

என்றும் அருளிச் செய்துள்ளனர்.

குமரகுருபரர்,

பூமலி கற்பகப் புத்தேள் வைப்பும்
நாமநீர் வரைப்பில் நானில வளாகமும்
ஏனைப் புவனமும் எண்ணிங்குயிரும்
தானே வகுத்தது தமருகக் கரமே என்று

(கற்பக மலர்கள் நிறைந்த தேவர்கள்
உலகத் தையும், கடல்குழந்த இந்த நானில
மாகிய பூமண்டலத்தையும், மற்றைய புவனங்
களையும், அதிலுள்ள உயிர்த்தொகுதி களையு
ம்) துடியேந்திய கரம் படைப் பதையும்,

தனித்தனி வகுத்த சராசரப் பகுதி

அனைத்தையும் காப்பது உன் அமைத்த

பொற்கரமே

என்று(தனித்தனியே உயிர்களுக்கென
இன்பதுன்பங்களை வகுத்து அசைவன, அசை
யாதனஎன்ற அனைத்தையும்) பொற்கரமான
அபயகரம் காப்பதையும் .

தோன்று நிறுவத் தொல்லு கடங்கலும்
மாற்றுவது ஆரழல் வைத்ததோர் கரமே

என்று(தோன்றி நிலைபெற்றுள்ள பழைமை
யான அனைத்து உலகங்களையும் ஒரு நொடி
யில்அழிப்பது) அழல் ஏந்திய கையால் என்று
அழித்தல் தொழில் நடைபெறு வதையும்,
ஈடிய விணைப்பயன் வெற்றையும்

மறைத்து நின்று

ஊட்டுவதாகும் நின் ஊன்றிய பதமே

என்று (உயிர்கள்தம் மனதிற் கேற்ப
செயல்களை நடத்தி அதனால் பெற்ற நல்
வினை தீவினை ஆகிய இருவகை வினைப்
பயனைப் பெறுகின்றன. அதை அனுபவிக்
குமாறு செய்து மலங்களும் நீங்கி இறை
யருள் பெறத் தகுதி உடையதாக ஆக்கு
வதாகிய) மறைத்தல் தொழில் முயலகன் மீது
ஊன்றிய திருவடியால் நடைபெறு வதையும்,

அடுத்து இன்னுயிர்கட்கு அளவில்

பேரின்பம்

கொடுப்பது முதல்வ நின் குஞ்சிதபதமே

என்று உயிர்களுக்கு அளவில்லாத பேரின்ப
பத்தை நல்குவது, தூக்கி வளைந்த திரு
வடியே என்றும் விவரித்திருப்பதைக்
காண்கிறோம்.

ஒரு சில ஆலயங்களில் சிறப்புக் கருதி
சதுர தாண்டவ வடிவங்களை எழுந்தருளு
வித்திருந்த போதிலும், அவை உட்பட
ஆயிரக்கணக்கான ஆலயங்களில் பஞ்ச
கிருத்திய பரமானந்தத் தாண்டவ ஆனந்தக்
கூத்தனான நடராச மூர்த்தியே எழுந்தருளி
அருள் பாலித்துக் கொண்டிருக்கின்றார்.

உலக இயக்கத்திற்கு மூலமாக உள்ள ஐந்
தொழிலைப்பரமன் ஐந்தெழுத்தால் நடத்து
கின்றான். அந்த ஐந்தெழுத்தும் அவன்
திருமேனியாக விளங்குகிறது. இதை யொட்டி
நமச்சிவாய வாழ்க என்று தொடங்கி சிவ
புராணப் பாடலில் மணிவாசகர் இறை
வனை வாழ்த்துகின்றார்.

நடராசரின் திருமேனியானது ஐந்தெ
ழுத் தின் வடிவானதாகும். அவரது துடியேந்
திய கரம் " சி" என்பதாகவும், வீசுகின்ற கரம்
" வா" என்றும், அபயகரம் " ய" எனும் எழுத்
தாயும், தழல் (நெருப்பு) ஏந்திய கரம் " ந"
என்னும் எழுத்தையும் முயலகனால் தாங்கப்
படும் திருவடி " ம" என்ற எழுத்தையும் குறிக்க
கின்றன. என்பர். இதை யொட்டி இறைவன்

திருமேனியே பஞ்சாட்சர
மாக (ஐந்தெழுத்தாக) இருக்
கிற தென்பர்.

இந்த ஆனந்தத் தாண்ட
வத்தை உலக மக்கள் எல்
லோரும் கண்டுகளிக்கின்

றனர். இந்த நடனமே இம்மையில் மக்கட்செல்வம், கல்விச்
செல்வம், மனையறச் செல்வம் முதலான பல்வகைச்
செல்வங்களை வழங்கி இன்பமாக வாழ வைப்பதுடன்
மறுமையில் சிவனுடன் இரண்டறக் கலந்து பிறவா
வரத்தை அளிக்கிறது. இதனா லேயே

செல்வநெடுமாம் சென்று சேணாங்கி
செல்வமதிதோய செல்வம் உயர்கின்ற
செல்வர் வாழ்தில்லைச்சிறும்பலம் மேய
செல்வன் கழலேத்தும் செல்வம் செல்வமே

என்று தேவாரத்துள், திருநாவுக்கரசர் அருளிச்
செய்துள்ளார். எண்ணற்ற எண்ணிக்கையைக் குறிக்க ஏழு
என்ற சொல்லால் குறிப்பர். எழுபிறப்பு, ஏழ்கடல், என
வருவது காண்க. இப்பாடலிலும் அளவற்ற செல்வத்தைப்
பெருமானின் திருவடி நல்குகின்றது என்பதைக் குறிக்க,
ஏழுமுறை செல்வம் எனும் சொல் வரும்படி இப்பாடல்
அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத் தக்கதாகும் ❀

ஐந்தெழுத்தே நடராசர் திருமேனி

சேர்க்கும் துடி "சி" கரம் சிககென "வா" வீசுகரம்
ஆர்க்கும் "ய" கரம் அபயகரம் - பார்க்கில் இறைக்கு
அங்கி "ந" கரம் அடிக்கீழ் முயலகனார்
தங்கும் "ம" கரம் அதுதான் - உண்மை விளக்கம் (33)

பொருள் : "சி" என்னும் எழுத்து துடியேந்தி கரமாக உள்ளது. அது படைத்தல் தொழி
லை நடத்துகிறது. "வா" என்பது வீசுகரமாக உள்ளது. அது காத்தல் தொழிலை
நடத்துகிறது. யகரம் அபயகரமாக உள்ளது. அருளலைக் குறிப்பதாகும். முயலகன் மீதுள்ள
முத்தியின்பத்தை மகரம் குறிக்கின்றது. ந என்பது அக்னி ஏந்திய கரத்தைக் குறிக்கிறது. அதன்மூலம்
அழித்தல் தொழில் நடைபெறுகிறது. ஊன்றியாடும் மலர்ப்பதம் முயலகன் மீது விளங்குகிறது. அது
மறைத்தல் தொழிலைப் புரிகிறது என்பதாம்.

உச்சிப்பிள்ளையாரும் கற்பக விநாயகரும்

தில்லை ஆகாயத் தலமாக இருப்பதால், விநாயகப் பெருமானும் ஆகாச விநாயகராக உச்சிப்பிள்ளையார்
என்னும்; பெயருடன் இத்தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ளார். மேற்கு உள்வாயிலுக்கு நேராக திருமுறைகாட்டிய
விநாயகரும் அவருக்கு நேர் மேலே உச்சிப்பிள்ளையாரும் உள்ளனர். தில்லையில் ராஜாக்கள் தம்பிரான்
திருமாளிகைப் பிராகாரம் என்று வரலாற்றில் குறிக்கப்படும் பெரிய பிராகாரத்தில் தென்கிழக்கு முனையில்
அமைந்துள்ள பெரிய சந்நிதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் பிள்ளையாருக்கு குலோத்துங்க சோழப் பிள்ளையார்
என்பது பெயர். இந்நாளில் இவர் முக்கட்பண விநாயகர் என்றழைக்கப்படுகின்றார். ராஜாக்கள் தம்பிரான்
என்பது குலோத்துங்கச் சோழனின் பட்டப் பெயராகும். அவன் பெயரால் பெரியபிராகாரமும், இதிலுள்ள பெரிய
விநாயகரும் அழைக்கப்பட்டனர். சிற்சபையைச் சுற்றியுள்ள திருமாளிகையில் எழுந்தருளியுள்ள சேஷத்திர
விநாயகரான கூத்தாரும் விநாயகருக்குக் கற்பக விநாயகர் என்பது பெயர். ❀

முயலகன்

நடராசரின் ஊன்றிய திரு வடி யின்கீழ் மிதியுண்டவாறு கிடக்கும் பூதத்தை முயலகன் என்பர். நன் னெ றியில் செல்ல முயலும் உயிர் களை, அவ்வழி யில் தொடர்ந்து மேற் செல்ல வொட்டாமல் தடுக்கும் ஆணவ மலத் தின்வடிவமாக அவன் விளங்கு கின் றான். அவன் இறைவன் அரு ளுக்கு மாறான தன்மை உடையவன். உயிர் கள் ஆணவத்தால் பிணிபட்டுப் பிறவி யை எடுக்கின்றன.

தொடர்ந்து வரும் பிறவி களிலும் துன்பமே தொடரு மென்று அறிந்தி ருந்தபோதிலும், உயிர்கள் அத்துன் பங்களைப் போக்கிக் கொள்ள வழி தேடாமல், மீண்டும் மீண்டும் பிறவி எடுத்து அலைகிறது. உயிர்களின் வாழ

வேண்டுமென்ற ஆசையே தொடர்ந்து பிறவிக் குக் காரணமாக இருக்கிறது.

பிறவிச் சூழலுக்குக் காரணமான ஆணவத்தை அழித்து மீண்டும் மேலெழாமல் செய்து உயிர்களை பிறவிச் சூழலி லிருந்து விடுபடச் செய்வது இறை வனின் அருளேயாகும்.

முயலகனை மனதில் விளையும் ஆசை களாகவும் அவன் ஏந்தும் பாம்பை மும் மலங்களாகவும் கூறுவர். சில வடிவங் களில் முயலகன் இறைவனைச் சுட்டிக் காட்டிய வாறும் உள்ளான்.

முயலகனின் செயல்அழிதலே மோட்சத்தின் வாயிலாகும். உலகவாழ்விற்கு மும்மலங்களே காரணமாக இருப்ப தால், பஞ்சகிருத்திய தாண்டவங்களில் முயலகன் மகிழ்வுடன் இருப்பதாகவும், பாம்புடன் விளையாடிக் கொண்டிருப்பவனாகவும் காட்டப் படுகிறான்.

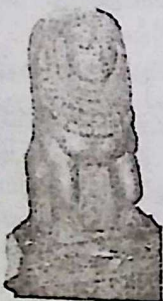
இவனை அரக்கன் போலவும், கையில் சுத்தி, கேடயம் ஏந்தியனாகவும் அமைக்கின்றனர். இது தத்துவக் கோட்பாடு களுக்கு மாறுபட்டதாகும்.

தட்சிணாமூர்த்தியின் காலடியிலும் மும்மலங் களின் வடிவான முயலகனை அமைக்கின்றனர். ஆணவம் அடங்கி நிற்கும் இடமே ஞானத்தின் பிறப் பிடம் என்பதால், தட்சிணாமூர்த்தியின் திருவடியி லும் இவனை அமைத்துள்ளனர்.

சில தலங்களில் நடராசர் முயலகன் மீதின்றி மலர்ப் பீடத்தில் ஆடுவதைக் காணலாம். இது ஆணவம் நீங்கிய நிலையில் உள்ள அன்பர்களின் இருதயத் தாமரையில் இறைவன் ஆடும் நடனமாகும்.

❧

பாவம் தீர்க்கும் தில்லையம்பதி (நரநாரி) ஸ்திரீ புருஷ மிருகங்கள்

தில்லை நடராசர் ஆலயத்தில் உட்பிராகார கிழக்கு வாயிலில் 21படிகள் அமைந்துள் ளன. இவற்றின் இரண்டு புறமும் மனிதமுகமும், சிங்க உடலும் கொண்ட ஆண், பெண் வடிவங்கள் உள்ளன. ஒன்றை ஸ்திரீ மிருகமென்றும், மற்றதை புருஷா மிருகமென்றும் அழைக்கின்றனர். இவற்றை வழிபடுவதால் 21 ஜென்மங்களில் செய்த பாவங்களும், கோயிலுக்குள் செல்லும்போது தெரிந்தும், தெரியாமலும் உண்டாகும் அநாசாரங்களும் விலகிவிடும் என்று நம்புகின்றனர்.

இந்த நரநாரி மிருகங்கள் எகிப்து நாட்டில் உள்ள ஸ்பின்ஸ் வடிவங்களை ஒத்துள் ளன, எகிப்தில் உள்ள புராதன கட்டடங்களில் ஒன்று இந்த வடிவில் உள்ளது குறிப்பிடத் தக்கதாகும். பொதுவாகப் பாரத தேசத்தில் வழங்கும் இத்தகைய வடிவங்களில் மிருகங் களின் முகமும், மனித உடலுமாகவே காணப்படுகின்றன. இவை மிருக உடலும், மனித முகமும் கொண்டிருப்பது சிந்திக்கத்தக்கது. நிரூபித சபையிலுள்ள கருவறையின் முப்புறமும் அமைந்துள்ள உப்பரிகைகளில் ஸ்திரீ புருஷ மிருகங்களின் புத்துக்கும் மேற்பட்ட வடிவங்கள் அழகாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. மாமல்லபுரத்தில் தூணொன்றைத் தாங்கும் வடிவில் இத்தகைய புருஷா மிருகம் உள்ளது.

❧

அர்த்தசாம அழகர்

சிவாலயங்களில் நாள்தோறும் அர்த்தசாம பூசை முடிந்ததும், ஸ்ரீ பைரவருக்கு வழிபாடு நடத்தப்படும். அவருடைய வழிபாட்டுடன் அன்றைய பூசை முடிந்ததாகக் கருதப்படும். சிதம்பரத்தில் ஸ்ரீபைரவர் வழிபாட்டிற்குப் பிறகு அர்த்தஜாம அழகர் எனப்படும் சேஷத்ர பாலன் பூசிக்கப்படுகின்றான். இவனுடைய வழிபாட்டிற்குப் பிறகு தில்லையம் பலத்தின் பூசைகள் முடிவுற்றதாகக் கருதப்படுகிறது.

கோதாவிரி நதிக்கு கரையில் ஒருபுகழ் பெற்ற ஜோதிடன் வாழ்ந்து வந்தான். அவன் பொருளா சையால் பெரும் பொய்களைச் சொல்லி ஏராளமாகச் சம்பாதித் தான். கால கதியில், பலரது சாபத்தால் அவன் பல்லி யாகப் பிறக்க நேரிட்டதுபூர்வ புண்ணியத்தால் சிதம் பரத் தில் பிறந்தான். தில்லைச் சிற்றம்பலத்துக் கொடுங்கை களில் வசித்து வந்தான். புண்ணிய வசத்தால் அவனுக்கு சிவபக்தி உண்டாயிற்று. பத்தியின் முதிர்வில் நடராசரின் அருள்பெற்றான். நடராசப் பெருமான் அவனை அழகிய சிவகணமாக்கினார். அவனுக்கு ஒப்பற்ற கதாயுதத்தைக் கொடுத்து தில்லையம் பதியின் சேஷத்ர பாலகனாக் கினார். சிற்சபையின் ஈசான பாகத் தில், தேவ சபையின் மேற்குச் சுவரில் அமைந்துள்ள மாடத்தில் சிற்சபையை நோக் கியவாறு இவன் அமர்ந்துள்ளான். தண்டத்தின் மீது அலட்சியமாக வலது கையை ஊன்றி இடது கையைத் தூக்கி எடுத்த கையாகக் காட்டுகின் றான்.

தில்லைப் பெருங்கோயிலில் நாள்தோறும் பள்ளியறை வழிபாடு நிறைவு பெற்றதும் பைரவர் வழிபாடும் அதைத் தொடர்ந்து அர்த்தசாம அழகருக்கு வழிபாடும் நடைபெறு கின்றன.

பூசையின்போது மணம் பொருந்திய தாம்பூ லத்தை நிவேதிக் கின்றனர். இவருடைய வழிபாட்டுடன் நாள்தோறும் வழிபாடு நிறைவு பெறுகின்றது. அர்த்தசாம அழகன் முன்னைப் பிறவி யான பல்லி வடிவில் வழிபட்ட ஈசன் பல்லீசர் என்னும் பெயரில் இரண்டாம் பிராகாரத்தில் தட்சிணா மூர்த்திக்கு அருகில் எழுந்தருளி யுள்ளார். இவரை வழிபடுவதால் பில்லி, குனியம் முதலிய மந்திரவாதகளால் உண்டா கும் துன்பங்கள் விலகும். ❀

அர்த்தஜாமஅழகர் பற்றிய வேறொரு குறிப்பு : பல்லியாக இருந்து கணமாகும் பேறு பெற்றவரே அர்த்தஜாமஅழகர் என்கிறது தலபுராணம் என்றாலும், வேறு கருத்தும் உள்ளது. அழகன், அழகி என்னும் சொற்கள் வீரர்கள் வழிபாட்டில் தியாகம் புரிந்த பெரிய தெய்வங்களைக் குறிக்கும் சொல். நாட்டுக்காகவும், குடிக்காகவும், அரசனது நன்மைக்காகவும் தனது இன்னுயிரைத் தந்தவர்கள் தெய்வநிலை பெற்று, அழகர்கள், அழகியர் என்று அழைக்கப்படுகின்றனர். இவ்வகையில் தில்லைப் பெருங்கோயிலைக் காக்கத் தன் இன்னுயிரைத் தந்த தீசுலிதர் பெருமக்கள் தெய்வநிலை பெற்று கணங்களாகும் பேறு பெற்று அருவ நிலையில் தில்லையில் வாழ்கின்றனர் என்றும், அவர்களுள் பிரதம கணமாக விளங்குபவரின் திருவருவமே அழகர் என்றும் அர்த்த சாமத்திற்குப் பிறகு நடைபெறும் பூசை வைரவருக்குப் பிறகு வழிபாடுகளை ஏற்பதால் அர்த்தசாம அழகர் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றார் என்பதும் ஒரு கருத்து. கோயிலுக்குத் துன்பம் நேர்ந்தபோது இன்னுயிர் துறந்த தந்த தில்லை மூவாயிரவர் பலரை வரலாறு கூறுகின்றது. திருஞான சம்பந்தருக்கு தில்லைவாழ் அந்தணர்களை சிவகணமாகத் தோன்றியதைப் பெரியபுராணம் அறியலாம். ❀

நால்வர் பெருமக்களும் நாற்றிசை கோபுரவாசல்களும்

அன்பர் எல்லோரும் ஆலயங்களில் இறைவனை நோக்கி அமையும் கோபுர வாயில் வழியாக ஆலயத்துள் சென்று பெருமானை வணங்குவர். அதுவே முறையுமாகும். என்றாலும் தில்லைச் சிற்றம் பலத்துள் ஆடிக் கொண்டிருக்கும் நடராசப் பெருமானை நால்வர் பெருமக்களும் நான்கு வாயில் களின் வழியாகச் சென்று வணங்கிப் போற்றியுள்ளனர். இவர்கள் நால்வரும் பக்திநெறியின் நான்கு வகையான வழிகளைப் பின்பற்றியவர்கள் ஆவர்.

சதுத்திர (தந்தை-மகன்) மார்க்கத்தைப் பின்பற்றி பெருமானை வழிபட்டவர் திருஞான சம்பந்தர். அவர் நடராசருக்கு நேராக உள்ள தெற்கு வாயில் வழியாக நேராக வந்து வழிபட்டார்.

இறைவனை தாசனாகக் கொண்டு வழிபட்டவர் திருநாவுக்கரசர். அவர் மேலைக் கோபுரம் வழியாக வந்து இறைவனை வழிபட்டார்.

சக மார்க்கமாக (தோழமை நட்புரிமை) உறவு புண்டு பெருமானை வழிபட்டு வந்தவர் சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகள். அவர் நடராசருக்குப் பின்புறம் அமைந்துள்ள வடக்குக்கோபுர வாயில் வழியாக வந்து பெருமானை வழிபட்டார்.

சன்மார்க்கம் எனப்படும் நிலையில் நின்று

போற்றி வழிபட்டவர் மணிவாசகப்பெருமான். அவர் பெருமானுக்கு இடக்கைப்புறம் அமைந்துள்ள கிழக்கு வாயில் வழியாக வந்து, பெருமானை வழிபட்டார். (இவரது மார்க்கத்தை நாயக நாயகி பாவம் என்றும் கூறுவர்.)

தெற்கு கோபுரவாயிலில் பதிகம் பாடியவரே வரும் திருஞான சம்பந்தரையும், அவரைப் பூரணகும்ப மரியாதையுடன் வரவேற்கும் தில்லை மூவாயிர வரையும் (மூன்று வடிவங்கள் உள்ளன) கூதைச் சிற்பமாகக் காணலாம். இது போன்றே மேற்கு கோபுரவாயிலில் திருநாவுக் கரசரையும், வடக்கு வாயிலில் சுந்தரரையும், கிழக்கு வாயிலில் மணிவாசகப் பெருமானையும், தில்லை மூவாயிரவர் வரவேற்கும் காட்சி கூதைச் சிற்பங்களாக அமைக்கப்பட்டு வண்ணந்தீட்டிப் பொலிவுடன் விளங்குகின்றன. ஐ

திருமுறைகளும் தில்லைச் சிற்றம்பலமும்

மூவர் முதலிகளால் அருளப்பட்ட தேவார ஏடுகள் யாவும் தில்லையம்பல வாணர் கோயிலில் மேற்குக்கோபுரத்தின் அருகில் இருந்த ஆவண அறையில் வைத்துக் காப்பிடப்பட்டிருந்ததென்றும், நம்பியாண்டார் நம்பிகள் மூலமாக, அதை அறிந்த இராஜராஜசோழன் அந்த அறையைத் திறந்து ஏடுகளை வெளிக் கொணர்ந்தான் என்று திருமுறை கண்ட புராணம் கூறுகின்றது. அவர்கள் அறையைத் திறந்து பார்த்த போது அங்கிருந்த ஏராளமான ஏடுகள் செல்லரித்துவிட்டிருந்தன. எஞ்சியவற்றை வரிசைப்படுத்தி, நம்பியாண்டார் நம்பிகள் ஏழு திருமுறைகளாக வகுத்தார். திரு முறைகளைக் காட்டிய விநாயகர் திரு முறை காட்டிய விநாயகர் எனும் பெயரில் மேற்கு உள்வாயிலில் உள்ளார். திருமுறை களைக் கண்டெடுத்து வெளிப்படுத்தி யதால், இராஜராஜ சோழனுக்குத் திரு முறை கண்டசோழன் என்றபெயர் வழங்கு கிறது. தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் அவனுக்கு "சிவபாதசேகரன்" என்று பட்டம் சூட்டினர்.

பன்னிரண்டாம் திருமுறையான பெரிய புராணம் எனப்படும் திருத்தொண்டர் புராணத்தை அருளியவர் சேக்கிழார். சேக்கிழாருக்குப் பெருமான் "உலகெலாம்" என்று அடியெடுத்துக் கொடுக்க அவர் தொடர்ந்து அடியவர் களின் வரலாற்றைப் பாடி 'உலகெலாம்' என்ற சொல்லோடு நிறைவு செய்தார்.

பன்னிரு திருமுறைகளிலும் சிதம்பரம் பற்றிய பாடல்கள் அதிக அளவில் இடம் பெற்றுள்ளன. இவையே தில்லையே சைவர்களின் மையத் தானம் என்பதைப் பறை சாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றன. ஐ

தில்லைப் பெருங்கோயிலின் நான்கு திருக்கோபுரங்கள்

ஆலயங்களுக்கு அணிசேர்ப்பவை திருக் கோபுரங்களே. நெடுந்தாரத்தில் இருக்கும் போதே கோவில் இருக்குமிடத்தை அறிவிப்பவை. கோபுர தரிசனம் கோடி புண்ணியம் என்பர்.

தில்லை சபாநாயகர் ஆலயத்தில் நான்கு திசைகளையும் நோக்கி, நாற் பெரும் கோபுரங்கள் அமைந்துள்ளன. அவை திசைகளின் பெயரால் கிழக்குக் கோபுரம், தெற்குக் கோபுரம், மேற்குக் கோபுரம், வடக்குக் கோபுரம் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. கிழக்குக் கோபுரத் தைச் சோழன்கோபுரமென்றும், தெற்குக் கோபுரத் தைச் சொக்கசீயன் திருநிலை என்றும், மேற்குக் கோபுரத்தைச் 'சுந்தர பாண்டியன் கோபுர' மென்றும், வடக்குக் கோபுரத்தை 'ராயர் கோபுர' மென்றும் அழைப்பர்.

கிழக்குக் கோபுரத்தைக் கட்டியவன் விக்ரம சோழன். அது பழுதுற்ற போது காஞ்சிபுரம் பச்சையப்ப முதலியாரும் அவரது சகோதரியும் புதுப்பித்துள்ளனர். பச்சையப்பர், அவரது சகோதரி சுப்பம்மாள் திருவுருவங்கள் அதில் உள்ளன.

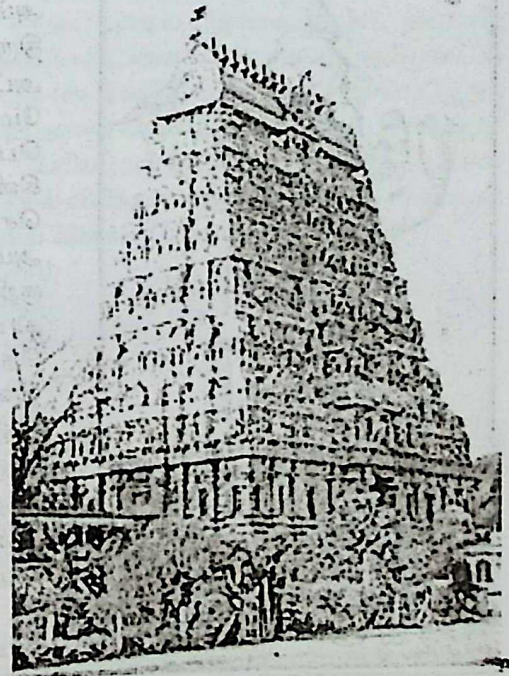
தெற்குக் கோபுரத்தை எடுப்பித்தவன் கோப் பெருஞ்சிங்கன், சேந்தமங்கலத் தைத் தலை நகராகக் கொண்டு அரசு செலுத்திய இப்பல்லவ வேந்தன், தில்லை யம் பதியில் செய்துள்ள பணிகள் ஏராளமாகும். அவன் தன் பெயரால் தெற்குக் கோபுரத்திற்குச் 'சொக்கசீயன்' திரு நிலை என்று பெயரிட்டான். அதனைப் பராமரிக்க செங்கல் பட்டை அடுத்துள்ள ஆக்தூரில் நிலங்களை வழங்கியுள்ளான்.

மேற்குக் கோபுரத்தை 'ஐடாவர்மன் சுந்தரபாண்டியன்' எடுப்பித்தான். பாண்டிய அரசனான சுந்தரபாண்டியன் சோழ நாட்டை வென்று விஜயாபிஷேகம் செய்து

கொண்ட பின்னர் இக்கோபுரத்தை எடுப்பித்தான். அதன் அருகே அவன் கட்டியுள்ள மண்டபம் 'சுந்தர பாண்டியன் மண்டபம்' என்றழைக்கப்படுகிறது.

வடக்கு வாசலில் நெடுநாட்களாக கோபுரம் இல்லாதிருந்தது. கிருஷ்ண தேவராயர் சகம் 1531ல் (கி.பி.1509ல்) சிம்மாத்திரி போத்தனூரை வென்று அவ் வெற்றியால் மகிழ்ந்து வடக்குக் கோபுரத்தைக் கட்டினார்.

நான்கு பெருங்கோபுரங்கள் இருந்த போதிலும் பெருமான் அவற்றின் வழியாக வெளியே செல்வ துமில்லை. உள்ளே வருவது மில்லை. கிழக்குக் கோபுர வாயிலின் வடக்கே அமைந்துள்ள திட்டி வாயிலின் வழியாகவே வெளிப் போந்து உட்செல்லுகின்றார். இவ்வாயிலுக்கு 'ஈசானத்துப் பெரு வாசல்' என்பதுபெயர்.

ஸ்ரீகாமகோட்டத்துப் பெரிய நாச்சியாரான சிவகாமசுந்தரி

தென்பால் உகந்தாடும் தில்லை சிற்றம் பலவனின் ஆனந்தப் பெருங் கூத்தைக் கண்ணாரக் கண்டு மகிழ்ந்து கொண்டிருக்கும் சிவயோக காமினியான பார்வதிக்குச் சிவகாமசுந்தரி என்னும் சிறப்புப்பெயர் வழங்குகிறது. சிற்சபையில் ஆனந்த நடராசப் பெருமானின் இடப் பாகத்தில் சிவகாம சுந்தரி உலோகத் திருமேனியாக எழுந்தருளியுள்ளார். நடராசர் தேரில் பவனி வரும் போது இவள் தனித் தேரில்

ஸ்ரீ சிவகாமசுந்தரி

நடராசரின் தேரினைத் தொடர்ந்து வருகின்றாள்.

சிதம்பரம் ஆலயத்தின் வடமேற்கு முனையில் கிழக்கு நோக்கியவாறு தனிக் கோயிலாக, சிவகாமி அம்மன் சந்நிதி உள்ளது. இதன் வாயிலின் முன்புறம் 16 கால் முக மண்டபம் உள்ளது. வாயிலில் ராஜகோபுரம் உள்ளது. இதைக் கடந்ததும், இரண்டடுக்குடன் கூடிய திருமாளிகைச் சுற்றுடன் கூடிய பிராகாரம் விசாலமாக உள்ளது. பிராகாரத்தை வலம் வந்து கொடி மரத்தை வணங்கி, அகன்ற உயரமான மண்டபத்தினைக் கடந்ததும், மகாமண்டபம், உள்சுற்றுப் பிராகாரம், அர்த்த மண்டபம் ஆகியவற்றுடன் கூடியதாக அம்பிகையின் சந்நிதியைக் காண்கிறோம். உள்பிராகாரத்தில் உலாத்திருமேனிகளாக விளங்கும் சிவகாமசுந்தரி உள்ளாள். கருவறைக்கு நேராகக் கொடிமரம், பலிபீடம் ஆகியவை உள்ளன.

கருவறையில் கிழக்கு நோக்கி நின்றவாறு அம்பிகை காட்சியளிக்கும் சிவகாம சுந்தரியின் திருக்கோலம் எழில் மிக்கதாகும். மேற்கரங்களில் அட்சய வடமும், செங்கமுநீர் மலரும் உள்ளன. இடது மேற்கரத்தில் உள்ள பூ மீது கிளி அமர்ந்துள்ளது. பொதுவாகத் திருவுருவங்களின் சிலை வடிவில் கிளியை அமைப்பதில்லை. தனியாக உலோகத்தால் செய்து பொருத்துவதே வழக்கம். இங்கு அம்பிகையின் சிலையிலேயே கிளியும் அமைந்துள்ளது குறிப்பிடத் தக்கதாகும். வலது முன்கை அபயம் காட்ட, இடது கரத்தை சுகலீலா முத்திரையாக தொடை மீது வைத்துக் கொண்டு இருக்கின்றாள். இவரது கருணை வெள்ளத்தை அன்பர்கள் தமது அனுபவத்தால் கண்டு பெருகும் ஆனந்தத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். சிவகாம சுந்தரிக்கு இரண்டு உலாத்திருமேனிகள் உள்ளன. ஒன்று இரு கரங்களுடனும், மற்றது நாற்கரங்களுடனும் ஆனவைகளாகும்.

கருவறை மீது இரண்டடுக்குடன் கூடிய ஸ்ரீ விமானம் அமைந்துள்ளது.

ஐப்பசி மாதம் பூரத்தையொட்டிக் கொடியேற்றிப் பத்து நாட்கள் விழா கொண்டாடுகின்றனர். உத்திர நாளில் திருக் கல்யாண விழா நடை பெறுகிறது. நவராத்திரி விழா சிறப்பாக நடைபெறு கின்றது.

கல்வெட்டுக்கள் சிவகாமி அம்மன் ஆலயத்தைத் திருக்காமகோட்டமென்றும், அம்பிகையைத் திருக்காமகோட்டத்துப் பரம (பெரிய) நாச்சியார் என்றும் அழைக்கின்றன.

முன்மண்டபத்தின் விதானத்தில் தல புராணத்தை விளக்கும் பண்டைய ஓவியங் கள் உள்ளன.

தஞ்சையை ஆண்டுவந்த துளஜா மன்னர் இயற்றியுள்ள சிவகாமசுந்தரி

பரிணய நாடகம் எனும் நூல் இவளது திருமணக்கோணத்தைப் பற்றி விரிவாகப் பேசுகிறது.

காமகோட்டமான சிவகாமியம்மன் கோயில் ஸ்ரீபீடம் என்றும் அழைக்கப்பட் டது. இக்கோயிலுக்குத் திருப்பணிகளைச் செய்த இரண்டாம் குலோத்துங்கன் ஸ்ரீபீடம் கண்டபெருமாள் என்று அழைக்கப்படு கிறான்.

சிவகாமி அம்மைக்குச் சாத்துவதற்கான புடவைகளை நெய்து தருவதற்கு ஓர் ஊரை தானமாக அளித்திருந்தனர் என்பதையும், அம்பிகைக்குப் பூசுபூட்ட பல நந்தவனங் கள் பேணிக் காக்கப்பட்டதையும், கல் வெட்டுச் செய்திகள் கூறுகின்றன.

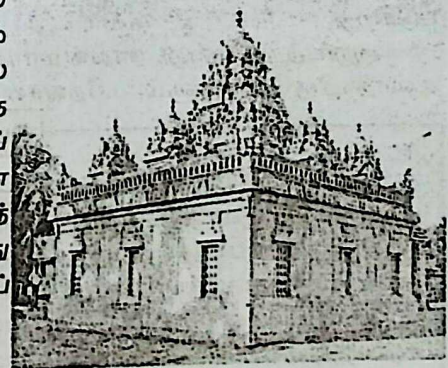
❧

திருத்தொண்டத் தொகையீச்சரம்

திருவாரூர் தியாகேசப் பெருமான், " தில்லை வாழ் அந்தணர்" என்று அடியெடுத்துக் கொடுக்க, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அறுபத்துமூவர் பெயர்களை வரிசைப்படுத்திப் பாடிய திருப்பாசரத்திற்கு திருத் தொண்டத் தொகை என்பது பெயர். அறுபத்துமூன்று நாயன் மார் களின் பெயர்களோடு நின்ற இப்பதிகத்தை மேலும் விரித்து, திருத்தொண்டர் திருவந் தாதியாக நம்பியாண்டார் நம்பிகள் பாடினார். சுந்தரர் பாடிய தொகை நூலும், நம்பிகள் பாடிய விரிநூலுமாக அமைந்த இரு நூல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டும் தம்முடைய விரிவான ஆராய்ச்சியின் துணையோடும், சிவபெருமான் உலகெலாம் என்று அடியெடுத்துக் கொடுக்க, சேக்கிழார் சிதம்பரத்தில் வீற்றிருந்து அடியவர்கள் வரலாற்றைப் பெரிய புராணமாக மலர்வித்தார். உலகெலாம் எனத் தொடங்கும் பெரியபுராணத்தின் கரு பூமித்தலமான திருவாரூரில் தோன்றி, ஆகாசத் தலமான சிதம்பரத்தில் விரிந்து, திருத்தொண்டர் புராணமாக மலர்ந்து, உலகெங்கும் மேன்மைகொள் சைவநீதியை விளக்கி கொண்டிருக்கின்றது.

திருத்தொண்டத் தொகைபாசரத்தின் பெயரால் திருத்தொண்டத் தொகையீச்சரம் என்றசிவாலயம் தில்லையில் வடக்குக்கோபுர வாசலுக்கு அருகில் சிவகங்கைக் குளத்தின் கரையில் உள்ளது. மாசி மாத திருவிழாவில் திருத்தொண்டத் தொகை விண்ணப் பிக்க இராஜேந்திர சோழனின் திருக்காதலியாரான அணுக்கண் பரவையார் நிலக் கொடை அளித் திருந் ததைக் கல்வெட் டுகள் கூறுகின்றன. இந்நாளில் இது நவக் கிரகங்கள் வழிபட்ட கோயிலாகப் போற்றப் படுகிறது.

❧

அடியவர்களும் தில்லையம்பதியும்

சிவனடியார்கள் அனைவரின் நோக்கமும், பயணமும் சிவனடியான முக்தி உலகத்தை நோக்கிச் செல்கின்றன. தரிசிக்க முக்தி தரும் தலமான தில்லையை நோக்கி அடியவர்கள் அனைவரும் விரும்பி வந்த வண்ணம் இருக்கின்றனர். சைவம் போற்றும் அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களில் திருநீல கண்டர் தோன்றி, வாழ்ந்து சிவனருள் பெற்ற தலம் சிதம்பரம், கணம்புல்லர், நந்தனார், ஆகியோர் தில்லைக்கு வந்து வீடுபேறு பெற்றவர்கள்.

சேரமான்பெருமாள், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார், திருஞானசம்பந்தர், அப்பர்

சுவாமிகள், திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர், ஐயடிகள் காடவர்கோன் முதலியோர் தில்லையைத் தரிசித்து இங்கேயே சில காலம் தங்கியிருந்தவர்கள் ஆவர். சமய குரவர் நால்வரில் ஒருவரான மாணிக்க வாசகர் இங்கே தங்கியிருந்ததுடன் எல்லோரும் காண தில்லைச் சிற்றம்பல வருடன் கலந்தார். பட்டினத்தார், குகை நமச்சிவாயர், வள்ளலார் என எண்ணற்ற அடியவர்கள் காலந்தோறும் தில்லையை நோக்கியே வந்து கொண்டேயிருக்கிறார்கள். தில்லை அடியவர்களுக்குப் பிறவிநெறியை அறுத்துப் பேரின்பம் தரும்பதி. ❀

சிதம்பரத்தில் அறுபத்துமூவர் வழிபாடு

தில்லையில் திருமூலட்டானர் சந்நிதியைச் சுற்றியமைந்த திருமாளிகைப் பத்தியில் மேற்கு, வடக்கு ஆகிய பக்கங் களில், அறுபத்துமூவரும் தொகையடி யார்களும், நிலைப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். அவரவர் திருநட்சத்திரங்களில் அபிஷேக ஆராதனைகளுடன், எழுந்தருள் திருமேனி உலாவும் இரவில் 2ஆம் காலத்தில் சபையில் ஸ்ரீநடராஜப் பெருமானுக்கு ஐக்கிய ஐதீக தீபாராதனையும் நடத்தப்படுகின்றன. இவ்வேளையில் நடராசரின் குஞ்சித பாதம் அவருக்குச் சூட்டப்பட்டு, அடுக்கு ரத ஆரத்தி காட்டப்படுகிறது.

அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களின் உலாத் திருமேனிகளும், தேவசபையில்

எழுந்தருளி வைக்கப்பட்டுள்ளன. வைகாசி பூச நட்சத்திரத்தில் மாலையில் இரண்டாம் பூசையில் சேக்கிழார் சிற்சபைக்கு எழுந்தருளுவிக்கப்பட்டு சிவனோடு கலந்தருளும் ஐதீக விழாவும், தொடர்ந்து ரிஷபவாகனத்தில் பெருமான்வர, அறுபத்து மூவர் உடன் வர, வீதியுலாக் காட்சியும் நடைபெறுகின்றன.

சிதம்பரத்தின் நான்கு வாயில்களிலும், சமயக்குரவர் நால்வருக்கான சந்நிதிகள் அமைந்திருந்தனவென்றும், அதில் தெற்கில் அமைந்திருந்த திருஞானசம் பந்தர் ஆலயத் திற்குப் பொன் வேய்ந்திருந்தனர் என்றும் கல்வெட்டுச் செய்திகளில் அறிகிறோம் ❀

பொன் வேய்ந்த பெருமான்

இரண்யவர்மன் தில்லைச் சிற்றம்பலத்திற்குப் பொன்வேய்ந்தான். சோழர்கள் பிற்காலச் சோழ மன்னர்களில் ஒருவனான ஆதித்தன் கொங்குநாட்டை வென்று அங்கிருந்து கொண்டுவந்த பொன்னால் தில்லைச் சிற்றம்பலத்தில் பொன் வேய்ந்தான் என்று கூறப்படுகிறது. பின்னாளில் அரசர்கள் பலர் தில்லையில் பொன்வேய்து பேறு பெற்றுள்ளனர். "பொன்வேய்ந்த" காரணத்தால் பொன் வேய்ந்தான், பொன் பரப்பினான் என்னும் பெயர்களைச் சூடினர். தில்லைக்கோயிலில் இருந்து திருஞானசம்பந்தர் ஆலயத்திற்கும் பொன் வேயப்பட்டிருந்ததைக் கல்வெட்டுகள் தெரிவிக்கின்றன. ❀

தில்லையில் நடைபெறும் விழாக்கள்

சிதம்பரம் விழாமலி மூதூராக உள்ளது. தினப் பூசைகளே திருவிழாவை ஒத்ததாக சிறப்புடன் நடக்கின்றன. திருவிழாக்கள் தனிச்சிறப்புடன் திகழ்கின்றன.

சபாநாயகர் ஆலயத்தில் ஆண்டிற்கு இரண்டு முறை கொடியேற்றிப் பெருந்திருவிழாக்கள் கொண்டாடப்படுகிறது. ஆனி மாதம் நடைபெறுவது ஆனித் திருமஞ்சன மகோத்சவம் என்றும், மார்ச்சு திருவாதிரை யைக் கடைநாளாகக் கொண்டு நடைபெறும் விழா திருவாதிரை தரிசன விழா என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன.

இவ்விழாக்கள் இரண்டிலும் காலையிலும் மாலைகளிலும், சோமாலங்கந்தர் பரிவாரங்களுடன் பவனி வருகின்றார்களாலை நேரங்களில் தங்க மஞ்சங்களிலும், இரவில் வாகனங்களிலும், பஞ்சமூர்த் திகள் பவனி வருகின்றனர். எட்டாம் நாள் மாலைகளில் தங்க ரதத்தில் பிட்சாடனரும், ஒன்பதாம் நாள் காலையில் தேரில் நடராசர், சிவகாமி, சுப்பிரமணியர், சண்டேசர் ஆகியோர் தனித்தனி தேர்களில் பவனி வருகின்றனர்.

ஒன்பதாம் நாள் அதிகாலையில் சிற்சபையில் நடைபெறும் சிறப்புப் பூசைகளுக்குப் பிறகு நடராசரும் சிவகாமியும் நடனமாடிய வாறே திருத்தேருக்கு எழுந்தருள்கின்றனர். தேர்கள் ஒரே நேரத்தில் மாடவீதிகளில் வலம் வருகிறது. உச்சிக்கால நிவேதனமும் தேரிலேயே நடைபெறுகின்றது. மாலை தீபாராதனை நடைபெற்றதும், தேரில் இருந்து இறங்கி நடராசப் பெருமானும் சிவகாமி சுந்தரியும் நேராக மண்டபத்திலிருந்து இறங்கி திருநடனக் கோலத்துடன் ஆயிரக்கால் மண்டபத்தை அடைவர். அங்கு பின்னிரவில் தொடங்கி விடியும் வரை சிறப்பான அபிஷேகம் நடைபெறுகிறது. நூற்றுக்கணக்கில் குடம்குடமாக, பால், தயிர், பஞ்சா மிர்தம், சந்தனக் குழம்பு கொண்டு பெருமானுக்கும் அம்பிகைக்கும் திருமுழுக்காட்டுகின்றனர். அபிஷேகம் முடிந்ததும், லட்சார்ச்சனை அலங்காரம் ஆகியவை நடைபெறுகின்றன. முற்பகலில் சிவகாமி சுந்தரியும்,

பெருமானும் நடனமாடியவாறே ஆயிரக்கால் மண்டபத் தில் இருந்து சிற் சபைக்கு எழுந்தரும் காட்சியே தரிசனம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது.

இரண்டு பெருந்திருவிழாக்களிலுமே அபிஷேகமும் தரிசனமும் ஒன்றுபோலவே நடைபெற்றாலும், ஆனி மாத விழா ஆனித் திருமஞ்சனச் சிறப்பால் ஆனித் திருமஞ்சனம் எனவும் திருவாதிரைப் பெருவிழா தரிசனச் சிறப்பால் திருவாதிரை தரிசனம் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன. தரிசனத் திற்குப் பிறகு இரவு சுப்பிரமணியர் முன்னிலையில் கொடியிறக்கம் நடைபெறுகிறது. அடுத்தநாள் விடையாற்றி விழா நடைபெறுகிறது. பதினோராம் நாள் பகல் ஞானபிரகாச தீர்த்தக் கரையில் ஸ்ரீ சிவகாமி அம்பாள் தபசும், இரவு திருக் கல்யாணமும் திருமாலைமாற்று ஊஞ்சல் உற்சவம் சிறப்பாக நடைபெறுகிறது.

ஆனித் திருமஞ்சனத் தேரோட்டம்

ஐப்பசி மாதம் பூரத்தைக் கடைநாளாகக் கொண்டு அம்பிகை சிவகாமசுந்தரிக்குக் கொடியேற் றிப் பூரத் திருவிழா பத்து நாட்கள் நடைபெறுகிறது. இவ்விழா வினைத் தொடர்ந்து திருக்கல்யாண விழா நடை பெறுகிறது.

பாண்டிநாயகம் எனப்படும் முருகன் ஆலயத் தில் ஐப்பசி மாதம் கந்தர் சஷ்டி விழாவும், பங்குனி மாதம் உத்திரத் தையொட்டிப் பத்துநாட்கள் கொடி யேற்றி விழா கொண்டாடப்படு கின்றன. ஒன்பதாம் நாள் ஷண்முகர் தேரில் பவனி வருகிறார்.

தைப் பூச நாளே இறைவன் மன்று தொழுத பதஞ்சலி, வியாக்கிரபாதர், ஜெயினி

ஆகிய முனிவர் களுக்கு நடனக் காட்சியை அருளிய தினமாகும். அதுவே பெருமான் பொன்னம்பலத்தை உலகம் காணும் படியாக வெளிப்படுத்தி அதில் திருநடம் புரிந்த தினமாகும். அதையொட்டித் தைப்பூசவிழா தீர்த்தவாரியுடன் சிறப்பாக நடைபெறு கிறது.

தைப் பூசநாளில் உச்சிக்காலத்தில் மேற்குறித்த மூவரையும் சிற்றம்பலத்தில் நடராசருக்கு முன்பாக எழுந்தருளுவித்து நடன தரிசனம் தரும் ஐதீக விழாவை நடத்து கின்றனர். மாசிமாதம் மக விழா கொண் டாடப் படுகிறது. (விரிவான செய்திகள் பின்வரும் மலர்களில்) ❀

மணிவாசகரும் தில்லையம்பலவாணரும்

நடராசப்பெருமானை நினைந்த உடனேயே கல்லையும் கனிவிக்கும் திரு வாச மும் அதனை அருளிச் செய்த மணி வாசகப் பெருமானும் நினைவுக்குள் வந்து விடுகின் றனர். மதுரை யில் மந்திரியாக இருந்த மணிவாசகரைத் திருப்பெருந் துறையில் பெருமான் ஆட் கொண்டார்.

மணிவாசகர் திருவண்ணாமலை, திருக்கழுக்குன்றம், முதலிய சில தலங்களைத் தரிசித்து விட்டு சிதம் பரத்தில் வந்து நிலை பெற்றார். திருவாசகத்தின் மாணிக்கத் திரளான திருவெம்பாவை அவர் திருவண்ணா மலையில் இருந்த போது அருளிச் செய் யப் பட்ட தென்றாலும், தில்லைப் பெருமான் தொடர் புடைய தாகவே விளங் குகின்றது. அனைத் து ஆலயங்களிலும், திருவெம் பாவை ஒதும் விழா நடராசர் விழாவாக

அமைந்துள்ளது. தில்லையம்பலவாணர் மணிவாசகரிடம் சென்று, மானுட வடிவம் கொண்டு மணிவாசகரைக் கூறும் படிக் கேட்டு, தன் கைப்பட எழுதிக் கொண்ட நூல் திருவாசகமும், திருகோவையாரும் ஆகும்.

தில்லையில் நடைபெறும் இரு பெரும் திருவிழாக்களுமே மணிவாசக ரோடு தொடர்பு கொண்டவைகளாக உள்ளன. மணிவாசகர் பெருமானோடு கலந்த ஆனி மகம், ஆனித் திருமஞ் சனத் திருவிழாவின் எட்டாம் நாளாக அமையும் திருவாதிரைப் பெரு விழா வில் நாள்தோறும் மணிவாசகர் நடரா சர் சந்நிதிக்கு எழுந்தருளி திருவெம் பாவை பாடும் ஐதீக விழா நடைபெறு கின்றது. நடராசப் பெருமானும், மணி வாசகரும் மக்கள் மனதில் இணைந்தே காட்சி அளிக்கின்றனர். ❀

சிவகாமிகண்டு மஹிழ, செம்பொன்னம்பலத்தினில்
பிளவரதமும் ஆழக் கொண்டிருக்கும். ஆனந்த நடராஜப் பெருமான்
பருளால் எல்லோரும் எல்லாமும் பெற்று இனிது வாழ்க !!!

அண்டமுற அரங்கினில் ஆடும் அழகனே போற்றி ! ஆலங்காடுறை செல்லா போற்றி போற்றி !!
பாதாளம் கடந்த பாதனே போற்றி! விண்கிழித்த திருவடியாய் போற்றி! போற்றி!!

ஸ்ரீ ஊர்த்துவ தாண்டவர்

ஊர்த்துவ தாண்டவக் கோலம் சிவபெருமானின் நடராஜ வடிவங்களுள் ஒன்று. இதில் பெருமான் தனது திருவடியை (ஊர்த்துவ முகமாக) வாணை நோக்கி உயர்த்தி ஆடுகின்றார். ஊர்த்துவமாகத் திருவடியைத் தூக்கியுள்ளதால், இந்த தாண்டவம் அந்தச் செயலின் பெயரால் ஊர்த்துவ தாண்டவம் என்றழைக்கப்படுகிறது. ஊர்த்துவம் என்பதற்கு மேல் நோக்கியது என்பது பொருள்.

தாரகனை அழித்ததால், ஆணவம் கொண்ட காளிதேவி, சிவபெருமானை ஆடப் போட்டிக்கு அழைத்தாள். அவள் ஆடிய தாண்டவங்களையெல்லாம் சிவபெருமான் ஆடிக்காட்டி இறுதியில் காலை உடலுக்கு இணையாகச் செங்குத்தாக உயர்த்தி ஆடும் இந்த ஆடலை நிகழ்த்தினார். இதை ஆட முடியாமல், காளிதேவி தோற்று வெட்க மடைந்தாள்.

ஐம்பெருங்காப்பியங்களுள் ஒன்றான சிலப்பதிகாரத்தில் இச்செயல் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் காளிதேவி தாருகனின் "பேருரம்கிழித்தபெண்" என்றும், இறைவனை ஆடல் கண்டருளிய அணங்கு" என்றும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. சிவபெருமான்

காளியை வென்றடக்க ஆடிய இந்த தாண்டவம் நிகழ்ந்த இடம் திருவாலங்காடாகும்.

திருவாலங்காட்டிலுள்ள ஊர்த்துவ தாண்டவர் வடிவம் மிகுந்த கலைச் சிறப்புமிக்கது. சிவமஞ்சரியின் இந்த ஐம்பத்து மூன்றாவது மலர் சிவபெருமானின் ஊர்த்துவ தாண்டவத்தின் சிறப்புகளைப் பேசுவதாக மலர்கிறது. இதில் திருவாலங்காட்டு ஊர்த்துவ தாண்டவர், அவரது சன்னதிச் சிறப்பு, தூண் சிறப்பங்களாக அமைந்த ஊர்த்துவ தாண்டவர் வடிவங்கள் முதலான செய்திகள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும், காரைக்கால் அம்மையார் வரலாறு, சிதம்பரத் திற்கும் மேலாக அமைந்துள்ள அம்பலவாணர் கோயில்கள் சிலவற்றின் சிறப்புக்கள் முதலியனவும் இதனுள் அடங்கும்.

காளிதேவியின் கர்வத்தை அடக்கவும், வண்டார் குழலியான சிவகாமசுந்தரி கண்டு மகிழவும், அரங்கில் அண்டமுற நிமிர்ந்தாடும் ஆனந்த நடராசப் பெருமான் அருளினால் அன்பர்கள் யாவரும் சகல செல்வு யோகமிக்க பெருவாழ்வு பெற்று வாழ, சிவபெருமானின் பொன்னார் திருவடிகளைப் போற்றி வணங்குகிறோம்.

- சிவசுந்தரி

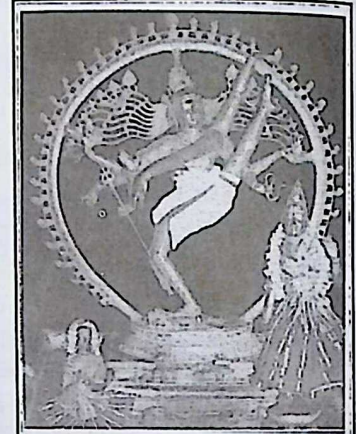
அண்டமுற நிற நிமிர்ந்தாடுவானும் அகிலம் அளந்தானும்

அகிலம் அளந்தான் - சிங்கநல்லூர்

திருவடியை விண்ணோக்கி நீட்டியுள்ள தெய்வத் திருஉருவங்கள் இரண்டாகும். ஒன்று ஊர்த்துவ தாண்டவமாகும் சிவபெருமான். மற்றது திருமாலின் உலக ணந்த வடிவம்.

முன்னையது அரங்கில் அண்ட முற நிமிர்ந்தாடும் பிரான் என்றும் பின்னையது அகிலம் அளந்த பிரான் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன. இரண்டிலும் பெருமான் எட்டுக் கரங்களுடன்

ஊர்த்துவ தாண்டவர் - திருவாலங்காடு

காட்சியளிக் கின்றான். இரண்டிலுமே தூக்கிய திருவடியின் மீது வலது திருக்கரத்தைக் குவித்துள்ளனர். இடது திருவடி உயர்த்தப்பட்டுத் தூக்கிய திருவடியீது கண்சார்த்தியுள்ளனர்.

திருவாலங்காட்டிலுள்ள அரங்கில் அண்டமுற நிமிர்ந்தாடும் பிரானான ஊர்த்துவ தாண்டவரும், சிங்கநல்லூரில் உள்ள உலகமளந்த பிரானும் வடிவால் ஏறத்தாழ ஒரே வடிவில் உள்ளனர். தாடிக்கொம்பு செளந்தரராஜப் பெருமாள் ஆலயத்தில் உள்ள மண்டபத் தூணில் அருகருகாக ஊர்த்துவதாண்டவரும், உலகமளந்த பிரானும் பெருமானும் எழுந்தருளியிருப்பது சிந்திக்கத் தக்கது.

ஊர்த்துவ தாண்டவமே சண்ட தாண்டவம்

சில சிற்ப நூல்களில் ஊர்த்துவ தாண்டவமே சண்ட தாண்டவம் என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அட்டாட்ட விக்கிரகம் எனப்படும் சிவபெருமானின் 64 வடிவங்களில் ஊர்த்துவ தாண்டவம் சண்டதாண்டவம் எனப்படுகின்றது. சண்டம் என்பதற்கு இயற்கைக்கும் இயல்புக்கும் மாறானது என்பது பொருள். ஆடற்கலையில் காலை தொப்புளுக்கு மேல் தூக்கி ஆட்கூடாது என்பது மரபு. அதற்கு மாறாகக் காலை வானத்தை நோக்கி உயர்த்தி ஆடியதால் இது சண்ட தாண்டவம் ஆனது என்பர். சண்டிதேவியாகிய காளியை வெல்ல ஆடியதாலும் இது சண்ட தாண்டவம் ஆனதென்பர்.

ஊர்த்துவ தாண்டவர்

ஊர்த்துவ தாண்டவர் என்றதும் எல்லோருக்கும் பெருமான் காளியோடு ஆடியது மட்டுமே நினைவுக்கு வருகிறது. ஆனால் அவர் ஊர்த்துவ தாண்டவமாடியவாரே ஐந்தொழிலையும் நடத்துகிறார். அவர் உடுக்கையைக் கொட்டி முழக்கி ஆடுவது உற்பத்தித் தொழிலையும், மணி ஒலித்து ஆடுவது காப்புத் தொழிலையும், மயில் தோகை ஏந்தி ஆடுவது அருளல் தொழிலையும், கபாலம் ஏந்தியாடுவது மறைத்தல் தொழிலையும், சூலம் சுழற்றியாடுவது அழித்தல் தொழிலையும் குறிக்கின்றன என்பர்.

சிவபெருமான் ஊர்த்துவ தாண்டவம் ஆழயதற்கான வரலாறு

சிவபெருமான் காளியின் கர்வத்தை அடக்க அவருடன் நடைபெற்ற போட்டியில் ஊர்த்துவதாண்டவமாடினார் என்று புராணங்கள் கூறுகின்றன. அவற்றில் காளி தேவி கர்வம் கொண்டதற்கான வரலாறுகள் மட்டும் வேறுபடுகின்றன.

திருவாலங்காட்டுப் புராணம் சம்பன், நிசும்பன், இரத்தபீஜன், முதலிய அரக்கர்களை வென்றபின், காளிதேவி அகந்தையால் வனங்களில் திரிந்து அங்குள்ள விலங்குகள், பறவைகள் முதலியவற்றைத் தின்று உயிர்களைத் துன்புறுத்தினாள் என்றும், சிவபெருமான் அவளை ஆடற்போட்டிக்கு அழைத்து அப்போட்டியின் இறுதியில் ஊர்த்துவ தாண்டவமாடி அவளது கர்வத்தை அழித்தார் என்று கூறுகிறது.

சிவபராக்கிரமம் பஞ்சராவணர்கள், ரத்தபீஜன், ரக்தாசுரன் ஆகிய எழுவரை வென்றபின், அகங்காரம் கொண்டு திரிந்த காளியை அடக்கவே ஊர்த்துவ தாண்டவம்

ஆடினார் என்று கூறுகிறது. (பார்க்க சிவமஞ்சரி காளிச்சுரர். 747 முதல் 753 வரை)

திருஞானசம்பந்தர் தாருகன் என்ற அரக்கனை அழிக்க, காளியைப் படைத்து அனுப்பினார் என்றும், அவள் அவனை வென்று அகங்காரத்தால் திரிந்து அனைவரையும் அச்சுறுத்தவே அவனை அடக்க ஊர்த்துவதாண்டவமாடினார் என்றும் கூறுகின்றார். விரிவை சிவமஞ்சரி பக்கம் 741ல் காண்க)

தொன்மைக் கதைகளிலும் காளிதேவி தாருகனை வென்றதையே சிறப்புடன் கூறப்படுகிறது.

சிலப்பதிகாரம் இறைவனை ஆடல் கண்டருளிய அணங்கு, குருடை கானகம் உகந்தகாளி, தாருகன் பேரூரம் கிழித்த பெண் என்று காளியைக் குறிக்கிறது. காளி தாருகனின் மார்பைப் பிளந்து, அவனைக் கொன்றது, அதன்பின் காட்டில் திரிந்து அட்டகாசம் புரிந்ததும், சிவபெருமான்

அவள் முன் தோன்றிய போது அவரை ஆடற்போட்டிக்கு அழைத்து அவரிடம் தோற்றது முதலான செய்திகளைக் குறிக்கிறது. இந்த வரலாற்றைத் தேவாரத்தில்,

"ஆடினார் காளிகாண ஆலங்காட்டு அடிகளே" என்றும், தாருகன் தன் உயிர் உண்ட பண்போத்தன் தான் அவள் பொங்கு சினந்தணிகுத்தன்" என்றும், தேவாரப் பாசுரத்தை அப்பர் சுவாமிகள் அருளிச்செய்துள்ளார்.

திருவாலங்காட்டுப்புராணம், முஞ்சி கேச முனிவர், கார்க்கோடகன் ஆகியோர் காண இங்கே ஆடிக் கொண்டிருக்கின்றார் என்று கூறுகின்றது. இருவர் பெயராலும் இங்கே திருமடங்கள் அமைந்திருந்தன என்றும், அவற்றின் மூலம் பூசைகளுக்கு உரிய கட்டளைகள் அமைக்கப்பட்டுப் பூஜைகள் நடைபெற்றன என்றும் வரலாறு கூறுகிறது.

வரலாறுகள் பலவாக இருந்த போதிலும், காளிதேவியின் ஆற்றலை அடக்கவே சிவபெருமான் ஊர்த்துவ தாண்டவத்தை ஆடினார் என்பதில் வேறுபாடு இல்லை. இந்த நடம் மா நடம் என்றும், பெருநடனம் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன.

திருவாலங்காடே ஆதியில் பெருமான் ஊர்த்துவ தாண்டவமாடிய இடமாகும். காளிதேவியின் இருப்பிடமாக இருந்த அந்த காட்டின் நடுவே காளியோடு பெருமான் ஆடினார். போட்டின் இறுதியில் ஊர்த்துவ தாண்டவமாடி அவளை வென்றார்.

அந்த வனத்திடையே தேவர்களும் முனிவர்களும் பெரிய அரங்கத்தை நிறுவினர். அதுவே மணியம்பலம் ஆகும். இரத்தினங்களால் இழைக்கப்பட்டதால், அது இரத்தினசபை எனப்பட்டது. ❀

காடரங்காக ஆடும் பிரான்

சிவபெருமான் தியாகராஜனாக இருந்து ராஜ சபையில் அருளாட்சி புரிகிறான். நடராஜராக நடன சபைகளில் ஆடல் புரிந்தவாறே ஐந்தொழில்கள் புரிகின்றான். இவற்றிற்கு முற்றிலும் மாறாக அச்சம்தரும் கொடும் காட்டின் நடுவே இருந்தும் ஆடல் புரிகின்றான். அங்கே ஈமத் தீயால் ஒளிர் கின்ற முதுகாட்டில் அவன் ஆடுகின்றான். பேய்கள் கொள்ளிக் கட்டைகளை விளக்காகப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. பூதங்கள் பலவகையான இசைக் கருவிகளை முழக்குகின்றன. இறைவனின் ஆட்டவேகத் தால் எரிந்து எஞ்சி இருந்த மண்டையோடுகள் உதையுண்டு உருள்கின்றன.

தேவாரத்தில் இக்காட்சிகள் முறையே முதுகாட்டில் எரியாடும் பிரான் என்றும்; பூதங்கள் பாடல் புறங்காட்டிடையாடும் பிரான் என்றும் பல்வேறு இடங்களில் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. சிவபெருமான் முது

காடுறை முக்கணன் என்றும், காட திடமாக ஆடும் பிரான் என்றும், புறங்காட்டிடைய ஆடும் புனிதன் என்றும் போற்றப்படுகிறான். இடுகாடு, புறங்காடு, ஈமக்காடு, முதுகாடு என்பன சுடுகாட்டைக் குறிக்கும் சொற்களாகும்.

திருவாலங்காட்டில் சிவபெருமான் பெருங்காடான முதுகாட்டில் ஆடுகின்றான். அந்தக் காட்டின் இயல்பையும், அதில் அவன் ஆடும் சிறப்பையும் காரைக் காலம்மையார் இரண்டு பதிகங்களில் விவரிக்கின்றார். அவரது மூத்த திருப்பதிகம் இரண்டிலும் சுடுகாட்டு வர்ணனையும் அதில் வாழும் பேய்களின் இயல்பும் வேறெந்த நூலிலும் இல்லாத அளவுக்கு விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. பெருமானுடன் மகிழ்ந்தாடும் பேய்களோடு தன்னையும் ஒன்றாகப் பாவித்துத் தம்மைக் காரைக் கால் பேய் என்றே அம்மையார் குறித்துள்ளார். ❀

தீருவாலங்காடு மணியம்பலம்

(தீருவாலங்காடு இரத்தின சபை)

சிவபெருமான் தனது ஒப்பற்ற ஊர்த்துவதாண்டவத்தை ஆடிக்கொண்டிருக்கும் இரத்தினசபை திருவாலங்காட்டில் உள்ளது. இது சைவர்கள் போற்றும் பஞ்ச நடராஜ சபைகளில் ஒன்றாகும்.

இத்தலம் சென்னை-வேலூர் இருப்புப் பாதையில் அரக்கோணத்திற்கும் திருவள்ளூருக்கும் நடுவில் உள்ளது.

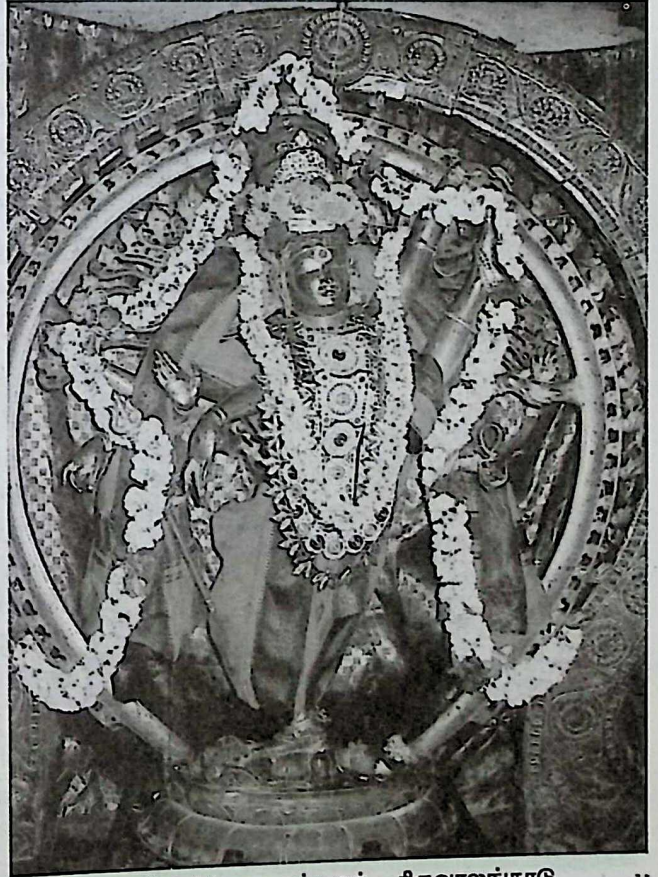
ஊரின் நடுவில் நாற்புறமும் மாட வீதிகள் சூழ, ஊர்த்துவதாண்டவரான ஆலங்காடனின் ஆலயம் இரண்டு பிராகாரங்களுடன் அமைந்துள்ளது.

கருவறையில் வடவாரன் யேசுவரர் (ஆலங்காடன்) தேவசிங்க பெருமான் என்ற பெயரில் சிவபெருமான் லிங்கத் திருமேனியாக எழுந்தருளியுள்ளார். மகாமண்டபத்தில் ஆனந்தத் தாண்டவர் எழுந்தருளியுள்ளார். அம்பிகையின் பெயர் வண்டார் குழலி. இவள் தனிச் சந்நிதியில் எழுந்தருளியுள்ளாள்.

கருவறைக்கும் முன்பாக அமைந்த கொலு மண்டபத்தின் வடபுறம் தெற்கு நோக்கியவாறு மணியம்பலமான இரத்தின சபை உள்ளது. இந்தச் சபையின் அடித்தளம் கல்லால் நேர்த்தியாகக் கட்டப்பட்டு, மேலே மரத்தால் சபாஹாரமாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கூரையின் மேலே செப்போடுகள் வேயப்பட்டுள்ளன. உச்சியில் வரிசையாக ஐந்து கலசங்கள் உள்ளன. இந்தச் சபையைச் சுற்றி உட்பிராகாரம் அமைந்துள்ளது. வெளிச் சுவரில் அமைந்துள்ள

ஜன்னலில் சண்டசுவரர் திருவுருவம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

தெற்கு நோக்கியுள்ள இந்த இரத்தின சபையில் பாதிவரை கிழக்குமேற்காக சுவர் வைத்து மறைக்கப்பட்டுள்ளது. பின்புறமுள்ள அறையில் ரகசியம் உள்ளதெனக் கருதப்படுகிறது. தடுப்புச் சுவரின் முன்பாக விமானத்தில் ரத்தின சபேசரான ஊர்த்துவதாண்டவர் எழுந்தருளியுள்ளார். வலது பாதத்தைச் சற்று வளைத்து முயலகன் மேல்

ஸ்ரீ ஊர்த்துவதாண்டவர் - தீருவாலங்காடு

ஊன்றி, இடது திருவடியை விண்ணோக்கி உயர்த்தியுள்ளார். தூக்கிய இடது காலின் மீது இடது முன் கையைக் குவித்துக் குடை பிடிப்பது போல் கவிழ்த்து வைத்துள்ளார்.

வலது முன்கை அபயம் காட்டுகிறது. இடது முன்கை மார்பின் குறுக்காகவும், மற்றொன்று நீண்டு தூக்கிய திருவடியின் மேல் குடைபிடிப்பது போல் குவித்துள்ளது. மற்ற கரங்களில் பாம்பு, தீயகல், உடுக்கை, பாக்குவெட்டி என்பனவற்றை ஏந்தியுள்ளார். (பாக்குவெட்டியை வேதாளமாக இருக்கலாம் கூறுகின்றனர்.) முகத்தை உயர்த்தி தூக்கிய திருவடியின் மீது திருக்கண் சாத்துகிறார். இவரைக் கல்வெட்டுகள் அரங்கில் அண்டமுற நிமிர்ந்தாடும் பிரான் என்று குறிக்கின்றன.

இவருக்கு இடப்புறம் நிற்கும் சமீபினாம்பாள் (சிவகாமசுந்தரி) இவரது ஆட்டத்தை ஆச்சர்யத்துடன் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார். இடது கையை மடித்து

ஆச்சர்ய முத்திரையில் வைத்துள்ளார். அம்பிகையின் இத்திருக்கோலம் வேறெங்கும் காண முடியாத அற்புதக் கோலமாகும்.

மணியம்பலக் கூத்தனின் வலப்புறம் காரைக்கால் அம்மையாரின் உலாத் திருமேனி உள்ளது. இப்பெருமானுக்கு ஆண்டில் வழக்கமான ஆறு அபிஷேகங்களுட்பட பத்து திருமஞ்சனங்கள் நடத்தப் படுகின்றன. திருவாதிரை, அபிஷேகம் தலவிருட்சமான ஆலமரத்தடியில் நடைபெறுகின்றது. மற்றவை தெற்குவாசல் முகமண்டபத்தில் நடைபெறுகிறது.

திருவாதிரையிலும் பங்குனி உத்திரத்திலும் இப்பெருமான் வீதிகளில் பவனி வந்து அருள்பாலிப்பதுடன், அருகிலுள்ள பழைய லாருக்கும் சென்று அருள்பாலிக்கின்றார். முஞ்சிகேச முனிவருக்கும் கார்க்கோடனுக்கும் காட்சியளிக்கும் ஐதீக விழா நடத்தப்படுகிறது.

திருப்பைஞ்ஞீலி ரத்தினசபை

நெடுங்காலம் வாழ்வது ஆலமரம். ஓராண்டே வாழ்வது வாழை. நெடுங்காலம் வாழும் ஆலங்காட்டில் நின்றாடுவது போலவே வாழைவனத்தின் நடுவில் இருந்தும் பெருமான் ஆடுகின்றான். திருவாலங்காட்டிலுள்ள இரத்தின சபையைப் போலவே திருப்பைஞ்ஞீலியில் உள்ள வாழைவனத்திலும் பெருமான் இரத்தின சபையைத் தோற்றுவித்துத் திருநடம் புரிகின்றார்.

திருச்சியை அடுத்த மணலூர்ப்பேட்டையில் இருந்து ஏழு கி.மீ. தொலைவில் திருப்பைஞ்ஞீலி உள்ளது. இது சிவபெருமான் அப்பர் சுவாமிக்குப் பொதிசோறு அளித்த தலம். இங்குள்ள தியாகர் சக்ரத்தியாகர் எனவும் அழைக்கப்படுகிறார். இங்குள்ள நீலகண்டேசுவரர் ஆலயத்தி

லுள்ள மகாமண்டபத்தின் வடபுறம் தெற்கு நோக்கியவாறு நடராசர் சபை உள்ளது. இந்தச் சபையே ரத்தினசபை.

கம்பீரமான சபையில் பெருமான் ஆடிக் கொண்டிருக்கின்றார். இடப்பாகத்தில் சிவகாமி அம்பிகை உள்ளார்.

இது சிதம்பரத்திற்கு மேற்கில் உள்ளதால், மேலைச் சிதம்பரம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. திருவாதிரையில் பெரிய விழா நடைபெறுகிறது.

இங்குள்ள மூலவர் விசாலாட்சி அம்பிகை உடனாய நீலகண்டேசுவரர். இத்தலத்தில் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் தாம் அருளிய பதிகத்தில் "கொக்கரை குடமுழ வினோடு இசைகூடப் பாடி நின்றாடுவீர்" என்று பெருமானைப் போற்றியுள்ளார்.

ஊர்த்துவ தாண்டவர் சந்நிதிகள்

ஊர்த்துவ தாண்டவரின் திருவுருவம் கலை எழில் மிக்கதாகவும் தத்துவங்களை விளக்குவதாகவும் இருந்தபோதிலும், அதிக அளவு வழிபாட்டில் இடம்பெறவில்லை. திருவாலங்காடு முதலிய சில தலங்களில் மட்டுமே அவரைத் தனிச்சந்நிதியில் எழுந்தருளுவித்து வழிபடுகின்றனர். இவற்றில் திருவாலங்காட்டுக்கு அடுத்தபடியாக விளங்குவது சிதம்பரமாகும். சிற்றம்பலத்தில் உள்ள நடராசருக்கு அடுத்தபடியாக (மூன்றாவதான) நிருத்த சபையில் ஊர்த்துவதாண்டவர் காட்சி அளிக்கிறார். கும்பகோணம், திருப்பனந்தாள் முதலிய தலங்களிலும் அவரைத் தனிச் சந்நிதிகளில் எழுந்தருளுவித்து வழிபடுகின்றனர். அவற்றில் சிலவற்றைச் சிந்திக்கலாம்.

தீர்வை ஊர்த்துவ தாண்டவர்

சிதம்பரம் நடராசர் ஆலயத்தில் சபாநாயகர் சந்நிதிக்கு நேர்எதிரில் கொடிமரத்திற்குத் தென்மேற்கில் அமைந்திருப்பது நிருத்த சபையாகும். தேர் வடிவிலான இச்சபை கிழக்கு நோக்கியுள்ளது. இதனுள் ஊர்த்துவ தாண்டவர் எண் கரங்களுடன் ஆடிக் கொண்டிருக்கிறார். கீழே வீழ்ந்து கிடக்கும் முயலகன் மீது இடது காலை ஊன்றி, வலதுகாலை உடலுக்கு இணையாக உயர்த்தியுள்ளார். இடது முன்கரம் அதற்கு இணையாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. எஞ்சிய இடது மூன்று கரங்களில் ஒன்று தீயகலையும், அடுத்தது நெருப்பையும், மூன்றாவது ஒன்று சூசி முத்திரையுடன் கபாலத்தையும் தாங்கியுள்ளன. நான்காவது கரம் பாம்பைத் தாங்கியுள்ளது. பாம்பின் வடிவம் சரியாகப் புலப்படவில்லை.

வலது முன்கரம் அபயம் காட்டுகிறது. மற்றவற்றில் உடுக்கை, சூலம், நீண்ட பிடியுடன் கூடிய இருதலைச்சூலம் (வஜ்ராயுதம்) ஆகியவற்றைத் தாங்கியுள்ளார். திருவடியின் வலப்புறம் திருமால் குடமுழா முழக்க, இடப்புறம் காளி சதுரதாண்டவம் ஆடிக் கொண்டிருக்கின்றாள். இத்திருவுருவத்திற்கு வெள்ளிக் கவசம் அணிவிக்கப்பட்டுள்ளது. சிறப்பு நாட்களில் சிறப்பு அலங்காரம் செய்யப்படுகிறது.

ஊர்த்துவதாண்டவர்- கும்பகோணம்

தினப்பூசைகள் நடைபெறு கின்றன.

குடந்தை சபை...

குடந்தைநகரின் தொன்மை யான கோயில் நாகநாதர் கோயில். இது தேவாரத்துள் குடந்தைக் கீழ்க் கோட்டம் என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு மூன்றாம் பிராகாரத்தில் தெற்கு நோக்கியவாறு ஆனந்த நடராசர் சபை உள்ளது. இதற்குத் தெற்கில் செப்போடுகள் வேய்ந்த சபையாக ஊர்த்துவதாண்டவர் சபை உள்ளது. இதனுள் சிவபெருமான் பத்து கரங்களுடன் ஊர்த்துவ தாண்டவராகக் காட்சியளிக்கிறார். இடதுகாலை உயர்த்தி ஆடும் இவர், முன்னிரு கரங்களில் படம் பக்கத் தைக் கொட்டி முழக்குகிறார்.

இந்த சந்நிதிக்கு நேர்எதிரில் மதிற் சுவரில் காளிதேவி நடனமாடிக் கொண்டிருக்கும் பெரிய மாடம் அமைந்துள்ளது.

இதுவே தமிழகத்தில் திருவாலங்காட் டிற்கு அடுத்தபடியாக ஊர்த்துவ தாண்டவருக்கென அமைந்த தனியான திருச்சபையாகும். இங்கு தினப்பூசைகள் நடைபெறு கின்றன. கருவறை, முன் மண்டபம், முகமண்டபம் ஆகிய அமைப்புகளுடன் கூடியதாகச் செப்போடு வேய்ந்து கேரள பாணியில் கட்டப்பட்டுள்ள இந்தச் சபையில் ஊர்த்துவ தாண்டவர் வடிவம் சுதையால் செய்யப் பட்டு வண்ணம் தீட்டப்பட்டுள்ளது. எதிரிலுள்ள காளி சந்நிதி பெரிய பிரார்த்தனைத் தலமாக உள்ளது. இத்தலத்தில் ராகு கால பூசைகள் நடைபெறு கின்றன.

திருப்பனந்தாளில்

திருப்பனந்தாள் செஞ்சடையப்பர் ஆலயத்தில் அலங்கார மண்டபம் உள்ளது. இதில் பெருமான் நாற்கரங்களுடன் ஊர்த்துவதாண்டவராகப் பெருமான் ஆடிக் கொண்டிருக்கிறார். இவருக்குத் தினப் பூசைகள் நடைபெறுகின்றன.

திருச்செங்காட்டங்குடி

திருச்செங்காட்டங்குடியிலுள்ள உத்திராபதியார் ஆலயத்தில் வடக்குப் பிராகாரத் திருமாளிகையில் நவதாண்டவ மண்டபம் என்னும் பெயரில் ஒரு சந்நிதி உள்ளது. முன்னாளில் இது அஷ்டமூர்த்தி. மண்டபம் என்றும் அழைக்கப் பட்டது. இதில் 1)புஜங்கலலிதர், 2.கஜசம்ஹாரர் 3.ஊர்த்துவ தாண்டவர் 4. காலசம்ஹாரர் 5. கங்காள மூர்த்தி 6.பிட்சாடனர் 7.திரிபுரசம்ஹாரர் 8. பைரவர் 9 உத்திராபதியார் ஆகிய ஒன்பது திருவுருவங்கள் (அழகிய கல் திருமேனிகளாக) உள்ளன. இவை கலை நுணுக்கத்துடன் படைக்கப் பட்டுள்ளன.

இவை ஒன்பதும் முன்னாளில் கோயிலின் முன்புறம் அமைந்திருந்த பழைய ராஜகோபுரத்தில் கோட்டச் சிற்பங்களாக இடம் பெற்றிருந்திருக்கலாம் என்று கூறப்படுகிறது. இத்தொகுப்பில் அமைந்துள்ள ஊர்த்துவதாண்டவர் திரு வருவம் கலைச் சிறப்புமிக்கதாகும். இதில் பெருமான் இடது

காலை ஊன்றி வலது காலை உயரத் தூக்கியுள்ளார். முன்வலதுகை அபயம் காட்டுகிறது. இடது கரத்தை உயர்த்திய காலுக்கு இணை யாகத் தூக்கியுள்ளார். அதுஜடாமுடியைத் தொட்டவாறு உள்ளது. இடது கை கபாலம் ஏந்த, வலது மேல்கை உடுக்கை ஏந்தியுள்ளது.

காலின் கீழ் இடப்புறம் தலைவைத்து முயலகன் அசைவற்று உணர்வற்று வீழ்ந்து கிடக்கின்றான். வலது காலின் கீழே திருமால் குடமுழா இசைக்க, காளி சதுர தாண்டவம் ஆடுகிறாள்.

கண்டியூர் ஊர்த்துவதாண்டவர்

திருவையாற்றுக்கு அருகிலுள்ள கண்டியூர் பிரம்மசிர கண்டசுவரர் ஆலயத்தில் பைரவர். அர்த்தநாரி முதலிய வடிவங்களுடன் ஊர்த்துவ தாண்டவருட பூசிக்கப் படுகின்றார். இந்தத் திருவுருவங்களும் முன்னாளில் கோட்டத் தெய்வங்களாக இருந்தவைகளே என்று கூறு கின்றனர்.

இதிலுள்ள ஊர்த்துவ தாண்டவர் (பார்க்க பக்கம் 17ல் உள்ள படம்) வலது காலை உடலுக்கு இணையாக உயரத் தியுள்ளார். அதற்கு இணையாக இடது முன்கை உயர்ந்துள் ளது. வலது கரங்களில் உடுக்கை, மழு, அபயமுத்திரை, தாளம் ஆகியவற்றை ஏந்தியுள்ளார். தாளம் தொங்கிக் கொண் டிருக்கிறது. இடது நான்கு கரங்களில் உயர்த்தியது போக, எஞ்சிய மூன்று கரங்களில் ஒன்று தீயகல் ஏந்துகிறது. ஒன்று படம் பக்கத்தைப் பற்றிக் கொண்டிருக்க, இன்னொரு கை அதை அடித்து முழக்குகிறது. காலடியில் முழவுடன் திருமாலும் சதுரதாண்டவமாடும் காளியும் உள்ளனர். சில இடங்களில் மட்டுமே இருந்தாலும் ஊர்த்துவ தாண்டவர் எழுந்தருளியிருக்கும் சந்நிதிகள் சிறப்புடன் உள்ளன

ஊர்த்துவ தாண்டவத்தின் வளர்ச்சியான நுதல் திலகம்

ஆதியில் சிவபெருமான் காளியை அடக்கத் திருவடியை வாணை நோக்கி உயர்த்தி ஆடிய ஊர்த்துவ தாண்டவத்தில் கால ஓட்டத்தில் பல நுணுக்கங்கள் ஏற்பட்டன. காளியோடு ஆடிய அந்த ஆட்டத்தின்போதே பெருமான் ஆட்ட வேகத்தால் காதிலிருந்து நழுவி விழுந்த குழையை எடுத்துக் காதில் அணிந்து கொண்ட தாகத்தனிப்பாடல் கூறுகின்றது. (பார்க்க பக்கம் 117ல்) சில கதைகளில் சடையின் உச்சியில் இருந்த உச்சிப்பூ கீழே விழ, அதைக் காலால் எடுத்து அணிந்து கொண்டார் என்று கூறுகின்றன. பேரூர் ஊர்த்துவ தாண்டவத் தில் பெருமான் இந்த இரண்டு கதைகளையும் உள்ளடக்கித் தூக்கிய திருவடியிலிருந்து குழையையும், பூவையும் எடுத்துக் கரத்தில் வைத்துக் கொண்டிருப்பவராகக் காட்சியளிக்கின்றார்.

நாட்டியக் கலைஞர்கள் இதனை இன்னும் விரித்து ஆடும் வேளையில் இடம் பெயர்ந்து கொண் டிருக்கும் கிண்ணங்களில் இருந்து மையை எடுத்துக் கால் கட்டை விரலால் புருவங்களில் தீட்டிக்கொள்வது, நெற்றில் திலகம் இட்டுக்கொள்வது போன்ற நுணுக்கை ஆட்டங்களையும் புகுத்திக் கொண்டனர். இவை நுதல் விழி தீட்டல் நுதல் திலகம் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. கூத்த நூலில் இதன் விளக்கத்தைக் காணலாம்.

ஆலங்காட்டில் ஆடல் விருமும் காளி தேவி

சிவபெருமானின் ஊர்த்துவ தாண்டவம் காளியின் கர்வத்தை அடக்குவதற்காக ஆடப்பட்டதாகும். திருமுறைகளில் ஆடினார் பெருங்கூத்து காளி காண என்றும், கூத்து காளிக்கு அதம் தணிவித்தவர் என்றும், இந்நிகழ்ச்சி திரும்பத் திரும்ப சொல்லப்பட்டுள்ளது.

சிவபெருமானின் ஆனந்தத் தாண்டவ வடிவத்தில் சிவகாமசுந்தரியை மட்டுமே காண்கிறோம். அவள் இறைவனின் ஆடலை வியந்து கண்ணாரக் கண்டு மகிழ்பவளாக இருக்கின்றாள். ஊர்த்துவதாண்டவர் வடிவங்களில் பவானியான சிவகாமசுந்தரியுடன் உக்ரசக்தியான காளியும் காட்டப்படுகின்றாள்.

ஆடல் உவந்த காளி - பேரூர்

தூண்சிற்பங்களாக ஊர்த்துவ தாண்டவரை அமைக்கும் போதும், எதிர் தூணிலோ பக்கத் தூண்களிலோ காளிதேவியை அமைக்கின்றனர். இதில் இறைவனின் தோற்றத்திற்கு இணையான கம்பீரத்துடன் அவளைக் காண்கிறோம். பேரூர், தென்காசி, மதுரை முதலான தலங்களில் தூணில் இணைந்தவாறுள்ள ஊர்த்துவ தாண்டவருக்கு இணையாகக் காளியையும் காணலாம்.

காளி ஆலமரக் காட்டில் வாழ்பவள். அதையொட்டி ஆலங்காட்டுக்காளி என அழைக்கப்படுகிறாள். அவள் இருந்த இடத்திற்குத் தேடிச்சென்றே பெருமான் ஆடற் போட்டிக்கு அழைத்து அவளைத் தோல்வியுறச் செய்தார் என்று தலபுராணம் கூறுகிறது.

ஊர்த்துவதாண்டவர் சந்நிதிகளில் அமைக்கப்படும் காளிதேவி சூலத்தைச் சுழற்றி நடனம் ஆடுபவளாக உள்ளாள். காதில் பிணத்தோடும், பூந்தோடும் விளங்க, எட்டுக் கரங்களுடன் காட்சியளிக்கிறாள்.

திருவாலங்காட்டில் ஆடல் உவந்த காளிக்குத் தனி ஆலயம் உள்ளது. இது பெரியதாகவும், கலையழகு மிக்கதாகவும் உள்ளது. இதில் உள்ள மூலவரும் உற்சவரும் ஒரே வடிவில் சதுர தாண்டவ கோலத்தில் எண்கரங்களுடன் உள்ளனர்.

திருவாலங்காடு மட்டுமின்றி அதைச் சுற்றியுள்ள பல தலங்களிலும் நடன கோலக் காளியைக் காணலாம். தக்கோலத்தில் காளிக்குத் தனி ஆலயம் உள்ளது. அதில் ஆடிக் கொண்டிருக்கும் காளியைத் தக்கைக் காளி என அழைத்தனர். அது இப்போது தக்காளி அம்மன் என வழங்கு கின்றது. இங்கும் மூலவரைப் போலவே உற்சவ காளியும் நடனக்கோலத்தில் உள்ளாள்.

தி ல் லை யி ல்
ஊர்த்துவதாண்டவர்
திருவுருவத்துடனே
யே காளியும் அமைக்
கப் பட்டுள்ளாள்.

கு ட ந் தை யி ல்
ஊர்த்துவ தாண் டவ
ரும், காளியும் எதிர்
எதிராக ஆடிக்கொண்
டிருக்கின்றனர்.

ஆ லு டை யார்
கோ யி ல் தூ ணி ல்
இடம் பெற்றுள்ள

காளியின் வடிவம் தனித் தன்மையுடன் உள்ளது.
இதில் அவள் தமது கையை நெறித்துக்
கொண்டு ஆடுவதைக் காண்கிறோம்.
தோல்வியில் மனம்வெதும்பிக் கைகளை
நெறித்துக் கொள்வதாகக் கூறுகின்றனர்.

சுடுகாட்டின் மத்தியிலிருக்கும் ஆல
மரத்தின் அடியில் காளியின் ஆலயம்
அமைந்திருப்பதாகப் பரணி நூல்கள் கூறு
கின்றன. காளிதேவியைப் புகழும் போது
அவளுடைய ஆலய முற்றத்தில் இருக்கும்
இம்மரத்தின் சிறப்புக்கும் விரிவாகப்
பேசப்படுகின்றது.

காளி தேவிக்கு வேதாளி என்பது
பெயர். வேதாளங்களைப் படைப்பதாகக்
கொண்டிருப்பதால் இப்பெயர் பெற்றாள்.
வேதாளர்கள் தனி உலகில் வாழ்கின்றனர்.
அது வேதாள உலகம் எனப்படுகிறது.
நுண்ணறிவு படைத்தவர்களாயும் கோபம்
கொண்டுதிமை செய்பவர்களாகவும் இருப்
பார்கள். அவர்களை அடக்கித் தனது
வழியில் காளி செலுத்துகின்றாள். அவளது
கொடியில் வேதாளம் உள்ளது.

உருத்திரர் வடிவங்களில் அவரது ஆயு
தங்களில் ஒன்றாக வேதாளமும் உள்ளது.
ஊர்த்துவ தாண்டவர் வடிவங்கள் சில
வற்றில் வேதாளத்தைக் காண்கிறோம்

காளியை அடக்கியதை மட்டுமின்றி
அவளது படையையும் தனது ஆணைக்
குள் கொண்டு வந்து விட்டதை உணர்த்
தும் வகையில் இறைவன் வேதாளத்தை
ஏந்துகின்றார் என்கின்றனர்.

அம்பிகை மயிலாக இருந்து
தன்னைப் பூசித்த வேளையில் இறை
வன் தானும் பொன்மயிலாகத் தோன்றி
னான். அவன் தேவியுடன் ஆடல்
புரிந்தான். அதைக் கண்டு மகிழ்ந்த
காளிதேவி தானும் ஆடினாள். அந்த
ஆடற்கோலத்தை மயிலைக் கோலவிழி
அம்மன் ஆலயத்தில் காணலாம். ❀

ஆலுடையார் கோயில் காளிதேவி

திருவள்ளுவர் கண்ட தாண்டவ தரிசனம்

சிவபெருமானின் ஆடல், வெளிப்பார்வைக்கு மகிழ்வுடும் நடனமாகத் தோன்றினாலும், அது அநேக ரகசியங்களை உள்ளடக்கியதாகும். அதை உயர்ந்த ஞானிகளே அறிவார்கள். அத்தகைய நிகழ்ச்சி ஒன்று திருவள்ளுவர் வாழ்வில் நடந்ததாகக் கூறுகின்றனர்.

திருவாலங்காட்டில் இரத்தினசபையில் சிவ பெருமானும் மகாகாளி யும் ஆடல் போட்டி நடத்தினர். தேவர்களும் முனிவர்களும் அதைக் கண்ணாரக் கண்டனர். அந்த ஆடல் பலவகையில் நடந்தது. தொடக்கத்தில் மென்மையாகத் தொடங்கிய போட்டி நேரம் ஆகஆக உக்ரமானது. இருவரும் வேகமாக ஒருவரை ஒருவர் விஞ்சும் வகையில் போட்டியிட்டு ஆடினர். காளிதேவி ஆடிய அத்தனை ஆடல் களையும் சிவபெருமான் ஆடிக்காட்டினார். சிவன் ஆடிக் காட்டிய யாவற்றையும் காளி ஆடினாள்.

இறுதியில் சிவபெருமான் ஆடிய போது ஆட்ட வேகத்தால் அவருடைய காதிலிருந்த குழை நழுவிக்கீழே விழுந்தது. பெருமான் லாவகமாக அதைக் காலால் எடுத்துக் காதில் அணிந்து கொண்டார். இமைக்கும் நேரத்தில் நடந்ததால் அதனை எவரும் அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

அவர் காலைத் தூக்கி ஆடியதைக்கண்ட காளி அப்படி பெண்கள் தொடர்ந்து ஆடுவது முறையல்ல என்பதால் ஆடுவதை நிறுத்தித் தனது தோல்வியை ஒப்புக் கொண்டாள். இறைவன் காளியை வாழ்த்தித் தனிக்கோயிலில் வீற்றிருந்தருளும் வரத்தை அளித்தார்.

பிரம்மா, விஷ்ணு முதலிய தேவர்கள் பெருமான் ஆடிய தாண்டவத்தின் ரகசிய நுட்பங்களை அறிய ஆவல் கொண்டு அதை விளக்கும்படி அவரிடம் கேட்டனர். அவர் புன்னகைத்துத் திருமயிலாப்பூரில் திருவள்ளுவர் என்னும் ஞானி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றான். அவரிடம் சென்று அதை அறிந்து கொள்ளுங்கள் என்றார்.

அதன்படியே பிரம்மா, திருமால் முதலானோர் மயிலாப்பூருக்கு வந்தனர். திருவள்ளுவரின் இல்லத்தை அடைந்தனர். வள்ளுவர் பெருமான் அவர்களை அன்புடன் வரவேற்றார்.

பிறகு அவர்களை நோக்கிப் பெருமானின் ஆடலை உவந்து கண்டீர்களா? என்றார். அவர்கள் ஆச்சர்யமடைந்தனர்.

வள்ளுவர் பெருமானே நாங்கள் அங்கிருந்து தான் வருகிறோம் என்பதை எப்படிச் கண்டு பிடித்தீர்கள்? என்று கேட்டனர். அவர் புன்னகைத்தார். அவர்கள் அவரிடம் சிவபெருமான் எங்களைத் தங்களிடம் அனுப்பி அந்தத் தாண்டவத்தின் ரகசியங்களை அறிந்து கொள்ளும்படிச் கூறினார். நீங்கள் அதைக் கண்டதுண்டா? என்றனர்.

வள்ளுவர் அவர்களிடம் திருவாலங்காட்டிற்கு என்னால் வர முடியவில்லை. இங்கிருந்தே ஒருவாறு அதைக் கண்டு களித்தேன். அவனுடைய ஆட்ட வேகத்தால் காதில் அணிந்திருக்கும் குழை நழுவிக்கீழே விழ அதை எடுத்து மீண்டும் காதில் அணிந்து கொண்டு ஆட்டநிகழ்வை உணர்த்துவ தாண்டவமாக ஆடியதையும் கண்டேன் என்றார்.

அவனுடைய தாண்டவரகசியமும் அதிநுட்பமானது. ஞானிகளாலும் அறிய முடியாதது. பிரம்மாவும், திருமாலும் ஆகிய உங்களாலும் அறிய முடியாதது அப்படியிருக்க, இழைகளை நக்கி நூலை வருடி நெசவுத் தொழிலைச் செய்யும் ஏழையேனாகிய என்னால் அதை அறிந்து கொள்ள முடியுமா? என்றார். அவருடைய பதில் பாட்டாக வெளிப்பட்டது. அது

பூவில் அயனும் புரந்தனும் பூவுலகைத்
தாவி அளந்தானும் தாம் இருப்ப - நாவில்
இழை நக்கி நூல் நெருடும் ஏழை அறிவேனோ
குழை நக்கும் பிஞ்சுகன்தன் கூத்து

என்பதாகும். அதைக் கேட்டு அனைவரும் அதிசயித்தனர். நாம் அக்கூட்டத்தில் நாம் கவனமாக இருந்தும் பெருமானின் குழை விழுந்ததையும், அதை அவர் எடுத்து அணிந்ததையும் அறியவில்லை. ஆனால் அதைத் தொலைதூரத்திலுள்ள மயிலாப்பூரில் வசிக்கும் திருவள்ளுவர் நுட்பமாகக் கண்டுள்ளாரே என எண்ணினர். அவரைப் பணிந்து பெருமானின் தாண்டவ ரகசியத்தை அறிந்து கொண்டு தன்னுலகம் சென்றனர்.

இதையொட்டித் திருவாலங் காட்டிலும் அதைச் சுற்றியுள்ள தலங்களிலும் திருவாதிரை நாளில் வள்ளுவர்தரிசனம்என்னும் ஐதீக நிகழ்ச்சி நடத்தப்படுகிறது.

தூண் சிற்பங்களாக விளங்கும் ஊர்த்துவ தாண்டவர்

ஆலயங்களில் கருவறையிலும் தனிச் சந்நிதியிலுமாக ஊர்த்துவ தாண்டவர் எழுந்தருளியிருப்பது ஒருசில இடங்களில் மட்டுமே. பல இடங்களில் அவர் தூண் சிற்பமாகக் காட்சியளிக்கின்றார். ஊர்த்துவ தாண்டவருக்கு இணையாகக் காளிதேவியும் தூண்சிற்பமாக இடம் பெறுகின்றாள். புகழ் பெற்று விளங்கும் இத்தகைய ஊர்த்துவ தாண்டவர் சிற்பங்களை இங்கு பார்க்கலாம்.

பேரூர் பட்டிச்சரத்து

ஊர்த்துவ தாண்டவர்

திருவடியின் கீழ் (தொடையின் கீழ்) கிடுக்கியை வைத்து அடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. வலது முன்கை

கோவை நகரின் ஒரு பகுதி யாகத் திகழ்வது பேரூர். அங்கு பட்டிசுவரர் ஆலயம் உள்ளது. இந்த ஆலயத்திலுள்ள அரசம்பல வாணர் என்னும் நடராசப் பெருமானின் திருவோலக்க மண்டபத்தில் இடம் பெற்றுள்ள பெரிய தூண்களில் பத்துச் சிற்பங்கள் உள்ளன.

இவை எலிமீது நடமிடும் விநாயகர், மயில் மீது பவனிவரும் ஆறுமுகர், பிட்சாடனர், ஊர்த்துவ தாண்டவர், நடனகாளி, வீரபத் திரர் என்பனவாகும். இவை யாவும் அளவால் பெரியவை. கலைநயத்தில் சிறந்தவை.

இவ்வரிசையில் இடம் பெற்றுள்ள ஊர்த்துவ தாண்டவர் பதினாறு கரங்களுடன் திகழ்கிறார்.

தவழும் கோலத்தில் காணப்படும் முயலகன் மீது பெருமான் இடது திருவடியை ஊன்றி, வலது காலை உயர்த்தியுள்ளார். முயலகன் நீண்டபாம்பைப் பற்றி யுள்ளான். பெருமான் வலது முழங்காலில் அணியப்படும் வீர கண்டாமணி இடது முழங்காலில் இருப்பதும் கவனிக்கத்தக்கதாகும். இவருடைய முன்கைகள் தூக்கிய

ஊர்த்துவதாண்டவர் - பேரூர் கோவை

மதுரை ஊர்த்துவ தாண்டவர்

அபயம் காட்டுகிறது. வலது மேற்கரம் தூக்கிய திருவடியில் இருந்து குழையை எடுக்கின்றது. மற்றைய ஆறு கரங்களில் கொன்னக்கோல், கிளி, சூலம், மழு, அங்குசம் ஆகியவை உள்ளன.

இடது மேற்கரம் உச்சிப் பூவைச் சூடுகிறது. எஞ்சிய கரங்களில் தீய கல், தர்ளம், வீணை, கபாலம், மான், பெண்வேதாளம் ஆகியவை உள்ளன. (பெண் வேதாளத்தைக் கங்கை என்றும் கூறுவர். ஆட்ட வேகத்தில் அவள் சடையிலிருந்து விழுந்து விடாதிருக்க அவளைக் கையில் வைத்துள்ளாள் என்பர். இவள் கூப்பிய கரங்களுடன் இருக்கிறாள்.)

திருவடிக்கீழ் வலதுபுறம் ஐந்து முகங்களும் கூடிய சதாசிவன் தாளமிடுகிறார். இடதுபுறம் சங்கு, சக்கரம் ஏந்திய திருமால், உடுக்கை

வாசிக்கிறார். இவர்களுக்கிடையே காரைக்கால் அம்மையார் கும்பிட்டவாறு உள்ளார். உலகப் புகழ் பெற்ற சிற்பமாக இந்த ஊர்த்துவ தாண்டவர் திருவுருவம் சிறப்பிக்கப்படுகிறது.

மதுரை ஊர்த்துவ தாண்டவர்

மதுரை மீனாட்சியம்மன் ஆலயத்தில் கம்பத்தடி மண்டபத்தில் அமைந்த தூண்களில் ஊர்த்துவ தாண்டவரையும், அவருடன் வாதாடி நடனமாடும் காளியையும் காண்கிறோம்.

மேலும், இங்குள்ள மகேசுவர வடிவங்களின் தொகுப்பிலும் அழகிய ஊர்த்துவ தாண்டவரைக் காண்கிறோம்.

ஊர்த்துவதாண்டவர் பத்துக் கரங்களுடன் காட்சியளிக்கின்றார். இடது காலை ஊன்றி வலது காலை உயர்த்தியுள்ளார். வலது முன்கை அபயம் காட்ட, இடது முன்கை வீசுதலாக உள்ளது. வலது கரங்களில் உடுக்கை, மழு, அங்குசம், வாள் ஆகியவற்றையும் இடது கரங்களில் தீயகல், மான் கேடயம் ரிஷபதண்டம் ஆகியவற்றையும் ஏந்தியுள்ளார்.

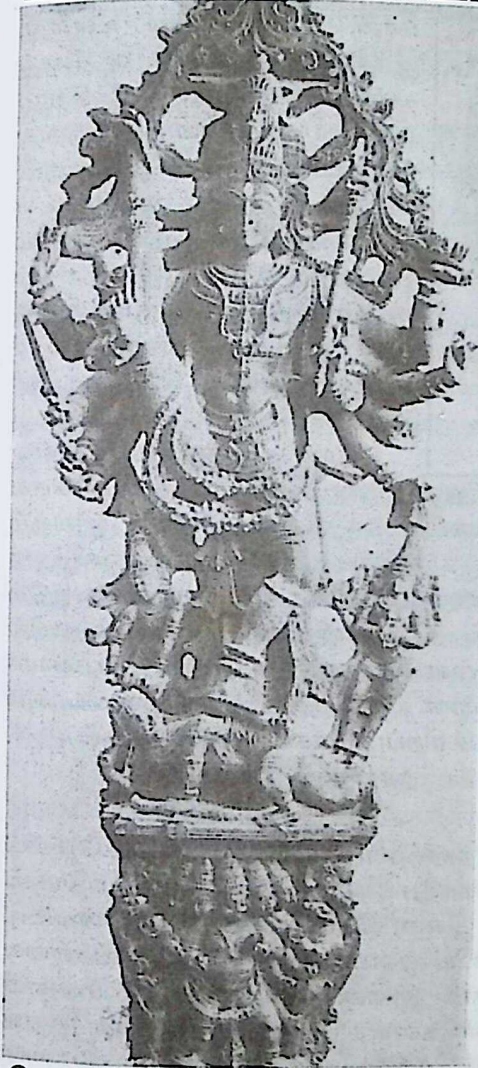
ரிஷபதண்டம் நீளமானதாகவும், உச்சியில் நந்தியின் வடிவம் கொண்டதாகவும் உள்ளது.

திருவடியின் வலப்புறம் காலைக்காலம்மையாரும் இடப்புறம் முழுவை முழங்கும் பாணாசுரனும் உள்ளனர். எதிரில் காளி நடனமாடுகின்றாள்.

தென்காசி ஊர்த்துவ தாண்டவர்கள்

தென்காசியிலுள்ள உலகநாயகி உடனாய காசி விசுவநாதர் ஆலயத்தில் மகாமண்டபத்தில் பெரிய நெடிய வடிவில் அமைந்த இரண்டு ஊர்த்துவ தாண்டவர் திருவுருவங்களைக் காணலாம். இரண்டு திருவுருவங்களும் வடிவாலும் வனப்பாலும் கலைச் சிறப்பாலும் தனிச் சிறப்புப் பெற்றுள்ளன. ஒரு திருவுருவம் ஊர்த்துவ தாண்டவர் என்றும், மற்றது மகா தாண்டவர் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன.

ஊர்த்துவ தாண்டவர் பத்துக்கரங்களுடன் விளங்குகிறார். இடது காலை ஊன்றி வலது காலை உடலோடு ஒட்டியவாறு தூக்கியுள்ளார். வலது முன்கை அபயம் காட்ட இடது முன்கரத்தில் நீண்ட ரிஷபதண்டம் முதலியவற்றை ஏந்தியுள்ளார். வலதுபுறம் பிரம்மன் நின்று பிரம்மதாளம் போடு

மகாதாண்டவரும் ஊர்த்துவதாண்டவரும் - தென்காசி

ஆறுமுகங்களுடன் அமைக்கப்பட்டுள்ளான்.)

எதிர்த்தூணில் எட்டுக் கரங்களுடன் சதுர தாண்டவமாடும் காளியைக் காண்கிறோம். சூலத் தைச் சுழற்றிக் கபாலம் ஏந்தி ஆடுகிறான். கரங்களில் அக்னி, கத்தி, கேடயம், வேதாளம் ஆகியன உள்ளன.

இவருக்கு அருகிலுள்ள தூணில் மகா தாண்ட வரைக் காண்கிறோம். இவருடைய தலைக்குமேல் சூரிய சந்திரர் உள்ளனர். சடையில் கங்கையும், பிறையுடன் பாம்பும் உள்ளன. இவர் பதினாறு கரங்களுடன் ஆடுகின்றார். இடது காலை முயல கன் மீது ஊன்றி, வலதுகாலை உயர்த்தியுள்ளார். இடது முன்கரம் மார்பின் குறுக்காக வீசுரமாக அமைந்துள்ளது. அடுத்த கை நீண்ட ரிஷப

கிறார். வலப்புறம் திருமால் கிடுக்கி எனப்படும் இசைக் கருவியை இசைத்துக் கொண்டிருக்கின்றார். காலடியில் வீழ்ந்து கிடக் கும் முயலகன் இடதுகாலை ஊன்றி எழும்பும் பாவனையில் உள்ளான்.

இவருடைய பீடத்தில் ஆறு முகங் களுடன் கூடிய பாணாசர னைக் காண்கிறோம். (புராணம் இவனை ஆயிரம் முகம் உள்ளவ ரென்று கூறுகிறது. இங்கு இவன்

தண்டத்தை ஏற்கிறது. மேல் கரம் தோளுக்கு மேல் உயர்த்திடுக்க, அதில் அக்னி சுடர் விடுகிறது. மற்ற ஐந்து கரங்களில் தீச்சட்டி, சக்கரம், கேடயம், மணி, வீணை ஆகியவற்றைத் தாங்கியுள்ளார்.

வலது கரங்களில் உடுக்கை, தண்டம், வில், பாம்பு, நீண்டசுத்தி, அபயமுத்திரை, தலைகீழாகப் பிடிக்கப்பட்ட சூலம், வாள் முதலியன உள்ளன. திருவடியின் இடது புறம் பதஞ்சலியும், வலப்புறம் வியாக்ரபாதரும் உள்ளனர்.

பீடத்தின்கீழ் ஏழுமுகங்களுடன் பாணாசுரன் உள்ளான். ஏழு என்பது எண்ணற்றது என்பதைக் குறிக்கிறது. ஆயிரம் முகங்களைக் கொண்ட பாணாசுரனுக்கு அவ்வளவு முகங்களையும் காட்ட முடியாது என்பதால், ஏழு முகங்களைக் காட்டியுள்ளனர்.

இந்த இரண்டு ஊர்த்துவதாண்டவர்களும் நெடிய உயரம் கொண்டவைகளாக உள்ளன.

ஆலயையார் கோயில் ஊர்த்துவ தாண்டவர்

புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் உள்ள ஆலயையார் கோயில் எனப்படும் திருப் பெருந்துறையில் ஆத்மநாதசுவாமி ஆலயம் உள்ளது. இங்குள்ள முகமண்டப மான ஆயிரக்கால் மண்டபத்திலும், அம்மன் சந்நிதியிலும் காளியுடன் நடனம்புரிந்து கொண்டிருக்கும் ஊர்த்துவ தாண்டவரைக் காணலாம். இந்த இரண்டு ஊர்த்துவ தாண்டவர்களும் வலது காலை உயரத் தூக்கியுள்ளனர். அம்பிகை சந்நிதியிலுள்ள ஊர்த்துவதாண்டவரின் வலது கரங்களில் உடுக்கை, சூலம் முதலிய ஐந்து ஆயுதங்கள் உள்ளன. இடது காலை முயலகன் மீது ஊன்றியுள்ளார். இடது முன்கை ஆச்சர்யத்துடன் மேல் நோக்கியவாறு இருக்க அதில் அக்னி சுடர்விடுகிறது. மூன்றுகரங்களில்

மான், பாசம், தாமரை உள்ளது. ஐந்தாவது கரம் முன்னே நீண்டு கண்டா மணியை ஒலிக்கிறது. மணியை ஒலித்தவாறு ஆடுவது இத்தாண்டவத்தின்சிறப்பாகும். மேலும், காலின் கீழுள்ள முயலகன் குனிந் தாடும் கோலத்தில் உள்ளதும் குறிப்பிடத் தக்கதாகும். இவருடன் ஆடும் காளி சூலத்தைச் சுழற்றி ஆடிக் கொண்டிருக்கிறாள்.

முன் மண்டபத்திலுள்ள ஊர்த்துவ தாண்டவரும் பத்துக் கரங்கள் கொண்டவராக விளங்குகிறார். இவரும் முன் கரத்தில் மணி ஏந்தி ஒலித்துக் கொண்டே ஆடுகிறார். இவருடன் ஆடும் காளி தோல்வி அடையும் நிலையில் கைகளை நெரித்துக் கொண்டு ஆடுபவளாக உள்ளாள். படம் பக்கம் 1635 இவை யாவும் கலைச் சிறப்பு மிக்க வடிவங்களாகும்.

நகரத்தார் ஆலயங்களில்

ஊர்த்துவதாண்டவர்

நகரத்தார் ஆலயங்களில் சூலக்கோயில்களாக விளங்கும் ஆலயங்கள் ஒன்பதாகும். இவை கோயிலூர் வைரவன்பட்டி முதலிய ஒன்பது தலங்களில் உள்ளவையாகும். இவை ஒன்பதிலுமே சிறிய அளவிலான கலைச் சிறப்புமிக்க ஊர்த்துவ தாண்டவர் வடிவங்கள் தூண் சிற்பங்களாக உள்ளன. இவை செட்டிநாட்டுக் கலைஞர்களின் கைவண்ணத்தையும் சிவபக்தியையும் பறைசாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றன.

கிருஷ்ணாபுரம், தாடிக் கொம்பு, பேலூர், ஹலிபேடு போன்ற பல ஊர்களில் கலைச்சிறப்புமிக்க ஊர்த்துவ தாண்டவர் வடிவங்கள் உள்ளன. இவை பரதக்கலையின் தனித்தன்மையையும், தெய்வீக நிலையினையும் பறைசாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றன.

ஊர்த்துவ தாண்டவர் திருவுருவங்களின் இசைக் கருவிகள்

ஆனந்தக் கூத்தாடும் நடராசர் வடிவங்கள் அனைத்திலும் சிவபெருமான் உடுக்கை ஏந்தியவாறு காட்சியளிக்கின்றார். அந்த உடுக்கையை ஒலித்து சப்தப் பிரபஞ்சத் தையும் (ஒலி உலகம்) அதிலிருந்து பல்வேறு உலகங்களையும் உயிர்த் தொகுதிகளையும் ஓயாது அவர் படைக்கின்றார் என்று தத்துவ நூல்கள் கூறுகின்றன.

தாண்டவப்பிரியரான நடராசர் தமது ஊர்த்துவதாண்டவர் வடிவங்களில் பல்வேறு இசைக்கருவிகளை ஏந்தி இசைத் தவாறு நடம்புரிபவராகக் காட்சியளிக்கின்றார். அத்தகைய திருவுருவங்களைப் பற்றியும், அவற்றில் இடம் பெற்றுள்ள இசைக் கருவிகளைப் பற்றியும் இங்கே சிந்திக்கலாம்.

பேரூர், திருப்பனந்தாள், தாரமங்கலம் முதலிய தலங்களில் காணப்படும் ஊர்த்துவ தாண்டவர் கிடுக்கி எனப்படும் (உடுக்கை போன்ற) தோற்கருவியை ஏந்தி இசைத்துக் கொண்டிருக்கின்றார்.

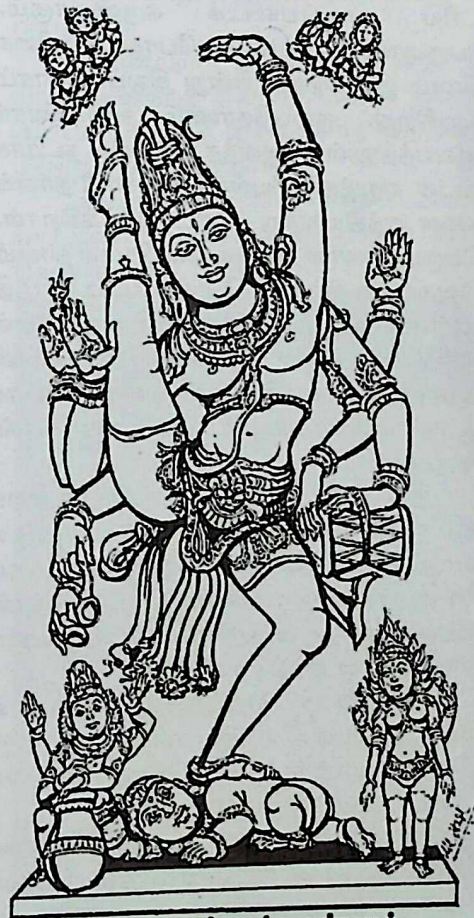
தேவாரத்துள் இது "படம்பக்கம்" என்று கூறப்பட்டுள்ளது. பெரிய உடுக்கை வடிவிலான இந்தக் கருவியைச் சிறு குச்சியில் தட்டி முழக்குகின்றார். பெருமான் தூக்கிய காலின் தொடையின் கீழ்ப்புறம் இடுக்கியை வைத்து அதை ஒரு கையால் பற்றிக் கொண்டு மறுகையில் சிறு குச்சி கொண்டு முழக்குகிறார்.

திருப்பனந்தாள் சிற்பத்தில் இடது கரம் ஒன்றில் இடுக்கியைப் பிடித்துக் கொண்டு, மற்றோர் இடது கரத்தால் அதைத் தட்டி முழக்குவதைக் காணலாம்.

சிவனுக்குரிய இசைக்கருவிகளில் இது ஒரு முதன்மை பெற்ற கருவியாகும். கேரளத்தில் பூசையின் போது இப்போதும்

இது முழக்கப்படுகிறது. அப்படி முழக்கும் போது பழைய தெய்வீகப் பாடல்களைப் பாடுகின்றனர்.

தென்காசி எனும் தலத்தில் பெருமான் வீணையை ஏந்தியுள்ளார். சிவபெருமான் ஆயிரம் தந்திகளை உடைய ருத்திர வீணையினை வாசித்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்று புராணங்கள் கூறுகின்றன.

ஊர்த்துவ தாண்டவர் - கண்டியூர்

தாளம், இசைக்கும் நாட்டியத்திற்கும் உரிய அடிப்படைக் கருவியாகும். பெருமான் நடனமாடும் போது அம்பிகை தாளம் இடுகிறாள் என்று சிலப்பதிகாரம் கூறுகிறது. கும்பகோணம் நாகேசுவரர் ஆலயத்திலுள்ள ஆனந்த சபையில் நடராசருடன் எழுந்தருளியுள்ள சிவகாமி தாளங்களை ஏந்தியவாறு காட்சியளிக்கிறாள். பெரும்பாலான தலங்களில் பிரமன் தாளமிடுவதாக உள்ளார். பேரூர் பட்டிச்சரத்திலுள்ள ஊர்த்துவ தாண்டவர் வடிவத்தில் ஐந்து முகங்கள் கொண்ட சதாசிவன் தாளமிடுகிறார். சில சிற்பங்களில் காரைக் காலம்மையார் தாளமிட்டுப் பாடிக்கொண்டிருக்கிறார்.

தில்லையம்பதியிலுள்ள நிருத்த சபையில் பொற்றாளத்தைத் தானே தட்டியவாறு தாண்டவமாடிக் கொண்டிருக்கும் பெருமானைக் காணலாம். திருப்பனந்தாள், பேரூர் ஊர்த்துவ தாண்டவ மூர்த்திகளும் தாளங்களை ஏந்தியுள்ளனர்.

தென்காசி சிற்பத்தில் பெருமான் நீண்ட கோவை ஏந்தியுள்ளார். அது ஜதி சொல்வோர் ஏந்தும் கொன்னக்கோல் என்பர்.

சிவபெருமான் நடனமாடும் வேளையில் பஞ்சமுக வாத்தியத்தைப் பிரம்மன் அல்லது வாணன் இசைக்கின்றனர். திருமால் ழத்தளம் வாசிக்கின்றார்.

ஊர்த்துவ தாண்டவர் வடிவங்களில் மேலே குறித்த இசைக் கருவிகளை இயக்குவோரைப் பரவலாகக் காண்கிறோம். அரிய வகையில் சங்குகளை இயக்கும் பானுகம்பன் தென்காசி ஊர்த்துவ தாண்டவர் வடிவத்தின் கீழே இருக்கிறார். தென்காசி விசுவநாதர் ஆலயத்தின் மகா மண்டபத்தில் இடம் பெற்றுள்ள தூண்கள் இரண்டில் பெரிய ஊர்த்துவ தாண்டவர் வடிவங்கள் உள்ளன. ஒன்று மகாதாண்டவர் என்றும், மற்றது என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன. இந்த இரண்டு சிற்பங்களின் அடிப்படைப் பகுதியிலும் பானுகம்பன் சங்குகளை முழக்குகிறான். அவன் ஆயிரம் முகங்களை உடையவன். ஆயிரம் சங்குகளை அவன் ஆயிரம் முகத்தாலும் ஊதி முழக்குகிறான். அவ்வளவு முகங்களைக் காட்ட முடியாது என்பதால் ஒன்றில் ஆறுமுகம் கொண்ட வனாகக் காட்டப்பட்டுள்ளான். அவனது கைகளில் சங்குகள் உள்ளன. மற்றொன்றில் அவனே ஏழு முகங்கள் கொண்டவனாக உள்ளான். அந்த திருவுருவத்திலும் அவன் சங்குகளை ஏந்தியுள்ளான். அவனது கன்னம் கதுப்புகள் ஊதுவதைக் குறிக்கும் வகையில் உப்பலாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய பானுகம்பனை வேறெங்கும் காண முடியவில்லை.

கை மணிகள் காவலின் அடையாளமாகும். காவல் தெய்வங்கள் கைமணியை முழக்குவதாகக் காட்சியளிக்கின்றன. சில தெய்வங்கள் நீண்ட மணிகள் கோர்க்கப் பட்ட நெடிய மாலையை அணிந்துள்ளனர். ஊர்த்துவதாண்டவமூர்த்தியும் சில வடிவங்களில் கைமணியை ஒலிக்கின்றார். ஆவுடையார் கோயிலில் உள்ள இரண்டு ஊர்த்துவ தாண்டவர் மூர்த்தங்களும் கைமணியுடன் காட்சியளிக்கின்றார்.

நடனமாடும்போது இசைக் கருவிகளை முழக்கியவாறே ஆடுவதும் ஒரு விநோதக் கலையாகும். அந்தக் கலா வல்லபனா ஊர்த்துவ தாண்டவர் விளங்குகிறார்.

ஊர்த்துவ தாண்டவரும் காரைக்காலம்மையாரும்

ஆனந்த தாண்டவமாடும் நடராசர் வடிவங்களில் அவருடன் பதஞ்சலியையும், வியாக்ரபாதரையும் அமைக்கின்றனர். அதுபோல், ஊர்த்துவ தாண்டவர் வடிவங்களோடு காரைக்கால் அம்மையார் திருவுருவத்தையும் அமைக்கின்றனர். ஊர்த்துவ தாண்டவர் சிற்பங்களில் அவரது திருவடிக் கீழ் தாளம் ஒற்றி பாடிக் கொண்டிருப்பவராகக் காரைக்கால் அம்மையார் உள்ளார்.

அறுத்துமுன்று நாயன்மார்களில் ஒருவரான காரைக்கால் அம்மையார் காரைக்காலில் பெருவணிகனான திருமகளாகத் தோன்றியவர். பெற்றோர் இட்ட பெயர் புனிதவதியார். உரிய வயதில் அவரை தனத்தனுக்குத் திருமணம் செய்து வைத்தனர். அம்மையார் சிவவழிபாட்டில் மிகுந்த ஈடுபாட்டுடன் இருந்தவாறு இல்லறத்தை இனிதே நடத்தி வந்தார்.

ஒருநாள் தனத்தனுக்கு அன்பர் ஒருவர் இரண்டு மாம்பழங்களைக் கொண்டு வந்து கொடுத்தார். தனத்தன் அவற்றை வீட்டிற்கு அனுப்பி வைத்தான்.

முற்பகலில் புனிதவதியார் சமையலில் ஈடுபட்டிருந்தார். சாதம் தயாராகிவிட்டது. கறிகளைச் சமைத்துக் கொண்டிருந்தார்.

அவ்வேளையில் சிவனடியார் ஒருவர் அவரது வீட்டிற்கு வந்தார். தாம் மிகுந்த பசியுடன் இருப்பதாகவும், உடனே உணவிடவேண்டுமென்றும் கேட்டார்.

அம்மையார் அவரை அமர்த்தி இலையில் சாதத்தையிட்டுக் குழம்பை வார்த்தார். கறி வேண்டுமே, கணவன் அனுப்பிய மாம்பழங்களில் ஒன்றைக் கறியாகப் படைத்தார். சிவனடியார் உணவை உண்டபின் அவரை வாழ்த்திவிட்டுச் சென்றுவிட்டார்.

நண்பகலில் தனத்தனுக்கு உணவுடன் மற்றொரு மாம்பழத்தைப் படைத்தார். அதன் சுவையில் மகிழ்ந்த அவன் மற்றோர்

மாம்பழத்தையும் கொண்டு வந்து தருக என்றார்.

அம்மையார் திகைத்தார். என்றாலும் சமையலறைக்குச் சென்று சிவபெருமானைச் சிந்தித்து நின்றார். அவ்வேளையில் இறையருளால் மாம்பழம் ஒன்று அங்கு தோன்றியது. அம்மையார் அதைக் கண்டு அதிசயித்து எடுத்து வந்து கணவனிடம் அளித்தார். அதை வாங்கி உண்ட தனத்தன் பெண்ணே! முன்னிலும் இப்பழம் சுவை உடையதாக இருக்கிறதே என்று கூறி வியந்தான்.

அம்மையார் நடந்ததைக் கூறி இது சிவன் அளித்தது என்றார். அவன் நகைத்து அப்படியானால் இன்னொரு பழத்தைப் பெற்றுத் தருக என்றான்.

அவனது ஆணைக்கு அஞ்சிய அம்மையார் மீண்டும் சமையல் அறைக்குள் சென்று சிவனருளைச் சிந்தித்தார். மீண்டும் ஒரு

மாம்பழம் தோன்றியது. அம்மையார் விரைந்து அதையெடுத்து வந்து கணவனிடம் அளித்தார்.

தனத்தன் ஆசையுடன் அதை வாங்கினான். அவன் கையில் வந்ததும் அப்பழம் மாயமாய் மறைந்துவிட்டது. அதைக் கண்ட அவன் மனதில் அச்சம் தோன்றியது.

சில நாட்களுக்குப் பின் கடல் வாணிகம் செய்ய விரும்புவதாகக் கூறி விடை பெற்றுக் கொண்டு கப்பல் ஏறினான். ஆண்டுகள் கடந்தன. அவன் திரும்ப வரவில்லை.

உறவினர்கள் அவன் வேறொரு பெண்ணை மணந்து கொண்டு வாழ்வதாகக் கூறினர். அதைக் கேட்டு, புனிதவதியாரின் உறவினர்கள் வருந்தினர். பல்லக்கில் அவரை அமர்த்தி அவனிருக்கும் இடத் திற்கு அழைத்துச் சென்றனர். அவன் அவர்களுது வருகையை அறிந்தான். விரைந்து மனைவி மக்களுடன் வந்து எதிர்கொண்டான். புனிதவதியார் இருந்த பல்லக்கை வலம் வந்து வீழ்ந்து வணங்கினான். அந்நிகழ்ச்சியைக் கண்டு உறவினர் திகைத்தனர்.

அவ்வேளையில் அவன் முன்னே நடந்த நிகழ்ச்சிகளை விவரித்தான். அவரது தெய்வீக நிலையை எடுத்துக் கூறி மனைவியாக எண்ணி வாழ முடியாத நிலையை விளக்கினான். அதைக் கேட்ட உறவினர் செய்வது அறியாது திகைத்தனர். அம்மையார் இறைவனிடம், கணவனுக்காகவே இந்த அழகைச் சுமந்தேன். அவன் என்னைக் கைவிட்ட பிறகு இவை தேவை யில்லை. எனக்கு நின் கணமான பேய் உருவைத் தருக என்றார். இறைவன் ஆணைப்படி இளமை மறைய பேயுருவ மானார். வானவர்கள் அதிசயித்துப் பூமழை பொழிந்தனர்.

அம்மையார் பல தலங்களை வணங்கி இறுதியாக திருக்கயிலாய மலையை அடைந்தார். அதைக் காலால் மிதிக்க அஞ்சி, தலைகீழாகக் கைகளை ஊன்றி

நடந்தார். அதைக் கண்டு இறைவன் அம்மையே என அழைத்தார்.

இறைவனால் அம்மையே என்று அழைக்கும் பேற்றினைப் பெற்றார் புனிதவதியார். அதனால், அவரைப் பெயர் சொல்லிக் குறிப்பிடாமல் ஊர்ப்பெயரைச் சேர்த்துக் காரைக்கால் அம்மையார் என்று அழைக்கத் தொடங்கினார்.

இறைவன் அவரிடம் உமது வேண்டும் யாது? என்றார். ஐயனே! நீங்கள் தூக்கியாடும் திருவடிக் கீழ் நிலையாக இருக்க வேண்டும் என்றார். சிவபெருமான் அவரிடம் அம்மையே! பூவுலகில் புகழ்பெற்ற தான திருவாலங்காட்டிற்குச் சென்று இருங்கள் என்றார். அதன்படியே அம்மையார் திருவாலங்காட்டிற்கு வந்து பெருமானின் திருவடியின் கீழ் நிலைபெற்றார்.

அண்டமுற நிமிர்ந்தாடும் அரங்கில் தூக்கிய திருவடிக் கீழ் அமர்ந்து அதைத் தரிசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

அம்மையார் திருவாலங்காட்டை அடைந்தபோது அங்கு பெருமான் பேய்கணங்கள் சூழ ஆடிக் கொண்டிருக்கும் கோலத்தைக் கண்டார். அந்தச் சூடுகாட்டின் இயல்பையும், அதிலுள்ள பேய்களையும் வர்ணித்துப் பாடல் அருளிச்செய்தார். அவை மூத்த பதிகங்கள் என்று அன்பர்களால் கொண்டாடப்படுகின்றன.

திருவாலங்காட்டில் அம்மையாரின் திருவுருவம் நடராசருடன் உள்ளது. பங்குனிமாதம் அவர் சோதியில் கலந்த நாளையொட்டி விழா கொண்டாடு கின்றனர்.

கலைஞர்கள் ஊர்த்துவ தாண்டவர் சிற்பங்களை அமைக்கும் போது அவரடிக் கீழ் காரைக்கால் அம்மையார் திருவுருவத்தையும் அமைக்கின்றனர். பேரூர் பட்டிச் சுவரர் ஆலயம், தென்காசி விசுவநாதர் ஆலயம் முதலானவற்றிலுள்ள ஊர்த்துவ தாண்டவர் வடிவங்களில் அம்மையாரையும் காண்கிறோம்.

ஆலங்காடன்

ஆல என்ற சொல்லுக்குப் பரந்தது, விரிந்தது என்று பொருள். பல நூறு விழுது களைப் பூமியில் பதித்து பிரம்மாண்டமாய் மாளிகை போல் படர்ந்துள்ள மரம் ஆல மரம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது.

சிவபெருமான் ஆலமரத்தின் கீழிருந்து அறம் உரைப்பதோடு இல்லாமல் போலவே அன்பர்கள் மனம் மகிழ நடனமாடிக் கொண்டிருக்கின்றார். சிதம்பரத்தில் தில்லைவனத்தின் நடுவில் அமைந்திருந்த ஆலமரத்தின் கீழ் தான் பெருமான் நடன மாடினார். அவரை ஆல நீழல் அகலாத தம்பிரான் என்று தலபுராணம் போற்று கின்றது.

வடதிருவாலங்காடு, தலையாலங் காடு, பொதுவுடையார்கோயில், தென் திருவாலங்காடு முதலிய தலங்களிலுள்ள ஆலங்காட்டிலேயே பெருமான் நடன மாடுகின்றார். ஆலங்காட்டில் மகிழ்ந்து ஆடிக் கொண்டிருப்பதால், அவர் ஆலங் காடன் என்று அழைக்கப்படுகின்றார்.

பலதலங்களில் ஆலங்காட்டில் அவர் நடனமாடினாலும் வடதிருவாலங்காட் டில் ஆடும் நடனமே புகழ் பெற்றுள்ளது. இங்குள்ள பெருமானே ஆலங்காடன் என்று அழைக்கப்படுகிறார். இப்பகுதியில் மக்கள் ஆலங்காடன் எனும் பெயரை மக்கள் சூட்டிக்கொண்டுள்ளனர். இங்கு ஆல மரம் பிராகாரத்தில் உள்ளது. மார்கழித் திருவாதிரை நாளில் இதன் கீழ் அமைந்த மேடையில் எழுந்தருளிப் பெரு மான் அபிஷேகம் கொள்ளுகின்றார்.

ஆதி சிதம்பரம் என்று போற்றப்படும் திருவெண்காட்டில் மூன்று தலமரங்களில் ஒன்றாக அட்சயவடம் என்னும் ஆலமரம் உள்ளது. இதன் அடியில் ஆதியில் பெரு

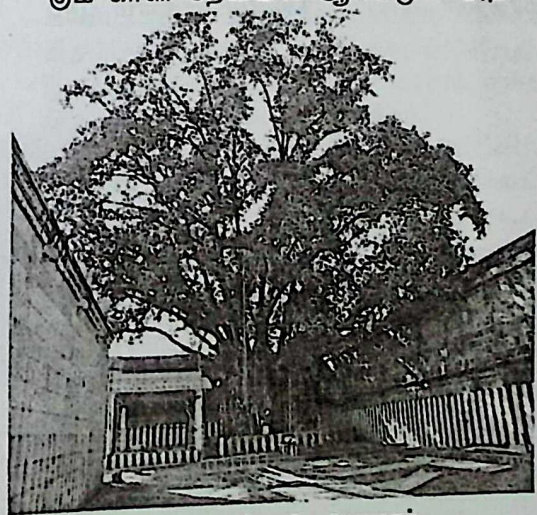
மான் படைப்புத் தாண்டவமான சிருஷ்டி நடனம் புரிந்தார் என்கின்றனர்.

மன்னார்குடிக்கு அருகில் பொது வுடையார் கோயில் என்னும் கோயில் உள்ளது. பொது என்பது பெருமான் ஆடும் சபையைக் குறிப்பதாகும். இங்கு உள்ள ஆலமரமே நடராசப் பெருமானாக வழிபடப்படுகின்றது.

மகாபாரதத்தில் உள்ள சகஸ்ர நாமத் தில் ஆலமரவடிவாக் உள்ளவருக்கு வணக் கம் என்னும் தொடர் வருகின்றது. இதன் மூலம் ஆதிநாள் முதலே ஆலமரத்தைச் சிவபெருமானாகப் போற்றி வழிபட்டதை அறியமுடிகிறது.

நடராசரோடு போட்டியிட்டு ஆடும் காளிதேவி மயானத்தில் உறைபவள். அவளது ஆலய முற்றத்தில் பெரிய ஆல மரம் இருந்ததென்பதை இலக்கியங்களால் அறிய முடிகிறது.

பரணி நூல்களில் மயானத்தில் விளங் கும் காளி தேவியின் ஆலயமும் அதன்

வடதிருவாலங்காடு.-ஆலமரம்

முற்றத்திலுள்ள ஆலமரமும் சிறப்பாகப் போற்றப்பட்டுள்ளன. நேர்த்திக் கடனாக வீரர்களால் காளிக்கு அளிக்கப்பட்ட தலைகள் அம்மரத் தின் கிளைகளில் தொங்க விடப்பட்டிருந்தன என்று சமய நூல்கள் கூறுகின்றன. காளி கோயிலைப் போற்றுவது போல், வேளையில் இந்த மரமும் போற்றப் பட்டது. கலிங்கத்துப்பரணியில் முதுகாட்டில் விளங்கும் ஆலமரத்தின் வர்ணனையைக் காணலாம்.

இந்த ஆலமரத்தின் இலையில் ஒன்று ஊழிக்கால வெள்ளத்தில் மிதக்கும் என்றும், அதில் பாலகிருஷ்ணனாகத் திருமால் விளங்குவார் என்றும் புராணங்கள் கூறுகின்றன. வடபத்திரம் என்றால் ஆல் இலை. ஆலிலையில் பள்ளி கொண்டிருப்பதால் திருமால் வடபத்ரசாயி என்று அழைக்கப்படுகிறார். அழிவற்றதாக உள்ளதால் ஆலமரத்தை அட்சய வடம் என்று சமயநூல்கள் போற்றுகின்றன. அது அழிவற்றதாக உள்ளது. ❀

தென்சிதம்பரமான பரகலக்கோட்டைபொதுஉடையார் கோயில்

சிதம்பரத்திற்குத் தெற்கில் அமைந்திருப்பதால், பரகலக்கோட்டையைத் தென் சிதம்பரம் என்றழைக்கின்றனர். மன்னார் குடிக்கு அருகில் பட்டுக்கோட்டை-திருத்துறைப் பூண்டி வழித்தடத்தில் பரகலக்கோட்டை அமைந்துள்ளது. ஆதியில் இது பொய்கை நல்லூரையொட்டிய வனப் பகுதியாக இருந்தது. இப்போது தனித் தன்மை பெற்றுப் பொதுவுடையார் கோயில் என்றழைக்கப்படுகின்றது. ஆலமரத்தையே நடராசராக இங்கு போற்றி வழிபடுகின்றனர். மரத்தின் அடிப் பகுதியில் சந்தனம் பூசி,

புருவம், கண், முக்கு, வாய் ஆகியவற்றைப் பொருத்தியுள்ளனர். முன்புறம் பிரபை உள்ளது.

வானகோபர், மகாகோபர் என்னும் முனிவர்களுக்குப் பெருமான் இல்லறத்தின் மேன்மையையும், துறவறத்தின் சிறப்பையும் எடுத்துக்கூறி இரண்டு அறமுமே நல்லறம் என்று உணர்த்தி உபதேசித்த இடம். மரத் தடியில் இறைவன் திருவடியைக் குறிக்கும் வகையில் இரண்டு திருவடிகள் உள்ளன. ஒவ்வொரு திங்கட்கிழமையன்றும், சிதம்பரத்தில் இரவு பள்ளியறை பூசை முடிந்ததும், நடராசர் இங்கு வந்து மேற்சொன்ன முனிவர்களுக்கு நடன தரிசனம் தருகிறார் என்று கூறப்படுகிறது.

திங்கட்கிழமைதோறும் இரவு 10.30 மணிக்கு நடை திறக்கப்பட்டு, நள்ளிரவு வரை பூசை நடைபெறுகின்றது. பின்னிரவில் கோயில் மூடப்படுகிறது. மற்ற வேளைகளில் இங்கு நடை திறப்பதும், பூசை செய்வதும் இல்லை. கார்த்திகைச் சோமவாரம் திறப்புடன் கொண்டாடப்படுகிறது.

உத்தரம் என்பதற்கு மேலானது உத்திர சிதம்பரம் என்று பெயரிட்டுள்ளார். வடக்குத் திசை என்பன பொருள். திசைவழி வடக்கில் அமைந்த தால் சிதம்பரம் உத்தர சிதம்பரம் எனப் படுகிறது. அருட் பிரகாச வள்ளல் பெருமான் ஸ்ரீஇராமலிங்க சுவாமிகள் நடராசப் பெரு மானின் அருளில் திளைத்திருப்பவர். அவர் வடலுரில் சத்திய ஞானசபை எனும் பெய ரில் அருட்பெருஞ்சோதி ஆண்டவர் ஆலயத் தை அமைத்துள்ளார். அந்த இடத்திற்கு உத்தர

சேகர சுவாமிகள் அருளாசியுடன் பூனாவுக்கு அருகிலுள்ள சதாரா னனுமிடத்தில் பெரிய நடராசர் ஆலயம் கட்டப்பட்டுள்ளது. இதை உத்திர சிதம்பரம் என அழைக்கின்றனர். இதில் சிதம்பரத்தில் இருப்பது போன்றே கட்டிட அமைப்புகள் அமைக்கப் பட்டுள்ளன. சிறப்பாக வழிபாடுகள் நடைபெறுகின்றன. ❀

கீழைச்சிதம்பரமான திருமறைக்காட்டு தேவசபை

சோழநாட்டுக் கடற்கரைத் தலமான வேதா ரண்யம் ஒரு சிறப்பு மிக்க தலமாகும். வேதங்கள் வழிபட்டு அடைத்திருந்த திருக்கதவைத் திருநாவுக் கரசர் திறக்கப் பாடியும், திருஞானசம்பந்தர் அடைக்கப் பாடியும், அற்புதம் புரிந்த தலம். இத்தலத்தில் இறைவன் அகத்தியருக்குத் தமது திருமணக் கோலத்தினைக் காட்டி அருளியதுடன், எல்லோரும் அதை நினைவு கூறும் வகையில் கருவறைக்குள் சிவலிங்கத்திற்குப் பின்புறம் கல்யாண சுந்தரராக வீற்றிருந்து காட்சியருளும்

தலம்.

இத்தலத்தை ஒட்டியுள்ள கடல் பகுதிக்கு அக்னி தீர்த்தம் என்று பெயர். தேவர்களின் வேண்டு கோளை ஏற்றுச் சிவபெருமான் அக்னி தாண்டவ சபையை இங்கே தோற்றுவித்து அதில் தனது ஆடலை ஆடிக்காட்டி அருள்புரிந்த தலம்.

தேவர்கள் தொழும் மன்றமாக இருப்பதால் இது தேவ சபை என்று அழைக்கப்படுகிறது. திருமால் நரசிம்ம மூர்த்தியாக இருந்து பெருமானின் ஆடலைக் கண்டு மகிழ்கிறார். மேலும் கடலின் அடியில் உள்ள வடவா முகாக்கினி இங்கு வழிபட்டுப் பேறு பெற்றது என்று கூறுகின்றனர் ❀

ஈழத்துச் சிதம்பரம்

இலங்கைநாட்டுச் சைவர்கள் தென்னகத்துத் தில்லைச் சிதம்பரம் கோயில் மீது பேரன்பு கொண்டவர்கள். இவர்கள் அன்புடன் போற்றி வழிபடும் தலமாகக் காரைத் தீவில் இருக்கும் செளந்தரம்பிகை உடனாய் சுந்தரேசுவரர் கோயில் விளங்குகிறது. இத்தலத்தில் ஆண்டியவர் என்பவர் தவம் செய்துவந்தார். அவரது தெய்வீக நிலையைக் கண்ட சிவமுருகர் என்பவர் சீடரானார். சிவமுருகர் குருவின் ஆணைப்படி ஐயனாருக்கு ஓர் ஆலயம் அமைத்தார். ஐயனார் அவருக்கு நடராசராகவே காட்சியளித்தார்.

சிவமுருகன், சிவாலயம் அமைக்க விரும்பினார். இறைவன் ஆணைப்படி சிதம்பரத்திற்கு வந்து சிவலிங்கம், நந்தி, அம்பிகை வடிவம் முதலியவற்றை வடிக்கச் செய்து தம் ஊரில் நிலைப்படுத்தினார். சிவலிங்கத்திற்கு அமைத்த ஆலயமே காரைநகர் சுந்தரேசர் ஆலயம் என்றும், ஈழத்துச் சிதம்பரம் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. இங்கு நடராசர் சந்நிதி சிறப்புடன் உள்ளது. திருவாதிரை சிறப்புடன் கொண்டாடப்படுகின்றது.

சிவமுருகன் சோமாஸ்கந்தரை இங்கு எழுந்தருளச் செய்ய விரும்பினார். சிதம்பரத்திற்கு வந்து சோமாஸ்கந்தரைச் செய்வதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தார். சிற்பி சோமாஸ்கந்தரை அளித்த போது அதைக் கண்டு வணங்கினார். அந்த வழிபாட்டின் இறுதியில் இறைவனோடு கலந்து விட்டார்.

ஈழத்துச் சிதம்பரத்திற்கு அண்மைக் காலத்தில் இயற்றப்பட்ட புராணம் உள்ளது. இதில் இத்தலத்தில் நிகழ்ந்த அற்புதங்கள் கோர்வையாக இனிய தமிழில் பாடப்பட்டுள்ளன. புராணம் இதைத் திண்ணபுரம் என்று போற்றுகிறது. ❀

ஆதி சிதம்பரமான திருவெண்காட்டு உற்பத்தி தாண்டவ சபை

சோழ நாட்டுப் பாடல் பெற்ற திருத் தலங்களில் ஒன்றான திருவெண்காடு, புராணச்சிறப்பும், வரலாற்றுச் சிறப்பும் மிக்க தலம். இது காவிரி கடலோடு கலக்கு மிடத்தில் அமைந்திருந்த பண்டைப் பெரு நகரமான பூம்புகார் நகரின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது.

பழம்பெருமை மிக்க பூம்புகார் ஐம்பெரும் காப்பியங்களில். ஒன்றான சிலப்பதிகார நாயகனும் நாயகியுமான கோவலனும் கண்ணகியும் வாழ்ந்த தலம். மாபெரும் சித்தரான பட்டினத்தார் தோன்றி வசித்த இடம். இயற்பகை நாயனார் வாழ்ந்த இடமும் இதுவே.

பாடல் பெற்ற திருத்தலங்களான சாயா வனம், பல்லவனிச்சரம், தலைச்சங்காடு ஆகிய தலங்களும் பூம்புகாரின் அங்கங் களாக இருந்தவைகளே. இப்போது இவை யாவும் தனித்தனி ஊர்களாகி விட்டன.

திருவெண்காடு யுக சங்கார காலத்தி லும் அழியாத அவிமுத்த தலம். ஒரு சமயம் யுகமுடிவில் பொங்கிய வெள்ளத்தால் எல்லாம் அழிய, எஞ்சியவை ஊழித் தீயினால் பொசுக்கப்பட்டன. அழியாத தலமான திருவெண்காட்டில் அழிந்த உலகின் சாம்பல் படிந்திருந்தது. அதனால் அது வெண் பரப்பாகத் தோன்றியது. கண்ணுக்கெட்டிய தூரம் வெண்மையாகக் இருந்ததால் அது வெண்காடு எனப்பட்டது.

இங்கு அட்சய வடத்தின் கீழ் சிவ பெருமான் எழுந்தருளியிருந்தார். அவரது மூன்று கண்களில் இருந்து தோன்றிய நீர்த் திவலைகளால் மூன்று குளங்கள் உண்டா யின. அவையே இந்நாளில் சூரிய தீர்த்தம்,

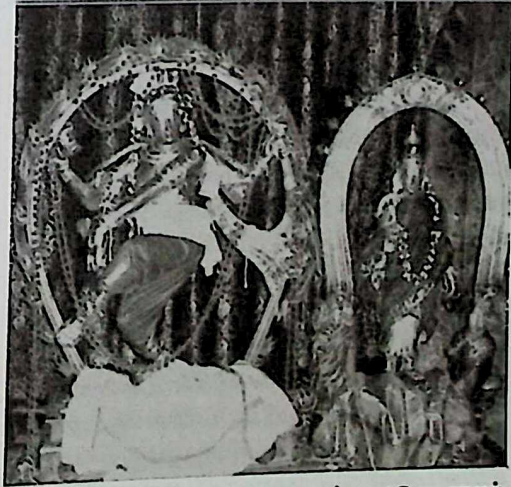
அக்னி தீர்த்தம், சந்திர தீர்த்தம் என்று அழைக்கப்படுகின்றன.

திருவெண்காடு மூன்று மூர்த்திகள் மூன்று திருக்குளங்கள் மூன்று தலமரங்கள் என்று மும்மையால் பொலியும் தலம்.

அங்குள்ள மூன்று மூர்த்திகளுள் ஒரு வராக நடராசப் பெருமான் பெருஞ்சபையில் எழுந்தருளியுள்ளார்.

ஆதியில் சிவபெருமான் திருமாலையும் அவர் மூலமாக பிரம்மனையும் படைத்தார். பிரம்மனிடம் படைப்புத் தொழிலைச் செய்யுமாறு ஆணையிட்டார்.

அவன் அத் தொழிலை அறிந்து கொள்ள யோகத்தில் அமர்ந்து சிவனை தியானித்தார். யோகநிலை முதிர்ந்து சமாதி நிலை எய்தினார். சமாதி கூடிய வேளையில் சிவபெருமான் அவருக்கு மன வெளியில் தோன்றி சிருஷ்டி தாண்டவத்தை ஆடிக் காட்டினார். அதைத் தரிசித்த அவன் படைப்புத் தொழில் கைவரப்பெற்று

கீழைச்சிதம்பரமான திருவெண்காட்டு நடராஜர்

உலகையும், அதில் உயிர்த் தொகுதிகளையும் படைத்தார். உலகம் நிலைபெற்றுச் செயல் படத்தொடங்கியது. திருவெண்காட்டில் இருந்த கொன்றை வனத்தில் பெருமான் சிவலிங்கத் திருமேனியாக எழுந்தருளியுள்ளார்.

திருமால் முதலிய தேவர்களும் பிரம்மன் கண்ட உற்பத்தித் தாண்டவத்தைக் காண விரும்பினார். அதற்காகத் தவம் புரிந்தனர். அவர்களுடைய தவத்தால் மகிழ்ந்த சிவ பெருமான் அவர்களுக்குக் காட்சி கொடுக்க விரும்பினார். திருவெண்காட்டில் கொன்றை வனத்தின் நடுவே இருந்த அட்சய வடத்தின் கீழ் நடன சபையைத் தோற்றுவித்தார்.

அதில் பிரமாதி தேவர்களும் திருமாலும் முனிவர்களும் மற்றோரும் காண சிருஷ்டி தாண்டவத்தை மீண்டும் ஆடிக் காட்டினார். அதைக் கண்டு எல்லோரும் மகிழ்ந்தனர்.

சிதம்பரத்திற்கு முன்பாகத் தோன்றியதால் இந்தச் சபை ஆதி சிதம்பரம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது.

இங்கு தேவர்கள் தாம் கண்ட காட்சி என்றும் நினைவில் நிற்க, சபையைத் தோற்றுவித்து, அதில் நடராசர் திருமேனியை எழுந்தருளுவித்து வழிபடத் தொடங்கினார். அன்று முதல் அது தேவர்தொழு மன்றமாக விளங்கி வருகிறது.

திருவெண்காடு சுவேதவனேசுவரர் ஆலயத்தில் முதற் பிராகாரத்தில் வடமேற்கு முனையில் தெற்கு நோக்கியவாறு இந்த நடராஜ சபை அமைந்துள்ளது. இந்த சபை கருவறை, முக மண்டபம், அதற்கு முன்பாக விசாலமான நடன மண்டபம் ஆகிய அமைப்புக்களைக் கொண்டது. இங்குள்ள சபை செப்பு ஓடுகளால் வேயப்பட்டுள்ளது. அதன் மீது ஒன்பது கலசங்கள் உள்ளன.

இந்தச் சபையில் உள்ள நடராசர் வடிவம் காலம் கடந்து நின்ற தத்துவங்களை உள்ளடக்கி மௌனமாக அதை வெளிப்

படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது.

இங்கு ஆடல்புரிந்து கொண்டிருக்கும் சிவபெருமானின் மார்பில் இருபத்தெட்டு எலும்புகளால் தொடுக்கப்பட்ட மாலை தவழ்கிறது. இதில் பின்புறம் ஆமை ஒரு பதக்கமாகவும், முன்புறம் மார்பில் பன்றிக் கொம்பு முகப்பாகவும் உள்ளன. இது திருமால் கூர்மவதாரத்திலும், வராக அவதாரத்திலும் கர்வம் கொண்டு திரிந்தபோது அவரை வென்று ஒட்டையும், அவரது கொம்பையும் பறித்து அணிந்து கொண்ட வரலாற்றை நினைவூட்டுகிறது.

இதில் இடம் பெற்றுள்ள இருபத்தெட்டு எலும்புகள் இதுவரை நடந்த இருபத்தெட்டு சதுர்யுகங்களைக் குறிக்கின்றன. இவருடைய திருவடியில் பதினான்கு சலங்கைகளையுடைய கொலுசு உள்ளது. ஈரேழு பதினான்கு புவனங்களும் இவரது காலசைவில் தான் இயங்குகின்றன என்பதை இது குறிக்கின்றது.

இடையில் எண்பத்தோரு வளையங்களால் ஆன சங்கிலியை அணிந்துள்ளார். அது பிரணவம் முதல் நம வரையுள்ள எண்பத்தோரு பதங்களைக் குறிக்கின்றது. இதுவே உலக உயிர்களுக்கு ஞானத்தை உண்டாக்குகிறது.

இந்த வடிவம் சிவபெருமான் காலங்களைக் கடந்து காலகாலமாக இருப்பதையும், காலாதிதனாக இருப்பதையும் விளக்குகின்றது.

இங்கு சிதம்பரத்தில் இருப்பதைப் போலவே அழகிய சிற்றம்பலமுடையார் என்னும் ஸ்படிக லிங்கமூர்த்தியுள்ளார். அவருக்கு தினமும் தினப்பூசைகளின்போது அபிஷேகம் நடைபெறுகின்றது.

ஆண்டுதோறும் நடராசருக்கு நடைபெறும் ஆறு அபிஷேகங்கள் நடத்தப்படுகின்றன. அப்போது சிருஷ்டி தாண்டவ தீபாராதனை என்னும் தீபாராதனை நடைபெறுகின்றது.

❀ ❀ ❀ ❀ ❀ ❀

குடந்தைக் கீழ்க்கோட்டத்து ஆனந்தசபை

கோயில்களால் நிறையப்பெற்ற குடந்தையில் குடந்தைக் கீழ்க்கோட்டம் என்று தேவாரத்தில் குறிக்கப்பட்டுள்ள திருநாகேசுரர் ஆலயத்தில் மூன்றாம் பிராகாரத்தில் பெரிய அளவிலான நடராச சபை உள்ளது. இது தேர் வடிவிலானது. ஏறத்தாழ 3 மீட்டர் உயரமான மேடை மீது மகா மண்டபம், முக மண்டபம், அர்த்த மண்டபம் கருவறையான சபை என பல அங்கங்களுடன் இது திகழ்கிறது. (பக்கம் 1631ல் குறிக்கப்பட்டுள்ள ஊர்த்துவ தாண்டவசபை இதன் முன்புறம் உள்ளதேயாகும்.)

மேடையின் இரண்டு புறமும் பெரிய கல் சக்கரங்கள் பொருத்தப்பட்டுள்ளன. இந்த சக்கரங்களில் பன்னிரண்டு ஆதித்தர்களும் பன்னிரண்டு பத்ம தண்டங்களும் வட்டமாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த பன்னிரு ஆதித்தர்களும் பன்னிரண்டு மாதங்களில் ஒளிவீசுபவர்களாவர். இது உலகம் கால ஓட்டத்தில் பயணிப்பதைக் குறிக்கிறது. இந்தச் சபையே காலத்தேராகும். இதைத் தனது ஆட்டத்தால் சிவ பெருமான் ஓயாது செலுத்திக் கொண்டிருக்கின்றார்.

தேரின் சக்கரங்களுக்கு முன்னால் இரண்டு கல்லாலான குதிரைகள் பொருத்தப்பட்டுள்ளன. இந்தச் சபை அமைந்துள்ள மேடைமீது ஏறிச்செல்ல அமைந்த படிகளின் இரண்டு புறமும் பக்கத்திற்கு இரண்டாக நான்கு யானைகள் உள்ளன. இந்த யானைகள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக உள்ளன. பெரிய அளவில் அமைந்துள்ள யானைகளின் மீது அம்பாரியும் மாவுத்தனும் உள்ளனர்.

மகாமண்டபத்தில் வேணுகோபாலன் எழுந்தருளியுள்ளார். இங்கு திருமால் ஆனந்தமாக வேணுகானம் இசைத்துக் கொண்டிருக்க, அந்த இசையில் மகிழ்ந்து இறைவன்

குடந்தைக் கீழ்க்கோட்டத்து நடராஜர் ஆனந்த நடனம் புரிந்ததாகவும் கூறப்படுகின்றது.

சபைக்குள் மேடைமீது நடராசர் ஆடிக் கொண்டிருக்கின்றார். இந்த மேடையின் முன்புறம் பஞ்சாட்சரப்படிகள் எனப்படும் திருக்களிற்றுப்படிகள் அமைந்துள்ளன. இப்படிகளின் இருபுறமும் யானைமுகங்கள் உள்ளன.

இங்குள்ள சிவகாமசுந்தரி பெருமானின் நடனத்திற்கேற்பத் தாளம் இடுபவளாகக் காட்சியளிக்கிறாள். அவளுடைய கரங்களில் தாளங்கள் உள்ளன. இது ஓர் அரிய திருவுருவமாகும். மைத்துனன் திருமால் புல்லாங்குழல் இசைக்க, மனைவி சிவகாமி தாளம் போட, பெருமான் அற்புத நடனமாடுகிறார்.

திருவாதிரை நாளில் பெருமான் பவனி வரும்போது இடையில் வாளும் கேடயமும் அணிவிக்கின்றனர். அவரது திருவடியில் இருந்து தொங்கும் சங்கிலியில் வாலியின் உருவம் உள்ளது. (இதை ஆஞ்சநேயர் உருவம் என்றும் கூறுவர்.) வாலி சிறந்த சிவபக்தன். அவன் சிவபெருமானின் தூக்கிய திருவடி செல்லும் திசையெல்லாம் தொடர்ந்து சென்று வழிபட்டதாகக் கூறுகின்றனர். தலபுராணம் ஆனந்த சபையின் பெருமைகளை விரிவாகக் கூறுகிறது. ❀

கொழும்பம் நித்தம் நின்றாடுவார்

பழனிக்கு மேற்கில் 16 கி.மீ தொலை விலும், உடுமலைப்பேட்டையிலிருந்து கிழக்கே ஏறத்தாழ 16 கி.மீ. தொலைவிலும் சிவப்பதியான கொழும்பம் உள்ளது.

கொழும்பம் என்று இந்நாளில் அழைக்கப்படும் இத்தலம் முன்னாளில் குழுமார் என்று அழைக்கப்பட்டது. இலக்கியப் புகழ்பெற்ற ஆன்பொருணை (ஆம்ராவதி) ஆற்றங்கரையில் உள்ளது. குதிரை மலையின் தோன்றும் குதிரையாறு இவ்விடத்தில் ஆம்ராவதியுடன் கலக்கிறது.

இவ்வுரில் ஆற்றோரம் ஆலயம் அமைந்துள்ளது. இதன் வாயிலைக் கடந்து உள்ளே சென்றதும், முற்றத்திலுள்ள கொடி மரம், பலிபீடம் அதையடுத்து வாத்திய மண்டபம் ஆகியவை உள்ளன. வாத்திய மண்டபத்திற்கு வடக்கில் தெற்கு நோக்கியவாறுள்ள ஆனந்த நடராசர் சபை ஆறடி உயரமுள்ள மேடமீது அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தச்சபை பன்னிரண்டு தூண் களால் தாங்கப்படுகிறது. இங்கு பெருமான் ஆனந்த நடம் புரிகின்றார்.

இங்குள்ள வாத்திய மண்டபத்திற்கு மேற்கில் கிழக்கு நோக்கியவாறு மகா மண்டபம் உள் மண்டபம் அதைக் கடந்து கருவறை ஆகியன

உள்ளன. கருவறையில் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமான் சோழீசுவரர் என்று அழைக்கப்படுகிறார். இவரை வணங்கி மகா மண்டபத்தின் தெற்கு முக மண்டபத்துடன் கூடிய வாயிலின் வழியாக வெளியே வந்து பிரகாரத்தை வலம் வரலாம்.

பிரகாரத்தில் எழில்மிக்க சிறிய சந்நிதியில் அக்னீ சுவரர் எழுந்தருளி யுள்ளார். மேலும் விநாயகர், முருகன் அம்பிகை சந்நிதிகளும் உள்ளன. அம்பிகை உலகுடைய பிராட்டியார் என்று அழைக்கப்படுகின்றாள். கொங்குநாட்டில் நடராசர் சிறப்புடன் விளங்கும் தலங்களில் இதுவும் ஒன்றாகும். இக்கோயில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள கல்வெட்டுக்கள் இக்கோயிலின் சிறப்பை விளக்குகின்றன.

கல்வெட்டில் நித்தம் நின்றாடுவார் என்ற தொடர்கள் இங்குள்ள பெருமானைக் குறிக்கின்றன. இவரைத் தாண்டவேசுவரர் எனவும் அழைக்கின்றனர்.

“நித்தம் நின்றாடுவார்” என்பதற்கு அழிவற்றதோர் ஆனந்தக் கூத்தினை அனவரத காலமும் ஆடிக் கொண்டிருப்பவர் என்பது பொருள்.

மேலும் திரிபுவன சுந்தரர், வீதி விடங்க நாயனார், அழகிய சிற்றம்பலமுடையார் என்ற பெயர்களும் வழங்கி வந்துள்ளன.

பொருணை என்பது நெல்லை மாவட்டத்தில் ஓடும் தாமிரவருணி நதியைக் குறிக்கும். அதனினும் சிறப்பு மிக்கது என்பதால், இங்கு ஓடும் நதி ஆன் பொருணை எனப்பட்டது. தாமிரபரணிக் கரையில் சம்ஹார தாண்டவத்தை அக்கினி மயமான தாம்பிரசபையில் ஆடுவதற்கு நிகராகப் பெருமான் இங்கும் அக்கினி சபையில் ஆடிக் கொண்டிருக்கின்றான். சம்ஹாரமே சிருஷ்டிக்கு ஆதாரமாக உள்ளது. இத்தலம் அக்னியோடு தொடர்புடையது என்பதற்காகவே இத்தலத்தில் அக்னீசுவரர் பிராகாரத்தில் எழுந்தருளியுள்ளார் என்பர்.

இது கொங்குநாட்டுத் தாமிரசயைாகும் ❀.

பேரூர் - மேலைச் சிதம்பரம்

கொங்குநாட்டுச் சிவப்பதி பேரூர். கோயம்புத்தூரின் ஒரு பகுதியாகத் திகழ்கிறது. இங்கு புராணச்சிறப்பும் வரலாற்றுச் சிறப்பும் கொண்ட பட்டிசுவரப் பெருமான் ஆலயம் உள்ளது. இக்கோயிலில் நடவாண மண்டபத்தின் வடக்குத் திசையில் தெற்கு நோக்கியவாறு வெள்ளியம்பலம் என்னும் நடராசசபை உள்ளது. இதனை அரசம்பலம் எனவும், மேலைச் சிதம்பரம் எனவும் அழைக்கின்றனர்.

சபையின் நடுவில் மேடைமீது நடராசரும் சிவகாமியும் எழுந்தருளியுள்ளனர். இந்த சபை வெள்ளியம்பலம் என்றும், அரசம்பலம் என்றும் இதிலுள்ள நடராசப்பெருமான் அரசம்பலவாணர் என்று அழைக்கப்படுகிறார். அவரைச் சுற்றிவரும் வகையில் உட்பிராகாரம் உள்ளது.

காலவ ரிஷியின் தவத்தால் மகிழ்ந்த சிவபெருமான், ஒருநாள் காலை வேளையில் இங்கு அரசமரத்தின் அடியில் பெரிய அம்பலத்தை உண்டாக்கி அதில் நடனமாடி அவருக்குக் காட்சியளித்தார். பெயருக்கேற்ப இது பெரியதாகவும், உயர்ந்ததாகவும் அம்பலங்களின் அரசனாகவும் திகழ்கிறது. காலவன் தரிசனம் கண்ட பின் அந்த சபை பூமியில் மறைந்து விட்டது.

கோமுனியாகத் தவம் செய்து கொண்டிருக்க, திருமாலும் பட்டிமுனி எனும் பெயரில் சிவபூசை செய்துகொண்டிருந்த பிரம்மனும் மற்றவர்களும் இதை அறிந்தனர். அந்த அம்பலத்தையும் ஆட்டத்தையும் தமக்கும் காட்ட வேண்டுமென்று சிவபெருமானை வேண்டினர். அன்று மாலையில் அவர்கள்

யாவரும் காணப் பெருமான் வெள்ளியம்பலத்தை வெளிப்படுத்தி அங்கு ஆடல் புரிந்தார். எல்லோரும் மகிழ்ச்சியடைந்தனர். வேண்டும் வரங்களைத் தந்து மறைந்தார். அம்பலமும் உடன் மறைந்தது.

கோமுனி, பட்டிமுனி, காலவர் ஆகியோர் மக்கள் என்றும் கண்டு வணங்க வேண்டும் எனும் விருப்பத்தால் தாம் கண்ட அரசம்பலத்தை அங்கே அமைக்க முயன்றனர். அவர்களால் அது கூடவில்லை. சிவபெருமானே எல்லாம் வல்லதோர் மாபெரும் சித்தராக வடிவம் தாங்கி வந்து அவர்களுக்கு உரிய வழிகளை விளக்கி அம்பலத்தைக் கட்டி முடிக்கச் செய்தார். அதில் நடராசர் வடிவத்தை அமைக்க விரும்பினர். சித்தர் தான் சிலையை

பேரூர் அரசம்பலவாணர்

வடிவமைத்துத் தருவராகக் கூறிச் சபையின் நடுவே அமைந்த வேதிகை மீது அமர்ந்தார். நாற்புறமும் திரையிடச் செய்தார். சில நாட்கள் ஆயின. சித்தர் வெளிவராததால் திரைச்சீலையை விலக்கிப் பார்த்தனர். சித்தரைக் காணவில்லை. அங்கு நடராசப் பெருமானுடன் சிவகாமி வடிவமும் இருக்கக் கண்டு வியந்தனர். வந்தது சிவ பெருமானே என்பதை உணர்ந்து போற்றி மகிழ்ந்தனர்.

இந்த அம்பலம் சிவபெருமான் ஆணைப் படியே கட்டப்பட்டதுடன், பெருமான் சுயம்பு மூர்த்தியாக எழுந்தருளியுள்ளார்

என்று தலபுராணம் கூறுகிறது. நடராசப் பெருமானுக்கு இருபுறமும் பட்டிமுனியும் கோமுனியும் உள்ளனர். கோமுனி பசுவின் முகத்தோடு காட்சியளிக்கிறார்.

அம்பலத்தின் கொலுமண்டபத் தூண் களில் பெரிய வடிவங்களாக விநாயகர், முருகன், காளி, ஊர்த்துவ தாண்டவர், வீர பத்திரர், பிட்சாடனர், மோகினி, அகோர வீரபத்திரர் ஆகிய வடிவங்கள் உள்ளன. கச்சியப்ப முனிவர் பாடியுள்ள பேரூர்ப் புராணத்தில் இந்த அம்பலத்தின் பெருமைகள் விளக்கப் பட்டுள்ளன.

திருவாவடுதுறை அரசம்பலவாணர்

கொங்குநாட்டுப் பேரூரில் பெருமான் அரச மரத்தை உருவாக்கி அங்குத் திருநடம் புரிந்ததைப் போலவே, திருவா வடுதுறையிலும் புதிய அம்பலத்தைத் தோற்று வித்து, திருநடம்புரிந்தார். படர் அரச மரத்தின் கீழ் இருந்ததால் அந்த அம்பலம் போதி(அரச மரம்) அம்பலம் என்றும், அரசம்பலம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. ஆனி மாதத்தில் இங்கு பெருமான் நடனம் புரிந்தார். அந்நாளே ஆனித் திருமஞ்சன நன்னாளாகும். இங்கு ஆடிய திருக்கூத்தை, அம்பிகை, திருமால், பிரமன் முதலான தேவர்களும், பக்குவம் பெற்ற ஆன்மாக்களும் கண்டு மேன்மை பெற்றனர்.

இவ்வூர்ப் புராணத்தில் பெருமான் பஞ்சாட்சரத்தினை மேனியாகக் கொண்டு ஆடியது விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. பாரிஜாத மலரால் ஆயிரம் நாமங்களைச் சொல்லி இவரை அர்ச்சிக்க வேண்டும் என்று கூறுவதுடன், அந்த சகஸ்ரநாமம் இதில் இடம் பெற்றுள்ளது.

திருவாவடுதுறையில் சைவத்தின் தலைமைப் பீடமான திருவாவடுதுறை ஆதினம் உள்ளது. இந்த ஆதினத்தின் நிர்வாகத்தில் உள்ள கோமுத்தீசுவரர்

கோயில் திருமடத்திற்கு அருகிலேயே உள்ளது. இக்கோயில் பல புராணச் சிறப்புக் களைப் பெற்றதாகும். பசு வடிவில் அம்பிகை வழிபட்ட தலம். அரச மரத்தின் கீழ்ப் பெருமான் எழுந்தருளியுள்ளார். அந்த அரச மரத்தின் கீழேயே அம்பிகை காண நடனமாடினார். படர் அரசு என்னும் அந்த அரசின் கீழ் வீற்றிருந்து தான் திருமூலர் 3000 பாடல்களைக் கொண்ட திருமந்திரத்தை இயற்றினார். சிதம்பர சக்கரத்தின் உண்மை களை அவர் இம்மரத்தின் கீழ் இருந்துதான் உபதேசித்தார். இந்த ஆலயத் தில் பெரிய திருவுருவமாக அரசம்பல வாணர் திருவுருவம் உள்ளது. திருவாதி ரையும், ஆனி திருமஞ்சனமும் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகின்றன.

திருவாவடுதுறை ஆதினத்தின் பூசா மண்டபத்தில் நடராசப்பெருமான் திருவுருவம் உள்ளது. இவருக்கு ஆனந்தமா நடராசர் என்பதுபெயர்.

நடராசருக்குரிய விழாக்கள் அனைத்தும் சிறப்பாக நடைபெறுகின்றன. ஆதின கர்த்தர் தினமும் இந்த நடராசருக்கு வழிபாடு ஆற்றுகின்றார்.

செப்பறை அழகிய கூத்தர்

செப்பறை என்பது செம்பாலான அறை. திருநெல்வேலியிலிருந்து ஏறத்தாழ 7 கி.மீ. தொலைவிலுள்ள இராஜவல்லிபுரத்திற்கு அருகில் தாமிரபரணி ஆற்றங்கரையில் இந்த ஆலயம் உள்ளது. 300 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஏற்பட்ட வெள்ளப்பெருக்கில் ஊரே அழிந்து விட்டது. பின்னாளில் இறைவன் கட்டளைப் படி ஆறை அழகப்ப முதலியார் கோயிலைப் புதியதாகக் கட்டியதாகக் கூறுகின்றனர். கோயிலும் அதைச் சுற்றி தேரோடும் வீதிகளும் உள்ளன. கிராமம் அங்கு மீண்டும் உருவாகவில்லை. ராசவல்லிபுரத்து மக்களே கோயிலைப் போற்றிப் பராமரித்து வருகின்றனர்.

இதுவே பஞ்ச சபைகளுள் ஒன்றான தாமிரசபை என்றும், வெள்ளத்தால் அழிந்து போன காலத்தில் மக்கள் திருநெல்வேலி நடராசரையே செப்பறை கூத்தனாக வழிபடத் தொடங்கினர் என்றும் கூறுகின்றனர். செப்பறை புதியதாக உருவான பின்னர் கூட மக்கள் பழக்கத்தால் திருநெல்வேலியையே தாமிர சபையாகப் போற்றுகின்றனர் என்கின்றனர்.

செப்பறையில் தெற்கு நோக்கியவாறு செப்போடுகள் வேய்ந்த சபாமண்டபம் உள்ளது. அதனுள் அழகிய கூத்தர் ஆடிக்

கொண்டிருக்கின்றார். ராசவல்லிபுரத்தில் அக்னிசுவரர் ஆலயம் உள்ளது. அக்னி வழிபட்டபோது பெருமான் அவனுக்கு நடன தரிசனம் அளித்தார் என்று கூறுகின்றனர்.

சந்தன சபாபதிக்குத் தனிச் சந்நிதி உள்ளது. திருவாதிரையன்று பெரிய அலங்காரத்துடன் நடராசர் பவனி வருவது கண்ணுக்கினிய காட்சியாக உள்ளது. ❀

ஊர்த்துவ தாண்டவராக மணிவாசகர்

சிவாலயங்களில் நடைபெறும் சிவபெருமானை உமாமகேசுவரர், திரிபுராந்தகர் முதலான கோலங்களில் அலங்கரித்து திருவுலவரச்செய்கின்றனர். ஊர்த்துவ தாண்டவர் கோலத்தில் அவரை அலங்கரிக்கும் வழக்கமில்லை. என்றாலும், திருப்பெருந்துறையில் மாணிக்கவாசகரை ஊர்த்துவ தாண்டவராக அலங்கரித்து வலம் வரச் செய்கின்றனர். ஆனிமாதப் பெருந்திருவிழாவிலும், மார்கழி மாத திருவாதிரைப் பெருந்திருவிழாவிலும், ஒருநாள் ஊர்த்துவ தாண்டவராக அவரைத் தரிசிக்கலாம். பக்கத்திலுள்ள படத்தில் ஊர்த்துவ தாண்டவர் அலங்காரத்தில் சென்னை கோடம்பாக்கம் அருள்மிகு பாரத்வாஜேஸ்வரர் ஆலயத்துப் பெருமான் காட்சியளிக்கிறார். ❀

காஞ்சிபுரம் திரு மஞ்சனநீர்க் கூத்தர்

காஞ்சியிலுள்ள நடராசருக்குத் திருமஞ்சனக் கூத்தர் என்பது பெயர். அம்பிகை சிவபூசை செய்ய திருமஞ்சனமாடினாள். அவள் நீராடிய நீர் அவளது திருமேனியில் படிந்திருந்த மஞ்சள் வண்ணத்துடனும் மணத்துடனும் ஓர் ஓடையாகப் பெருகிஓடியது. அது திருமஞ்சன ஓடை என்று பெயர் பெற்றது. அந்த நீரில் தானும் நீராடி மகிழ விரும்பிய, சிவபெருமான் லிங்கமாக அந்த திருமஞ்சன ஓடையின் நடுவில் எழுந்தருளினார். சித்தர்கள் அந்த லிங்கத்தைக் கண்டு தொழுதனர். அவர்கள் விருப்பப்படி பெருமான் அங்கு ஆனந்தக் கூத்தை நிகழ்த்தினார். திருமஞ்சன நீரிடை நின்று ஆடியதால், மஞ்சனநீர்க் கூத்து என்று அழைக்கப்படுகிறது. லிங்கமாக அவர் வெளிப்பட்ட இடத்தில் ஆலயம் எழுந்தது. லிங்கம் சித்திசர் என்றும், ஆலயம் சித்திசுவரம் என்று அழைக்கப்படுகின்றன.

கச்சி ஏகம்பம் எனப்படும் ஏகாம்பர நாதர் ஆலயத்தில் மஞ்சள் நீர்க் கூத்ததரை நடராசர் வடிவில் பெரிய சபையில் எழுந்தருளி வைத்துள்ளனர். இந்த சபையே திருமஞ்சன சபையாகும். இவரை வலம் வர தனியே பிராகாரம் உள்ளது. திருவாதிரை நாளில் பெருவிழா கொண்டாடப்படுகிறது.. இது ஆம்ர வனத்தில் (மாங்காட்டில்) நிகழ்ந்த நடனமாகும்

காஞ்சிபுரத்தில் கச்சபேசுவரத்தில் ஜோதி வடிவம் கொண்டு பெருமான் ஆடினார். அங்குள்ள லிங்கம் ஜோதிர் லிங்கமாகும். .

❀

ரிஷப தாண்டவம்

போரில் வெற்றி பெற்றவர்கள் வீரர்களின் தோள் மீதும், தேர் தட்டின் மீதும், யானை குதிரைகளின் மீதும் ஏறி நின்று வெற்றிக் களிப்பால் நடனமாடுவர். சிவபெருமான் திரிபுராதிகளை அழித்து நீராக்கிய பின், வெற்றிக்களிப்பில் தேர்த்தட்டில் இருந்து பாண்டரங்கம் என்னும் கூத்தை ஆடினார். இதனைச் சிலப்பதிகாரம் தேர் முன் நின்ற திசை முகன் காண ஆடிய வியன் பாண்டரங்கம் என்று கூறுகின்றது,

இது போல் வெற்றிக்களிப்பால் அவர் ரிஷபத்தின் மீது வாளை சுழற்றி அதிர வீசியாடும் தாண்டவமும் உள்ளது. அன்பர்கள் இதனை ரிஷப தாண்டவம் என அழைக்கின்றனர். வடநாட்டுச் சிற்பங்கள் பல இதைக் குறிக்கும் வகையில் அமைந்துள்ளன. சோழப் பேரரசில் பெருஞ் செல்வாக்கு பெற்றிருந்த வடநாட்டு ஆச்சார்யரான ஸ்ரீகண்ட சிவம் இத்தகைய திருவுருவத்தை வழிபட்டு வந்துள்ளார். அவருக்குப் பிறகு இது பாடல் பெற்ற திருத்தலமான மேலக்கடம்பூர் ஆலயத்தில் எழுந்தருளி வைக்கப்பட்டுள்ளது. (இதுபோன்ற கற்சிற்பம் ஒன்று கிழக்கு வங்காளத்தில் உள்ளது.)

சில ஆராய்ச்சியாளர் வங்கதேசத்தின் மீது படையெடுத்துச் சென்று வெற்றி பெற்றபின், வீரர் ஒருவரால் அங்கிருந்து வெற்றிப் பரிசாகக் கொண்டு வரப்பட்டது என்றும் கூறுகின்றனர். இதில் பீடத்தின் மீது நின்ற வாக்கிலும் ரிஷபத்தின் மீது பெருமான் இரண்டு கால்களையும் ஊன்றி, பத்துக் கரங்கள் கொண்டு ஆடிக்கொண்டிருக்கின்றார். ❀

வண்டார் குழலி மகிழ, அரங்கில் அண்டமுற நீயிர்ந்தாழக் கொண்டிருக்கும்
கிரத்தின சபேசன் அருளால்
எல்லோரும் எல்லாமும் பெற்று இனிது வாழ்க !!!

2

பாம்பணிந்து ஆடும் பரமனே போற்றி ! நீள்நாகம் அணிந்தாடும் நிமலனே போற்றி போற்றி !!
மாநாகம் அர்ச்சிக்கும் மணாள போற்றி! பன்னகாபரணா போற்றி போற்றி!

ஸ்ரீ நாகநாதர்

பாரதத்தின் சமய வரலாற்றில் நாகர் கள் சிறப்பான இடத்தைப் பெற்றுள்ளனர். ஆதியில் நாகர்கள் சிறப்புடன் போற்றி வணங்கப்பட்டனர்.

நாகர்களில் அனந்தன், கார்க்கோட கன், ஆதிசேடன் முதலானோர் புகழ்பெற்றவர்களாவார். புராணங்களில் பல இடங்களில் நாகர்கள் சிறப்புடன் போற்றப்படுகின்றனர். நாகர்களை வழிபடுவதால் பயிர்த் தொழில் மேன்மை அடையும் என்றும் வம்சம் தழைத்துப் பெருகும் என்றும் கூறுகின்றனர்.

நாகர்கள் அனைத்து தெய்வங்களோடும் தொடர்பு கொண்டுள்ளனர். ஆதியில் தனித்துச் சிறப்புடன் விளங்கிவந்த நாக வழிபாடு காலப்போக்கில் பாரதத்திலுள்ள அனைத்து தெய்வ வழிபாட்டுடனும் கலந்துவிட்டது. வேத, ஆகம, வழிப்பட்ட சனாதன தர்ம வழிபாடுகளில் மட்டுமின்றி பௌத்த சமண சமயங்களிலும் தொன்மை

மிகுந்த நாகவழிபாடு உயர்ந்த இடத்தைப் பெற்றுள்ளது.

சிவமஞ்சரியின் இந்த ஐம்பத்து மூன்றாவது மலர் சிவவழிபாட்டுகளுடன் தொடர்புடைய நாகர்களையும் நாக வழிபாடுகளையும் பற்றிப் பேசுவதாக மலர்கின்றது.

இதில் நாகங்களின் சிறப்புகள், நாகர்கள் வழி பட்ட திருத்தலங்கள், சிவவழிபாட்டில் நாகர்கள் பெற்றுள்ள இடங்கள் முதலிய செய்திகள் இயன்றவரை தொகுத்து அளிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றை அறிந்து மகிழத் தங்களை அன்புடன் அழைக்கின்றோம்.

அன்பர்கள் அனைவருக்கும் அருள்மிகு நாகவல்லி உடனாய நாகேச்சுவரப் பெருமான் சகல செல்வயோகமிக்க பெருவாழ்வுடன் நிறைந்த ஆயுளை அளித்து அவர்கள் வம்சத்தை வாழ்வித்து சுகம் பல்கிப் பெருகச் செய்ய வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கின்றோம்.

- சிவசுந்தரி

சர்பக் காவுகள் - பாம்புக்கோயில்கள்

பாம்புகளைப் பெருங்கடவுளாக வழிபடும் வழக்கம் ஆதியில் இருந்தது. பாம்புகள் காடு, மலை, தண்ணீர் என்று எங்கும் தாராளமாக பழங்கின. எனவே தங்களுக்கும் தங்களின் கால்நடைகளுக்கும் அவை தீங்கு செய்யாமல் இருக்க அவற்றைக் கடவுளாக வழிபட்டனர்.

பாம்புகளுக்கென தனிஇடங்களை அமைத்தனர். அவை பாம்புக் கோயில்கள் அல்லது சர்பக் காவுகள் என்று அழைக்கப் படுகின்றன.

புகழ்பெற்ற நாகர்கோயில் பாம்புக் கென அமைந்த கோயிலாகும். இதனுள் நாகராஜர் எழுந்தருளியுள்ளார். பின்னாளில் இதில் திருமால் சிவன் ஆகியோரும் எழுந்தருளி வைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

கேரளாவில் அனேக இடங்களில் சர்ப்பக் காவுகள் இப்போதும் சிறப்புடன் விளங்குகின்றன. இதில் பல பாம்புகள் வசிக்கின்றன. பல சர்பக் காவுகளில் பெண்கள் பூசை நடத்துகின்றனர்.

தெய்வங்கள் யாவும் பாம்பு வடிவில் தோன்றி அன்பர்களுக்கு அருள்பாலித்ததைத் தலபுராணங்கள் கூறுகின்றன. சிவன், அம்பிகை, திருமால், முருகன் முதலியோரும் பாம்பு வடிவு கொண்டு அன்பர்களுக்கு அருள்புரிந்துள்ளனர். சிவபெருமான் பாம்பு வடிவில் தோன்றி அன்பருக்கு அருள் புரிந்ததை மருதூர் புராணம் கூறுகிறது.

திருமால் பாம்பாக இருந்தது அருள் பாலித்ததைக் காஞ்சியில் காண்கிறோம். அவர் காஞ்சி உலகளந்த பெருமாள் கோயிலில் ஊரகத்தான் என்ற பெயருடன் பாம்பு உருவில் விளங்குகிறார்.

அம்பிகை தம்பியை ஏமாற்றி பொய்சத்தியம் செய்தவனை பாம்பு வடிவில் சென்று அழித்ததை திருஆமாத்தூர் தலவரலாற்றில் காணலாம்.

முருகனைப் பாம்பு வடிவில் வழிபடும் வழக்கம் பரவலாக உள்ளது. சென்னை கந்தகோட்டத்தை நிறுவிய மாரியப்ப செட்டியாருக்கு முருகன் திருப்போரூரில் பாம்பு வடிவில் காட்சியளித்ததாகக் கூறுகின்றனர்.

பாம்பு தெய்வங்களுடன் பிற தெய்வங்களையும் பாம்பு வடிவில் வழிபடும் வழக்கம் பாரததேசத்தில் பரவலாக இருந்துள்ளது.

கண்ணபிரானின் அண்ணனான பலராமன் ஆதிசேடனின் அவதாரமாவார். முன்னாளில் அவருக்குக் கோயில்கள் இருந்தன. அவை நாகர் கோட்டம் என்று அழைக்கப் பட்டன. பாம்பு வழிபாடு காலப் போக்கில் தனித்தன்மை இழந்து பிற தெய்வ வழிபாடுகளின் அங்கமாகி விட்டன.

அனைத்து தெய்வக் கோயில்களிலும் ஏதாவது ஒரு வகையில் பாம்பு வழிபாடு இடம் பெற்றுள்ளது. அனைத்து ஆலயங்களிலும் நாகம், நாக கன்னிகை, இரட்டை நாகம், அஷ்ட நாகங்கள் முதலிய திருவுருவங்களை நிலைப்படுத்தி வணங்கி வருவதைப் பரவலாகக் காணலாம்.

இறந்த கன்னிப்பெண்கள் பாம்பு வடிவம் அடைகின்றனர் என்றும் அவர்கள் பாம்பு வடிவுடன் கோயில்களில் வாழ்கின்றனர் என்றும் நம்புகின்றனர். மேலும், தெய்வ அருள் பெற்ற நாகர்களும் கோயில்களில் வாழ்கின்றனர் என்று கூறுகின்றனர்.

பாம்பு வழிபாடு வளமான வாழ்வைத் தரும் வழிபாடாக உள்ளது.

நாகர்கள்

நாகர்களின் தோற்றம் அளவிடப் படமுடியாத பழமையான காலத்தைச் சேர்ந்ததாகும். பாம்பரசர்களில் முதன்மையானவன் ஆதிசேடன் என்று அழைக்கப்படுகின்றான். அவன் அழிவற்றன். பழைய உலகின் எச்சத்திலிருந்து மீண்டும் அவன் உருப்பெறுகிறான் என்று புராணங்கள் கூறுகின்றன. அவனுடைய வம்சத்திலிருந்து எண்ணற்ற பாம்புருவங்கள் உண்டாயின. பின்னாளில் காசிபமுனிவரும் அவரது பதிமூன்று மனைவிகளும் சேர்ந்து இந்த பூமண்டலத்தையும் அதிலுள்ள உயிர்த் தொகுதிகளையும் படைத்தனர் என்றும் கூறப்படுகிறது.

காசிபனிடம் கத்ரு என்பவளுக்கு பாம்புகள் முதலான ஊர்வனவும், வினதை என்பவளுக்கு கருடன் முதலான பறவைகளும் தோன்றின. கத்ருவிடமிருந்து தோன்றிய பாம்புகளின் வம்சத்தில் தோன்றியவை இப்போதுள்ள நாகங்களாகும்,

நாகங்களில் ஆதிசேடனுக்கு அடுத்த படியாக புகழ்பெற்ற வர்கள் அஷ்ட மா நாகங்களாவர். இவர்கள் 1) அனந்தன் 2) வாசுகி, 3) தட்சன், 4) காரக் கோடகன் 5) பத்மன், 6) மகா பத்மன், 7) சங்க பாலன், 8) குளிகன் எனும் எண்மராவர். இந்த உலகை நடுவில் ஆதிசேடனும் எட்டு திக்கிலும் இந்த அஷ்டமா நாகங்களும் தாங்கிக் கொண்டிருப்பதாக புராணங்கள் கூறுகின்றன.

நாகர்களசிவபெருமானை நோக்கித் தவம் செய்து பெரும் பேறு பெற்றனர். அவர்கள் பெயரால் பெருமான் வாசுகிசர்,

காரக் கோடகேசுவரர், அனந்தேசர் என பல பெயர்களில் அழைக்கப்படுகின்றார்.

நாகங்கள் சிவபெருமானின் திருமேனியில் ஆபரணங்களாகவும் விளங்குகின்றனர்.

இந்த எட்டு நாகங்களின் வழி வந்தவர்களும் இவற்றோடு உடன் பிறந்தவர்களும், ஊழ்வினையால் பாம்பு வடிவம் கொண்டவர்களும் அனேக தலங்களில் சிவவழிபாடு செய்து பேறு பெற்றுள்ளனர். அவை நாகேசுரங்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன.

நாகர்கள் மக்களிடம் அதிக செல்வாக்கு பெற்றிருந்ததால் அவர்கள் பெயரால் நாகப்பூண்டி, நாக மங்கலம், நாகூர், நாகர்கோயில், நாகவேடு, நாகச்சேரி என்று ஊர்ப்பெயர்களும், நாககிரி, நாகமலை, அரவகிரி என்று மலையின் பெயர்களும், சர்ப்பநதி, பாம்பாறு முதலிய ஆறுகளின் பெயர்களும் பரவலாக வழங்குகின்றன.

நாகர்கள் மண்மேல் வந்து மானுட வடிவம் தாங்கித் தனித் தீவுகளில் வாழ்ந்தனர். நாகங்கள் என்பதற்கு ஒளியை உடையவர்களென்று பொருள் கூறுவர்.

நாகர்களின் மனைவியர்

நாக தேவியர் என்றும், இளம்பெண்கள், நாக கண்ணிகையர் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றனர். நாகர்கள் தெய்வங்களுக்குச் சிறந்த பணியாளர்களாக இருந்தனர். தெய்வ சந்நிதியில் குடை பிடித்தல், மணி தீபம் காட்டல், சாமரம் இரட்டல், விசிறி வீசுதல் வாசல் காவல் புரிதல் முதலிய பணிகளை மேற்கொண்டுள்ளனர்.

கிராமதேவதை வழிபாடு முதல் தெய்வ வழிபாடு வரை உள்ள அனைத்து தெய்வ வழிபாட்டிலும் நாகவழிபாடும் இணைந்து அவற்றின் ஓர் அங்கமாக இருந்து வருகிறது.

அனைத்து ஆலயங்களிலும் பாம்புகள் தனியாகவும், இறைவனோடு இணைந்திருப்பவையாகவும், அமைக்கப்பட்டு வழிபடப்படுகின்றன.

பாம்பரசர்கள் குடை பிடித்தல்

தெய்வங்களுக்குப் பாம்பரசர்கள் வஜ்ஜிரக் குடை பிடிப்பதாகப் புராணங்கள் கூறுகின்றன. விநாயகர், சிவபெருமான், விஷ்ணு ஆகியவர்களுக்குப் பாம்புகள் குடை பிடிக்கும் ஊழியர் களாக உள்ளனர். (பாம்புக் குடை நிழலில் வீற்றிருக்கும் இவர்கள் அனந்த சுப்பிரமணியர், அனந்த கௌரி, அனந்த கணேசர், அனந்தேசர், அனந்த நாராயணர் என்ற பெயர்களால் அழைக்கப் படுகின்றனர்.

நாககாவலர்

நாகர்கள் சிறந்த வாயிற்காவலர்களாக விளங்குகின்றனர். முன்னாளில் வாயில் படிகளில் நாகர்கள் காவலர்களாக நிலைப்படுத்தி வழிபடப்பட்டனர். அதையொட்டி நிலைவாசற் காலில் நாகபந்தம் என்னும் நாகம் போன்ற சிற்பத்தை அமைத்தனர். பூஜா பத்ததி நூல்களில் வாயில்கதவுகளைப் பிணைக்கும் கொண்டிகளில் நாகங்களைப் பூசிக்க வேண்டுமென்று கூறப்பட்டுள்ளது. கோயிலில் காவற் பணிகளைப் பூண்டிருந்தவர்கள் நாக பாசத்தார் என்று அழைக்கப்பட்டதைக் கல் வெட்டுகள் மூலம் அறிகிறோம். பாம்புகள் செல்வங்களையும், புதையல்களையும் காத்து வருவ தாக நம்புகின்றனர்.

நாக பாசம்

சிவபெருமானின் ஆயுதங்களில் ஒன்றான பாசம் நாகத்தின் வடிவாக விளங்குகின்றது. ஏழு முடிச்சுக்குடன் கூடியதாக இதைக் கலைஞர்கள் படைத்துள்ளனர். இதைப் பூசிப்பதால் துன்பங்களில் இருந்து விடுபடலாம். இதன் சாயலாகவே இலக்கியங்களில் நாக பந்தங்கள் தோன்றின என்பர்.

நாக பாசத்தார்

ஆலயங்கள் ஆன்மீக நிலையங்களாக இருப்பதுடன், ஆவணக் காப்பகங்களாகவும், கருவூலங்களாகவும் விளங்கின. எனவே அவற்றைப் பூட்டி வைப்பதும் திறப்பதும் ஆன பணிகள் பொறுப்பானவர்களிடம் ஒப்படைக்கப் பட்டிருந்தன. அவர்களை இலக்கியங்கள் நாக பாசத்தார் என்று குறிப்பிடுகின்றன. பெரும்பாலும் அரச குடும்பங்களில் நம்பிக்கையைப் பெற்ற தேவதாசியரே இப்பணிக்கு நியமிக்கப்பட்டனர். இவர்களது பணி நாகபாசக் கடமை எனப்பட்டது. திருவாரூரில் இடம் பெற்றுள்ள விதான ஓவியத்தில் இடையில் சாஷிக் கொத்துடன் காணப்படும் பெண்ணைக் காண்கிறோம்.

நாகேச்சரங்கள்

நாகர்கள் எல்லோரும் சிறந்த சிவபக்தர்களாக விளங்குகின்றனர். அவர்கள் பல இடங்களில் சிவாலயங்களை அமைத்தனர். அவர்கள் அமைத்த சிவாலயங்கள் அவர்கள் பெயராலே நாகேச்சரங்கள் என்றும், அவர்களுக்கு அருள்புரிந்த பெருமான் நாகேச்சுவரர் என்று அழைக்கப் படுகின்றார். பாரதத்தின் புகழ்பெற்ற பல தலங்களில் நாகராஜர் வழிபட்ட ஆலயங்கள் உள்ளன. காஞ்சி, குடந்தை, காசி, மதுரை, கோவை முதலிய தலங்களில் உள்ள நாகேச்சுவரங்கள் புகழ் பெற்றவைகளாகும். இவற்றில் சிலவற்றை இங்கே சிந்திக்கலாம்.

குடந்தைநகர் நாகேச்சரங்கள்

குடந்தையில் நாகராஜாக்கள் வழிபட்ட தலங்கள் பல உள்ளன. அவற்றில் நாகநாத சுவாமி கோயில் புகழ்பெற்றதாகும். இது தேவாரத் தில் குடந்தைக் கீழ்க்கோட்டம் என்று அழைக்கப் படுகின்றது. மேலும், குடந்தைக்கு அருகில் திருநாகேச்சுவரம் என்னும் திருத்தலமும் உள்ளது.

குடந்தை கீழ்க்கோட்டம்

கும்பகோணம் நகரின் மையத்தில் குடந்தை கீழ்க்கோட்டம் அமைந்துள்ளது. இதை இந்நாளில் நாகநாதசுவாமி கோயில் என்றழைக்கின்றனர். இங்கு ஆதிசேடனும் சூரியனும் பூசித்துப் பேறு பெற்றனர். திருநாவுக்கரசர் திருஞானசம்பந்தர் ஆகியோரால் பாடப்பெற்ற தலம்.

திருநாகேச்சுவரம்

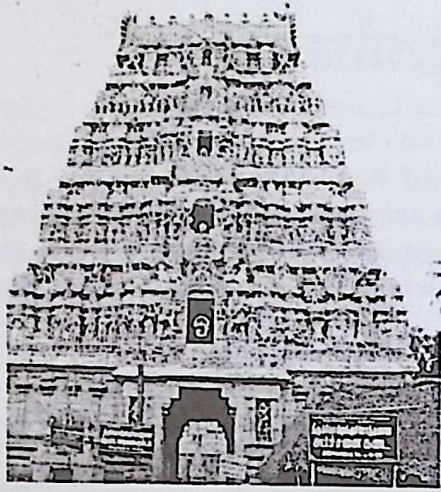
கும்பகோணத்திற்கு அருகில் 3 கி.மீ தொலைவில் திருநாகேச்சுவரம் உள்ளது. இது மூவராலும் பாடப்பட்ட பதி. ஆதியில் இது ஷெண்பகவனமாக இருந்தது.

அட்டமா நாகங்களில் ஒருவனான தட்சகன் என்பவன் சசிலர் என்னும் முனிவரின் குமாரனைக் கடித்ததால், முனிகுமாரன் துன்பமடைந்தான். கோபம் கொண்ட சசிலர் காரீரகோடகனின் பாம்புத் தன்மைகள் முற்றிலும் அழியும் படி சபித்து விட்டார். அவனால் சிறவோ, கடிக் கவோ வேமாக ஓடவோ முடியவில்லை. இதைத் தெரிந்து கொண்ட அசுரகுமாரர்கள் அவனது வாலைப்

பிடித்துச் சுழன்று எறிந்து விளையாடினார். அவன் எல் லோரையும் கண்டு அஞ்சி வனங்களில் ஒளிந்து வாழ வேண்டிய தாயிற்று.

ஒரு சமயம் நாகர்களோடு தொடர்புடையதும், நாகர்குல மகளாகப் பராசக்தி தோன்றிக் கோயில் கொண்டிருந்த ஷெண்பக வனத்தை அடைந்தான். அங்கிருந்த சிவபெருமானை வழிபட்டான். சிவபெருமான் அவனுக்கு இன்னருள் புரிந்தார். மீண்டும் பழைய பலத்தைப் பெற்றான். அவன் வழிபட்டதால் இத்தலம் திருநாகேச்சுவரம் எனப் பெயர் பெற்றது.

தேவியருடன் கூடிய அவனுடைய திருவுருவத்தை ஆலயத்தின் தென்மேற்கு மூலையில் எழுந்தருளி வைத்துள்ளனர். டுச்சன் என்னும் நாகராசனின் வடிவத்தையே இன்று மக்கள் இராகு பகவான் என்று கூறி வழிபட்டுப் பிரார்த்தனைகளைச் செலுத்தி வருகின்றனர்.

ஐப்பசி சுக்லபட்ச சதுர்த்தி தினத்தில் உச்சிகாலத்தின் போது இங்குள்ள நாகேசப் பெருமா னின் திருமேனியில் ஆதிசேடன் பாம்பு வடிவில் தோன்றிப் படமெடுத்துக் காட்சியளிப்பார் என்று தல புராணம் கூறுகிறது.

இத்தலத்தில் நாகம் வழி பட்டதை

“சந்திரனோடு கூரியர் தாமுடன்
வந்து சீர்வழிபாடுகள் செய்தபின்
ஐந்தலை அரவின் பணி கொள்
மைந்தர் போல் மணி நாகேச்சரவரே”

என்று திருஞான சம்பந்தர் குறித்துள்ளார். சேக்கிழார் இத்தலத்துப் பெருமானை “மாநாகம் அர்ச்சித்த மணாளர்” என்று போற்றுகின்றார். மாசி மாதம் சிவராத்திரியில் இரண்டாம் காலத்தில் நாகராஜன் பூசிக்கும் ஐதீக விழா இங்கு நடைபெறுகிறது.

காஞ்சி நாகநாதங்கள்

முக்தி தரும் தலங்கள் ஏழில் முதன்மை பெற்ற தலமான காஞ்சியில் பாம்பரசர்கள் வழிபட்ட தலங்கள் பல பெயர் களில் விளங்குகின்றன. இவையாவும் தனித் தனியே புராணச் சிறப்புடன் திகழ்கின்றன. விரிவை (பக்கம்- 1704ல் பார்க்க)

காசி நாகநாதங்கள்

காசி மாநகரில் நாகராஜாக்கள் வழிபட்ட ஒரு சிவாலயம் உள்ளது. காசி யில் கங்கைக் கரையில் உள்ள கேதாரீசுவரர் ஆலயத்திலிருந்து விசுவநாதர் ஆலயத் திற்குச் செல்லும் வழியில் உயரமான மேடை மீது சிவப்புக் கற்களால் கட்டப்பட்ட அழகிய ஆலயமாக நாகநாதர் ஆலயம் உள்ளது. கருவறையில் ஏழுலிங் கங்கள் உள்ளன. இது புராணச் சிறப்பு மிக்கதாகும். மேலும் காசிக்கு அருகே அமைந்துள்ள அமராவதி கிராமத்தில் நாகநாதர் எழுந்தருளியுள்ளார். காசி கண்டத்தில் காசியில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய பலவிதமான யாத்திரைகள் கூறப் பட்டுள்ளன. அவற்றில் நாக யாத்திரை என்பது ஒன்றாகும். ஆவணி மாதத்து வளர்பிறை பஞ்சமியில் வாசுகீசர், கார்க்கோட ஈசுவரர், முதலான லிங்கங் களை நாக குண்டத்தில் மூழ்கி வழிபட வேண்டுமென்று அதில் கூறப்பட்டுள்ளது.

தீருப்புத்தூர் நாகநாதர்

பாடல்பெற்ற பாண்டிய நாட்டுத் தலம் திருப்புத்தூர். இங்கு பெருமான் திருத்தளி நாதர் என்னும் பெயரில் எழுந்தரு ளியுள்ளார். இக்கோயிலில் இரண்டாம் சுற்றில் வடபகுதியில் பைரவர் ஆலயமும் வடகிழக்கு முனையில் நாகேசுவரர் ஆலய மும் உள்ளன. நாகேசுவரர் கிழக்கு நோக்கி எழுந்தருளியுள்ளார். இது கருங்கல்லில் கலைநுணுக்கத்துடன் சிறப்பாக அமைக்கப் பட்டுள்ளது.

இவ்வூர்ப் புராணத்தில் இந்தச் சந்நிதி இங்கு அமைந்ததற்கான வரலாறு கூறப்பட்டுள்ளது.

மேலே குறிக்கப்பட்ட திருப்பத்தூர் சிவகங்கை மாவட்டத்தில் உள்ளது. வடார்க்காடு மாவட்டத்திலும் திருப்பத்தூர் என்னும் ஊர் உள்ளது. இதை வாணியம் பாடி திருப்பத்தூர் வேலூர் திருப்பத்தூர் என அழைக்கின்றனர். இந்த திருப்பத்தூரிலும் நாகநாதசுவாமி ஆலயம் உள்ளது. இது பழம்பெரும் ஆலயமாகும். இங்கு இறைவன் நாகநாதர். இறைவி நாகேசுவரி.

தேவாரப் பாடல்பெற்ற தலங்களில் குடந்தை கீழ்க்கோட்டம் நாகநாதசுவாமி கோயில், திருநாகேச்சரம், திரும்பாம்புரம், நாகப்பட்டினம், திருச்செங்கோடு, திருக்காளத்தி, திருஒற்றியூர் முதலியவை பாம்பர சர்கள் வழிபட்ட தலங்களாகும். சிவராத்திரியில் பாம்பரசர்கள் முதல் காலத்தில் குடந்தை கீழ்க் கோட்டத்திலும் இரண்டாம் காலத்தில் திருநாகேச்சரத்திலும் மூன்றாம்காலத்தில் திருப்பாம்புரத்திலும் நான்காம் காலத்தில் நாகப்பட்டினத்திலும் பூசிப்பதாகக் கூறுகின்றனர்..

நாகலிங்கம்

நாகத்தோடு விளங்கும் லிங்கத்தை நாகலிங்கம் என்பர், (படத்தை விரித்துக் குடை பிடித்தவாறு மூன்று அல்லது ஐந்து சுருளாக உடலைச் சுருட்டிக் கொண்டுள்ள பாம்பின் உடலை ஆசனமாகக் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் லிங்கம் நாகலிங்கம் எனப்படும், நாகலிங்கத்தை வழிபடுவதால் வம்சம் விருத்தியாகும் என்று நம்புகின்றனர்.

அனைத்து ஆலயங்களிலும் லிங்கத்தோடு சேர்த்து நாகத்தின் உருவத்தை அமைப்பதில்லை. விரிந்த படத்துடன் கூடிய நாகத்தை உலோகத்தால் செய்து லிங்கத்திற்கு அணிவிப்பர். அதற்கு நாக பாசம் என்பது பெயர். பெருமானை எப்போதும் நாகலிங்கமாக வழிபட வேண்டும் என்பதற்காக இந்த முறையைக் கடைப்பிடிக்கின்றனர்,

சில தலங்களில் பிராகாரத்தில் நாகலிங்கத்திற்கான சந்நிதி அமைந்துள்ளது. இதில் லிங்கமும் அதற்கு பீடமாகவும் குடையாகவும் இருக்கும்படி பாம்பை அமைத்துள்ளனர்.

திருவோத்தூர் ஆன திருவத்திபுரம் வேதபுரீசுவரர் ஆலயத்தில் தனிச்சன்னிதியில் நாகலிங்கம் அமைந்துள்ளது. இது அபூர்வமான கலைப் படைப்பாகும். இதில் நாகம் உயர்ந்த ஆசனத்தின் மீது அமைந்துள்ளது. ஆசனத்தை ஆமையும் அதனை ஆதாரசக்தியும் தங்குகின்றனர்.

ஆசனத்தை எட்டு யானைகள், எட்டு பாம்புகள், எட்டு மலைகள் தாங்கு கின்றன. பாம்பு படம்

விரித்து லிங்கத் திற்குக் குடையாக அமைந்துள்ளது. இந்த அமைப்போடு சேர்ந்த வகையில் கல்லிலேயே பெரிய பிரபாவளி உள்ளது. இத்தகைய அபூர்வமான கலைப் படைப்பினை வேறெங்கும் காணமுடியவில்லை.

வடநாட்டுச் சிவலிங்கத் திருவுருவங்களில் ஆவுடையாரில் பாம்பின் உருவமும் சேர்த்தே அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

காஞ்சிமாநகரில்பாம்பரசர்கள் பணிந்த சிவலிங்கங்கள்

அனந்த சுப்ரமணியர்-காஞ்சி

“கல்வியிலே கரையிலா கச்சி” என்று புகழப்படும் காஞ்சியில் தேவர்களும், முனிவர்களும் அசுரர்களும், மாமன்னர்களும் தத்தம் பெயரால் அனேக லிங்கங்களை நிலைப்படுத்தி வழிபட்டுச் சிவனருள் பெற்றுள்ளனர். அதுபோன்று பாம்பரசர்களும் காஞ்சியில் பல்வேறு சிவலிங்கங்களைத் தத்தம் பெயரால் அமைத்துள்ளனர். இவ்வகையில் மகாகாளேசம், அனந்தேசம், மணிகண்டேசம், பணாமணீசம், பணாதரேசம் முதலான ஆலயங்கள் அமைந்துள்ளன. காஞ்சிபுரத்திற்கும் நாகர்களுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உள்ளது. காஞ்சிபுரத்தை ஆண்ட கரிகால் பெருவளத்தான் என்ற சோழமன்னனுக்கும் நாக கன்னிகையான பீலி வளைக்கும் பிறந்தவன். இவனுடைய திருவுருவம் காமாட்சி ஆலயத்தில் உற்சவ காமாட்சிக்கு நேர் எதிரில் அமைந்துள்ளது. வடமொழியில் இவனை துண்டர மகாராஜா என அழைக்கின்றனர்.

பார்வதிதேவி நாகலோகத்தில் நாக கன்னிகையாகப் பிறந்து, பின்னர் காஞ்சிக்கு வந்து தவம் செய்தாள் என்றும், இறைவன் தானும் நாகனாகத் தோன்றி அவளைத் திருமணம் செய்து கொண்டான் என்றும்

கூறப்படுகிறது. இருவருக்கும் மகனாக விநாயகர் தோன்றினார். சிவனும் நாக கன்னிகையான அம்பிகையும் விநாயகரைச் சீராட்டும் தூண் சிற்பம் ஒன்று ஏகாம்பரநாதர் ஆலயத்தில் உள்ளது.

இறைவன் பாம்புகளைத் திருமேனியில் அணிகளாக அணிந்த இடம் பணாதரேச் சரமாகும். கருடனுக்கு அஞ்சிய பாம்புகள் சிவபெருனைச் சரணடைந்தன. அவற்றைப் பெருமான் அணிகலன்களாக மேனியில் தரித்தார். பாம்புகளைத் தரித்ததால் பெருமான் பணாதரேசுவரர் என்று அழைக்கப்படுகின்றார்.

நாகர்கள் தமது ஒப்பற்ற நாகரத்ன மணிகளால் பெருமானைப் போற்றிய இடம் பணாமணீசம் ஆகும். இது திருவள்ளுவர் தெருவில் வடக்குச் சிறகில் அமைந்துள்ளது. இதற்கருகில் முத்ரா தேவி (மாகாளியம்மன்) ஆலயம் உள்ளது.

தேவர்களும் அசுரர்களும் கூடிப் பாற்கடலைக் கடைந்தபோது வாசகி என்னும் பாம்பரசன் தாம்பாக விளங்கினான். அவர்கள் அவனை மலையில் கட்டி யிழுத்த போது விஷத்தைக் கக்கினான். அதைப் பெருமான் உண்டு மணிகண்டரானார். விஷம் கொடுத்த பாவம் தீர, வாசகி காஞ்சி புரம் சென்று சிவலிங்கம் அமைத்து வழிபட்டான். பெருமான் மணிகண்டராக அந்த லிங்கத்திலிருந்து வெளிப்பட்டு அருள்புரிந்தார். மணிகண்டேசம் திருக்கச்சி நம்பி தெருவில் உள்ளது.

மகாகாளன் என்னும் பாம்பரசன் வழிபட்ட ஆலயம் மகாகாளேச்சுவரர் என்னும் பெயரில் குமர கோட்டத்திற்கு அருகில் உள்ளது.

இன்னும் அனேக பாம்பரசர்கள் இந்தத் தலத்தில் வழிபட்டுப் பேறு பெற்றுள்ளனர். அவர்கள் அமைத்த பல லிங்கங்கள் அவர்கள் பெயராலேயே உள்ளன.

தென்பாண்டி நாட்டில் நாக வழிபாடு

தென்பாண்டி நாட்டுத் தலங்கள் பலவற்றில் பாம்பு வழிபாடுகள் சிறப்பாக விளங்குகின்றன இவற்றில். நாகர்கோயில், சங்கரன் கோயில், நயினார் கோயில் ஆகிய மூன்று தலங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவைகளாகும்.

நாகர்கோயிலில் பாம்பு வழிபாடு இன்றும் தொடர்ந்து இருந்து வருகின்றது. அங்கு நாகராஜருக்குப் பெரிய ஆலயம் அமைந்துள்ளது. பின்னிரண்டு தலங்களும் பெரிய சிவாலயங்களாக விளங்குகின்றன. அவற்றைப் பற்றிய செய்திகளைச் சிந்தித்து மகிழலாம்

சங்கரன் கோயில்

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் பாப நாசத்திற்கு அருகில் சங்கரன் கோயில் என்னும் திருத்தலம் உள்ளது.

இது முன்னாளில் பாம்புக் கோயில் என்றே அழைக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. இங்கு பிராகாரத்தில் பெரிய பாம்புப் புற்று பழங்காலம் முதல் இருந்து வருகிறது. அந்த பாம்புப் புற்று இப்போது நன்கு பாது காப்பட்டு வருவதுடன் சிறப்புடன் வழிபடப்படுகிறது. புற்றைச் சுற்றிலும் அழகிய பாம்பு வடிவங்கள் அமைக்கப் பட்டுள்ளன. அந்தப்புற்று மண் தீராத வியாதிகளையும் தீர்த்து வைக்கும் மாமருத் தாகப் போற்றப்படுகின்றது. மக்கள் இந்தப் புற்று மண்ணை பக்தியுடன் எடுத்துச் செல்கின்றனர்.

இந்தப் புற்றில் கூழைப்பாம்பு வடிவில் சிவபெருமான் நாகங்களுடன் வசித்து வருவதாக நம்புகின்றனர். கூழை என்பது குட்டை வடிவான பாம்பாகும். அதை யொட்டி இத்தலம் கூழை என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. இதனை ஒட்டி யோடும் சிற்றாறு கூழையாறு எனப் படுகிறது. இங்கு மக்கள் வழிபடுகின்றனர்.

இதை வரராசபதி என்றும் இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. அட்டமா நாகங்களில் இருவரான சங்கன், பதுமன் என்ப வர்கள் பார்வதி தேவியுடன் இத்தலத்தில் பூசித்துள்

ளனர். அவர்கள் தவத்திற்கு மகிழ்ந்த சிவபெருமான் அவர்களுக்கு சங்கரநாராயணராகக் காட்சி யளித்தார். அந்த கோலத்துடனேயே இங்கு சந்நிதியில் எழுந்தருளியுள்ளார்.

இறைவன் சங்கரலிங்கர், அம்பிகை சங்கர கோமதியம்மன். அம்பிகை சந்நிதிக்கெதிரில் நாகசுனை எனும் தீர்த்தமுள்ளது. தலவிருட்சம் புன்னை. இது புகழ்பெற்ற சிவாலயமாகும்.

பாம்புபுற்று - சங்கரன் கோயில்

நயினார் கோயில் (மருதூர் நாகநாதர்)

பாம்பரசர்கள் பூசித்து சிறப்புப் பெற்ற துலங்களில் ஒன்று நயினார் கோயில் என வழங்கும் மருதூர் ஆகும். இது இராமநாத புரம் மாவட்டத்தில் பரமக்குடிக்கு அருகில் அமைந்துள்ளது.

ஒருமுறை ஆதிசேடன் வேத ஆகமங்களைப் பயின்று அதில் முடிவாகக் கூறப்பட்டுள்ள ஞானத்தைப் பெற வேண்டிய நிலை மலைச்சாரலில் தவம் செய்தான். சிவபெருமான் அவன் முன்னே தோன்றி மருதூர் சென்று வழிபடுக என்றார். பாம்பு வடிவுடன் சென்றால் மக்கள் அஞ்சுவர் என்று அந்தண வடிவு கொண்டான்.

மருதூர் வந்து வில்வ மரத்தடியில் விளங்கும் பெருமானைக் கண்டு ஆலயம் அமைத்தான். தம் பெயரால் நாகத்தடம் என்னும் தீர்த்தமுண்டாக்கினான். அவனது வழிபாட்டுக்கு மகிழ்ந்த சிவபெருமான் ஞானாசிரியனாய்(தட்சிணாமூர்த்தி கோலம் கொண்டு) எழுந்தருளி அவனுக்கு ஞான தீக்ஷை செய்வித்து உபதேசம் செய்தார்.

ஆதிசேடன் ஞானம் பெற்றதை முனிவர்கள் வாயிலாக அறிந்த அட்ட மாநாகங்கள் நாகநாதரின் மகிமையை உணர்ந்தன. மருதூர் வந்து ஐந்தெழுத்தை யோதி அரிய தவம் புரிந்தன. அவற்றின் தவத்திற்கு

மகிழ்ந்த சிவபெருமான் அவற்றிற்குக் காட்சி யளித்து அட்டமா சித்திகளை அளித்து பூமியை எளிதாகச் சுமக்கும் வலிமையை அளித்தார்.

இத்தலத்தில் மாநாகமாகிய வாசுகி பூசித்த பெறு பெற்றதுடன் தம் பெயரால் ஒரு தீர்த்தமும் அமைத்தான். அது வாசுகி தீர்த்தம் என வழங்குகிறது. இது கோயிலுக்கு மேற்கே உள்ளது. சிறப்பு மிக்க இந்த தீர்த்தத்திற்கு 25 பெயர்கள் உள்ளதென்று தலபுராணம் கூறுகிறது.

மேலும், நாகங்களின் பெயரைக் கொண்ட வர்களும் இங்கு வழிபட்டுப் பேறு பெற்றுள்ளனர். இத்தலத்தில் இறைவனைப் பூசித்து வந்த ஒருவருக்கு நாகநம்பி என்பது பெயர். அம்பிகை அவருக்கு மகளாக அவதரித்தாள் ஒரு வெள்ளிக்கிழமையன்று பெருமான் அவளைத் திருமணம் செய்து கொண்டு மணக்கோலத்துடன் காட்சி யளித்தார்.

இங்கு மேற்குப் பிராகாரத்தில் பெரிய பாம்புப் புற்று உள்ளது. இதன் மண் மருத்துவ குணம் மிக்கதாகும். பெருமான் பெரிய நாகமாகக் காட்சியளித்தார் என்று கூறுகின்றனர். அதையொட்டி நாகர் கோயில் என்னும் சிற்றாலயம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இது ஆலயத்திலுள்ள சந்தியா வந்தன மண்டபத்திற்கு வடமேற்கில் உள்ளதாகும்.

நயினார் கோயில்

நயினார் என்ற சொல் பாம்பு வழிபாட்டுடன் தொடர்பு கொண்டுள்ளது. புகழ்பெற்ற நாகநாதர் கோயில் இருக்கும் மதூர் வழக்கத்தில் நயினார் கோயில் என்று அழைக்கப் படுவதைக் காண்கிறோம். சங்கரன் கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமான் சங்கர நயினார் என்றழைக்கப்படுகின்றார்.

இலங்கையில் நயினா தீவு என்று சிறு தீவு உள்ளது. இது நாக வழிபாட்டுடன் தொடர்புடையதாகும். இங்குள்ள அம்பிகை நாகபுஷணி என்று அழைக்கப் படுகின்றாள். நாகராஜனால் வழிபடப்பட்டதால் திருச்செந்தூர் ஆறுமுகப் பெருமான் ஆறுமுக நயினார் என்று அழைக்கப் படுகின்றார். நயினாடு என்ற சொல் பாம்பு வழிபாட்டில் இடம் பெற்றிருப்பது குறித்து மேலும் ஆராய வேண்டியுள்ளது.

✽

இத்தலத்திற்கு அருகிலிருந்த ஓர் ஊரில் ஒரு பிராமண தம்பதியருக்கு நெடுநாட் ளாகப் புத்திரப்பேறு இல்லை. அவர்கள் நாகநாதரை வேண்டி விரதமிருந்ததன் பயனாக புத்திரனை அடைந்தனர்.

அவர்கள் தமது பிரார்த்தனைக் கடனைச் செலுத்த இத்தலத்திற்கு வந்தனர். கோயிலுக்கு அருகில் அமைந்த வாசுகி தடாகத்தில் நீராட விரும்பினர். அருகிலிருந்த புளிய மரத்தில் தூளி கட்டி அதில் குழந்தையைத் தூங்கச் செய்து விட்டு குளத்தில் நீராடினர். பின்னர் வந்து பார்த்தபோது, பாம்பொன்று அவர்களது குழந்தையின்

காலைச் சுற்றிக் கொண்டு படமெடுத்தாடியவாறு இருந்தது.

அதைக் கண்டு அவர்கள் அதிர்ச்சி அடைந்தனர். செய்வதறியாது திகைத்து "நாக நாதா நாகநாதா" என்று அரற்றினர். பாம்பு சற்று நேரத்தில் இறங்கி மறைந்து விட்டது. அவர்கள் மகிழ்ந்தனர். தங்கள் குழந்தையைக் காத்ததன் நினைவாக இங்கு நாகநாதருக்கு ஆலயத்தை அமைத்தனர்.

இச்சந்நிதியில் மூன்று கால வழிபாடு சிறப் புடன் நடைபெறுகிறது. இது சக்தி வாய்ந்த புனிதத் தலமாகப் போற்றப்படுகிறது.

▲

நாகவல்லி

நாகவல்லி என்பதற்கு பாம்புக் கொடி என்பது பொருள். நடைமுறையில் வெற்றிலைக் கொடியையே நாகவல்லி என்கின்றனர். முன்னாளில் பாம்புகள் தொடர்பான கொடிகள் இருந்திருக்க வேண்டும். அவற்றின் அடியில் மணமக்களை அமர்த்தி வம்சம் தழைப்பதற்கான வேண்டுகூல் பூசைகள் நடத்தப்பட்டு வந்தன. நதியோரங்களில் வளரும் அக்கொடிகள் காலவெள்ளத்தில் மறைந்து விட்டதால் வெற்றிலைக் கொடிகளின் கீழ் அந்த பூசையை நடத்தும் வழக்கம் வந்துவிட்டதாகக் கருதுகின்றனர்.

நாகவல்லி கொடிகள் பின்னிப்பிணைந்திருப்பது பாம்புகள் பின்னிப் பிணைந்திருப்பது போல் இருப்பதாகும். நாகவல்லி கொடிகளின் கீழ் விநாயகர் எழுந்தருளியுள்ளார்.

பார்வதிக்கு நாகவல்லி என்பது பெயர். நாகூரில் உள்ள நாகநாதர் ஆலயத்தில் எழுந்தருளியுள்ள நாகவல்லி என்று அழைக்கப்படுகின்றாள்.

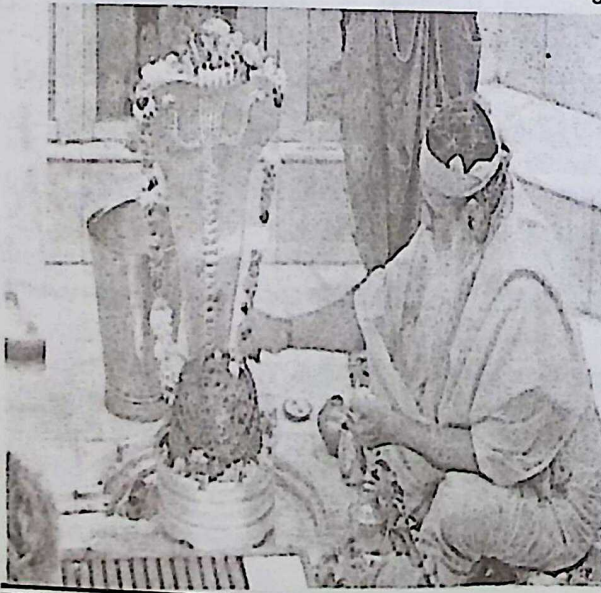
தெலுங்கு கன்னட மொழி பேசும் வகுப்பாரிடம் நாகவல்லி முகூர்த்தம் என்னும் திருமணச் சடங்கு நடைபெறுகின்றது. நீர்க்கரையில் வெற்றிலைக் கொடிக் கீழ் இந்த முகூர்த்தம் நடத்தப்படுகிறது.

தெலுங்கு மன்னர்கள் மதுரையைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆண்ட வேளையில் மதுரை மீனாட்சி திருமணத்திலும் நாகவல்லி முகூர்த்தம் இடம் பெறத்தொடங்கியதாகக் கூறுவர். இதை விளக்கும் சுதைச் சிற்பமொன்று கோபுரத்தில் இடம் பெற்றுள்ளது. நீண்ட பாம்பின் வாலை அம்பிகையும் சிவனும் பற்றியுள்ளனர். அதன் உடல் வளைந்து கொடிபோல் உள்ளது. தலையை விரித்துள்ளது. அந்த விரிந்த படத்தில் விநாயகர் அமர்ந்துள்ளார். நாகவல்லி வழிபாட்டால் பிள்ளைச் செல்வம் பெருகுமென்பதை இது உணர்த்துகிறது என்கின்றனர். ▲

ஜோதிர்லிங்கமாக விளங்கும் நாகநாதர்

பன்னிரண்டு ஜோதிர்லிங்கங்களில் ஒன்றான நாகேசுவரம் குஜராத்திலுள்ள செளராஷ்டிரா கடற்கரையில் துவாரகை யிலிருந்து பெட்துவாரகா தீவுக்குச் செல்லும் வழியில் அமைந்துள் ளது. இங்கு ஓளர்வ முனிவர் ஆசிரமம் இருந்ததால், இதனை ஓளர்வ நாகநாதம் என அழைக்கின்றனர்.

சிவமகா புராணத்தில் இத்தலம் தாருகா வனம் என்றும், இங்குள்ள லிங்கம் போகேஸ் வர லிங்கம் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. தாருகன் என்னும் அசுரன் பார்வதியை உபாசித்து பல வரங்கள் பெற்றிருந்தான். அவன் தனது அசுரபுத்தியால் எல்லோ ரையும் துன்புறுத்தி வந்தான். அவனது அரண் மனை பறக்கும் சக்தி பெற்றிருந்தது. எல்லோ ரும் அவனைக் கண்டு அஞ்சினர். ஒரு சமயம் சுப்ரியன் என்னும் சிவபக்தனை அவன் சிறையில் அடைத்துத் துன்புறுத் தினான்.

சிவபெருமானைத் தினமும் பூசித்த பின்னரே சுப்ரியன் உணவு உண்பது வழக் கம். சிறையில் அடைக்கப் பட்டதால், சிவ பூசை செய்ய முடியவில்லை. அதனால் பட்டினி கிடந்தான். சுப்ரியனைக் காக்க வும், அவனுக்குத் துன்பம் விளைவித்த தாருகனை அழிக்கவும் சிவபெருமான் அங்கு ஜோதிர்லிங்கமாக வெளிப்பட்டார். அதிலி ருந்துபெரிய வீரனாக வெளிப்பட்டு தாருகா சுரனுடன் போர் புரிந்து பாசபதாஸ்திரத் தால் அவனைக் கொன்றார்.

மரணமடையும் தருவாயில் நல் ஞானம் அடைந்த அவன், தன் பெயரால் இந்தத் தலம் வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டான். அதன்படியே இத் தலம் தாருகாவனம் என்றும், இறைவன் தாரகேசுவரர் என்றும் அழைக்கப்பட்டார்.

பின் ஒரு சமயம் வாசு கியும் அவனது பாம்புக் கூட்டத்தி னரும் இங்கு சிவனை வழிபட்டுப் பேறுபெற்றனர். நாகர் களால்வழிபடப்பட்டதால் இறைவன் நாகேசுவரர் என்று அழைக்கப்பட்டு, அப்பெயரே இப்போது நிலைத்து விட்டது.

பிற்காலத்தில் தாருகாவனம் அழிந் தது. இங்கிருந்த லிங்கம் பூமிக் குள் புதைந்து விட்டது. அந்த இடத் தின் மேல் கங்கை ஆறு ஓடத் தொடங் கியது. நெடுநாட்கள் இறைவன் ஆற்றுக்குள்ளேயே மறைந்து இருந்தார்.

பாண்டவர்கள் வனவாசனம் செய்யும் போது இங்கிருக்கும் ஆற்றங் கரையில் வீடுகள் அமைத்துத் தங்கி யிருந்தனர். அவர்களுடைய மந்தை யில் இருந்த பசுக்கள் ஆற்றிற்கு நீர் அருந்தச் சென்றபோது ஆற்றில் பாலைத் தானாகவே பொழிந்தன.

பீமசேனன் இதைக் கண்டு அதிசயித்து தம் தமயனான தருமராஜனிடம் தெரிவித் தார்.

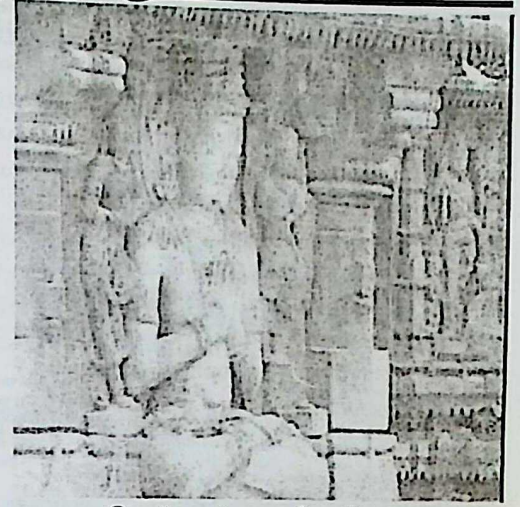
தருமர் அவனிடம் அந்த இடத்தில் தெய்வீக சக்தி மறைந்திருக்க வேண்டும். அதைக் கண்டுபிடிப்போம் என்றார். தம்பிய ரையும், மனைவி திரௌபதியையும் அழைத்துக் கொண்டு ஆற்றங் கரைக்குச் சென்றார். பீமன் தண்ணீரில் இறங்கி அங்கு என்ன இருக்கிறது என்று தேடிப் பார்த்தான். எதுவும் கிடைக்காததால் தண்ணீருக்கு அடியில் பூமியைத் தோண்ட கதாயுத்தால் அடித்தான். அவனது ஆயுதம் பட்டதும் தண்ணீரிலிருந்து ரத்தம் பொங்கிப் பீறிட்டது. தண்ணீர் சூடேறி கொதித்தது. சற்று நேரத்தில் ஆறு அவ்விடத்தில் வழிவிட்டு விலகி ஓடியது. அங்கு அழகிய ஜோதிர் லிங்கத்தைக் கண்டனர் அவர்கள். தங்கள் செயலுக்கு வருந்தி மன்னிக்குமாறு வேண்டினர்.

கண்ணபிரான் அந்த லிங்கத்திற்கு ருத்ராபிஷேகம் செய்து மகிழ்ந்தார். அவரது ஆணைப்படி பீமசேனர் சகோதரர் துணையுடன் பெரிய ஆலயத்தை அமைத்தான். அதுவே இப்போதுள்ள ஆலயமாகும்.

கருவறையில் துவாரகாசிலா என்னும் கல்லில் செய்யப்பட்ட சிவலிங்க மாகப் பெருமான் எழுந்தருளியுள்ளார். இக் கல்லில் பல சிறுசிறு சக்கரங்கள் இயற்கை யாக அமைந்திருக்கின்றன என்கின்றனர். அந்த லிங்கம் முட்டை வடிவமான மும் முக ருத்ராக்ஷம் போல் காணப்படுகிறது.

கருவறை சற்று பள்ளமான ஆற்றுப் படுகையில் அமைந்துள்ளது. சில படிகள் இறங்கியே கருவறையில் உள்ள பெருமானை வழிபட வேண்டும். இங்குள்ள அம்பிகை நாகேசுவரி என்று அழைக்கப் படுகிறாள்.

ஆலயம் சிறப்பான முறையில் கலை எழிலுடன் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. பிராகாரத்தில் பிற ஜோதிர் லிங்கத் தலங்களில் உள்ள லிங்கங்கள், வேத வியாச லிங்கம், விநாயகர், தசாவதாரம், முரளி மனோக

ரனான கிருஷ்ணர் முதலிய தெய்வங்களின் சந்நிதிகள் உள்ளன.

இங்கு சிவராத்திரியின் போது பெரிய விழா கொண்டாடப்படுகிறது. ஏராளமான மக்கள் வழிபடுகின்றனர். பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை, கபில சஷ்டியில் சிறப்பு விழா நடைபெறுகிறது.

ஒரு சமயம் ஓளரங்கசிப் இந்தக் கோயிலை அழிக்க எண்ணிப் படை எடுத்து வந்தான். படை வீரர்கள் கோயிலை அடைந்து அழிக்க முற்பட்டபோது அங்கிருந்து ஏராளமான கதவண்டுகள் (தேனீக்கள்) வெளிவந்து அவர்களைக் கொட்டின. அதற்குத் தாக்குப் பிடிக்க முடியாமல் ஓளரங்கசிப்பும் அவனது படை வீரர்களும் ஓடி ஒளிந்தனர். கோயில் காக்கப்பட்டது.

இப்படி அனேக வரலாறுகள் இக்கோயிலின் தொன்மையையும் வரலாற்றுச் சிறப்பையும் பறைசாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றன.

ஆந்திர மாநிலத்தில் பூமாவுக்கு அருகிலுள்ள ஆதக்கிராம் என்னுமிடத் திலும், உத்திரப் பிரதேச மாநிலத்திலுள்ள அல்மோராவுக்கு அருகிலும் நாகேசுவரர் ஆலயங்கள் உள்ளன. இவையும் ஜோதிர்லிங்கத் தலங்களாகக் கொள்ளப்படுகின்றன.

நாமதேவர்

பண்டரிபுரநாதனான பாண்டு ரங்கனின் அடியவர்களில் இசைக்குருகித் திரும்பிய நாகநாதர் நாமதேவர். ஒருவர் இவர் சிவபெருமானைப் போற்றிப் பல பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். இவர் ஒரு சமயம் மகாராஷ்டிர மாநிலத்திலுள்ள ஜோதிர்லிங்கத் தலம் ஒன்றான நாகேஸ்வரர் ஆலயத்திற்குச் சென்றார். அன்று மகாசிவராத்திரி நன்னாள். கோயிலில் அதிகமான கூட்டம் இருந்தது.

நாமதேவர் வாயிலில் நின்றார். ஆனந்த பரவசமாகி சிவபெருமானைப் போற்றி அமுதகானங்களைப் பாடினார். திரண்டு இருந்த பக்தர் கூட்டம் அதைக் கேட்டு உருகி நின்றது. இதனால் அன்பர்களுக்கும் பணியாளர்களுக்கும் கோயிலுக்குச் செல்வதும் வழிபட்டு திரும்புவதும் சிரமமாகி விட்டது.

கோயில் நிர்வாகிகளும் சில அடியவர்களும், அவரிடம் சென்று தாங்கள் வாயிலில் நின்று பாடுவதால் கூட்டம் அதிகமாகி தாங்கள் கோயிலுக்கு எளிதில் சென்று திரும்ப முடியவில்லை. நீங்கள் மேற்கு திசையில் இருந்து பாடுங்கள் என்றனர்.

நாமதேவர் அவர்களிடம் பெருமான் இல்லாத இடம் ஏது. உங்கள் விருப்பப் படியே அங்கு சென்று பாடுவேன் என்று கூறி அவ்விடத்தை விட்டு அகன்று மேற்கே நின்று பாடினார். அவரது பாடலைக் கேட்க விரும்பிய நாகநாதர் மேற்புறம் திரும்பி விட்டார். இதனால் அவரது கோமுகம் வழக்கம் போல் வடக்கு நோக்கி இருக்காமல் தெற்கு நோக்கியிருப்பதை இன்றும் காணலாம்.

இந்த வரலாறு பற்றிய பல்வேறு கருத்துக்கள் உள்ளன. சிலர் பண்டரிபுரத் திலுள்ள சிவாலயத்திலேயே நடந்தென்று கூறுகின்றனர்.

தென்னகத்திலுள்ள நயினார் கோயில் என்னும் ஊரிலுள்ள நாகநாதர் ஆலயத்தில் இந்த வரலாறு நடந்ததாகவும் கூறப்படுகிறது. இத்தலத்தைப் புகழ்ந்து போற்றும் நாகநாதர் சதகத்தில்....வருநாமதேவர் போற்றும் நல்லிசை கேட்டு அவர்க்காய் மேற்றிசை திரும்பியும் என்றும், நாகாபரணம் என்னும் நூலில், வருநாமதேவர் கீதம் கேட்க மேற்கு முகமாய் திரும்புலிங்கம் என்றும், கூறப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம். (ஆராய்ச்சியாளர்கள் மராட்டியர்களின் வருகைக்குப் பின் அங்கு நடந்த வரலாறு இந்தத் தலத்திற்குரிய வரலாறாக எழுதப் பட்டது என்று கூறுகின்றனர்).

பாம்பின் பல்வேறு பெயர்களும்

பாம்பிற்கு 1) பன்னகம், 2) பணி, 3) உரகம் 4) நாகம், 5) புயங்கம் 6) அரி 7) பாந்தன் 8. அரவு 9. அகி 10. கஞ்சகி, 11. பவணாசனம் 12. கூடபந்தம். 13. மாசுணம் 14. போகி 15. பரவு. 16. காலிலி 17. சக்ரி 18. விஷதரி 19. கதோதரம் 20. காத்திரி 21. தந்த சூகம் 22. கட்செவி, 23. சர்ப்பம் 24. தம்பிஞ்சம் 25. கும்பீசம் 26. அங்கதம் 27. வியாளம் 28. மாராளம் என்னும் இருபத்தெட்டு பெயர்களை நிகண்டுகள் கூறுகின்றன. நாகங்களில் பறக்கும் தன்மையுள்ள பக்ஷி நாகம் (பறவை நாகம்) குக்குடசர்ப்பம் ஆகியவை சிறப்பானதாகும். பை, பணம், துத்தி, உத்தி, பப்பொறியும் பாம்பின் பெயர்களாகும்.

இப்பெயர்களுையொட்டிச் சிவபெருமான் பன்னகாபரணர், பணீசர், நாகநாதர், புஜங்கப்பெருமான் (அஷ்டபுஜங்கு), புஜங்கத்திராசர், பாந்தளீசர், கஞ்சகேசர், சர்ப்புரீசர், விஷதரர் (பாம்புகளை அணிந்தவரினும் பெயர்களால் அழைக்கப் படுகின்றார்).

பாம்புகளை ஏந்தி யாகும் பரமர்

சிவபெருமான் பாம்புகளை ஏந்தி ஆடுகின்றனர். அந்தக் கோலத்தைச் சிற்பநூல்கள் இரண்டு வகையாகக் கூறுகின்றன, முதல்வகையினது, சிவபெருமான் தம்மை வணங்கிப் போற்றிய நாகர்களைத் திருமேனியில் அணிகளாகப் பூண்டு அவர்கள் மகிழும்படியாக ஆடிய இனிய தாண்டவமாகும். இதனை வடமொழியில் புஜங்க லனிதம் என்பர் (புஜங்கம்-பாம்பு)

இன்னொரு வகை பகைவர்கள் ஏவிய பாம்பை அச்சுறுத்தி அடக்கி அதை எடுத்து எல்லோரும் காண ஆடியதாகும், இதனை புஜங்க திராசம் என்பர். பகைவர்கள் ஏவிய பாம்பைச் சிவபெருமான் எடுத்துத் தம் விருப்பப்படி ஆட்டு வித்ததைப் பாகூர் தேவாரம் பாம்பெடுத்து ஆட்டுவார் போலும் பாகூர் அடிகளே என்கிறது.

▲

பாம்புகளை அணிந்தாடும் பரமன்

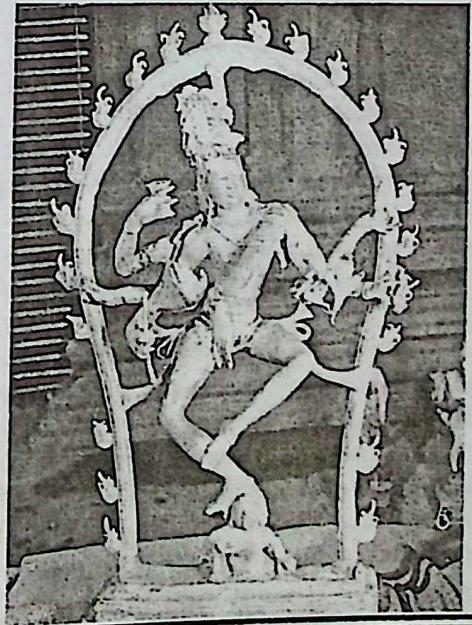
சிவபெருமான் தனது திருமேனியில் பாம்புகளை ஆபரணங்களாக அணிந்து அலங்கார கோலத்துடன் விளங்குவதால் அவனைப் பாம்பலங்காரர் என்று இலக்கியங்கள் போற்றுகின்றன. பாமணி எனும் தலத்திலுள்ள பெருமான் பாம்பலங்காரர் என்னும் பெயரில் அருள்பாலித்துக் கொண்டிருக்கிறார்

இறைவன் பாம்புகளைத் தனது தலை, தோள், மார்பு, இடை, கால் முதலிய அங்கங்களில் அணிந்திருப்பதைத் தேவாரம் சிறப்புடன் விவரிக்கின்றது. அவன் சடையில் உள்ள ஐந்து முதன்மைப் பொருட்களில் பாம்பும் ஒன்றாகும்.

சிவபெருமான் தோளில் பாம்புகளை வாகுவளையாக (தோள் வளையாக)க் கட்டியுள்ளார் என சுந்தரர் குறித்துள்ளார்.

சிவபெருமான் பாம்பினை இடையில் அரைக்கச்சாக அணிந்திருப்பதைப் பண்டரவு தன்னரையில் ஆர்த்த பரமேட்டி (பழைய பாம்பை இடுப்பில் கட்டியுள்ள பரமன்) புற்றில் வாழும் அரவும் அரை ஆர்த்தவன், ஐந்தலை அரவு கொண்டு அரைக்கசைத் தவன் பாம்பு அரை ஆர்த்தபரமன் எனப் பலவேறு இடங்களில் இறைவன் மாலை யாகப் பாம்புகளை அணிந்திருப்பதை ஆரம் பாம்பு; சுடுகூர் அரி மாலை தாழ்ந்தவன்,

ஆரம்பாம்பது அணிவான் என்றும், அங்கங்களில் அணிந்திருப்பதை ஒளிர் தருகின்ற மேனி உருவெங்கும் அங்கம் அவை ஆர ஆடல் அரயம் பூண்டான்" கொண்டு அணைசெய் கோலமது கோள் அரவி னோடும் என்றும், ஞானசம்பந்தர் குறித்துள்ளார். கார்க்கோடகன் என்பது பெயர். அவரது கரங்களில் சங்கன், பதுமன், என்போரும் அஷ்ட மாநாகங்களும் கங்கணங்களாக

உள்ளனர்.

நடராஜர் திருவுருவங்களில் அவரது அபயம் காட்டும் அருட்கரத்தைக் சுற்றிக் கொண்டு படம் எடுத்தாடும் பாம்பைக் காண்கிறோம், அந்தப் பாம்பிற்கு அனந்தன் என்பது பெயர்.

பாம்புகள் காஞ்சிபுரத்தில் தவம் செய்து அவருக்கு ஆபரணமாகும் பேறுபெற்றன என்று காஞ்சிப்புராணம் கூறுகிறது. அவை வழிபட்ட லிங்கம் பணாதரேச்சுவரர் என்று அழைக்கப்படுகிறது. பாம்புகளுக்கு அபயம் அளித்த அவற்றைத் தனது திருமேனியில் ஆபரணங்களாகத் தரித்திருப்பதால், சிவனுக்குப் பணாதரேச்சுவரர் என்பது பெயரானது.

பாம்புகளை வடமொழியில் புஜங்கம் என்பர். அதையொட்டிச் சிவபெருமா

னுக்குப் புஜங்க பூஷணர் என்பது பெயராயிற்று. மேலும், நாகபூஷணன் எனவும் நாகா பரணபூஷிதர் எனவும் அழைக்கின்றனர்.

பாம்புகளை அணிந்தாடும் பெருமானைப் புஜங்கலலிதர் என்று சிற்ப நூல்கள் கூறுகின்றன. பாம்புகளை அவர் அணிந்து ஆடும் போது அவர் மகிழ்வது போலவே அந்தப் பாம்புகளும் மகிழ்கின்றன. பாம்புகள் மகிழப் பெருமான் ஆடுவது தேவாரத்தில் பல இடங்களில் குறிக்கப் பட்டுள்ளது.

சேக்கிழார் நீளநாகம் அணிந்தார் என்று பெருமானைப் போற்றுகின்றார்.

பன்னகம் என்ற சொல்லும் பாம்பைக் குறிக்கிறது. இப்பெயரால் பெருமான் பன்னகாபரணர் என்று அழைக்கப்படுகிறார். ௧

பாமணி பாம்பலங்காரர்

பாமணி என வழங்கும் இத்தலம் தேவார காலத்தில் பாதாளம் என அழைக்கப்பட்டுள்ளது. இது மன்னார் குடிக்கு அருகிலுள்ள தலமாகும். இங்கு அமுதாம்பிகை உடனாய நாகநாத சுவாமி எனும் சர்ப்புரிசுவரர் ஆலயம் உள்ளது.

பாற்கடலைக் கடையும் வேளையில் வாசுகி விஷத்தை கக்க அதைப்பெருமான் அருந்தியதால் வாசுకిக்குப் பழிநேர்ந்தது. அவன் பாதாளத்தில் மற்ற நாகங்களைக் கண்டு தனது மனக்குறையைத் தெரிவித்தான். அவர்கள் பாதாளத்தில் இருந்து பூமிக்குச் சென்று பாதாளேசுவரரை வணங்கினால் துன்பம் தீருமென்றனர். அவர்கள் ஒன்று கூடி பூமிக்கு வந்து பாதளேசுவரரை வணங்கி அருள்பெற்றனர்.

பாம்புக் கூட்டம் பணிந்து வழிபட்டுப் பேறு பெற்றதால் இறைவன் பாம்பணீசுவரர் எனப்பட்டார். அப்பெயரே ஊருக்குப் பாம்பணி என வழங்கி இப்போது 'பாமணி' என்று அழைக்கப்படுகிறது.

கல்வெட்டுக்களில் இது பாம்பணி என்றே குறிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆதிசேடன் தனஞ் செயன் என்பவராகப் பாம்பு வடிவில் தோன்றி இங்கு வந்து வழிபட்டுப் பேறு பெற்றதாகவும் கூறுகின்றனர். அவருடைய திருவுருவம் கோயிலில் உள்ளது. கோயிலுக்கு எதிரில் நாக தீர்த்தம் உள்ளது. மூலவர் உள்ள இடம் புற்றாக உள்ளது. அதன்மீது லிங்கத்திருமேனி நிலைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

ஐப்பசி முதல் நாள் இங்கு பலவித பதார்த்தங்களுடன் அன்னம் நிவேதிக்கப் படுகிறது. ௧

ஈரோடு மாவட்டம் ஈரோடு வட்டத்தில் கொளா நல்லி என்னும் ஊரிலும், பெருமான் பாம்பலங்காரர் என்ற பெயருடன் எழுந்தருளியுள்ளார். அம்பிகையின் பெயர் பொன்குழலி. பெருமான் இங்கு தம்மை வழிபட்ட பாம்புகளை ஆபரணங்களாக அணிந்து அலங்கார வடிவத்துடன் காட்சியளித்தார் என்று கூறப்படுகிறது. ௧

பாம்புகளை ஏந்தி அவற்றைப் பயமுறுத்தியாடும் பரமர்

விஷம் கொண்ட பாம்புகளை பிடித்து வந்து அவற்றை ஆட்டுவித்து மக்களுக்கு வேடிக்கை காட்டும் கலைஞர்கள் காலங் காலமாக இருந்து வருகின்றனர். அவர் களைப் பாம்பாட்டிகள் என்பர். பாம்பாட் டி கள், பாம்புகளை அடக்கி, தாம் ஊதும் மகுடியின் இசைக்கேற்ப ஆட்டி வைப் பதைக் கண்டு மக்கள் மகிழ்கின்றனர். உலகிலுள்ள பாம்பாட்டிகளுக்கெல்லாம் பெரிய பாம்பாட்டியாகச் சிவபெரு மான் திகழ்கின்றார்.

சிற்ப நூல்கள் பாம்புகளை ஏந்தி அவற்றை அச்சப்படுத்தி ஆடும் சிவபெரு மாணை புஜங்கத்திராசர் என்று அழைக்கின்றன. சிவ பெருமான் பாம்பு களை அச்சுறுத்தி அடக்கி நடனம் ஆடியதை பல தல புராணங்கள் கூறு கின்றன. இவற்றில் தாருகா வனத்து முனிவர்கள் அனுப்பிய பாம்புக் கூட்டத் தை எடுத்து அவற்றை அச்சுறுத்தி ஆடிய வரலாறு தனிச் சிறப்பு மிக்க தாகும். அதை இங்கே காண லாம்.

தாருகா வனத்து முனிவர்கள் தம்மை யும் தமது முனிபத்தினிகளையும் நிலை யழியச் செய்த சிவபெருமானைக் கொல்ல விரும்பி பெரிய வேள்வியைச் செய்தனர். அந்த வேள்வியில் இருந்து பெரிய கொடிய பாம்பானது தனது கணக்கற்ற துணைவர் களுடன் தோன்றியது.

அதைக் கண்டு முனிவர்கள் மகிழ்ந்து மந்திரித்து சிவனைக் கொன்று வருக எனக்

கூறி அவற்றை அனுப்பினர். அப்பாம்பு தனது துணைவர்களுடன் விஷத்தைக்கித் கொண்டு கயிலை மலையை நோக்கி விரைந்தது.

பெருமான் அதன் வாலைப் பிடித்து அது அஞ்சி மனங்கலங்கி வருந்தும்படிச் சுழற்றி ஆடினார். அது சோர்ந்து துவண்ட அதனு டன் வந்த பாம்புகள் பயந்து சுருண்டன.

பின்பு பெரும்பாம்பை இடையில் அரைக்—கச்சாக அணிந்தார்.

திராசம் என்பதற்கு அச்சமுட் டதல் என்பது பெயர்.

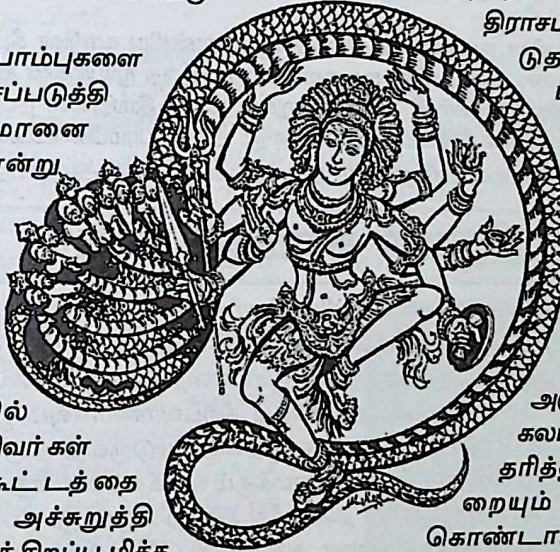
பிறரை அச்சுறுத்தி வாழு கின்ற பாம்புகளே கலங்கும்படி ஆடிய தால் அந்த ஆட்டம் புஜங் கத் திராசம் எனப் படு கிற து .

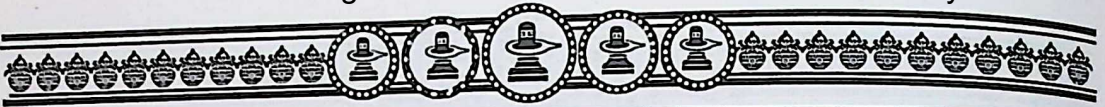
கருணா மூர்த்தியான சிவ பெருமான்

முன்பு கருடனுக்கு அஞ்சிதன்னிடம் அடைக் கலம் புருந்தபாம்பு களைத் தரித்தது போலவே இவற் றையும் தம்முடன் சேர்த்துக் கொண்டார். அவற்றை நோக்கி

எம்மி டம் ஆபரணமாக விளங்கும் பழைய பாம்புகளுடன் நீங்களும் வாழுங்களென்று கூறினார் என்று கந்த புராணம் கூறுகிறது.

தேவாரத்துள் பாம்பெ டுத்து ஆட்ட தல்பல இடங்களில் குறிக்கப்பட்டுள் ளது. மகேசுவர வடிவங்கள் பலவற்றில் சிவ பெருமான் பாம்பை ஏந்தியவாறு காட்சி அளிக்கிறார். நல்லூர் நடரா சர் வடிவத்தில் மூன்று படங்களுடன் கூடிய பாம்பு இடம் பெற்றுள்ளது.

பாம்பு படத்தின் மீது நடமாடும் பரமன்

திருச்சிக்கு அருகில் அமைந்துள்ள பாடல் பெற்ற திருத்தலம் திருப்பாச் சிலாச்சிரமம். இது இந்நாளில் திருவாசி என அழைக்கப்படுகிறது. திருஞான சம்பந்தர் இத்தலத்துக்கு எழுந்தருளி இங்கு வீற்றிருக்கும் வாலசுந்தரி உடனாய மாற்றறி வரதரை வழிபட்டு மகிழ்ந்திருந்தார்.

அந்நாளில் இப்பகுதியை ஆண்டு வந்த கொல்லி மழவன் என்ற மன்னனின் மகளை முயலகன் என்ற நோய் பற்றி அதனால் அவள் பெருந்துன்பம் அடைந்தாள். மன்னன் மனம் வருந்திச் சோர்ந்தான்.

அந்நாளில் அவனது நாட்டிற்குத் திருஞான சம்பந்தர் எழுந்தருளினார். அவன் அவரைச் சிறப்புடன் வரவேற்றான். அருகிலிருந்தவர்கள் அவனது மகளுக்கு உற்ற துன்பத்தைப் பற்றிக் கூறினர். ஞான சம்பந்தப் பெருமான் அப்பெண் ணை ஆலயத்திற்கு அழைத்துவரச் செய்தார்.

இறைவனிடம், துனிவளர் திங்கள்" என்று தொடங்கி மங்கையை வாடச் செய்வது மாண்பதோ என்று பாடினார். பாடல் முடியுமுன்பே அவளைப் பற்றியிருந்த முயலகன் விலக. அவள் இயல் பான நிலையை அடைந்தாள். மன்னனும் மக்களும் திருஞான சம்பந்தரின் அருட் திறத்தையும், பெருமானின் கருணைத் திறத்தையும் வியந்து போற்றினர்.

இக்கோயிலில் உள்ள நடராசர் வடிவில் அவரது ஊன்றிய காலின் கீழ் முலயகன் இல்லை. திருஞானசம்பந்தர் அருளால் மன்னனின் மகளைப் பற்றியிருந்த முயலகன் விலகியபோது, நடராசர் கீழிருந்த முயலகனும் விலகி ஓடினான் என்று கூறுகின்றனர். இங்குள்ள நடராசரின் திருவடியானது பாம்பின் அகன்று விரிந்த படத்தின் மீது ஊன்றப்பட்டுள்ளது. அந்தப் பாம்பின் உடல் பெருமானின் ஊன்றிய திருவடியின் முழங்காலின் பின்புறம் படிந்துள்ளது. இவரைப் பாம்பின் மீது ஆடும் பரமன் என்கின்றனர் ✽

திருவடி தாங்கும் நாகம்

இறைவனின் திருவுருவம் அளவிடற்கரிய பெரியதாய விளங்குகிறது. அவரது திருமுடி 'பானது விண்ணையும் தாண்டிச் செல்கிறது. திருவடிகள் பாதாளத்தையும் ஊடுருவிச் செல்கின்றன. திருமுடி ஆகாயத்தை ஊடுருவிச் செல்வதைக் குறிக்க தலைக்கு மேல் தேவர்கள் பாடிக் கொண்டும் தம் தேவியருடன் அதிசயித்து நிற்பவர்களாகவும் இசைக் கருவி மீட்டு பவர்களாகவும் அமைக்கப்படுகின்றனர். பாதாளத்தை ஊடுருவித் திருவடிகள் செல்வதைக் காட்ட காலடியில் இருபுறமும் நாகர்களை அமைக்கும் வழக்கம் உள்ளது. சில சமயம் ஒரு திருவடியை நாகராஜர்களின் தலைமீது ஊன்றியிருப்பது போலவும் அமைக்கின்றனர்.

திருவிடந்தையிலுள்ள ஆதிவராகப் பெருமான் பாதாளத்திற்குச் சென்று அங்கிருந்து பூதேவியை மீட்டு வரும் கோலத்தில் உள்ளார். பாதாளம் வரை திருமேனி ஊடுருவி நிற்பதைக் குறிக்கும் வகையில் அவர் தமது இடது திருவடியை நாகராஜன் மீது ஊன்றியிருப்பதைக் காணலாம்.

திருவாரூரில்மாார் கழித் திருவாதி ரை யிலும், பங்குனி உத்திரத் திலும் நடை பெறும், தியாகராஜப் பெருமான் திருவடிக் காட்சி யின்போது (பாத தரி சனம்) அவரது வலது திருவடியின்கீழ் நாக ராஜனின் திருவுருவம் அமைக்கப்படுகிறது. இது அவரது திருவடி பாதாளத்தில் உள்ளதைக் குறிப்பால் உணர்த்து வதாகும். மயில்மீது அமர்ந்திருக்கும் முருகனின் திருவடியை நாகம் தாங்கி நிற்பதுபோல் அமைக்கின்றனர். இதுவும் முருகப் பெருமான் திருவடி பாதங் களை ஊடுருவி இருப்பதைக் குறிக்கும் குறியீடாகும். ✽

மாநாகம் அட்டது

மதுரையை அனந்த குண பாண்டியன் என்பவன் ஆண்டுவந்த காலம். மதுரை மாபெரும் சிவபுண்ணியத் தலமாக விளங்குவதால் எங்கும் சிவநாமம் ஒலித்தது. எல்லோரும் விபூதி அணிந்து உருத்திராக்கம் தரித்து சிவமயமாகவே விளங்கினர்.

நாட்டின் இந்த தெய்வீக நிலையைக் கண்ட சமணக் குரவர்கள் எண்ணாயிரவரும் மிகவும் கலங்கினர். இப்படியே போனால் நமது சமயம் அழிந்துவிடும் என்று அஞ்சினர். மன்னனை அழித்தால் மற்றவை யாவும் தானே மாறும் என நம்பினர்.

தங்களின் மந்திர தந்திர வித்தைகளைக் கொண்டு மன்னனை அழிக்க முடிவு செய்தனர். ஒரு வேள்விச் சாலையை அமைத்து ஆபிசார வேள்வி செய்தனர். அந்த வேள்விக் குண்டத்திலிருந்து பெரிய கொடி அரக்கன் தோன்றினான். அவனை நோக்கிய சமணர்கள் மதுரை மன்னனை அழித்து வருக என அனுப்பினர்.

அவன் மிகப் பெரிய பாம்பு வடிவத்தை எடுத்துக் கொண்டான். அவனது வாய் மலைக் குகை போல் இருந்தது. கண்களிலிருந்து நெருப்புச் சவாலைகள் தோன்றின. அவன் விட்ட மூச்சுக்காற்று விஷத்தைக் கக்கி அனல் காற்றால் ஆன புயல் போல் இருந்தது. அவன் மதுரையை நோக்கி ஊர்ந்தான். அவன் நெடுந்தொலைவில் வரும் போதே அவன் விட்ட அனல் மூச்சால் அது பட்ட இடமெல்லாம் பாழாக்கிக் கருகித் தீய்ந்தது.

மக்கள் ஓடி மன்னனைச் சரணடைந்தனர். மன்னன் மனம் கலங்கி சோம சுந்தரப் பெருமான் சந்நிதியை அடைந்தான் பெருமானை வணங்கி மக்களையும் மதுரையையும் காத்தருள வேண்டுமென வேண்டினான். பிறகு வில், அம்பு தாங்கி பாம்பைத் தேடிச் சென்றான். பெருமானை நினைந்து

தமது வில்லை வளைத்து பாணங்களைப் பொழிந்தான். பெரும் போரரட்டத்திற்கு பிறகு பாம்பு வடிவில் இருந்த அரக்கன் மாண்டான். அவன் விழும் போது விஷத்தைக் கக்கிக் கொண்டே மாண்டான்.

அந்த விஷம் மதுரை நகர் முழுவதும் பரவி மக்களை வருத்தியது. எங்கும் துன்ப ஒலி ஒலித்தது. எல்லோரும் மயங்கி வீழ்ந்தனர். பாண்டியன் மீண்டும் சோமசுந்தரர் சந்நிதியை அடைந்தான். சிவபெருமானே விஷ வாதையை நீக்கியருள வேண்டுமென்று வேண்டித் தொழு தான்.

சிவபெருமான் தன் ஐடா பாரத்தில் இருந்த சந்திர பிறையில் நிறைந்துள்ள அமுதத் துளி ஒன்றை எடுத்து மதுரை மீது விடுத்தான். அது பாலில் ஊற்றிய பிறை போல் எங்கும் பரவி மதுரைக்கு மீண்டும் பொலி வூட்டியது. எல்லோரும் புத்துணர்ச்சி பெற்றனர். பெருமான் பாம்பால் வந்த

ஆபத்தை நீக்கியதுடன், அமுதமயமாகக் கினார் அது முதல் மதுரை என்ற பெயர் பெற்றது.

ஆதிபுராணங்களில் சோமசுந்தர மூர்த்தியே வில்லேந்திய வேடனாகத் தோன்றி சமணர்கள் அனுப்பிய பாம்பை அழித்ததாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

மதுரையின் புராணப் பெயர்களில் ஆலவாய் என்பது ஒன்றாகும். ஒரு சமயம் வகை பெருகி வந்து மதுரை அழிந்து விட்டது. அதன் எல்லைகளை வரையறுக்க

முடியவில்லை. பாண்டியன் சிவபெருமானிடம் பழைய நகரின் எல்லைகளைத் தெரிவிக்கும்படி வேண்டினான். அவர் தனது மேனியில் இருந்த நாகத்தை அனுப்பினார். அது தன் உடலை நீட்டி பழைய எல்லையைச் சுற்றிக் காட்டியது. அதன் உடல் சுற்றி வளைத்ததைக் கொண்டு பாண்டியன் மதுரையின் எல்லைகளை அறிந்தான். ஆலவாயால்(பாம்பினால்) எல்லை காட்டப் பட்டதால் மதுரை ஆலவாய் எனப் பெயர் பெற்றது.

பாம்பாட்டி கோலம்

பாம்புகள் எல்லா உயிரினங்களுக்கும் பயத்தைத் தருகின்றன. பாம்பைக் கண்டால் படையும் நடுங்கும் என்பது பழமொழி. பயம் தரும் பாம்புகளைப் பயமின்றிப் பிடித்து வந்து ஆட்டுவிக்கும் வீரர்களை மக்கள் விருப்பினர்..அத்தகைய வீரர்கள் பாம்பாட்டிகள் என்பர்.

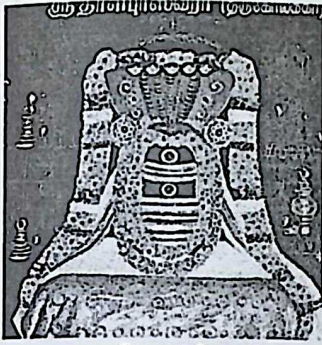
அவர்கள் கொடுகாடுகளிலும், பெரும் புதர்களிலும் வாழும் கொடிய விஷமுள்ள பாம்புகளைப் பிடித்து மகுடி ஊதி அவற்றை ஆட்டி வைக்கின்றனர். அவர்கள் மகுடி ஊதுவதற்கேற்ப அவை படமெடுத்து வளைந்தும் நெளிந்தும் ஆடுகின்றன. பாம்புகள் பாம்பாட்டிகள் ஆட்டு விப்பது போல் ஆடுவதை மக்கள் விருப்பத்துடன் கண்டுகளிக்கின்றனர். பாம்பாட்டிகளுக்குக் கெல்லாம் பெருந்தலை வனாக, பெரிய பாம்பாட்டியாகச் சிவபெருமான் விளங்குகிறார். அவர் அட்டமா நாகங்களை அடக்கி ஆட்டுவிக்கிறார் என்று புராணங்கள் கூறுகின்றன.

தேவாரத்தில் சிவபெருமான் பாம்பெடுத்து ஆட்டுவது பாம்பெடுத்து ஆட்டுவார்போலும் பாகூர் அடிகளே என்றும், மட்டவிழ் கோதை தன்னை மகிழ்ந்து ஒருபாகம் வைத்து அட்டமாநாகம் ஆட்டும் ஆடுவதுறையுளானே. நீளரவம் ஆர்த்தான் தன்னை எனப் பலவாறு குறிக்கின்றனர்.

சிவபெருமானுக்கு அவனுடைய சடையே பேழையாக உள்ளதாம். அதில் பல பாம்புகள் வசிக்கின்றன. அவற்றிலொன்றாக ஒரு ஐந்தலைப் பாம்பு சிறப்புடன் வசிக்கின்றது. அத்துடன் நிலவு, கங்கை, கொன்றைமலர் முதலியனவும் உள்ளன. அதனால் அவன் பன்னாகப் பேழைச் சடையான் என்று அழைக்கப் படுகின்றான்.

பாம்பாட்டிகள் தாங்கள் பிடித்த பாம்புகளை வட்டமான மூங்கில் பெட்டிகளில் அடைத்து வைப்பர். அவற்றிற்குப் பாம்புப் பேழைகள் என்பது பெயர். அவர்களைப் போலவே சிவபெருமான் பாம்பாட்டியாக கோலம் தாங்கி மகுடி, பாம்புக் கூடையுடன் அன்பர்களுக்கு அருள்பாலிக்கின்றான்.

அவற்றை நினைவூட்டும் வகையில் ஆலயங்களில் கூடையிலிருந்து வெளிவந்து படம் எடுத்து ஆடும் பாம்பையும் அதன் முன்னே மகுடி ஊதி அதை அடக்கி ஆட்டுவிக்கும் பாம்புப் பிராடனான சிவபெருமானையும் சூதைச் சிற்பங்களாக அமைத்துள்ளனர். கோபுரங்களிலும் விமானங்களிலும் மண்டப முகப்புகளிலும் இத்தகைய சிற்பங்களைக் காணலாம்.

பாரததேசத்தில் இமயம் முதல் குமரி வரை பல தலங்களில் பெருமான் சுயம்பு லிங்கமாகவும், பிரதிஷ்டா லிங்கமாகவும் இருந்து அருள் பாலித்து வருகின்றார். இந்த லிங்கத்திற்கு சிறந்த ஆபரணமாக நாகாபரணம் விளங்குகிறது. தென்னகத்தில் பெருமானின் திருமேனியில் தன்

நாகாபரணம்

உடலை மூன்று அல்லது ஐந்து முறை சுற்றி ஆடையாக அணிவித்து படத்தை விரித்துக் குடை போல் பிடிக்கும் கோலத்திலுள்ள பாம்பாக நாகாபரணம் விளங்குகிறது. இப்பாம்பு ஐந்து அல்லது ஏழு முகங்களைக் கொண்டுள்ளது, வாயிலிருந்து இரட்டை நாக்குகள் வெளியே நீட்டிக் கொண்டிருக்க, தலையின் உச்சியில் அக்னி வடிவான கொண் டைகள் சுடர்விட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன.

வடநாட்டில் சிவங்கத்தின் நான்கு புற மும் ஒற்றைத் தலைகொண்ட நான்கு பாம்பு கள் படம் விரித்து நிற்க நடுவிலுள்ள பாபு உயரத் தலையைத் தூக்கிக் குடை பிடிக்கிறது. இதை அங்கு நாகாபரணம் என அழைக்கின்றனர். பாம்புகளின் கண்களில் சிவப்பு கற்களைப் பொறுத்துதல், பாம்புகளின் கழுத் தில் நீலமணிக் குஞ்சங்களைக் கட்டுதல் என இந்த ஆபரணங்களை அழகூட்டியுள்ளனர்.

தங்கத்தாலும் வெள்ளியாலும் நாகாபரணங்கள் செய்யப்படுகின்றன. வடநாட்டில் செம்பினால் செய்த நாகாபரணங்கள் அதிகம் வழக்கத்தில் உள்ளன. ✚

108 நாகம்

பெரிய லிங்கத்தின் பாணப் பகுதியில் முத்துக்களைப்போல் ஒரே சீரான இடைவெளியில் 108 லிங்கங்களை அமைத்து அதை 108 லிங்கம் என்று போற்றி வணங்குகின்றனர். இதுபோல் 1008 லிங்கங்களை அமைத்து சக்ஸ்ரலிங்கேசுவரர் என்றும் அழைக்கின்றோம். இதுபோல் ஒரு பாம்பின் உடல் எங்கும் 108 சிறு நாகங்கள் இடம் பெற்றிருப்பதை 108 நாகம் என்று அழைக்கின்றனர். இத்தகைய நாகம் ஒன்று சென்னை திருவொற்றியூர் தியாகராஜ சுவாமி ஆலயத்தில் உள்ளது. தன் உடலெங்கும் சிறு நாகங்களைக் கொண்டமகா நாகத்தின் நடுவில் சிவலிங்கம் அமைந் துள்ளது. இது அரிய கலைப்படைப்பாகத் திகழ்கிறது.

நாக தீபங்கள்

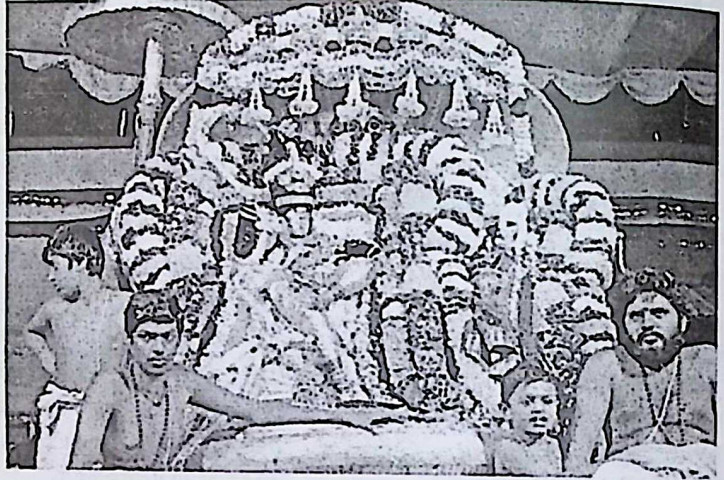
நாகர்கள் ஒளிமயமானவர்கள். அவர்கள் தலையில் ஒளிவிடும் மாணிக்க மணிகள் இருப்பதாகவும் அதன் ஒளியால் அவர்கள் இருக்கு மிடம் பிரகாசமாக இருக்கும் என்று புராணங்கள் கூறுகின்றன.

நாகர்கள் மணி விளக்குகளை ஏந்தி ஒளி பரப்புவதாகப் புராணங்கள் கூறுகின்றன. அதையொட்டி நாக கன்னியர்கள் ஒளி விளக்கு களை ஏந்தி ஒளி காட்டுவதாகச் சிற்பங்கள் அமைக்கப் பட்டுள் ளன. மாமல்லபுரம் கடற்கரைக் கோயிலில் தீபங்கள் ஏந்தி யுள்ள நாக கன்னியரின் புடைப்புச் சிற்பங்கள் இருக்கின்றன. மகா தீபாராதனையின்போது இறைவன் சிற்பங்கள் இருக்கின்றன. மகா தீபாராதனையின்போது இறைவன் முன்பாக சுழற்றிக் காட்டப்படும் தீபங்களில் நாகதீபமும் ஒன்றாகும். இதில் நாக வடிவுடன் ஐந்து தீபச் சுடர்கள் உள்ளன. இதை காட்டும் போது நாகராஜருக்குரிய மந்திரங்கள் ஓதப்படுகின்றன. ✚

சிவாலயங்களில் பெருந் திருவிழா
நாட்களில் பெருமான் பவனிவரும் வாகனங்களில் நாக வாகனமும் ஒன்றாகும். ஐந்து அல்லது ஏழு அடுக்காக உடலை வட்டமாகச் சுருட்டித் தலையைத் தூக்கிப் படத்தை விரித்துக் குடையாகப் பிடித்து வைத்துக் கொண்டு பாம்பு வடிவமே நாக வாகனமாகும். இது ஏழு அல்லது ஒன்பது அல்லது பதினமூன்று தலைகளைக் கொண்டிருக்கும். இந்த மகா நாகத்தை ஆமையின் முதுகின் மீதிருப்பதாக அமைப்பர். முன்புறம் ஆமையின் தலையும் பின்புறம் வாலும் வலப்புறமும் இடப்புறமும் கால்கள் தெரிகின்றன. ஆமையின் முதுகின்மீது பாம்பின் உடல் வட்டமாக அமைகிறது.

நாக வாகனம்

இந்த ஆமை அமைந்துள்ள பீடத்தில் அஷ்டமா நாகங்கள், அஷ்டகுல பர்வதங்கள், அஷ்டயானைகள், அஷ்டபூதங்கள் அஷ்டலட்சுமிகள் ஆகியோர் சிறுசிறு உருவங்களாக அமைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

இந்த வாகனத்தில் சிவபெருமானை மகாயோகிசுவரராக வீற்றிருக்கும் கோலத்தில் அலங்கரிக்கின்றனர். நான்காம் நாள் இரவில் பெருமான் நாக வாகனத்தில் பவனி வருகிறார். சில ஆலயங்களில் வைகுண்ட வாசராக

வும், படுத்திருக்கும் கோலத்திலும் அலங்கரித்து வலம் வரச் செய்வதுண்டு.

சில ஆலயங்களில் தங்கத்தாலும் பல ஆலயங்களில் வெள்ளியாலும் செய்யப்பட்ட பெரிய நாக வாகனங்கள் உள்ளன. ஒன்பது முகங்களைக் கொண்ட இரத்தின நாகமென்றும், பதினோரு தலைகளைக் கொண்ட நாகம் உருத்திர நாகமென்றும், பதினமூன்று முகங்களைக் கொண்டது ஐஸ்வர்ய நாகம் என்றும், அழைக்கப்படுகின்றன. பதினோரு முகங்களைக் கொண்ட உருத்திர நாக வாகனங்களே அதிக அளவில் உள்ளன. ✽

நாகலிங்கப்பூ

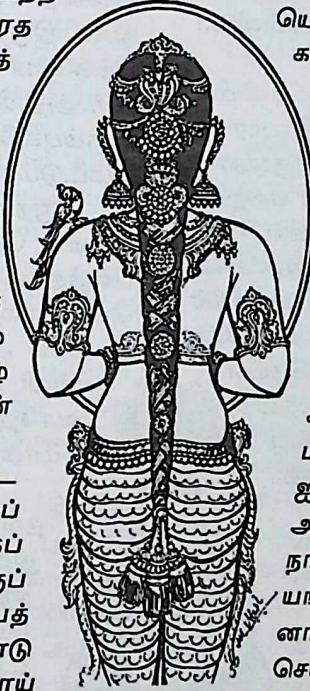
இயற்கையிலேயே நாகலிங்கத்தைப் போன்ற மலரும் பூக்களாகக் கொண்ட மரம் உள்ளது. இந்த அற்புத மரத்தை நாகலிங்க மரம் என அழைக்கின்றனர். நெடியுயர்ந்து வளரும் மரங்களில் நாகலிங்க மரமும் ஒன்றாகும். இப்பூவில் ஐந்து பெரிய இதழ்கள் அகன்ற கிண்ணம் போல் இருக்க நடுவில் பெரிய வட்டமான தட்டு போன்ற அமைப்பு உள்ளது. அதன் நடுவிலுள்ள விதை கிரீடம் தரித்த சுயம்புலிங்கம் போல் காட்சியளிக்கிறது. தட்டுபோன்ற அமைப்பின் ஒருபுறமாக உள்ள கரந்த மகேசரங்கள் திரண்டு கேள்விக்குறிபோல் வளைந்து கூட்டமாக படம்போல வளைத்து லிங்கத்திற்குக் குடையாக அமைந்துள்ளது. இது பலநூறு தலைகளுடன் கூடிய பாம்பு குடைபிடிப்பது போல் உள்ளது. இந்தப்பூ இளம்சிவப்பு, பொன் மஞ்சள், வெண்மை, பசுமை கலந்த சிவப்பு என பலவண்ணங்களின் கலவையாக மென்மையாக கண்ணைக் கவரும் வடிவில் உள்ளது. சிலர் இப்பூக்களை ஆசனத்தில் வைத்து சிவலிங்கமாகவே பூசிக்கின்றனர். இதனைப் புஷ்பலிங்கம் என்றும் அழைக்கின்றனர். ✽

தலையலங்காரங்களில் நாகங்கள்

பண்டைய நாகரிகங்களின் தலையலங்காரத்தில் நாகங்கள் சிறப்பான இடம் பெற்றிருந்ததை அகழ்வாய்வு களில் கிடைத்த சிற்பங்களின் மூலம் அறிகிறோம். பண்டைய எகிப்திய அரச குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர் களின் தலையில் படத்துடன் கூடிய பாம்பு வடிவங்கள் இடம் பெற்றிருந்ததை அங்கு கிடைத்த சிற்பங்களில் காணலாம். பாரத தேசத்திலும் தலையலங் காரத்தில் பாம்புகள் தனியிடம் பெறுகின்றன.

நடராசரின் திருமுடியில் இரட்டை நாகங்கள் இடம் பெறுகின்றன. சிவபெருமான் தலையில் சூடும் முதன்மைப் பொருட்கள் ஐந்தில் ஒன்றாக ஐந்தலைப் பாம்பும் இடம் பெறுகின்றது. சடையில் வாழ்வதால் இதை சடைநாகர் என்கின்றனர்.

சிவபெருமான் செஞ் சடையில் நாகங் களை அணிந் திருப்பதுடன், அவற்றால் விழுங் கப்படும் சந்திரனையும் சூடியிருப்பதை இலக்கியங்கள் திரும்பத்திரும்ப கூறுகின்றன. பாம்பொடு திங்கள் பகை தீர்த்து ஆண் டாய் என்று தேவாரம் கூறு கிறது. திருமுறைகளில் அனேக இடங்களில் பெருமானின் சடையில் பாம்புகள் இருப்பது குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

கங்கை பெருமானின் சடையில் பெருத்த சத்தத்துடன் விழுந்தபோது, அங்கிருந்த பாம்புகள் அஞ்சி ஓடின என்றும், சிவபெருமான் அவற்றைப் பிடித்து அஞ்சேல் என மொழிந்து தம் சடையில் மீண்டும் விடுத்தார் என்றும் திருமுறைகள் கூறுகின்றன. இதை உணர்த்துவதாகப் பல்லவர்காலச் சிற்பங்கள் பல அமைந்துள்ளன. இக்கதையை யொட்டி பல்லவர் காலத் தில் அமைக்கப்பட்ட கங்காதரர் உருவங் களில் பெருமான் பாம்பை ஏந்தியிருப்பவராக அமைக்கப் பட்டுள்ளார்.

அம்பிகையின் சடையை கரும் பாம்பிற்கு ஒப்பிடுவர். விரிந்துள்ள படம் தலையில் கவிந்துள்ள முடியையும், பின்னிய சடை அதன் உடலாகவும் கொள்ளப் படுகிறது. சில ஆலயங்களில் கழுத்தின் பின்புறம் சடையில் பின்னால் தொடங்குமிடத்தில் படம் விரித்துள்ள ஐந்தலைப் பாம்பு வடிவத் தை அமைத்துள்ளனர். இதையும் ஐடை நாகம் என்கின்றனர். சிவாலயங்களில் அம்பிகைக்குப் பொன்னால் (அல்லது) வெள்ளியால் செய்து பொன் மூலா மிட்டதுமான ஐடை நாகங்கள் உள்ளன. திருவிழாக் காலங் களில் இதை வைத்து அம்பிகைக்கு ஐடை அலங் காரம் செய்கின்றனர். ❖

நாக கங்கணம் : கையில் அணியும் கங்கணத்தைப் பாம்பின் வடிவாகச் செய்து அணிகின்றனர். இது நாக கங்கணம் அல்லது சர்ப்ப கங்கணம் எனப்படும். காளி, வீரபத் திரர், முதலான தெய்வங்கள் சர்ப்ப கங்கணங்களை அணிந்துள்ளனர். கங்கணங்களைப் பூசிக்கும் வேளையில் அவற்றில் நாகராசர்களை நிலைப்படுத்தி வணங்குகின்றனர். ❖

நாக கன்னியர்கள்

பாம்பின் உடல் மிகவும் தூய்மையானது. வழுவுழுப்பானது. சேறு சகதியில் புரண்டபோதிலும் அழுக்கு படிவதில்லை. கல்லிலும் முள்ளிலும், பயணிக்கும் போதும் துன்பமடைவதில்லை. அதனால் பாம்பு வடிவம் தூய்மையானதாகவும் துன்பமற்றதாகவும் கொள்ளப்படுகிறது. எனவே, தூய்மை மிகுந்த பெண்கள் நாககன்னியர் என்று கூறப்படுகின்றனர்.

பூவுலகில் மானுடப் பிறவியில் தோன்றிய கன்னிப்பெண்கள் எதிர்பாராது மாண்டு போனால் மறுபிறப்பில் தூய்மை உடைய நாகமாகப் பிறப்பார்கள் என்றும், எஞ்சிய ஆயுளைப் பாம்பு வடிவில் கழிப்பார்கள் என்றும் கூறுகின்றனர். அவர்களே நாட்டுப்புற வழக்கில் நாக கன்னிகைகள் என்று போற்றப்படுகின்றனர். அவர்கள் அவ்வடிவில் இருந்தவாறே குல தெய்வமாக விளங்கி, மக்களுக்கு உதவிகளைச் செய்வார்கள் என்று நம்புகின்றனர். தாம் பிறந்து வாழ்ந்த குடும்பத்தில் ஏற்படும் புத்திர தோஷம் திருமணத் தடை முதலியவற்றை நீக்கி நல்வாழ்வு அளிக்கின்றனர்.

இப்படி மானுட வடிவில் இருந்து மாண்டு நாக கன்னியராகப் பிறந்தவரும், நாகங்களின் வழியில் தோன்றிய நாக கன்னியரும் சிறப்புடன் சிவவழி பாடுகளைச் செய்து உய்கின்றனர். திருப்பனந்தான் திருநெல்வேலி முதலிய தலங்களில் நாக கன்னிகையர் வழிபட்டுப் பேறு பெற்றுள்ளனர். இவர்கள் சிவ சந்நிதியில் மணிதிபம் ஏந்தி நிற்பதாகக் கூறப்படுகிறது. திருப்பனந்தான்

தான் அருணாஜடேசுவரர் ஆலயம் நாகர்கள் வழிபட்ட தலங்களுள் ஒன்றாகும். திருப்பனந்தான் தலபுராணத்தில் நாக கன்னிகை வழிபட்டுப் பேறு பெற்ற வரலாறு கூறப்பட்டுள்ளது.

நாகலோக அரசன் வாசுகி. அவனது மகள் சுமதி. அவளுக்குத் திருமணம் நடத்த வாசுகி நிச்சயித்தான். அதைக் கேட்ட அவள் நான் திருமணத்தை விரும்ப வில்லை. எனக்கென கன்னிமாடம் கட்டிக் கொடுங்கள். அதிலிருந்தவாறே சிவனை ஆராதிக்க விரும்புகிறேன் என்றாள். அதன் படியே ஆகட்டும் என்றான் வாசுகி.

ஒருநாள் சிவபெருமான் அவனது கனவில் தோன்றி, தாலவனமாகிய திருப்பனந்தான் சென்று செஞ்சடைச் சிவபெருமானை வழிபடுக என்றார். அதன் படியே அவள் திருப்பனந்தான் சென்று கன்னி மாடத்திருந்தாள். அங்கிருந்தவாறே தினமும் செஞ்சடைப் பெருமானை வழிபட்டு வந்தாள்.

இப்படி இருக்கும் நாளில் திருத்தல யாத்திரை மேற்கொண்ட அரித்துவஜன் அரசன் திருப்பனந்தாளுக்குவந்தான். இருவரும் ஒருவரையொருவர் கண்டு காதல் கொண்டனர்.

சுமதி, அரித்துவசனை அழைத்துக் கொண்டு நாகலோகம் சென்றாள். அங்கே அவர்களது திருமணம் நடந்தது. பிறகு அவளும் அவனும் ஒரு பிலத்தின் (பூமியில் இயற்கையாக அமைந்த ஒரு துளை) வழியே திருப்பனந்தான் வந்து பெருமானையும் அம்பிகையையும் வழிபட்டனர். சுமதி தம் பெயரால் ஒரு சுனையையும் (இப்போதைய திருக்குளம்)யை அமைத்தாள்.

தான். அது அவள் பெயரால் நாகதீர்த்தம் என்று அழைக்கப்படு கின் றது. அரித்துவஜனும் தம் பெயரால் ஒரு லிங்கம் நிறுவினான்.

இவர்கள் பெருமானுக்கு பெருந்திரு விழா செய்து மகிழ்ந்தனர் என்று தல புராணம் கூறுகிறது.

வாசுகி

அஷ்டமா நாகங்களில் ஒருவனான வாசுகி, மகா சிவபக்தன். தேவர்கள் பாற் கடலைக் கடைந்தபோது தாம்புக் கயிறாக இருந்தவன். அப்போது தேவர்களும் அசுரர்களும் மந்திரமலையில் கட்டியிழுத்த தால் வலி பொறுக்க மாட்டாமல், காளம் என்னும் விஷத்தைக் கக்கினான். அதைப் பெருமான் சுருக்கி நாவற் கனி போலாக்கி விழுங்கித் தனது கண்டத்தில் நிறுத்தி நீலகண்டரானார்.

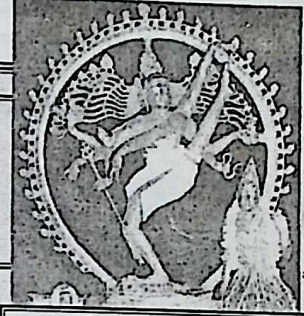
தனது விஷத்தைப் பெருமான் உண்டு கண்டம் கறுத்து நீலகண்டரானதைக் கண்டு அஞ்சி வருந்திய அவன் காஞ்சிபுரம் சென்று சிவலிங்கம் அமைத்து வழிபட்டான். அந்த லிங்கம் அமைந்த ஆலயம் மணிகண்டேசம் என்னும் பெயரில் உள்ளது.

திருஒற்றியூரில் தன்னை வழிபட்ட வாசுகியைப் பெருமான் எடுத்துத் தனது திருமேனியில் ஒடுக்கிக் கொண்டார். அதனால் படம்பக்கநாதர் எனவும், வாசுகி சுவரர் எனவும் அழைக்கப்படுகிறார். திருஒற்றியூரில் மூலவராக உள்ள லிங்கம் பாம்புப் புற்று வடிவுடன் இருப்பதுடன் அதில் வாசுகியின் திருவுருவம் அமைந் திருப்பதைக் காணலாம்.

சிவபெருமான் முப்புராதிகளை அழிக்கச் சென்ற போது அவருடைய வில்லில் கட்டிய நாணாக வாசுகி இருந்தான்.

இவன் சிவபெருமானிடம் உபதேசம் பெற்று அவருடைய சந்நிதியை விட்டு நீங்காது இருக்கின்றான். இவன் அமைத்த தீர்த்தங்கள் இவன் பெயரால் வாசுகி தீர்த்தம் என்றழைக்கப் படுகிறது.

இவனது மகள் உலாபியை பாண்ட வருள் ஒருவனான அர்ச்சுனன் மணந்தான் என்று பாரதம் கூறுகிறது.

கார்க்கோடகன்

அஷ்டமா நாகங்களில் ஒருவன் கார்க்கோடகன். இவன் வழிபட்ட தலங் களில் முதன்மையானது திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ள கோடகநல்லூர் இங்குள்ள இறைவன் கார்க்கோடகேசுவரர் என்று அழைக்கப்படுகின்றார்.

இவன் சிவபெருமானின் விரலில் மோதிரமாக இருப்பவன். ஒரு சமயம் தன்னையறியாது அவரது கரத்தில் விஷத் தை உமிழ்ந்துவிட்டான். அப்பாவம் நீங்க திருவாலங்காட்டுக்கு வந்து சிவவழிபாடு செய்தான். அங்கு இரத்தின சபையில் பெருமானின் அண்டமுற நிமிர்ந்தாடும் கூத்தைக் கண்டு மகிழ்ந்தான்.

திருவாலங்காட்டில் இவருடைய திருவுருவம் வழிபாட்டில் உள்ளது. இவர் பெய ரால் ஒரு மடம் அமைந்திருந்த தாக வும், திருமழிசை நாட்டு செங்குந் தர்கள் அதன் சீடர்களாக இருந்தார்கள் என்றும் ஒரு பழைய நூல் குறிப்பு கூறுகிறது.

திரும்பாம்புரம் - கார்க்கோடகன் பூசித்த தலமான இவ்வூர் மயிலாடுதுறைக்கு அருகிலுள்ளது. இங்கு நாக ராஜ னின் மூலவர், உலாத்திருமேனி ஆகியன உள்ளன. இறைவன் பாம்பு புரேசர். அம்பிகை வண்டுசேர் குழலி

அனந்தேசர்

வரலாற்றில் அனந்தன் என்னும் பெயர் கொண்ட பலர் சிறப்புடன் விளங்கியுள்ளனர். சிவன், ஆதிசேடன், விஷ்ணு ஆகியோருக்கும் அனந்தன் எனும் பெயர் வழங்குகிறது.

சிவபெருமானுடைய பீடத்தில் அவரைச் சுற்றி வீற்றிருக்கும் அஷ்ட வித்யேசுவரர்களில் முதன்மை பெற்றவராக விளங்குபவர் அனந்தேசர். சிவபெருமான் இவருக்கே முதலில் ஆகம நூல்களை விரித்து அருளிச் செய்தார். இவரிடமிருந்து ஆகம ஞானம் உலகெங்கும் பரவியது என்பர். சிவபூசையில் வணங்கப்படும் சப்த குருமார்களில் ஒருவராகவும் இந்த அனந்தேசர் போற்றப்படுகிறார். அண்டத் தின் உச்சியில் விளங்கும் அனந்தபுனவனத்தில் இவர் வீற்றிருக்கின்றார். இவர் சிவ லிங்கம் அமைத்து வழிபட்ட ஆலயம் அனந்தேசுவரம் என்னும் பெயரில் திருவாரூர் ஆலயத்தில் உள்ளது.

அடுத்ததாகச் சிவபெருமானுடைய பஞ்சாசனத்தில் இடம்பெற்றுள்ள முதல் ஆவரணத்தில் அனந்தன் என்ற பாம்பரசன் பத்மன், மகாபத்மன் முதலிய பாம்புகளுடன் இருக்கின்றான். அவன் பெயரால் அந்த ஆசனத்தினை அனந்தாசனம் என அழைக்கின்றனர்.

அனந்தன் சிவாசனத்தில் வீற்றிருப்பது போலவே சிவபெருமானுக்கு அணுக்கத் தொண்டனாகவும் இருக்கின்றான். அவரது மேனியில் அவன் மாலையாகவும் விளங்குகிறான். நடராசர் வடிவில் அவரது அபய முத்திரை காட்டும் வலது கையைச் சுற்றிக் கொண்டு படம் எடுத்தாடியபடி இருக்கின்றான்.

பாம்பரசனான அனந்தன் வழிபட்ட லிங்கங்கள் அனந்தேசர் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. அனந்தன் பாம்பு வடிவுடன் பூமிக்கு வந்து பல தலங்களில் வழிபட்டுப்

பேறு பெற்றான். அவற்றில் குறிப்பிடத் தக்கது சிதம்பரத்தில் உள்ள அனந்தேச மாகும். அவனைத் தொடர்ந்து பாம்பரசனான ஆதிசேடன், பதஞ்சலி என்னும் பெயரில் தோன்றி இங்கு வந்து வழிபட்டுப் பேறு பெற்றார் என்று தலபுராணம் கூறுகிறது.

வித்யேசுவரராக விளங்கும் அனந்தன் ஆகம நூல்களை அறிவதில் விருப்பமுடையவர். அவருக்குப் பெருமான் ஆகமங்களை அருளிச் செய்தார் என்பர். அவரைப் போலவே பாம்பரசனான அனந்தனும் ஞானத்தில் விருப்பமுடையவன். தட்சிணாமூர்த்தி வடிவங்களில் பாம்பரசனான அனந்தனும் உபதேசம் கேட்டுக் கொண்டிருப்பதைக் காணலாம். பல்லவர் கால தட்சிணாமூர்த்தி வடிவங்களில் பீடத்தில் அமைந்துள்ள பாம்பாக அனந்தனைக் காண்கிறோம்.

தஞ்சாவூர் பெரிய கோயிலுக்கு அளிக் கப்பட்ட தட்சிணாமூர்த்தி வடிவில் அனந்தன் பாம்பாகச் செய்தளிக்கப்பட்டதைக் காண்கிறோம். இந்தப் பாம்பு வடிவம் வால் முதல் படம் வரை ஆறு விரல் நீளமுள்ளதாகச் செய்யப்பட்டிருந்ததாகக் கல்வெட்டு செய்தி கூறுகின்றது.

அனந்தன் புராணச் சிறப்பு மிக்க பாம்பரசனாக விளங்கியதுடன் அனைத்து தெய்வங்களுடனும் தொடர்பு கொண்டவராக விளங்குகிறார். அம்பிகை அனந்தன் எனும் பாம்பு குடைபிடிக்க வீற்றிருக்கும் போது அனந்தகௌரி என்று அழைக்கப்படுகிறாள். அனந்தன் விநாயகப் பெருமானுக்கு இடைக்கச்சாக இருக்கிறான். இவரை அனந்த கணபதி என்பர்.

முருகன் அனந்தன் குடைபிடிக்க எழுந்தருளியிருக்கும் கோலம் அனந்த சுப்பிரமணியர் என்று அழைக்கப்படுகிறது. சமண சமயத்திலும் அனந்தன் சிறப்பிடம்

பெற்றுள்ளான். அவன் குடை பிடிக்க உள்ள தீர்த்தங்கரர் அனந்த தீர்த்தங்கரர் என்று அழைக்கப்படுகிறார். அவருக்குப் பணி செய்யும் அனந்தமதி என்னும் பாம்ப ரசியினையக்ஷியாகக் கொண்டாடுகின்றனர். திருமால் அனந்தன் எனும் பாம்பில் துயில் கொண்டுள்ளார். அதையொட்டிச்

அவரை அனந்த சாயி என அழைக்கின்றனர். அனந்தன் பெயரால் அமைந்த பெருநகரம் திருவனந்த புரமாகும். இங்கே பெருமான் அனந்தசாயியாக அருள்பாலித்துக்கொண்டிருக்கின்றார். அனந்தனைப் பற்றிய அனேக செய்திகள் புராணங்களில் பரவலாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

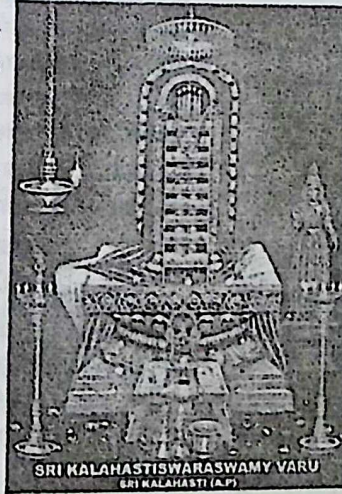
மகா காளர்

சிவபக்தரான மகாகாளர் பெரிய பாம்பு வடிவினர். சிவபெருமானின் தலையாய தொண்டர்கள் வரிசையில் முதல் மூவரில் ஒருவர்.

அவர் அடிக்கடி பூமிக்கு வந்து சிவபூசை செய்து மேன்மை பெற்றுள்ளார். அவர் அமைத்த சிவலிங்கங்கள் மகாகாளேசர் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. அந்த லிங்கங்கள் அமைந் துள்ள ஆலயங்கள் மகா காளேச்சரம், மகாளம் என்று அழைக்கப்படுகின்றன.

பாடல் பெற்ற திருத்தலங்களான இரும்பை மகாளம், அம்பர் மகாளம் ஆகிய இரண்டும் மகாளன் பூசித்த தலங்களாகும்.

இரும்பை மகாகாளத்தில் வீற்றிருக்கும் பெருமான் அவர் பெயரால் மகாளநாதர் என்று அழைக்கப்படுகின்றார். அம்பிகை குயில் மொழி நாயகி இத்தலம் பாண்டிச் சேரிக்கு அருகில் உள்ளது. இரும்பை என்பது தலத்தின் பெயராகும். மகாளம் கோயிலின் பெயர் ஆலயம் இரும்பை மகாளம் என்று வழங்கப் பட்டு அதுவே ஊர்ப்பெயராகி விட்டது.

இங்கு காளியும், மகாளரும் பாம்பு வடிவுடன் சிவலிங்கத்தை வழிபடும் காட்சி புடைப்புச் சிற்பமாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

சோழநாட்டுத் திருத்தலமான அம்பர் மகாளம் இந்நாளில் கோயில் திருமா(கா)ளம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. மகாகாளனால் பூசிக்கப் பட்டதால் ஸ்ரீகண்டராகிய சிவ பெருமான் காளகண்டேசர் என்று அழைக்கப்படுகிறார். பாம்பு என்ற சொல்லே பயமூட்டுவது. அன்பர்களின் பயத்தை அழிப்பதால் இங்குள்ள அம்பிகை பயக்ஷய (பயத்தை அழிப்பவள்) நாயகி என்று கூறப்படுகிறார்.

காஞ்சிபுரத்தில் மகாகாளர் வழிபட்ட ஆலயம் மகா காளேசம் என்னும் பெயரில் குமரகோட்டத்திற்கு அருகிலுள்ளது.

பன்னிரு ஜோதிர் லிங்கங்களில் ஒன்றுக்கும் மகாகாளேசம் என்னும் பெயர் வழங்குகிறது.

காளாஸ்திரி என்னும் தலமும் மகா காளன் பூசித்துப் பேறு பெற்ற தலமாகும். இங்கு

அவருடன் யானையும், சிலந்தியும் பூசித்துள்ளன. இந்த மூன்று அடையாளங்களையும் சிவலிங்கப் பெருமான் தன் மேனியில் துரித்துள்ளார். இந்த லிங்கத்தின் உச்சிப்பகுதியில் ஐந்தலைப் பாம்பின் வடிவம் உள்ளது.

சர்ப்பக்கிரிகள் (பாம்புமலைகள்)

சில மலைகள் நீண்டு வளைந்து நெளிந்து படுத்திருக்கும் பாம்புகள் போலக் காணப்படுகின்றன. மக்கள் இவற்றை பாம்புடன் இணைந்து நாகமலை, நாககிரி, பாம்புமலை, சர்ப்பகிரி எனப்பலவாறு அழைக்கின்றனர். திருச்செங்கோட்டு மலைக்கு அரவகிரி என்பது பெயர். மதுரைக்கு அருகில் நாகமலை என்னும் மலை உள்ளது. இது திருவிளையாடற் புராணத்தோடு தொடர்புடையதாகும். இன்னும் பலமலைகள் பாம்புகளோடு தொடர்பு கொண்டுள்ளன. இப்பகுதியில் திருச்செங்கோடு மதுரை நாகமலை ஆகியவை பற்றிய செய்திகளைக் காணலாம்.

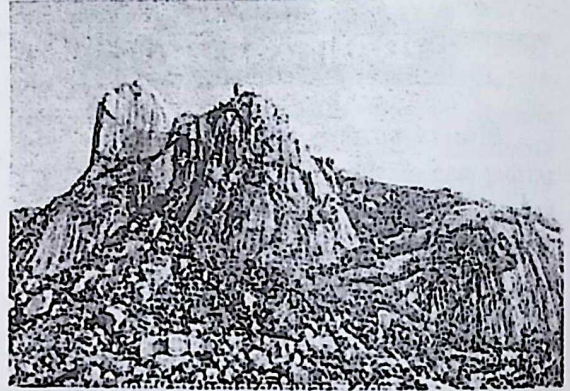
நாக மலை (திருச்செங்கோடு)

திருச்செங்கோடுமலை புராணத்தில் நாகமலை என்று போற்றப்படுகிறது. ஆதிசேடனே மலைவடிவங் கொண்டு தவம் செய்து கொண்டிருப்பதுடன் அர்த்த நாரீசப் பெருமானைத் தன் தலைமீது தாங்கிக் கொண்டிருப்பதாகக் கூறுவர். இதனை சர்ப்ப சயிலம், அரவகிரி எனப் புராணம் போற்றுகின்றது.

இம்மலையில் உச்சிக்குச் செல்லும் படிக்களையொட்டி நாகர் பள்ளம் என்னுமிடம் உள்ளது. அங்கு பெரிய பாறையில் ஏறத்தாழ அறுபதடி நீளமுள்ள பாம்பு வடிவம் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் படத்தின் நடுவில் லிங்கம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. பெரிய பாம்பைச் சுற்றி அனேக பாம்புகளும் பாம்பும் பிணையல் களும் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இது பெரிய பிரார்த்தனைத் தலமாக விளங்குகின்றது. இந்தப் பாம்பினை ஒட்டி அமைந்துள்ள படிகள் சத்தியப் படிக ளாகப் போற்றப்

படுகின்றன. இவற்றில் நின்று பொய் சத்தியம் செய்தால் விரைவில் மரணம் நேருமென்று உறுதியாக நம்புகின்றனர். இங்குள்ள நாகர்களுக்குமக்கள் நேர்ந்து கொண்டு பொங்கலிட்டு வழிபடு

வதுடன் கோழி முதலியவற்றைக் காணிக் கையாகவும் அளிக்கின்றனர்.

மேலேயுள்ள அர்த்த நாரீசுவரர் ஆலயத் திலும் புற்று மண்ணால் ஆன பெரிய நாகர்கள் வடிவங்கள் உள்ளன. இதையொட்டி நாகலிங்கங்கள் உள்ளன. அருணகிரிநாதர் இதனை "நாகாசலம்" என்று அழைக்கிறார்.

மதுரை, நாகமலை

அருப்புக்கோட்டையில் இருந்து 14கி.மீ தொலைவில் திருச்சுழியல் என்னும் தலம் உள்ளது. சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளால் பாடப் பட்ட பதி. இங்கிருந்து பாறைக்குளம் என்னும் சிற்றூருக்குச் செல்லும் வழியில் ஒரு குன்று உள்ளது. இதில் குடைவரைக் கோயில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. குடைவரையை அமைத்த பாறையிலேயே லிங்கத்தையும் அமைத்துள்ளனர். இப்பெருமான் பன்னக கிரீசுவரர் என்று அழைக்கப்படுகிறார். பன்னக கிரி (பாம்புமலையில்) குடிகொண்டிருப்பதால் இப்பெயர் பெற்றார்.

பதஞ்சலி

பதஞ்சலி என்னும் பெயரில் அனேகர் வாழ்ந்துள்ளனர். இவர்களில் தவயோக சாதனைகளில் பெரும் சாதனைகளை நிகழ்த்தியவர் ஒருவர். அவர் யோக சூத்திரம் இயற்றியுள்ளார். அந்நூல் மிக உயர்ந்த நூலாகப் போற்றப் படுகிறது. வேதாந்த நூல்களுக்குப் பாஷ்யம் செய்தவர் ஒரு பதஞ்சலியாவார். இவர் சந்திர குப்தன் காலத்தில் வாழ்ந்தவர்.

தில்லயம்பலத்தில் பெருமானின் ஆனந்தக் கூத்தைக் கண்டு மகிழ்ந்தவர் ஒரு பதஞ்சலி இவரை மற்றவர் களி டமி ருந்து இனம் பிரித்துக் காட்ட திருமூலர் "மன்று தொழுத பதஞ்சலி" என்று குறிக்கின் றார். திருமூலர் சிவபெருமானிடம் உபதேசம் பெற்ற வேளையில் இவரும் உடனிருந்து உபதேசம் பெற்றார்.

பதஞ்சலியார் இடுப்பின்கீழ் பாம்பின் உடலும் மேலே தேவ உடலும் இணைந்த தோற்றம் கொண்டவர். பதஞ்சலியாரின் தோற்றத்தைப் பற்றிய புராண வரலாற்றைக் இங்கு காணலாம்.

ஒரு சமயம் ஆதிசேஷனின் மீது துயின்று கொண்டிருந்த திருமால் ஆனந்தக் கண்ணீர் பொழிய மதிவதனம் மந்தகாசத்தால் மலர மயிர்க்கூச்செரிய கை தொழுதார். அதைக் கண்ட ஆதிசேடன், திருமாலே யாது காரணத் தால் நீங்கள் அதியுன்னத பரவச நிலை எய்தி மகிழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றீர்கள் என்று கேட்டான்.

அவர், ஆதிசேடனே தாருகாவனத்தில் எம்பெருமான் நடனமாடிக் கொண்டிருந் தார். அதை ஞானக் கண்ணால் கண்டு களித்தேன். அந்த மகிழ்ச்சியே எனக்குள் பேரானந்தம் விளைவித்துக் கொண்டிருக்கிற தென்றார். அதைக் கேட்ட ஆதிசேடனுக்குத் தானும் அக்காட்சியைக் காணவேண்டும் என்ற எண்ணம் உண்டாயிற்று. திருமாலிடம்

தானும் அதைக் கண்டு மகிழத் திருவருள் புரியுமாறு வேண்டினார்.

திருமால் அன்பனே அது எல்லோ ராலும் எளிதில் கண்டுகளிக்க முடியாதது நீ தவம் செய்து முயன்றால் அதைக் காணலாம் என்றார். ஆதிசேடன் அவரிடம் விடை பெற்றுக்கொண்டு கயிலைமலைச் சாரலை அடைந்தான். அங்கு குடில் அமைத்து கடுந்தவம் மேற்கொண்டான்.

அவனைச் சோதிக்க விரும்பிய சிவபெரு மான் பிரம்மதேவனின் வடிவுடன் அவனிடம் சென்று, உனக்கு வேண்டியதைக் கேள் என்றார். அவன் பிரம்மனே! உம்மி டமிருந்து நான் பெற வேண்டியது எதுவு மில்லை. எனது குறிக் கோள் சிவதரிசனமும் அவரது ஆனந்த நடனத்தை தரிசிப்பது வுமேயாகும் என்றான்.

சிவமூர்த்தி மகிழ்ந்து தனது வடிவைக் காட்டி அன்பனே! நாம் தில்லையில் திரு நடனம் நடத்த உள்ளோம். நீ, பூமியில் அத்திரி முனிவர் அனுகூல தேவிக்கு மகனாகப் பிறந்து தில்லைக்கு வருக. அங்கு நம் நடனம் காணத் தவமிருக்கும் வியாக்ர பாதர், ஐயமினி முனிவருடன் சேர்ந்த சிவ பூசனைபுரிந்து வருக. உரிய நாளில் நடனத்தைக் காணலாம் என்று கூறி வாழ்த்தி விட்டு மறைந்தார்.

ஆதிசேடன் தனது உடலைச் சுருக்கிச் சிறிய பாம்பு வடிவுடன் அத்திரி முனிவர் ஆசிரமத்திற்குச் சென்றான். ருதுஸ்நானம் செய்தபிறகு சிவத்தியானத்துடன் அஞ்சலி செய்து கொண்டிருக்கும் அனுகூலா தேவியின் கரத்தில் வீழ்ந்தான். அவள் பாம்பென்று கையெடுக்க அவளுடைய பாதத்தில் வீழ்ந்து அஞ்சலி செய்தான். நடந்ததை உணர்ந்த அனுகூலா தேவி அவளை மகனாக அங்கீகரித்து வளர்க்கத் தொடங்கினான். பாதத்தில் வீழ்ந்து அஞ்சலி செய்ததால், பதஞ்சலி என பெயர் சூட்டினார்.

உரிய பருவத்தில் அவனுக்கு உபநய ன்மும் மந்திரோபதேசமும் செய்து வைத்தனர். அவன் தாம் பூமியில் தோன்றி யதற்கான காரணத்தை விளக்கிக் கூறி விடைபெற்றுக் கொண்டு காசியை அடைந்தான். அங்கு விசுவநாதரை வணங் கிய பின் பல்வேறு தலங் களை தரிசித் தவாறே தில்லையம்பதியை அடைந் தான்.

அங்கு அவன் சிவபூசை செய்து கொண்டிருந்த ஜைமினி முனிவரையும், வியாக்ரபாதரையும் கண்டு வணங்கி அவர்களோடு சேர்ந்து கொண்டான். அவர்கள் மூவரும் திரு மூலட்டானநாதரைச் சிறப்புடன் வழிபட்டுப்பணி செய்து வந்தனர்.

ஒரு தைப்பூச நாளில் பெரு மான் தேவர்கள் சூழ தில்லை வனத்தின் நடுவில் இருந்த ஆல மரத்தின் கீழ் தனது எல்லையில் லாத ஆனந்தப்பெருங்கூத்தை நடத்துக் காட்டினார். அதை மேற் குறித்த மூவரும் கண்டு மகிழ்ந்தனர்.

அதுமுதல் தில்லையம் பல வாணன் சந்நிதியில் வியாக்ர பாதரும் பதஞ்ச லியாரும் அருவநிலையில் இருந்து திருநடனத்தைக் கண்டுகளித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர் என்பர். அதையொட்டி நடரா சர் திருவுருவங் களை அமைக்கும் போது இவர்கள் இருவரையும் சேர்த்து அமைக்கின்றனர்.

தில்லையம்பதியில் வசித்து வந்த பதஞ்சலி தம் முன்னோனான அநந்தன் நிறுவி வழிபட்ட சிவாலயத்தில் தனது ஆத்மார்த்த பூசையைச் செய்து வந்தார். அத்தலத்திற்கு அனந்தேசம் என்பது பெயர். இது சிதம்பரத் தில் நாகச்சேரி எனுமிடத்தில் உள்ளது. நாகர்கள் வாழ்ந்த சேரியாதலின்

இப்பெயர் பெற்றதென்பர். அங்கு நாகதீர்த்தம் எனும் பெரியகுளம் உள்ளது.

அன்னை பராசக்தி மதுரையில் மலையத்துவஜ பாண்டிய னுக்கு மகளாகப் பிறந்து மீனாட்சி யெனும் பெயரில் வளர்ந்தாள். மங்கைப் பருவம் எய்திய அவள் எட்டுத் திக்கிலும் படை நடத்தி அனைவரையும் வென்றாள். இறுதி யில் கயிலைமலை மீது படை நடத்திச் சிவபெருமானைக் கண்டாள். அவர் மீது காதல் கொண்டாள்.

சிவபெருமான் சோமசுந்தரன் என்னும் பெயர் தாங்கி மதுரைக்கு வந்து அவனை மணம்புரிந்து கொண்டார். அந்தத் திருமணத் திற்கு பதஞ்சலி முனிவரும் வியாக்ர பாதரும் சென்றனர். திருமணம் முடிந்து விருந்துண்ணும் வேளை வந்தது. ஏலவர்கள் வந்து இந்த இருவரையும் விருந்து அருந்த அழைத்தனர். அப்போது இம் முனிவர்கள் யாம் தினமும் தில்லை யில் இறைவனின் திருக் கூத்தை கண்டபின்னரே உண்பது வழக்கம். இன்று நடனதரிசனம் காண முடியாததால் யாம் உணருந்த முடியாது என்றனர்.

அதைக் கேட்ட ஏவலர்கள் மீனாட்சி யிடம் சொல்ல, மீனாட்சிதேவி சோமசுந்தர ரிடம் கூறினாள். பெருமான் மகிழ்ந்து அவர்கள் இருவரும் முன்னின்று காணவும், யாவரும் மகிழவும் வெள்ளியம்பலத்தைத் தோற்றுவித்து ஆனந்த நடனம் புரிந்தார். அதைக் கண்டு எல்லோரும் மகிழ்ந்தனர்.

அப்போது பதஞ்சலி முனிவர் அரிய தோத்திரங்களைக் கூறிப் பெருமானை மகிழ்வித்தார். அவை இப்போதும் பாண்டிய நாட்டில் வழக்கத்தில் உள்ளன.

நாகப் பிணையல்கள்

ஆணும் பெண்ணுமாகிய இரண்டு நாகங்கள் பின்னிப் பிணைந்து உறவு கொண்டு நிற்பது போல் அமைக்கப்படும் புடைப்புச் சிற்பங்கள் நாகப் பிணையல்களென்று அழைக்கப்படுகின்றன. வாழ்வில் திருமணத் தடை, குழந்தைப்பேறு இன்மை, வாழ்வில் சுகம் கெடுதல், ஓயாத மன உளைச்சல் ஆகியவற்றை நீக்குவதற்கு இத்தகைய நாகப்பிணையல்களை நிலைப்படுத்தி வணங்குகின்றனர். இப்படி வழிபடுவதால் தோஷங்கள் நீங்கி வாழ்வில் வளமும் மகிழ்ச்சியும் உண்டாகு மென்று புராணங்கள் கூறுகின்றன.

சிவாலயங்களில் அல்லது அதற்கு அருகிலுள்ள அரச மரத்தின் அடியில் நாகப் பிணையல்களை அமைப்பது வழக்கம். பின்னிக் கொண்டுள்ள இரட்டை நாகங்களின் முகங்களுக்கு நடுவில் சிவலிங்கத்தை அமைப்பது வழக்கமாகும்.

பின்னாளில் இந்நிலை வளர்ந்து வைணவர்கள் சிவலிங்கத்திற்குப் பதில் பாலகிருஷ்ணனையும், சமணர்கள் தீர்த்தங்கரையும், முருகனை வழிபடுவோர் பால முருகனையும், விநாயகரை வழிபடுவோர் விநாயகரையும், அம்பிகைதாசர்கள் அம்பிகையையும் அமைத்து வழிபடுகின்றனர். பல்வேறு வகையில் இப்படி அமைக்கப்பட்டுள்ள ஆயிரக்கணக்கான நாகப் பிணையல்களைத் தென்னகமெங்கும் காணலாம்.

காஞ்சிபுரத்திலுள்ள கச்சபேசுவரர் ஆலயத்தில் இடம் பெற்றுள்ள சூரிய

தீர்த்தக்கரையிலுள்ள அரச மரத்தின் கீழ் ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட பலவகையான நாகப் பிணையல்களைக் காணலாம்

கொங்கு நாட்டில் அனைத்து ஆலயங்களுக்கு முன்புறமும் பட்டிமேடை என்னும் மேடை அமைந்துள்ளது. அதில் வேம்பும் அரசும் தழைத்திருக்க அதனடியில் விநாயகருடன் நாகங்களும் நாகப் பிணையல்கள் உள்ளன.

சென்னை தங்கசாலைத் தெருவி லுள்ள ஏகாம்பரேசுவரர் ஆலயத்தில் அரச மரத்தின்கீழ் பல நாகப் பிணையல்கள் உள்ளன. அவற்றில் ஒன்று தனித்தன்மை பெற்ற கலைச்சிற்பமாக உள்ளது. இதில் பாம்புப் பிணையல்களுக்கு இடையே முன்புறம் முருகப்பெருமானும் பின்புறம் பஞ்சமுக கணபதியும் உள்ளனர்.

திருத்தணிக்கு அருகில் கரியம்பேடு என்றும் தலமுள்ளது. இங்குள்ள சந்நிதி யொன்றில் நாகப் பிணையல் உள்ளது. இதில் நாகத்தின் பிணையல்களுக்கு நடுவில் உள்ள இடத்தில் மும்மூர்த் திகளும் வலப்புறம் விநாயகரும் இடப்புறம் மயிலுடன் முருகனும் இடம் பெற்றுள்ளன. இது அபூர்வ சிற்பமாகும். நாகவழி பாடு சிவ வழி பாட்டின் அங்கமாகவே இருந்த போதிலும் தனித்தன்மையுடன் திகழ்வதைக் காண்கிறோம்.

எங்கெங்கும் நாகர் - நாகப்பிணையல் சிலைகள்

புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் பேரையூர் என்னும் ஊரில் நாகநாதர் ஆலயம் உள்ளது. நாகதீர்த்தம் என்னும் பெரிய திருக்குளத்துடன் பெரியதாக ஆலயம் அமைந்துள்ளது. இத்தலத்தில் நாகப்பிணையல்களை நிறுவி வழிபட்டால் நாகதோஷம் நீங்கி நன்மையுண்டாகும் என்பதால் மக்கள் நாகப் பிரதிஷ்டை செய்கின்றனர். மதிலுக்குமேல், குளக்கரைச் சுவர் என எங்கும் நாகப் பிணையல்கள் எண்ண முடியாத அளவிலுள்ளன.

புற்றிடங் கொண்ட நாதர்

குளிர்ச்சியான காடுகளிலும் ஆள் நடமாட்டம் அற்ற குளக்கரை, ஆற்றங்கரைகளிலும் புற்றுக்கள் வளர்கின்றன. கரையான் என்னும் சிற்றுவீர்கள் நுண்ணிய மண்ணையும் தமது வாயிலிருந்து ஊரும் எச்சிலையும் கலந்து புற்றுக்களைக் கட்டுகின்றன. அப் புற்றுக்களில் பாம்புகள் குடியேறி வாழ்கின்றன. மக்கள் அவை பாம்புப் புற்றுக்கள் என்று அழைக்கின்றனர். கரையான்கள் புற்றுக்களை உயரமாகவும் அகலமாகவும் தொடர்ந்து கட்டிக் கொண்டே இருக்கின்றன. எனவே, நாளுக்குநாள் பெரிதாகி வரும் புற்றுக்களைக் காணும் மக்கள் அவை வளர்வதாக நம்புகின்றனர்.

புற்றுக்கள் தோன்றுமிடங்களை மக்கள் புனிதம் மிகுந்ததாகப் போற்றுகின்றனர். அவற்றினிடையில் சிவபெருமான் சுயம்புலிங்கமாகத் தோன்றி அருள்புரிவார் என்று நம்புகின்றனர்.

தென்னகத்தில் வழங்கும் அனேக தலபுராணக் கதைகளில் பாம்புப் புற்றின் நடுவே சிவபெருமான் தோன்றி யதும், பசுபால் பொழிந்து அவரை வெளிப் படுத்தியதும் கூறப்பட்டுள்ளன. இதை யொட்டி சிவபெரு மான் புற்றிடங் கொண்ட நாதர் என்று அழைக்கப்படுகிறார். வடமொழியில் பாம்புப் புற்றுக்களை வன்மீகம் என்று அழைப்பர். அப்பெயரால் பெருமான் வன்மீக நாதர் என்று அழைக்கப்படுகிறார். திருவாரூர், திருவான்மியூர், முதலிய தலங்களில் எழுந்த தருளியுள்ள சிவபெருமான் புற்றிடங் கொண்டார் என்றழைக்கப்படுகிறார்.

சங்கரன் கோயில், மருதூர் (நயினார் கோயில்) முதலான தலங்களில் பெரிய பாம்புப் புற்றுக்கள் ஆலயத்தின் பிராகாரத்தில் உள்ளன. இவற்றை மக்கள் வணங்குகின்றனர்.

புற்றுக்களில் பாம்புகள் வசிப்பதால் அவை இருக்குமிடங்களில் மக்கள் நடமாட்டமும் அசுத்தம் செய்தலும் அதிகமாக இருக்காது. மேலும், புற்று மண்ணில் கலந்திருக்கும் சிற்றுவீர்களின் வாய் ஊறலும் மருத்துவ குணம் நிறைந்ததாகும். அதனால் அம்மண்ணைப் புனிதம் மிகுந்ததாகக் கருதுகின்றனர். ஆலயங்களிலும், வீடுகளிலும் நடைபெறும் முளைவிடும் சடங்குகளுக்குப் புற்று மண்ணை எடுத்து வந்து பாத்திரங்களில் நிறைத்து அதில் முளைவிடுகின்றனர்.

நயினார் கோயிலிலும், சங்கரன் கோயிலிலும் ஆலயத்திலுள்ள புற்று மண்ணைப் பிரசாதமாக அளிக்கின்றனர்.

திருஒற்றியூரில் கருவறையில் பெரிய பாம்புப் புற்றே சிவலிங்கமாக உள்ளது. அப்புற்றிற்குப் பெரியதாக கவசம் அணிவித்துள்ளனர். அதில் வாசுகியின் வடிவம் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இறைவனைப் புற்றிடம் கொண்ட நாதர் எனவும், படம் பக்கநாதர் எனவும் அழைக்கின்றனர். ஆண்டிற்கு ஒரு முறை கவசம் களையப்பட்டு, சிறப்பு வழிபாடுகள் நடைபெறுகின்றன.

புராணங்கள் புற்றுக்களைப் பூமியின் காதுகள் என்று போற்றுகின்றன.

விநாயக சதுர்த்தியின்போது புற்று மண்ணைக் கொண்டு வந்து அதில் விநாயகரைச் செய்து வழிபடுகின்றனர்.

ஸ்ரீ நாகவல்லி தழுவி நிற்கும் நாகேசுவரப் பெருமான்
அருளினால் எல்லோரும் எல்லாம் பெற்று இனிது வாழ்க!

மதுராபுரி மன்னவ போற்றி ! மன்னாளும் மன்னவர்க்கு மாண்பாகி நின்றாய் போற்றி !!
மன்னும் உத்தரகோசமங்கைக்கு அரசே போற்றி! போற்றி!!

பாநீராஜராஜேஸ்வரர்

உலகில் விலங்குகள், பகைவர்கள் முதலியவற்றின் இடையூறுகளிலிருந்து மக்களைப் பாதுகாத்துச் சுகமாக மகிழ்வுடன் வாழ வைக்கும் அமைப்பே அரசாங்கமாகும். அந்த அரசாங்கத்திற்குத் தலைவனாக இருந்து அதை வழிநடத்துபவன் அரசன் எனப்படுகின்றான். அரசனைத் தமிழில் மன்னன் என்பர். மன்னன் என்பதற்கு நிலை பெற்றிருப்பவன் என்பது பொருள். கூட்டங்களாகவும் குழுக்களாகவும் வாழும் மக்கள் தமக்கென வலிமையும் ஒழுக்கமும் உடைய ஒருவனைத் தலைவனாக ஏற்றுக்கொண்டு அவனது ஆணைப்படி நடந்தனர்.

பலவிதமான குழுக்கள் ஒருங்கிணைந்து வாழும் போது அவற்றின் தலைவனாக அரசர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். வலிமையுள்ள அரசர்கள் மற்ற அரசர்களை அடக்கி அவர்களுக்குத் தலைவர்களாயினர். அவர்களே மாமன் னர்கள் என்றும் இராஜ ராஜர்கள் என்றும் போற்றப்படுகின்றனர். அவர்களைப் புராணங்கள் சக்ரவர்த்திகள் என்று அழைக்கின்றன. சக்ரம் என்பது மக்களைப் பாதுகாத்துநெறியுடன் வாழ வைக்கும் இறையான்மையைக் குறிக்கும். அப்படி வாழ வைப்பவர்கள் சக்ரவர்த்திகளாவர். அரசனாக இருப்பது எளிதல்ல. மன வலிவும், நல்லறிவும் வாள்வலியும் தோள்வலியும்மட்டும் அதற்குப் போதாது நல்லொழுக்கமும் தெய்வஅருளும் வேண்டும். மன்னர்களைத் தெய்வாம்சம் பொருந்தியவர்கள் என்று மக்கள் கொண்டா

டினர். திருமங்கையாழ்வார் திருவுடை மன்னரைக் காணில் திருமாலைக் கண்டேனே என்கிறார்.

சிவனடியார்கள் சிவபெருமானை ஒப்பற்ற மன்னனாகப் போற்றுகின்றனர். மன்னாளும் மன்னர்க்கு மாண்பாகி நின்றானை என்கிறார் மாணிக்கவாசகர். திருப்பெருந்துறை மன்னன் என்றும், உத்தரகோசமங்கைக்கு அரசு என்றும், அமரர் நாடாளாதே ஆன்ஐ ஏறி ஆரூர் ஆண்ட அரசு என்றும், திருமுறைகள் சிவபெருமானைப் போற்றுகின்றன.

மன்னர்களுக்கெல்லாம் மன்னனாக விளங்குவதால் சிவபெருமானை ராஜலிங்கர் என்றும், ராஜராஜேஸ்வரர் என்றும் அழைக்கின்றனர். அப்பெயரால் சிவமஞ்சரியின் ஐம்பத் தைந்தாவது மலர் ஸ்ரீராஜ ராஜேஸ்வரர் என்னும் பெயரில் மலர்கிறது.

இதில் சிவபெருமான் முடிசூடி நாடாண்டது. மகிமை பெற்ற சிவனடியார்களான அரசர்கள், புராண வரலாற்றுக் கால அரசர்கள், அரசர்கள் பெயரால் அமைந்த ஆலயங்கள் முதலான பல அரிய செய்திகளை அறிந்து மகிழலாம்.

இராஜவல்லியான மகாராணி மீனாட்சி தேவி உடனாய சோமசுந்தர பாண்டியர் எல்லோருக்கும் சகல செல்வயோகமிக்க வாழ்வைத் தந்து இனிதாக வாழவைக்க வேண்டுமென்று அவர்தம் பொன்னார் திருவடி களைப் போற்றி வணங்குகிறேன். - சிவசுந்தரி

இராஜலிங்கம்

சிவபெருமான் ராஜாதிராஜர்களுக் கெல்லாம் மேலான மகாராஜராஜேஸ்வர னாக விளங்குகின்றார். அதனால் அவரு டைய சிவலிங்கத்திருமேனியை ராஜலிங்கம் என்றழைக்கின்றனர்..

பாபநாசத்தில் வீற்றிருக்கும் பெரு மானுக்கு வைராசலிங்கம் என்பது பெயர். இதற்கு யாவருக்கும் மேலான மகாராஜா என்பது பொருள் (புராணத்தில் விராட்புருஷன் வழிபட்டதால் இப்பெயர் வந்த தென்று கூறப் பட்டுள்ளது) வைராசன் என்பதற்கு மேன்மை தங்கிய அரசன் என்பது பொருள். விநாயகன் என்பது போல விராஜன் என்ப தும் பெய ராகும். விராஜன் என்பதற்குத் தனக்குமேல் அரசனில்லாத தனியாண்மை கொண்ட அரசன் என்பது பொருள்.

பாடல்பெற்ற திருத்தலமான வாட் போக்கியிலுள்ள இரத்தினகிரி மலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமானுக்கு இராஜ லிங்கர் என்னும் பெயர் வழங்குகிறது. ஆரிய ராஜனால் வழிபடப் பட்டதால், பெருமா னுக்கு ராஜலிங்கம் என்பது பெயராயிற்று. திருநாவுக்கரசர் இவரைச் சீர் அரசு என்று போற்றுகின்றார்.

கூனம்பட்டி ஆதினம் எனப்படும் இராஜலிங்க மாணிக்க வாசக ஸ்வாமிகள்

ஆதினத்தில் வழிபடு மூர்த்தியாக விளங்கும் லிங்கம் இராஜலிங்கம் என்று அழைக்கப் படுகின்றது. இவர் வாட்போக்கி மலையில் வீற்றிருந்தருளும் பெருமானின் பிரதி யா வார். இத்திரு மடத்தில் எழுந்தருளும் மகா சந்நி தானங்கள் எல்லோரும் தம்பெயருக்கு முன்னால் இராஜலிங்கம் என்னும் பெயரைக் கொண்டுள்ளனர்.

மேலும், அரசர்கள் தங்களுக்கும் தமது அரசிற்கும் பெருந்தீமை உண்டாக இருப் பதை முன்கூட்டியே சோதிடர்கள் மூலம் அறிந்து சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டையுடன் பெரும் வேள்விகளைச் செய்து தமக்கு வரவுள்ள துன்பங்களை இறையருளால் விலக்கிக் கொள்வர்.

அவ்வேளையில், நிறுவப்படும் அல்லது சிறப்புடன் வழிபடப்படும் சிவ லிங்கமும் ராஜலிங்கம் என்று அழைக்கப் படுகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக மருதூரில் உள்ள ராஜ ராஜேஸ்வரர் ஆலயத்தைக் கூறலாம்.

இதுபோல் பல இடங்களில் ராஜ ராஜேஸ்வரர் ஆலயங்கள் உள்ளன.

திருவோத்தூரை அடுத்துள்ள அனக்கா லூரில் ராஜராஜேஸ்வரர் ஆலயம் உள்ளது.

குறிப்பு : தஞ்சாவூரிலுள்ள பெரிய கோயி லுக்கும் தாராசுரம் கோயிலுக்கும் ராஜராஜேஸ் வரம் என்ற பெயர்கள் வழங்குகின்றன. இவற்றில் எழுந்தருளும் பெருமானுக்குப் பெருவுடையார் - ஐராவதீசுவரர் என்பதே பெயர்களாகும். ❀

இராஜலிங்காசனம்

ஆசனம் என்பதற்கு வீற்றிருக்குமிடம் என்பது பொருள். பின்னாளில் அமர்ந்திருக்கும் நிலைக்கும் அதுவே பெயராயிற்று. பத்மாசனம், அர்த்த பத்மாசனம், சுகாசனம், ஸ்வஸ்திகாசனம் என்று பலவகையான ஆசனங்களின் பெயர்கள் வழங்குகின்றன. இவற்றையோகக் கலைநூல்கள் விரிவாகக் கூறுகின்றன. மாபெரும் சபையில் கால்மீது கால் போட்டுக்கொண்டு அமரும் தகுதி மாமன்ன னுக்கே உரியது. எனவே அத்தகைய நிலையை உணர்த்துவது இராஜலிங் காசனம் எனப் படும். மதுரையில் எல்லாம் வல்ல சித்தராகச் சிவபெருமான் வீற்றிருக் கும் கோலமே இராசலிங்காசனமாகும். அரசர்களுக்கு அடுத்தடியாக உயர்ந்த நிலை கொண்ட கவிராஜர்களான புலவர்களுக்கு மட்டுமே இப்படி அமரும்நிலை தரப்பட்டுள்ளது. ❀

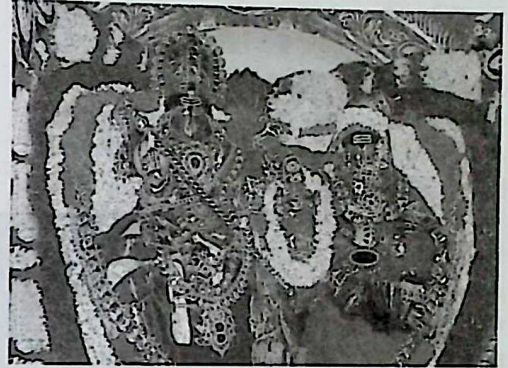
பாண்டிய நாட்டில் செங்கோல் செலுத்தும் சிவபெருமானும் மீனாட்சி தேவியும்

சிவபெருமான் மன்னாதிமன்னன். பேரண்டங்களையும் அதில் இடம் பெற்றுள்ள எண்ணிலாத புவனங்களையும் தனது அருளாணையால் வழிநடத்துபவன். அதனால் சகல புவனேஸ்வரன் என்று, அழைக்கப்படுகின்றான். அவனது தேவியான பராசக்திக்குப் புவனாபதி என்றும், புவனேஸ்வரி என்றும் பெயர்கள் வழங்குகின்றன. அளவிலா பெருமை உடையவனாக இருந்தும், அவன் எளியவனாக பல சமயங்களில் மண்மீது வந்து அரசனாக முடிசூடிக் கொலுவிருந்து அரசாண்டு மக்களை மகிழ்வித்திருக்கிறான். அவற்றில் மதுரை நகரில் பாண்டிய மன்னனாக வீற்றிருந்து அரசாண்ட வரலாறு முதன்மை பெற்றதாகும்.

பாண்டிய நாட்டின் தலைநகரான மதுரையில் சிம்மாசனத்தில் மீனாட்சியுடன் வீற்றிருந்து அரசாண்டதைப் போலவே திருநெல்வேலியில் அன்னை காந்திமதியுடன் வீற்றிருந்தும் பெருமான் அரசாண்டிருக்கின்றார். இந்த இரண்டு புராண வரலாறுகளையும் சுருக்கமாக இங்கே காணலாம்.

மதுரை மாநகரைப் பாண்டிய மன்னர்களின் வழிவந்த மலையத்துவஜ பாண்டியன் அரசாண்டு வந்தான். அவனது தேவி காஞ்சனமாலை. இருவரும் சிறந்த சிவ பக்தர்கள்.

நெடுநாட்களாக அவர்களுக்கு மகப் பேறு வாய்க்கவில்லை. அதற்காக ஒரு புத்திரகாமேஷ்டி வேள்வி செய்தனர். அந்த வேள்வித் தீயின் நடுவில் அன்னை பராசக்தி அழகிய சிறுமியாகத் தோன்றினாள். அவர்கள் அவளை மகளாக ஏற்றுக் கொண்டு தடாதகை என்று பெயர் சூட்டி வளர்த்தனர்.

ஐ செங்கோல் செலுத்தும்

சொக்கநாதராகக் குறுங்காலீஸ்வரர்

அவளுக்கு இயற்கைக்கு மாறாக மூன்று ஸ்தனங்கள் இருந்தன. அவற்றைக் கண்டு அவர்கள் திகைத்தனர். அப்போது விண்ணிலிருந்து ஓர் ஒலி இவள் தனக்குரிய மணாளனைக் காணும்போது நடுவிலுள்ள மூன்றாவது ஸ்தனம் தானாகவே மறையும் என்று கூறியது.

அவள் குதிரையேற்றம், யானை யேற்றம், வாள் வித்தை, வில் வித்தை முதலிய அரசர்களுக்குரிய அனைத்துக் கலைகளையும் எளிதில் பயின்று தேர்ந்தாள். அந்த மகிழ்ச்சியிலேயே மலையத்துவஜன் சிவகதி சேர்ந்தான்.

மக்களும் மந்திரிப் பிரதானியரும் மீனாட்சிக்கு முடிசூட்டி மகாராணியாக் கினர். அவள் நாட்டைத் திறம்பட ஆண்டு வந்தாள்.

ஒரு சமயம் அவள் எட்டுத் திசையிலும் தனது வல்லமையைக் நிலைநாட்ட திக்கு விஜயம் நடத்தினாள். அவ்வகையில் படை நடத்திக் கொண்டு வடதிசை சென்றவள் திருக்கயிலாயத்தை அடைந்தாள். நந்தி முதலிய கணங்கள் அவளை எதிர்த்து வந்து

போரிட்டுத் தோல்வி அடைந்தனர். இறுதியில் சிவபெருமானே போருக்கு வந்தார். அவரைக் கண் டதும் அவளது மூன்றாவது ஸ்தனம் மறைந்துவிட்டது. அசரீரி ஞாபகம் வர, அவள் மனதில்காதல் பிறந்தது.

சிவபெருமான் மதுரைக்கு வந்து அவளை மணந்து கொள்வதாக வாக்களித்தார். அதன்படியே ஒரு நல்ல நாளில் சோம சுந்தரன் என்ற பெயருடன் மதுரைக்கு வந்து அவளை மணந்து கொண்டார். அவர்களது திருமணம் கோலாகல மாக நடைபெற்றது.

சோமசுந்தரர், மீனாட்சி தேவியை மணந்து கொண்டதால் பாண்டியன் எனும் பட்டம் தரித்துச் சோம சுந்தர பாண்டியன் ஆனதுடன் மதுரைக்கும் அரசனானார்.

பாண்டியர்களின் வம்சாவளியில் வந்த திருமுடியைப்புனைந்து செங்கோலை ஏந்தி சிம்மாசனத்தில் மீனாட்சியுடன் வீற்றிருந்து பாண்டியநாட்டை இனிது ஆண்டு வந்தார்.

முருகன் உக்கிர குமாரன் என்னும் பெயருடன் அவர்களுக்கு மகனாகத் தோன்றினார். நெடுங்காலம் மதுரை நகரைச் சிறப்புடன் ஆண்டு வந்த சோமசுந்தரப் பாண்டியரான சிவபெருமானும் மீனாட்சியும், உக்ர பாண்டியருக்கு முடிசூட்டி விட்டுக் கயிலைக்கு எழுந்தருளினார்.

முருகன் நெடுங்காலம் பாண்டிய நாட்டை ஆண்டு வந்தார் என்று புராணம் கூறுகிறது. மதுரையில் சிவபெருமான் சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருந்து நாடாண்டதை நினைவுகூறும் வகையில் ஆண்டு தோறும் நடைபெறும் ஆவணி மாத திருவிழாவின் 7ஆம் நாளில் அவருக்கு முடிசூட்டி செங்கோல் அளித்து பட்டாபிஷேக விழாவை நடத்துகின்றனர்.

சுந்தரேஸ்வரரைத் திருமணம் செய்து கொள்ளுவதற்கு முன்பாக மீனாட்சி தேவி பட்டம் சூடி நாடாண்டதை நினைவூட்டும் வகையில் சித்திரை மாதம் நடைபெறும் திருவிழாவில் மீனாட்சி தேவிக்கு முடிசூட்டிச் செங்கோல் அளித்து விழா கொண்டாடுகின்றனர். ஆண்டில் எட்டுமாதம் சோமசுந்தரப் பெருமானும் நான்கு மாதங்கள் மீனாட்சியும் பாண்டிய மண்டலத்தை ஆண்டு வருவதாகக் கூறுகின்றனர்.

பாண்டிய நாட்டிற்கு மாமன் னனாகப் பட்டாபிஷேகம் செய்து வைக்கப் பட்டதால், சிவபெருமானுக்கு அபிஷேக பாண்டியன் என்பது பெயராயிற்று.

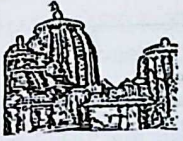
திருநெல்வேலியில் பெருமான் அரசு செலுத்திய வரலாற்றை இங்கு காணலாம்

ஒருகாலத்தில் பராசக்தி மண்ணுலகம் வந்து தாமிரபரணி ஆற்றங்கரையிலுள்ள வேணுவனத்தினை ஒட்டியிருந்த சிந்து பூந்துறையில் தவம் புரிந்தாள். அவளது தவத்திற்கு மகிழ்ந்து சிவபெருமான் காட்சி கொடுத்ததுடன், அவள்வேண்டிக்கொண்ட

வண்ணம் அவளைத் திருமணம் செய்து கொண்டார். ஐப்பசி உத்திரநாளில் திருமணம் நடைபெற்றது. அப்போது அங்கு கூடியிருந்தவர்கள் இங்கு மணி முடிசூடி ஆட்சி நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டனர். அதன்படியே நெல்லையப்பர் என்று பெயர் பூண்டு நெல்லைச் சீமையை ஆண்டு வந்தார்.

இதையொட்டி ஆண்டுதோறும் திருநெல்வேலி நெல்லையப்பர் ஆலயத்தில் பங்குனி உத்திரத்தில் பட்டாபிஷேக விழாவும் செங்கோல் பெற்று நாடாளும் ஐதீக விழாவும் நடத்தப்படுகின்றன.

சகல புவனேசுவரர்

நாம் வாழும் இந்த உலகம் பெரிய பந்துபோல் உள்ளது. சூரியன், சந்திரன், முதலான கோள்களுடன் நமது பூமிப் பந்தும் அண்டப் பெருவெளியில் சுழல் கிறது. இந்த தொகுதிக்குப் புவனம் என்பது பெயர். அண்டப்பெருவெளியில் இது போன்று எண்ணிலாத புவனங்கள் சுழன்று கொண்டிருக்கின்றன.

சைவ சித்தாந்த சாத்திரத்தில் நாம் வாழும் பேரண்டத்திலுள்ள 274 புவனங்களின் பெயர்கள் பட்டியலிட்டுக் கூறப்பட்டுள்ளன. சகல புவனங்களையும் தாங்கிக் கொண்டிருக்கும் பேரண்டப் பெருவெளியின் பெருமையும் சிறப்புக்களும் விளக்கிக் கூற முடியாதவை.

மணிவாசப் பெருமான், அண்டப்பகுதியின் உண்டைப் பிறக்கம் அளப்பரும்தன்மை வளம்பெறும் காட்சி ஒன்றனுக்கொன்று நின்றெழில் பகரின் நூற்றொரு கோடியின் மேற்பட விரிந்தன என்று கூறுகின்றார்.

சகலபுவனங்களையும் பெருமான் விளையாட்டைப் போல படைத்துக் காத்து, அழித்து என்றும் செயல்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றான். புவனங்களின் பதியாக இருப்பதால் அவனைபுவனேசுவரர் என்று அழைக்கின்றனர். அவனது தேவி புவனாபதி என்றும், புவனேச்சுவரி என்றும் போற்றப்படுகிறார்.

திருமீயச்சூர் என்னும் தலத்திலுள்ள இளங்கோயிலில் பெருமான் சகல புவனேஸ்வரர் என்னும் பெயரில் எழுந்தருளியுள்ளார். அம்பிகைக்கு மின்னுமேகலையாள் என்று பெயர். அண்டப் பெருவெளியில் எதுவுமே இல்லாத நிலை இருந்தது. அதில் புவனங்களைப் படைக்க விரும்பிய பரசிவம்

தனது ஆற்றலை வெளிப்படுத்த, அது மின்னல் போல் வெள்ளிய நிறத்துடன் வெளிப்பட்டது. அதுவே பராசக்தியின் வடிவமாகும். அதனால் அம்பிகை மின்னுமே கலையாள் என்று அழைக்கப் படுகிறாள். அண்டப் பெருவெளியிலுள்ள வெளிர் நீலஒளிவெள்ளமே அம்பிகை யின் வடிவம். சிதம்பரத்தில் தேரடியில் சகல புவனேசுவரர் சந்நிதி அமைந்துள்ளது.

பாரத தேசத்தை ஆண்ட மாமன்னர்கள் அரசர்கள் திரிபுவனச் சக்ரவர்த்திகள் என்று பெயர்கூட்டிக் கொண்டனர். குலோத்துங்க சோழன் திரிபுவன வீரன் என்ற பட்டப் பெயரைச் சூடியிருந்தான். அப் பெயரால் அவன் பெரிய சிவாலயத்தையும் அதைச் சுற்றிப் பெரிய ஊரையும் நிர்மாணித்தான். அதுவே இந்நாளில் குடந்தைக்கு அருகில் திருபுவனம் என்னும் பெயரில் உள்ளது. அதில் வீற்றிருந்து அருள்பாலிக்கும் பெருமான் இந்நாளில் கம்பஹரேசுவரர் என்று அழைக்கப்படுகிறார். புகழ் பெற்ற சரபர் சந்நிதி இந்தக் கோயிலில் உள்ளது.

புவனேசுவரி தேவியைத் தனித் தலைமைத் தெய்வமாகக் கொள்ளும் வழிபாட்டினர் அவளைப் புவனாபதி, புவனேஸ்வரி, புவனாதிநாச்சியார் என்று பலவாறு அழைக்கின்றனர். திருமூலர் திருமந்திரத்தின் 4ஆம் தந்திரத்தில் புவனாபதிச் சக்கரம் என்னும் தலைப்பில் புவனாபதியின் பெருமைகளை விளக்கிக் கூறியுள்ளார்.

ஆலயங்களில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள கல்வெட்டுக்களில் மன்னர்கள் தம்மை திரிபுவனச் சக்கரவர்த்திகள், சகலலோகச் சக்ரவர்த்திகள் ஏக சக்ரவர்த்தி என்று பலவாறு குறித்துக் கொண்டிருப்பதைக் காணலாம். ❀

சிவாலயங்களில் பட்டாபிஷேகம்

மன்னனுக்கு நாட்டை ஆள்வதற்கான உரிமை பொதுமக்கள் முன்பாக அவர்களது ஆதரவுடன் அவனுக்கு நடத்தப்படும் பட்டாபிஷேகத்திற்குப் பிறகுதான் வருகிறது. "பட்டம்" என்பதற்கு உரிமை பெறுதல் என்பது பொருள். தமிழில் இது முடிசூட்டுதல் என்று அழைக்கப்படுகிறது. பட்டம் பெற்று, மக்களால் ஏற்கப்பட்டு உரிமையுடன் நாடாளும் மன்னன் மணிமுடியாகிய கிரீடத்தை அணிந்து கொள்ளுவான். நாட்டின் கௌரவத்திற்குரியதான அந்த அரசு முடி உயர்ந்த பொருளாகப் போற்றப் பட்டது.

தமிழகத்தில் சேர, சோழ, பாண்டியர் ஆகிய மூன்று மரபினருக்கு மட்டுமே முடிசூடி நாட்டை ஆளும் தகுதி அளிக்கப் பட்டிருந்தது. அவர்களை முடியுடை வேந்தர்கள் என்றும், மும்முடி அரசர்கள் என்றும் கொண்டாடினர். பின்னாளில், பலவகைக் குடிகளும் மன்னர்களாகப் பட்டாபிஷேகம் எனப்படும் முடிசூட்டு விழாவை நடத்திக் கொண்டனர்.

மதுரையில் மீனாட்சியாகத் தோன்றி அரசு செலுத்திய பார்வதிதேவியை மணந்து கொண்ட சிவபெருமான் பாண்டியர் வம்சத்தில் வந்த மணிமுடியைப் புனைந்து கொண்டு அந்நாட்டுச் சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருந்து தென்பாண்டி நாட்டை நெடுங்காலம் அரசு புரிந்ததால், அவரை பாண்டிய நாடு கொண்ட பிரான், "பாண்டிப் பிரான்" என்று அழைக்கின்றனர்.

மதுரையில் நடைபெறும் ஆவணி மூல விழாவில் 7ஆம் நாள் சோமசுந்தரப் பெருமானுக்கும் சித்திரை மாதம் நடைபெறும் பெருந்திருவிழாவின் எட்டாம் நாளில் மீனாட்சியம்மைக்கும் முடிசூட்டுவிழா நடத்தப்படுகிறது.

**உருத்திராக்கத்தையும் திருமுடியையும்
மணிமுடியாகக் கொண்டு ஆண்ட
நாயன்மார்கள்**

மா மன்னர்களுக்குரிய மாபெரும் அடையாளம் மணிமுடியாகிய இராஜக் கிரீடமேயாகும். இராஜமகுடத்தைத் தரித்திருப்பதால் அவர்கள் மகுடாதிபதிகள் என்றழைக்கப்படுகின்றனர்.

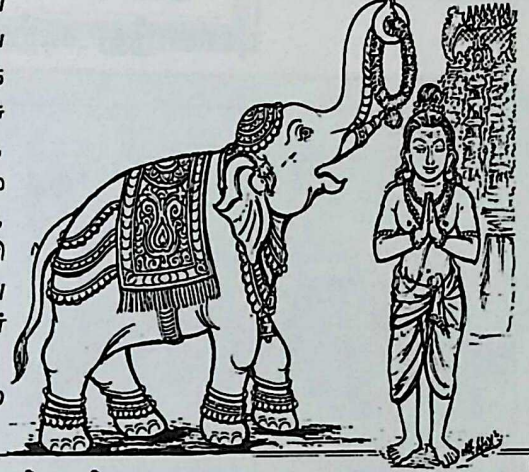
இராஜ மகுடங்கள் இரத்தினங்களால் இழைக்கப்பட்டு, முத்து வடங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டன. அவை ஒவ்வொன்றிற்கும் தனித் தனிப் பெயர்களும் வழங்கப்பட்டன. இத்தகு ஒப்பற்ற இராஜ முடியான மகுடத்தை ஒதுக்கி விட்டு உருத்திராட்ச மணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட சடையையே மணிமகுடமாகவும், சிவபெருமானின் திருவடியையே இராஜமுடியாகவும் புனைந்து, அரசு செலுத்திய மன்னர்களையும் வரலாற்றில் காண்கிறோம். இருவருமே பெரியபுராணம் கூறும் நாயன்மார்களாவர்.

பாண்டிய நாட்டின் தலைநகரான மதுரையும் பதியில் வாழ்ந்திருந்த சிவநேசச் செல்வரான மூர்த்தியார். மதுரை ஆலயத்தில் சந்தனம் அரைக்கும் பணியைச் செய்து வந்தார். அந்நாளில் மதுரையை ஆண்ட மன்னன் எதிர்பாராதவிதமாக மாண்டு போனான்.

அவனுக்கு வாரிசு இல்லாததால், அந்நாளைய வழக்கப்படி, புதியமன்னனைத் தேர்ந்தெடுக்க அரசு அதிகாரிகள் பட்டத்து யானையிடம் மாலையொன்றைக் கொடுத்துக் கண்களைக் கட்டி, வீதியில் விட்டனர். கோயில் வாயிலில் பணியை முடித்துவிட்டு வெளியே நின்று கொண்டிருந்த மூர்த்தியாரின் தோளில் அந்த யானை மாலையைச் சூட்டியது. அதனுடன் வந்த அரசு அதிகாரிகள் மூர்த்தியாரைப் பணிந்து அரசாளும்

பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி வேண்டினர். அதன்படியே அரசரிமையை ஏற்றுக்கொண்ட மூர்த்தியார், வழக்கமான அரச அணிகலன்களை நீக்கி விட்டு, உருத்திராட்ச வடங்களால் கட்டிய தனது ஐடாமுடியை மகுடமாகக் கொண்டதுடன், விபூதியை கவசமாகவும், பஞ்சாட் சரத்தை ஆணையாகவும் கொண்டு அரசு செலுத்தினார். விபூதி, ருத்திராட்சம், பஞ்சாரட்சம் ஆகிய மூன்றையும் முதன்மையாகக் கொண்டு அரசு செலுத்தியதால், அவர் மும்மைகளால் உலகாண்ட மூர்த்தி என்று அழைக்கப்பட்டார். அறுபத்துமூன்று அடிய வர்களில் ஒருவராக மூர்த்தி நாயனார் கொண்டாடப்படுகிறார்.

பெரியபுராணம் இவர் வரலாற்றை விரிவாகக்கூறுகிறது.

தசாங்கம்

பேரரசனின் நாட்டில் இறையாண்மைக்கு அடையாளமாக உள்ள பொருட்களில் முதன்மையான பத்து பொருட்களை வரிசைப்படுத்திக் கூறுவர். இதற்குத் தசாங்கம் கூறுதல் என்பதுபெயர். பழையபுராணமொன்றில், பெயர், ஊர், நாடு, ஆறு, மலை, குதிரை, படை முரசு, தார் கொடி அரசர்க்குச் சாற்றல் தசாங்கமதாம் என்கிறது.

சிவபெருமான் மன்னர்களுக்கெல்லாம் மாமன்னனாகவிளங்குவதால் அவனுக்கும் தசாங்கம் என்னும் பத்துப் பொருட்கள் கூறப் படுகிறது.

காலந்தோறும் அன்பர்கள் இறைவனைத் தம் மனதிற்கு உயர்ந்த அரசு கோலத்தில் கண்டு மகிழ்கின்றனர். அவர்கள் இறைவனுக்கு உரியதாகத் தாம் கருதிய தசாங்கங்களைக் கூறிப் போற்றியுள்ளனர்.

மணிவாசகப் பெருமான் திருவாசகத்தில் சிவபெருமானுக்குரிய தசாங்கங்களைத் தசாங்கம் என்னும் பகுதியில் கூறுகின்றனர். இதன்படி இறைவனுக்குரிய 1. பெயர் தேவர்- பிரான், 2. நாடு-தென் பாண்டி 3. ஊர்- உத்தரகோசமங்கை 4. ஆறு- பேரானந்த வள்ளம் சுழித்தோடும் ஆனந்த நதி 5. மலை- இருள் அகற்றி முத்தியருளும் மலையாகிய கயிலைமலை 6. குதிரை- வாசியோகமாகிய தாளியருகு 10. கொடி, தர்ம வடிவமாக விளங்கும் ரிஷபத்தைத் தாங்கியுள்ள இடப் கொடி என்பதாகும்.

மேலும், மணிவாசகப் பெருமான் கிர்த்தித் திருவகவலிலும் சிவபெருமானுக்குரிய தசாங்கம் பற்றிய செய்திகளைக் கூறுகிறார். அதன்படி 1. தேவதேவன் திருப்பெயராகவும், 2. பாண்டி நாடு பழம்பதியாகவும், 3. உத்திரகோச மங்கை ஊராகவும், 4. ஊனம் தன்னை ஒருங்குடன் நீக்கும் ஆனந்தமே ஆறாகவும், 5. பெருமைமிகு அருளே மலையாகவும், 6. பிரமாயிசை பயின்றும், 7. கழுக்கடை (திரிசூலம்) தன்னை (படையாக) கைக்கொண்டருளியும், 8. நவநாதப் பெரும்பறையும் 9. கழுநீர் மலையும் 10. அருளே ஆணையாகவும் கொண்டுள்ளான் என்கின்றார். தமிழ் இலக்கியங்களில் பலவாறாக வகைப்படுத்தப்பட்ட தசாங்கங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன.

இறைவனின் எடுத்த பொற்பாதத்தை மணிமுடியாய்ப் புனைந்த கூற்றுவநாயனார்

மாபெரும் வீரர்கள் மக்களாதரவு பெற்று வாள்வலியாலும், தோள்வலியாலும் தனக்கென தனிநாட்டை உருவாக்கிக் கொண்டு சிறப்பு பெற்ற போதிலும், தம்மை மன்னனாக அறிவித்துக் கொண்டு தானே மணி மகுடம் சூட்டிக் கொள்ள முடியாது. முடிசூட்டுவதற்கென உயர் குடியிற் பிறந்த வர்களின் சபை இருந்தது. எடுத்துக்காட்டாக, இராமபிரானுக்கு வசிட்டர் முடி சூட்டினார். சோழர்கள், பாண்டியர்கள், பல்லவர்கள் என்னும் அனைத்து குல மன்னர்களுக்கும் முடிசூட்டி வைக்கும் குலம் தனித்தனியே இருந்தது.

சேரநாட்டில் களப்பாள் எனும்நகரில் வாழ்ந்த வீரர் கூற்றுவ நாயனார். இவர் தோள் வலிமையாலும் வாள்வலிமையாலும் தனக்கென நாட்டை உண்டாக்கினார். அதற்கு மன்னனாகமுடிசூட விரும்பினார். அந்நாளில் மன்னர்களுக்கு முடிசூட்டும் உரிமை

யை தீட்சிதர்களிடம் இருப்பதாகக் கூறினார். அதனால் சிதம்பரத்திற்கு வந்தார். தீட்சிதர்களிடம் சென்று தமது விருப்பத்தைக் கூறித் தமக்கு மணிமுடிசூட்டும்படி வேண்டினார்.

அவர்கள், சோழமன்னர்களுக்கு மட்டுமே நாங்கள் முடிசூட்டும் உரிமை உடையோம் என்று கூறி மறுத்துவிட்டனர். அதைக் கேட்டு அவர் மனம் வருந்தினார். சேரநாட்டுக்குத் திரும்பினார். அவருள்ளத்தில் தாம் முடிசூட்டிக்கொள்ள முடியாத நிலை இருப்பதை எண்ணி வருந்தினார்.

அன்றிரவு, சிவபெருமான் அவரது கனவில் தோன்றினார். தம் திருவடியை அவருக்கு முடியாகச் சூட்டுவதாகக் கூறினார். அதைக் கேட்டு நாயனார் மகிழ்ந்தார்.

சிவபெருமானின் தூக்கிய திருவடியை திருமுடியாகப் புனைந்து அவர் தமது நாட்டைத் திறம்பட ஆண்டார். சிவாலயங்களில் அன்புடன் பூசனைகளைச் செய்து நெடுநாள் வாழ்ந்து சிவப்பேறு பெற்றார்.

அன்பர்களுக்குச் சிவபெருமான் திருவடியைத் தலைமீது வைத்து தீக்ஷை அளிப்பது வழக்கம். தனது திருவடியை முடியாகச் சூடி நாடாள் வைத்தது புதுமையாகும்.

(தென்) திருவாலங்காடு, குகையூர், முதலான தலங்களில் பாதக்குறடுகளைத் திருமுடியில் தாங்கிய மன்னர்களின் திருவுருவங்கள் உள்ளன.

நாயனாரை அடியொற்றிப் பல அரசர்கள் தம் தலைமீது பெருமானின் திருவடிகளைச் சூடியிருக்கின்றனர். மாமன்னன் ராஜராஜன் தன்னை சிவபாத சேகரன் என்று அழைத்துக் கொண்டது இங்கு எண்ணத்தக்கதாகும். ❀

மாமன்னர்கள்

உலகில் இதுவரை நடந்து முடிந்த எல்லையற்ற காலப் பெருவெளியில் கணக்கற்ற அரசர்கள் தோன்றி சிறப்பாக அரசாட்சி புரிந்துள்ளனர். அவர்களில் பலர் தமது பக்தியாலும் அளவற்ற ஆற்றலாலும் மக்களுக்கு வேண்டிய நன்மைகளைச் செய்து புகழ்பெற்று மக்கள் நெஞ்சில் நீங்காது நிறைந்து வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். பெருமை மிக்க மன்னர்களின் வரலாறுகளைப் புராணங்களிலும் சரித்திர நூல்களிலும் காண்கிறோம்.

மாமன்னர்களைப் புராண கால அரசர்கள் என்றும், வரலாற்றுக் கால அரசர்கள் என்றும் இருவிதமாக அறிஞர்கள் பிரித்துக் கூறுகின்றனர். புராண நூல்களில் சிறப்புடன் குறிக்கப்படும் மன்னர்களின் காலத்தை நம்மால் கணித்துச் சொல்ல முடியவில்லை. இவர்கள் நெடுங்காலத்திற்கு முன்பு வாழ்ந்தவர்கள். தமது ஒப்பற்ற சிறப்பாலும் மகிமையாலும், மக்கள் நினைவில் நீங்காது இடம் பெற்றுள்ளார்கள். நமது காலக் கணக்கீட்டுக்குள் வராத பழங்காலத்தில் வாழ்ந்தவர்களாதலின் இவர்களைப் புராண கால அரசர்கள் என்று அழைக்கின்றனர். மாந்தாதா, சிபி, பகீரதன், அரிச்சந்திரன், தசரதன் முதலான புராணங்களில் போற்றப்படும் அரசர்கள் புராண கால அரசர்களாவர்.

வரலாற்று அறிஞர்களால் இன்ன காலத்தில் வாழ்ந்தவர்கள் என்று உறுதிப்படுத்தப்பட்டு அவர்களின் அரிய செயல்கள் தொகுத்து வரையறுத்து எழுதி

மகனைத் தேர்க்காலில் இட்டு
நீதிவழங்கம் மனுநீதிச்சோழன்

வைக்கப்பட்ட வரலாற்று ஆவணங்களில் பதியப் பெற்றுள்ளவர்கள் வரலாற்றுக் கால அரசர்கள் என்றழைக்கப்படுகின்றனர்.

முடியுடை மூவேந்தர்கள், பல்லவர்கள், விஜயநகரர், நாயக்கர் முதலிய வம்சத்தவர்கள் வரலாற்று மன்னர்களாவர். இந்த இரு தொகுதிகளிலும் சிவபக்தியாலும் செயற்கரிய செயல்களாலும் நீதி நெறியுடன் விளங்கியதாலும் மேன்மை பெற்றவர்கள் எண்ணற்றவர்கள் உள்ளனர்.

கல்வெட்டுகளிலும் செப்பேடுகளிலும் புராண கால அரசர்கள் பற்றிய செய்திகளைக் காண்கிறோம். சோழர்களும் பாண்டியர்களும் தாங்கள் அளித்துள்ள செப்பேடுகளில் சூரிய குலத்தில் இருந்தும், சந்திர குலத்தில் இருந்தும் தோன்றிய தமது முன்னோர்களான அரசர்களின் பெயர்களை வரிசையாகக் கூறியுள்ளதைக் காணலாம்.

புராண கால அரசர்கள் -

காலம் தெரியாத பழங்காலத்தில் வாழ்ந்த புராணகால அரசர்களின் பெருமைகள் அளவிட முடியாதவை. அவர்களின் பெருமைகளை மகாபுராணங்களும் இதிகாசங்களும் விரிவாகக் கூறுகின்றன. அவர்களில் சிறப்புப் பெற்ற சிலரை இங்கே சிந்திக்கலாம்.

மாந்தாதா

சூரியகுலத்தரசனான புலனாச்சவன் என்பவன் நெடுங்காலம் புத்திரப்பேறு வாய்க்காததால், வருத்தமுற்று. காட்டில் இருந்த முனிவர்களிடம் தமக்கு பிள்ளை உண்டாக யாகம்செய்யுமாறு வேண்டினான்.

முனிவர்கள் அவனுக்குப் பிள்ளை உண்டாக வேண்டுமென்று வேள்வி செய்து அந்தப் புனிதநீர்க் குடத்தை ஓரிடத்தில் வைத்து விட்டு உறங்கச் சென்றனர். காட்டில் வேட்டையாடிவிட்டுக் களைப்புடன் அங்கே வந்த புலனாச்சவன் மிகுந்த தாகமாக இருந்ததால், அந்த மந்திர நீரை எடுத்து அருந்தி விட்டான்.

அந்த மந்திர, நீரால் அவன் கர்ப்பமடைந்தான். அதைக் கண்டு எல்லோரும் ஆச்சர்யம் அடைந்தனர். அவனது வயிற்றிலிருந்து குழந்தையை எப்படி வெளியே எடுப்பது என்பதை அறியாமல் திகைத்து நின்றனர். இறுதியில் அசுவினித் தேவர்கள் அந்தக் குழந்தையை தந்திரமாக வெளியே எடுத்தனர்.

அந்தக் குழந்தை வெளியே வந்ததும் பசியால் அழுது. அதைக் கண்ட தேவர்கள் இந்தக் குழந்தைக்கு யார் பால் கொடுத்து வளர்ப்பது என்றனர்.

இந்திரன் தன்கையை நீட்டி அக்குழந்தையின் வாயில் வைத்தான். அதைச் சுவைத்தபோது அமிர்தம் பாலாக வெளிப்பட்டது. அமிர்தத்தை உண்டு மகிழ்ந்த அக்குழந்தையை இந்திரன் மாந்தாதா என அழைத்தான். இச்சொல்லுக்கு என்னை

தாதாவாக (போஷித்து வளர்பவனாக)க் கொண்டவன் என்பது பொருள்.

அவன் எல்லையற்ற ஆற்றல் உள்ளவனாகவும், சக்தியும் பலமும் கொண்டவனாகவும் விளங்கினான். அசுரர்களை ஜெயித்தான்.

சிவபெருமானைப் போற்றி வழிபட்டான். ரிக் வேதத்தில் உள்ள 250க்கும் மேற்பட்ட சூக்தங்கள் இவனால் செய்யப் பட்டதாகும்.

இராவணனை ஜெயித்தவன் இறுதியில் லவணாசுரனால் கொல்லப் பட்டவன். இவன் காஞ்சியில் அந்தகேசம் என்னும் சிவாலயத்தில் வழிபட்டுப் பேறு பெற்றான் என்று காஞ்சிப்புராணம் கூறுகின்றது.

திருவொற்றியூரில் சிவபெருமானை தரிசித்து ஆலயம் எடுத்தான் என்றும் தலபுராணம் கூறுகிறது. இவன் வரிவிதித்து எழுதிய ஓலையை திருஒற்றியூர் பெருமான் திருத்தி எழுதியதால் எழுத்தறியும் பெருமான் என்று அழைக்கப்படுகிறார். இவன் திருப்பெருந்துறை முதலான பல திருத்தலங்களில் வழிபட்டு பணி செய்துள்ளான்.

சிபி

சூரிய குலத்தவனான இந்த அரசன் இவ்வுலகை ஒரு குடைக் கீழ் ஆண்டவன் சிபிச் சக்ர வர்த்தி எனப் போற்றப்படுபவன். இவன் நீதியும் நேர்மையும் தவறாதவன். தன்னிடம் அடைக்கலம் புகுந்தவர்களை உயிரைக் கொடுத்தேனும் காப்பவன்.

இவனது வாய்மையை சோதிக்க அக்னிபுறாவாகவும், இந்திரன் பருந்தா கவும்

வடிவெடுத்தனர். அக்னி புறா வடிவுடன் சென்று தன்னை பெரிய வல்லுறு துரத்தி வருவதாகவும், தன்னை அடைக் கல மாக ஏற்று காத்து அருளவேண்டுமென்று வேண்டினான். அப்படியே ஆகட்டும் என்றான் சிபி.

அவ்வேளையில் இந்திரன் பருந்து வடிவுடன் வந்து அரசே நான் பறவை களை உண்டு வாழ்பவன். பசியினால் துன்புறும் நான் நெடுந்தொலைவில் இருந்து இந்தப் புறாவைத் துரத்தி வந்துள் ளேன். நான் பசியாலும் பயணத்தாலும் களைத்து விட்டேன். என்னிடம் அந்தப் புறாவை கொடுத்து விடுக அதுவே நியாயம் என்றான்.

அதைக்கேட்ட சிபி பறவை அரசே! அது என்னிடம் அடைக்கலமாக வந்தது. அதை உன்னிடம் அளிக்க முடியாது என்றாலும் உன்னைப் பசியுடன் இருக்க விட மாட்டேன். அப்புறாவின் உடலுக்கு ஈ டான மாமிசத்தை உனக்கு இப்போதே அளிக்கிறேன் என்று கூறி தன் தொடையை அரிந்து தராசின் ஒரு தட்டில் வைத்து மறுதட்டில் புறாவை வைத்தான். புறா இருந்த தட்டு தாழ்ந்து இருந்தால் தனது மற்றொரு தொடையையும் அரிந்து வைத் தான். இறுதியில் தானே தராசில் ஏறி அமர்ந் தான். அப்போதுதான் எடை சரியானது.

பருந்திடம் பறவையே என்னை நீ உண்டு மகிழ்க என்றான். அவனது வார்த் தைகளைக் கேட்ட இருவரும் தன் பழைய வடிவுடன் தோன்றி அவனுக்கு வேண்டிய வரங்களைத் தந்தனர். அவனைச் சோதித்த பாவம் தீர, அக்னி புறா வடிவுடன் சீர்காழி யில் வழிபட்டான் என்று தலபுராணம் கூறு கிறது. சிபியும் இங்கு வழிபட்டுள்ளான்.

முசுகுந்தன்

முற்பிறப்பில் வித்ராமன் என்ற கந்தர் வனாக இருந்தவன். மறுபிறப்பில் குரங் காகிக் கயிலைலைச் சாரலில் வசித்துவந் தான். புலி ஒன்று துரத்தி வந்ததால் அஞ்சி

மரத்தில் ஏறியமர்ந்த அவன் தூங்கிவிடாமல் விழித்திருந்த அம்மரத்தின் வில்வ இலைகளைப் பறித்து கீழே போட்டுக் கொண்டிருந்தான். அந்த வில்வமரத்தடியில் சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருந்தார். அது ஒரு சிவராத்திரி நன்னாளாக இருந்தது. குரங்காக இருந்த அவன் பறித்து இட்ட வில்வ இலைகள் யாவும் அவர் மீது விழுந்து கொண்டிருந்தன. அதையே சிவபெருமான் பூசனையாக ஏற்றுக் கொண்டு அவனுக்கு அருள்புரிந் தார். தன்னைப் பூசித்ததற்காக மறுபிறப்பில் அவனைச் சோழர் குலத்தில் மன்னனாகப் பிறக்கும்படியான வரத்தை அளித்தார். அவ்வேளையில் அவன் பெருமானே உமது அருள் என்றும், என் நினைவில் இருக்கும் படி என் முகம் குரங்காகவே இருக்க அருள் புரியுங்கள் என்றான். அதன்படியே முசு முகத்துடன் சோழர் குலத்தில் தோன்றி னான். உரிய வயதில் பட்டமேற்று சக்ர வர்த் தியானான்.

இந்திர லோகத்திலிருந்து தியாகசேப் பெருமானைப் பூமிக்குக் கொண்டு வந்து. திருவாரூரில்நிலைப்படுத்தியதுடன் அவருக் குப் பெரிய ஆலயத்தினையும் அமைத்தான். பெரிய விழாக்களைச் செய்தான். தம்பெய ரால் முசுகுந்த சகஸ்ரநாமம் என்னும் துதிநூலைச் செய்தான். தியாகேசர் சந்நிதி யில் இவனது திருவுருவம் உள்ளது. சப்த விடங்கத் தலங்களில் தியாக ராஜ மூர்த்தியை எழுந்தருளச் செய்தவனும் இவனே.

நல்லூர் இவன் வழிபட்ட தலமாகும். அங்கு முசுகுந்தேசுவரர் என்னும் பெயரில் அழகிய லிங்கம் உள்ளது. இவனுக்குப் புத்திரப்பேற்றை அருளியதால் திருவாவ டுதுறை தியாகேசர், புத்திரத்தியாகர் என்று அழைக்கப்படுகின்றார். இங்கு தியாகர் சந்நிதியி லுள்ள தூணில் இவனது திருவுரு வம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

முருகனடியார்களில் சிறந்தவனாகவும் போற்றப்படுகிறான். முருகப்பெருமானின் தம்பியான வீரபாகுத்தேவரின் மகளான

சித்திரவல்லியை மணந்தவன். காசியில் இவன் வழிபட்ட லிங்கம் உள்ளது.

மனுநீதிச் சோழன்

புகழ்பெற்ற மனுநீதிச் சோழனைப் பற்றியும், சிபிச்சக்ரவர்த்தியைப் பற்றியும், சிலப்பதிகாரத்தில் கண்ணகி போற்றுவதைக் காண்கிறோம். இதனால் 2000 ஆண்டு களுக்கு முன்பே இவர்களது வரலாறு எங்கும் பரவியிருந்ததை அறிகிறோம்.

தொன்மையான சோழ மன்னர்கள், வழியில் வந்த இவன் நீதி தவறாது ஆண்ட தால் மனுநீதிச் சோழன் என்று அழைக்கப்படுகின்றான். திருவாரூரைத் தலை நகராகக் கொண்டு ஆண்டு வந்தவன். அவன் தமது அரண்மனை வாயிலில் ஆராய்ச்சி மணியொன்றைக் கட்டியிருந்தான்.

மக்கள் தங்கள் குறைகளைக் கூற இந்த மணியை அடிப்பர். அதைக் கேட்டு மன்னன் தானேநேரில் வந்து உரியவரிடம் குறையைக் கேட்டு அதற்கான நீதி வழங்கு வது வழக்கம். இவனது மகன் வீதி விடங் கன். அவன் ஒரு முறை பெரியதேரில் ஏறி நகரில் பவனி வந்தான். அப்போது எங்கிருந் தோ வந்த பசுவின் கன்று தேர்க்காலில் வந்து வீழ்ந்தது. தேர்ச்சக்கரம் அதன் மீது ஏற அது அங்கேயே மாண்டது. அதைக் தேடிவந்த பசு கண்ணீர் விட்டுக் கதறி அழுதது.

பின்னர் அரண்மனைக்குச் சென்று அங்கு வாசலில் தொங்கிக் கொண்டிருந்த ஆராய்ச்சி மணியை அடித்தது. அதன் ஒலியைக் கேட்ட மன்னன் மனம் துணுக்குற்றான். விரைந்து வெளியே வந்தான் கண்களில் நீர் பெருக பசு நிற்பதைக் கண்டான். ஏவலர்கள் மூலம் நடந்ததை அறிந்தான்.

மந்திரிகள் பசுவின் கன்று மாண்டதற்கு பரிகாரம் செய்யலாம் என்றனர். மன்னனோ

துன்பத்திற்குத் துயரமே பரிகாரம் என்று சொல்லி மந்திரிகளிடம் இளவரசனைத் தேர்க்காலில் இட்டுக் கொல்லும்படிக் கூறினான். அதைச் செய்ய விரும்பாத மந்திரிகள் தற்கொலை செய்து கொண்டு மாண்டனர். அதையறிந்த மன்னன், தானே முன்வந்து பசுவைத் தேரில் அமர்த்தித் தன் மகனை தேர்க்காலில் இட்டு, அந்தத் தேரைத் தானே இழுத்தான். அக்கணத்தில் சிவபெருமான் உமை யுடன் விடை வாகனத்தில் தோன்றினார்.

பசுவும் மாண்ட கன்றும் மந்திரிகளும் உயிர் பெற்று எழுந்தனர். வீதிதனில் எழுந்து மனுநீதிச் சோழனுக்கு அருள் பாலித்ததால் திருவாரூர்ப் பெருமானுக்கு வீதிவிடங்கன் என்பதும் பெயராயிற்று. பெரியபுராணத்தில் நாட்டுச் சிறப்பைக் கூறுமிடத்தில் சோழ நாட்டின் சிறப்பும், மனுநீதிச் சோழனின் கதையும் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. திருவாரூர்க் கல்வெட்டிலும் இவ்வரலாறு இடம் பெற்றுள்ளது.

பகீரதன்

பகீரதன் கங்கையைபூமிக்குக் கொண்டு வந்தவன். இவன் வேண்டுகோளை ஏற்று, இவனது முன்னோர்களின் எலும்பைப் புனிதப்படுத்த வானுலகத்திலிருந்து கங்கை பூமிக்குப் பாய்ந்து வந்தான். அவளது வேகத்தால் பூமி அழிந்து விடாதிருக்க பகீரதன் சிவபெருமானிடம் அவனைச் சடையில் தாங்கி பூமியில் விடும்படிக் கேட்டுக் கொண்டான் அதன்படியே சிவபெருமான் அவளைத் தனது சடையில் தாங்கிக் கொண்டார். அவள் தனது கர்வத்துடன் விளங்கியதால் சடையில் சிறை வைத்து முடிந்து கொண்டார்.

பகீரதன் சிவனிடம் அவளை வெளியே வருமாறு வேண்ட அவளுடைய வெள்ளப் பெருக்கின் ஆயிரத்திரொரு கூற்றை வெளியே விடுத்தார்.

இவ்வகையில் இரண்டு முறை பகீரதன் சிவபெருமானை நோக்கித் தவம் செய்து வரம் பெற்றான். கங்காதரர் திருக்கோலங்களில் பகீரதனின் திருவுருவத்தையும் சேர்த்தே அமைக்கின்றனர்.

வரலாற்றுக் கால அரசர்கள்

தமிழக வரலாற்றில் ஏறத்தாழ 2000 ஆண்டுகால வரலாறு முறையாகத் தொகுக் கப் பட்டுள்ளது என்றாலும், திருஞானசம் பந்தர் காலமான கி.பி.625க்குப் பிறகு சைவ சமயத்திற்கு அரசர்கள் ஆற்றிய சிறப்பான தொண்டுகளைப் பற்றி அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

திருஞானசம்பந்தர் காலத்தில் சோழர் கள் வலிமை குன்றி, தலையெடுக்கவில்லை. காவிரிக்குத் தெற்கே பாண்டி யர்களும் வடக்கே பல்லவர்களும் செல் வாக்குடன் அரசு செலுத்தினர். பல்லவர்களின் பெரும் பான்மையான அரசர்கள் சைவ சமயத்தின் மீது பெரும் மதிப்பும் பற்றும் கொண்டிருந் தனர்.

பிற்காலப்பல்லவர்களின் சிம்ம விஷ்ணு வின் மகனான மகேந்திரவர்மன் தொடங்கி அனைவரும் மிகுந்த சிவபக்தர்களாக இருந்துள்ளனர். முதலில் மகேந்திரவர்மன் சமண சமயத்தை சார்ந்திருந்த போதிலும் அப்பர் சுவாமிகளின் அருள் திறத்தால் சைவ சமயத்தைத் தழுவினார். திருச்சியில் குறிக்கப்பட்டுள்ள கல்வெட்டு லிங்க சமயத் தைத் தழுவிய இவனது ஞானம் உலகில் நிலை பெறப்படும் என்று கூறுகிறது.

இவனுக்கு பின்னர் ஆட்சிக் கட்டில் ஏறிய ஐயடிகள் காடவர்கோன், காடவர் கோன் கழற் சிங்கன் ஆகியோர் 63 நாயன் மார்கள் வரிசையில் இடம் பெற்றுள்ளனர். காடவர்கோன் கழற்சிங்க னான இராஜ சிம்மன் இறைவனின் வானொலியைக் கேட்டவன் என்று புகழப்படுகிறான். இவர்கள் காலத்தில் சிவபெருமானுக்கென அற்புதக் கலைக்கோயில்கள் அமைக்கப் பட்டன. ஏறத்தாழ 300 ஆண்டுகள் சிறப் புடன் விளங்கிய பல்லவர்கள் காலப் போக்கில் சிற்றரசர்கள் ஆகிவிட்டனர். அவர்களை வென்ற சோழர்கள் மாபெரும் சாம்ராஜ்யத்தை உருவாக்கினர்.

பல்லவர்கள் வடதமிழ்நாட்டை ஆண்டு வந்த வேளையில் தென்தமிழ் நாட்டைச் சிறப்புடன் ஆண்டு வந்தவர்கள் பாண்டியர்கள். திருஞான

சம்பந்தர் காலத் தில் அரிகேசரி என்பவன் பாண்டிய நாட்டை ஆண்டு வந்தான் அரிகேசரி என்ப வன் நெல்வேலி வென்ற நின்ற சீர் நெடு மாறன் என்று போற்றப் பட்ட இவன் 63 நாயன்மார்கள் வரிசையில் இடம் பெற்றுள் ளான். இவனைத் தொடர்ந்து வந்த பாண்டி யர்களும் சிவபக்தர்களாக விளங்கியுள் ளனர்.

பாண்டியரும், பல்லவரும் சற்றுத் தளர்ச்சியுற்றபோது விஜயா

ஐ இராஜராஜசோழன்

லய சோழன் சோழசாம் ராஜ்யத்தை விரிவுபடுத்தினான். அவனைத் தொடர்ந்து வந்த அரிஞ்செயன், இராஜராஜன், வீரஇராஜேந்திரன் முதலிய வர்கள் கடல் கடந்த நாடுகளிலும் நாட்டை விஸ்தரித்து மாபெரும் சோழராஜ்யத்தை நிலைப் படுத்தினர். இவர்கள் அனைவருமே மிகுந்த சிவபக்த சிரோன்மணிகளாக விளங்

கினர். அதனால் சோழர்களின் ஆட்சிக் காலம் சைவ சமயத்தில் பொற்காலமாகத் திகழ்ந்தது.

சோழர்களுடைய வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு எண்ணற்ற சிற்றரசர்கள் ஆண்டனர். அடுத்து விஜய நகர சாம்ராஜ்யம் தென்ன கத்தில் பரவியது. விஜயநகரப் பேரரசரான கிருஷ்ணதேவராயர் வைணவராகத் திகழ்ந்த போதிலும் சைவ ஆலயங்களின் திருப்பணி களுக்குத் தடையின்றி பணிபுரிந்தார். காஞ்சிபுரம் திருவண்ணாமலை முதலிய ஆலயங்களிலுள்ள வானுயர்ந்த ராஜ கோபுரங்களை அமைத்தவர் கிருஷ்ண தேவராயரே.

விஜயநகரப் பேரரசுக்குப் பின்னால் நாயக்கர்களின் ஆட்சி தென்னகத்தில் தலை எடுத்தது. பெரும்பாலான நாயக்க மன்னர் கள் வைணவர்களாக விளங்கினர். திருமலை நாயக்கர் வைணவராக இருந்த போதிலும் மதுரை மீனாட்சி அம்மன் மீது எல்லையற்ற பக்தி கொண் டிருந்தார். அவரது திருவுருவம் மீனாட்சி சன்னதியில் இருக்கிறது.

காலங்கோளும் பேரரசர் களாவும், சிற்றரசர் களாகவும் இருந்த பல்வகையான அரச குடும்பங்கள் இந்த நிலப்பரப்பைத் தன் ஆட்சிக்குட்படுத்திச் சிறப்புடன் வாழ்ந்து வந்ததை வரலாறு தெரிவிக்கிறது. இவ்வழி வந்த மன்னர்களில் பெரும் பாலானோர் சிவாலயத் திருப்பணிகளுக்கு முன்னுரிமை தந்து சைவத்தைப் போற்றி வந்துள்ளனர். ❀

முப்பெரும் வேந்தர்களும் சுந்தரரும்

சுந்தரர் காலத்திலுமுண்டும் சோழர்கள் தலையெடுக்கத் தொடங்கினர். பாண்டியர்களின் எல்லையும் பல்லவர்கள் எல்லையும் சுருங்கியது. போரின்றி தமிழகம் அமைதியாக இருந்தது. சுந்தரர் காலத்தில் பல்லவ நாட்டை ஆண்டவன் காடவர் கோன் கழற்சிங்கன். சுந்தரர் இவனைக் கடல் கடந்த உலகமெல்லாம் காக்கின்ற பெருமான் காடவர்கோன் கழற்சிங்கன் என்று தனது திருத் தொண்டத்தொகையில் குறித்துள்ளார்.

அணியார் மகோதையை (இன்றைய கொடுங்கோளுரைத்) தலைநகராகக் கொண்டு சேர நாட்டை ஆண்டுவந்த சேரமான் பெருமான் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரின் நண்பராகத் திகழ்ந்தார். சுந்தரரின் பெருமைகளைக் கேள்வியுற்று அவரைக் காணும் விருப்பால் தமிழ்நாட்டுக்கு வந்து சிதம்பரத்திற்கு அடைந்து தங்கியிருந்து நடராசப்பெருமான் மீது பொன்வண்ணத்தந்தாதி பாடிப் பரவினர். பிறகு திருவாரூர் சென்று சுந்தரரைக் கண்டு மகிழ்ந்து அவரோடு தங்கியிருந்தார்.

இருவரும் பாண்டிய நாடு சென்றனர். பாண்டியன் கோச்சடையனும், அவனுக்குப் பெண் கொடுத்திருந்த மணிமுடிச் சோழனும் அங்கே தங்கியிருந்தனர். அவர்கள் இருவரும் சேரரையும் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரையும் வரவேற்றனர். சுந்தரர் திருப்பரங்குன்றத்தில் தம்முடன் முடியுடை மூவேந்தர்களும் வழிபட்டதைக் குறித்துள்ளார். மதுரை மீனாட்சி சுந்தரேசுவரரையும் அவர்கள் வழிபட்டுச் சிலநாள்தங்கியிருந்தனர். முடியுடை வேந்தர்களான மூன்று அரசர்களுடனும் நட்பு பூண்டிருந்தவர் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாராவார்.

பல்லவேச்சரங்கள்

மாபெரும் வெற்றிவேந்தர்களான பல்லவர்கள் தாம் அமைத்த சிவாலயங்களுக்குப் பல்லவேச்சரம் என்றும், பல்லவேசுவர கிரகம் என்றும் பெயர்கள் சூட்டினர்.

சோழநாட்டுப் பாடல்பெற்ற திருத் தலங்களுள் ஒன்று, பல்லவனீச்சரம் ஆகும். இது காவிரிப்பூம்பட்டணத்தில் காவிரி ஆறு கடலோடு கலக்குமிடத்தில் அமைந்துள்ளது. பல்லவர்கள் போற்றிப் பணிந்த திருக்கோயிலாதலின், பல்லவனீச்சரம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. பல்லவர்கள் ஆட்சி காவிரிக்கரை வரை பரவியிருந்ததால், அவர்கள் போற்றிப் பணிந்த கோயிலாக இது திகழ்ந்தது. திருஞானசம்பந்தர், இக்கோயிலைப் பல்லவனீச்சரம் என்று குறித்துப் பாடியுள்ளார்.

பல்லவர் குலத்தில் உதித்த அரசர்கள் சிலரைப் பற்றியும், அவர்களது சிவப் பணிகள் பற்றியதுமான செய்திகள் சிலவற்றையும் அறிந்து மகிழலாம்.

தென்னகத்துச் சமயக் கட்டிடக் கலை வரலாற்றில் மாபெரும் திருப்பத்தை உண்டாக்கியவர்கள் பிற்காலப் பல்லவ மன்னர்கள். அவர்களுக்கு முன் பாகத் தென்னகத்தில் பெரும் ஆலயங்கள் இருந்தன என்றாலும், அவை யாவும் மண்ணாலும் செங்கல்லாலும் மரத்தாலும் அமைக்கப்பட்டிருந்ததால், இயற்கைச் சீற்றங்களுக்கு ஈடு கொடுக்க முடியாமல் அழிந்தன. ஆகம நூல்கள் இம்மூன்றைக் கொண்டே ஆலயங்களை அமைக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக்கூறியதுடன் அந்தப் பொருட்களின் இயல்புகளையும் விரிவாகக் கூறியுள்ளன.

பல்லவ மன்னர்கள் இம்மூன்றையும் விலக்கிவிட்டுப் பெரும்பாறைக் கற்களைக்

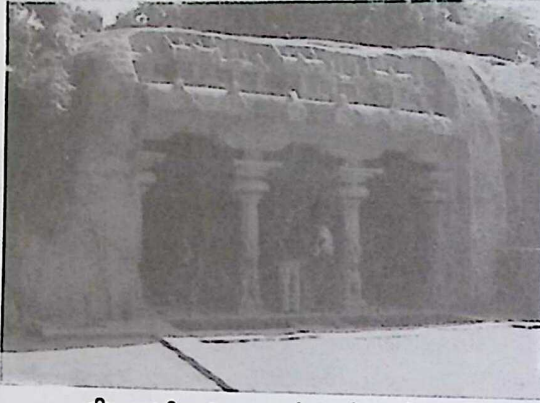
குடைந்து கோவில்களை உண்டாக்கினர். அற்புதக் கலைக்கோயில்கள் இவர்கள் காலத்தில் கட்டப்பெற்றன. இவர்களது மரபு சிம்ம விஷ்ணுவிடமிருந்து தொடங்குகிறது. சிம்ம விஷ்ணுவே முதலில் குகைக் கோயில்களை அமைத்தவன். இவனது குமாரன் மகேந்திரவர்மன் ஆவான்.

மகேந்திரவர்மன்

தன்னை விசித்திர சித்தன் என்று அழைத்துக் கொண்ட மன்னன் மகேந்திரவர்மன் பெரும் கலைப்புலியாக விளங்கினான். இம்மன்னன், மகேந்திரவாடி, மண்டகப்பட்டு, தளவானூர், மாமல்ல புரம், சீயமங்கலம் முதலிய இடங்களில் பாறைகளைக் குடைந்து மும்மூர்த்திகளுக்கு ஆலயங்கள் அமைத்தான். இவற்றில் விழுப்

❀ பல்லவ வேந்தன் தேவியுடன்

ஐ லட்சித ஆயதனம் மண்டகப்பட்டு

புரம் - செஞ்சி சாலையில் உள்ள மண்டகப் பட்டு எனும் இடத்தில் பெரும் பாறையைக் குடைந்து அமைக்கப்பட்ட குகைக் கோயிலே தமிழகத்துக் கற்கோயில்களில் முதற்கோயில் என்று கருதப்படுகிறது. மக்கள் இவற்றைக் குடைவரைக் கோவில் கள் என்று அழைக்கின்றனர். இம்மன்னன் இக்கோயில்களுக்கு ஈசுவரனுடையவீடுகள் எனும் பொருளில் "ஈஸ்வரக் கிருகங்கள்" என்று பெயர் சூட்டினான். இதுபோன்றே திருமாலுக்கு அமைக்கப்பட்ட குடை வரைக் கோயில்கள் விஷ்ணுக்கிரகங்கள் என்று அழைக்கப்பட்டன.

பின்னாளில் கற்களைச் செதுக்கி அடுக்கி ஆலயங்களை அமைக்கும் வழக்கத் தையும் இவர்களே உண்டாக்கினர். இப் பணி சோழர்களால் தொடரப்பட்டு, தென்னகமெங்கும் மாபெரும் கற்கோயில் கள் கட்டப்பட்டன.

மகேந்திரவர்மன் முதலில் சமணனாக இருந்தவன். பின்னாளில் திருநாவுக்கரசு நாயனரால் சைவ சமயம் திரும்பினான் திருச்சி மலைக்கோயிலில் பொறிக்கப் பட்டுள்ள கல்வெட்டில் லிங்கத்தை வழிபடும் குணபரன் என்னும் பெயர் கொண்ட அரசன் இந்த லிங்கத்தினால் புறச் சமயத்திலிருந்து திரும்பிய ஞானம் உலகத் தில் நீண்டநாள் நிலைத்திருப்பதாக என்று

பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இவன் திருநாவுக் கரசரின் அருள்பெற்ற திருவதிகை ஆலயத் தை அஷ்டாங்கவிமானமாக மாற்றி அமைத் தான். இவ்வூரில் ஆலயத்திற்குத் தென் கிழக்கில் புதியதாகத் தன் பட்டப் பெயரான குணபரன் என்ற பெயரால் குணபரதீச்சரம் எனும் பெரிய சிவாலயத்தையும் அமைத் தான்.

திருச்சி, சீயமங்கலம், மண்டகப்பட்டு, மகேந்திரவாடி, தளவானூர் முதலான ஊர்களில் இவர்கள் அமைந்துள்ள குடை வரைக் கோயில்கள் மிகச்சிறப்புமிக்கவை களாகும்.

இவனது காலத்தில் இவனது பெயரால் கட்டப்பட்ட தேவாரத் திருத்தலம் மகேந்திரபள்ளியாகும். இவன் சமணப் பள்ளிகளை இடித்துவிட்டு, அங்கு இந்த சிவாலயத்தை அமைத்தான் என்று கூறு கின்றனர். சிறந்த கவிஞனாக விளங்கிய இவன் மத்தவிலாசப் பிரகடனம் என்னும் நூலை எழுதியுள்ளான். இவனது ஆட்சிக் காலம் கி.பி.615 முதல் கி.பி. 630 வரையிலான 16 ஆண்டு காலமாகும்.

இவனிடத்தில் அதிகாரிகளாக இருந்த வர்களும் சிறந்த சிவபக்தர்களாக இருந்தனர். அவர்களும், பல கோயில்களை அமைத்துள் ளனர். எடுத்துக்காட்டாக, மகேந்திரவர் மனிடம் அதிகாரியாக இருந்த வசந்தப் பிரியன் என்பவன் திருக்கழுக்குன்றத்துக்கு அருகிலுள்ள வல்லம் மலையில் குகைக் கோயிலை அமைத்தான். அது இந்நாளில் வசந்தீசுவரம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இதில் கந்தசேனன் செய்வித்த தேவகுலம் என்று பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

நரசிம்மவர்மன்

மகேந்திரவர்மனுக்குப் பிறகு அவனது மகனான நரசிம்மவர்மன் ஆட்சிக் கட்டிலில் அமர்ந்தான். தந்தையைப் போலவே இவனும் சிறந்த சிவபக்தன். இவனும் சில குகைக் கோயில்களை அமைத்துள்ளான்.

இவன் மாமல்லன் என்னும் தன் பட்டப் பெயரால் உலகப் புகழ் பெற்ற கலைச்சின்னமாக விளங்கும் கடற்கரைப் பட்டினமான மாமல்லபுரத்தில் சிவனுக்கென இரண்டு ஆலயங்களைக் கட்டியுள்ளான்.

இவனிடம் படைத்தளபதியாக இருந்த பரஞ்ஜோதி என்பவர் பின்னாளில் சிறுத் தொண்டர் எனப் புகழ்பெற்று அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களில் ஒருவராகும் பேறு பெற்றார். பரஞ்ஜோதியார் இவனுக்காகச் சாளுக்கியர் மீது படையெடுத்துச் சென்று வாதாபியை அழித்து அதைத் தீக்கிறையாக்கினார். பின்னாளில் மன்னரிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு, திருச்செங்காட்டங்குடியில் வாழ்ந்த அவர், தம் மகனைக் கறி சமைத்து இறைவனுக்குச் சோறிட்ட செயற்கரிய செயலால் அறுபத்து மூன்று நாயன்மாருள் ஒருவராக உயர்ந்தார். இவரது பக்தியை அறிந்த நரசிம்மவர்மன், திருச்செங்காட்டங்குடிக்கு வந்து, இறைவனின் அருள்பெற்றான். அவன் அருள் பெற்றதைக் குறிக்கும் ஐதீக விழா இப்போது ஷெண்பக பூ உற்சவம் என்ற பெயரில் கொண்டாடப்பெறுகிறது.

பரமேசுவரவர்மன்

நரசிம்மவர்மனுக்குப் பின் பட்டமேற்றவன் இரண்டாம் மகேந்திரவர்மன். அவளைத் தொடர்ந்து பரமேசுவரவர்மன் பட்டமேற்றான். இவன் சிறந்த சிவபக்தன். பழைய கோயில்களைப் புதுப்பித்தவன்.

கூரம் என்னும் ஊரில் வித்யா விநீத பல்லவ பரமேஸ்வரக் கிரகம் என்னும் சிவாலயத்தைக் கட்டினான். தமிழ் நாட்டின் முதல் கட்டுமான கற்கோயில் என்று இது கருதப்படுகிறது. இக்கோயில் வடிவம் முழுவதுமாக அழிந்துவிட்டது. மகாபலி புரத்தில் உள்ள கணேசரதம் என்னும் ஒற்றைக்கல் கோயிலைச் செதுக்குவித்து அதற்குத் தம் பட்டப்பெயரால் அத்யந்த

மாமல்லபுரம் - கணேச ரதம் என்னும் அத்யந்த காமேஸ்வர பல்லவ கிரகம்

காமேஸ்வர பல்லவ கிரகம் என்று பெயர் குட்டினான். அதில் சிவனுக்கும் இவனுக்கும் பொருந்தும் வகையில் சிலை டையாக அமைந்த பதினோரு பாடல்கள் பொறிக்கப் பட்டுள்ளன.

அஜனை(சிவனை)த் தலை மீது தரித்தவன். சிவனை அபிஷேகித்த நீரைத் தலையில் மடுபோல் தேக்கியவன். சிவக்கன் மணியாலான சிவனைச் சூடியிருப்பவன் எனப் பலவாறு அப்பாடல்களில் புகழப் பட்டுள்ளான். பதினைந்து ஆண்டு காலம் சிறப்புடன் ஆட்சிபுரிந்தவன். இவன் தனது ஆட்சிபொறுப்பைத் தன் மகனிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு தலயாத்திரைகள் மேற்கொண்டு பெருமானைப் பாடி மகிழ்ந்தார். அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களில் ஒருவராகப் போற்றப்படுகின்றார். மிகுந்த சிவ பக்தராக விளங்கியதால் ஐயடிகள் காடவர் கோன் என்று இவர் அழைக்கப்பட்டார். இவர் அருளிய பாடல்கள் கேடத்திர வெண்பா என்னும் நூலாக பதினோராம் திருமுறையில் இடம் பெற்றுள்ளன. இவருக்குப் பிறகு பட்டமேற்றவன் இராஜசிம்மன்.

ஐக்கியிலாசநாதர் கோயில் காஞ்சிபுரம்

இராஜசிம்மன்

கி.பி. 685ல் பட்டமேற்ற இராஜசிம்மன் மாபெரும் சிவபக்தன். காஞ்சியில் உள்ள உலகப்புகழ் பெற்ற கயிலாசநாதர் கோயிலை அமைத் தவன் இம்மன்னனே. இக்கோயிலில் இவனது இருநூற்றைம் பதுக்கும் மேற்பட்ட விருதுகள் பொறிக்கப் பட்டுள்ளன. ரிஷபலாஞ்சனன், சிவகுடா மணி, ஸ்ரீசங்கரபக்தன் என்ற விருதுக்கள் இவனது எல்லை யற்ற சிவபக்தியை விளக்கி நிற்கின்றன. இவன் சைவ சித்தாந்தத்தில் கரை கண்டவன், இவனது மனைவி ரங்க பதாகை. இக்கோயிலின் முன்புறம் ஒரு சிற்றாலயத்தை அமைத்துள்ளான்.

பனைமலை ஆலயமும் இவனால் கட்டப்பட்டதே. பூசலார் நாயனார் காலத்தில் வாழ்ந்தவன். இவன் தனது கோயிலுக்குக் குடமுழுக்கு நடத்த நாள் குறித்த போது, இறைவன் அதேநாளில் திருநின்றவூர் பூசலார் மன ஆலயத்துள் குடிகொள்ள இருப்பதால், வேறு நாளைத் தேர்ந்தெடுக்கும்படி வானொலியாகக் கூறினார். இதையொட்டியே இவன் வானொலி கேட்டவன் எனப்படுகிறான்.

மாமல்லபுரத்தில் கடற்கரையோர முள்ள சுஷந்திய சிகாமணி பல்லவேசுவரக் கிரகம் (கிழக்கு நோக்கியது) மேற்கு நோக்கிய ராஜசிம்ம பல்லவேசுவரம் இடையில் பள்ளி கொண்டருளிய தேவர் கோயில்

மூன்றும் இவனால் கட்டப்பட்டவைகளே.

இவனுக்குப் பிறகு வந்த இரண்டாம் பரமேஸ்வரவர்மனோடு இதுவரை வந்த பல்லவர்மரபு முற்றுப் பெற்று புதிய பல்லவர் மரபு தொடங்கியது. இதில் வந்த இரண்டாம் நந்திவர்மன் சிறந்த வைணவ பக்தனாக விளங்கினான் என்றாலும், திருவதிகை வீரட்டானேசுவரர் கோயில், புதுக் கோட்டை குன்றாண்டார் கோயில் முதலிய வற்றிற்கு பெருந்தானம் செய்தான். இவனுக்குப் பின் வந்தவர்கள் எல்லோரும் வைணவர்களாக இருந்தனர்.

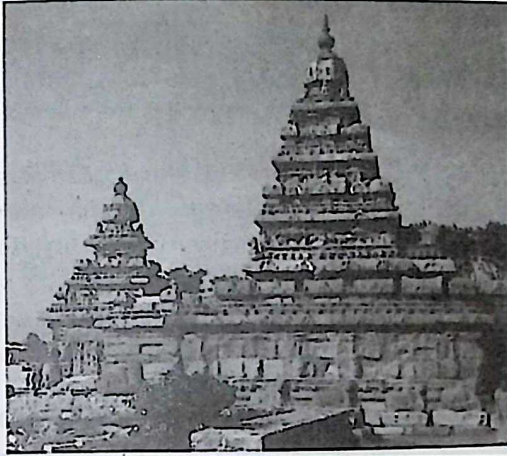
மூன்றாம் நந்தி வர்மன் சிவபக்தனாக இருந்தான். குடி மல்லம். பூமிசுவரர், செந்தலைச் சந்திர சேகரர், தில்லைஸ்தானம் சிவாலயம், திருப்பராய்த்துறை ஆதிமூலேஸ்வரர் முதலிய கோயில்களில் இவனது கல்வெட்டுகள் உள்ளன. இவன்பேரில் பாடப்பட்ட நூல் நந்திக் கலம்பகம் ஆகும். (கழற்சிங்கன் என்று சுந்தரர் குறிக்கும் நாயன்மார் இவனே என்று சில வரலாற்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுகின்றனர். அக்கருத்து சரியானதல்ல என்றே பலரும் கருதுகிறார்கள்.

அபராஜித காலம் வரை சிறப்புற்றிருந்த பல்லவர்கள் பிற்காலத்தில் செல்வாக் கிழந்து சிற்றரசர்களாகி விட்டனர். இதைத் தொடர்ந்து சோழர்கள் வலிமை பெற்று சாம்ராஜ்யத்தை விரிவுபடுத்தினர்.

பல்லவ அரசர்களில் மகேந்திரவர்மன், அப்பர் அடிகள் வரலாற்றோடு தொடர்புடையவன். சிறுத்தொண்டர் வரலாற்றில் நரசிம்மவர்மன் இடம்பெற்றுள்ளான். பூசலார் நாயனார் வரலாற்றில் இடம்பெற்றவன் இராஜசிம்மன்.

பரமேஸ்வரவர்மனான ஐயடிகள் காடவர்கோனும், அவரது மகனான (இராஜசிம்மன்), காடவர் கோன் கழற்சிங்கனும் அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்கள் வரிசையில் இடம் பெற்றுள்ளனர்.

பல்லவர்கள் செய்துள்ள சிவப்பணிகள்

அளவற்றவை. காஞ்சியிலுள்ள கயிலாய நாதம், இறவா தீசம், பிறவாதீசம், மதங்கேசம், ஐராவ தேசம், அமரேசம், பிரம்ம புரீசம், முக்தீசம் முதலான பல கோயில்கள் பல்லவர்களின் அற்புதப் படைப்புகளாக விளங்குகின்றன.

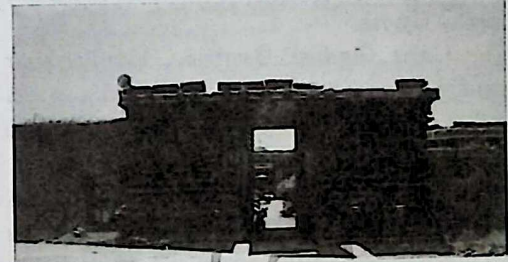
பனைமலை தாலகிரீசம், திருப்பட்டுர் கயிலாய நாதர் முதலான எண்ணற்ற ஆலயங்கள் பல்லவர்களின் சிவபக்தியைப் பறைசாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றன. பல்லவ அரசிகளும் அற்புதத் திருக்கோயில்களைக் கட்டியுள்ளனர். ❀

அவனியாளப்பிறந்தான் கோப்பெருஞ்சிங்கன்

சோழர்களின் எழுற்சிக்குப் பிறகு பல்லவர்கள் வலிகுன்றினர். அவர்கள் வம்சத்தில் வந்தவர்கள் கூடல் எனும் நகரில்வசித்து வந்தனர். அதனால் கூடல் ஆளப் பிறந்தான் என்று பெயர் சூட்டினர். இவர்கள் வழிவந்த மணவாளப் பெருமாள்என்பவன் அந்த நகரை விட்டு நீங்கி நடுநாட்டிலுள்ள சேந்தமங்கலத்தில் கோட்டை கட்டி வாழ்ந்து வந்தான். அவனது மகனே கூடல் அவனியாளப் பிறந்தான் கோப்பெருஞ்சிங்கன். வான் நிலை கண்டான் என்ற தம் குலப் பெயரால் சேந்தமங்கலத்தில் இவர்கள் அமைத்த ஆலயம், வாள்நிலை கண்டேச்சரம் என்ற பெயரில் உள்ளது. இக்கோயில் மத்திய தொல்லியல் துறையினரால் புதுப்பிக்கப் பட்டு வருகிறது.

தொடக்கத்தில் குலோத்துங்கச் சோழனிடம் சிற்றரசனாக இருந்த கோப்பெருஞ்சிங்கன் பின்னாளில் சோழர்களையும், பாண்டியர்களையும் வென்று தனியரசனானான். சேந்தமங்கலக்கோட்டையைப் பலப்படுத்தி ஆட்சிபுரிந்தான். சில சமயம் பாண்டியருக்குத் திரை செலுத்துபவனாகவும் இருந்தான்.

இவன் சிதம்பரத்துக்குப்புரிந்துள்ள திருப்பணிகள் ஏராளம். இவன் கிழைக்

கிவான்நிலை கண்டேச்சரம் சேந்தமங்கலம் கோபுரத்தை (கி.பி.1262ல்) கட்டினான். இவன் அரசர்களை வென்று கொண்டு வந்த பொன்னால் துலாபாரம் செய்தான். அப் பொன்னைக் கொண்டு இந்தக் கோபுரத்தை நிர்மாணித்தான். மகரதோரணம், கல்ப விருக்ஷம், ஊஞ்சல், முத்து மண்டபம், தங்கப் படி சட்டம் ஆகியவற்றை அளித்தான். பூந்தோட்டங்கள், கமுகந் தோட்டங்கள், நீர்ப்பூக்களைப் பெற ஓடைகள், திருப்பரி வட்டத்திற்கான காணிகளும் அளித்தான்.

திருவண்ணாமலைப் பெருமானுக்கும் ஒப்பற்ற பணிகளைச் செய்தான். அவற்றின் விவரம் அக்கோயிலிலுள்ள பாடல்களில் கூறப்பட்டுள்ளது. இவன் அடிக்கடி தலயாத்திரை மேற்கொண்டு ஆலயங் களுக்கு எண்ணற்ற தானங்களை அளித்தான். ❀

சோழர்கள்

தமிழ்நாட்டைத் தொன்மைக் காலம் முதல் ஆண்டு வந்த முடியுடை வேந்தர்கள் மூவரில் சோழர்கள் முதன்மை பெற்றவர்கள். இவ்வகையில் சிலப்பதிகாரத்தில் நீதி தவறாத மன்னர்களாகச் சிபியும், மனுநீதிச் சோழனும் போற்றப்பட்டுள்ளனர். கந்த புராணம் முசுருந்தசோழன் என்னும் அரசனைச் போற்றுகின்றது. இவற்றின் மூலம் புராணகாலம் முதலே சோழர்கள் பெருஞ்செல்வாக்கு பெற்றவர்களாகவும் பெரும் சிவபக்தர்களாக விளங்கியதையும் அறிகிறோம்.

கோட்செங்கட்சோழன் சிவபெருமானுக்கு எழுபது மாடக் கோயில்களைக் கட்டினான் என்று திருமங்கையாழ்வாரும் தேவார ஆசிரியர்களும் குறித்துள்ளனர். சங்ககாலத்திற்கு முன்பிருந்தே பெரும் வலிமையுடன் விளங்கிய சோழர்கள், காலப் போக்கில் வலிமை குன்றி சிற்றரசர்களாக மாறி ஆட்சி செலுத்திவந்தனர்.

ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் பாண்டியர், பல்லவர்கள், தளர்ச்சியுற்ற போது சோழர்கள் தலையெடுத்தனர்.

❁ விஜயாலய சோழச்சரம-நார்த்தா மலை

மீண்டும் சோழர்களின் புதிய ஆட்சிக்கு வித்திட்டவன் பரகேசரி விஜயாலய சோழன். இவனது தோள்வலிமையாலும் வாள்வலிமையாலும் சோழப் பேரரசு மீண்டும் உதயமானது. இவன் நார்த்தாமலையில் விஜயாலய சோழச்சரம் என்னும் சிவாலயத்தை அமைத்துள்ளான்.

விஜயாலயனின் மகன் இராஜகேசரி ஆதித்த சோழன். இவன் பல ஆலயங்களை புனரமைத்தான். திருப்புறம்பயம் சாட்சி நாதர் ஆலயத்தைக் கற்றளியாக்கி அதற்கு ஆதித்தேசுவரம் என்னும் பெயரைச் சூட்டினான். கொங்கு நாட்டை வென்று அங்கிருந்து கொண்டு வந்த பொன்னால் தில்லை சிற்றம்பலத்திற்குப் பொன் வேய்ந்தான். இவனது தேவியரும் பல ஆலயங்களுக்கு அறக்கொடை அளித்துள்ளனர். ஆதித்தன் கி.பி. 907ல் தொண்டைமானூற்றூரில் நடைபெற்ற போரில் வீரமரணமடைந்தான் அவன் பள்ளிப்படைமீது சிவாலயம் அமைக்கப் பட்டது.

இவனுக்குப் பிறகு இவனது மகன் பராந்தகன் சோழப் பேரரசனானான். சிவபக்தனான இவனும் தில்லையம்பலத்திற்குப் பொன்வேய்ந்தான். திருநாம நல்லூர், திருவிடைமருதூர், திருச்செந்துறை முதலிய ஆலயங்கள் இவனது ஆட்சிக்காலத்தில் கற்றளியாக்கப்பட்டன. சிவாலயங்களுக்கு இவனும் இவனது அதிகாரிகளும் தானங்களை வழங்கியுள்ளனர். இவன் புலவர்களைப் போற்றி ஆதரித்ததால் பண்டித வத்ஸன் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றான்.

பராந்தகனுக்கு நான்குபுதல்வர்களும் இரண்டுபெண்களும் தோன்றினர். பராந்தகனுக்கு முக்கோக்கிழான் அடிகள் என்பவனிடம் தோன்றியவன் ராஜாதித்தன்.

இவனுக்கு இளவரசர் பட்டம் சூட்டப்பட்டது. இவன் திருநாவலூரிலுள்ள ஆலயத்தைத் திருத்திக் கட்டி ராஜாதித்தேசுவரம் என்ற பெயரைச் சூட்டினான்.

இராசாதித்தனின் படைத்தலைவன் வெள்ளன் குமரன் என்பான் ஆற்றுத் தளி மகாதேவர் என்னும் சிவாலயத்தை அமைத்துள்ளான்.

இராசாதித்தன் தக்கோலத்தில் நடந்த போரில் மாண்டான். யானை மேலிருந்தவாறு மாண்டதால், அவன் யானைமேற் துஞ்சிய தேவர் என்று அழைக்கப்பட்டான்.

ஆதித்தன் இளவயதில் மாண்டதால், பராந்தகனுக்குப் பிறகு அவனது இரண்டாம் புதல்வனான கண்டராதித்தன் அரசாட்சியை ஏற்றான். சிறந்த சிவபக்தனான இவன் தில்லையம்பலவாணர் மீது பதிகம் பாடியுள்ளான். அது ஒன்பதாம் திருமுறையில் இடம் பெற்றுள்ளது. இவனை மேற்கெழுந்தருளிய தேவர் என்கின்றனர். இவனது மனைவி மாதேவடிகள் செம்பியன் மாதேவியார் நல்லம் உமாமகேசுவரர் ஆலயத்தை கற்றளியாக்கி, அதற்குக் கண்டராதித்தம் என்னும் தன் கணவன் பெயரைச் சூட்டினான். கண்டராதித்தனின் படிமம் மைசூருக்கு அருகிலுள்ள நந்தி என்னும் ஊரில் உள்ளது.

கண்டராதித்தனுக்குப் பிறகு அவனது தம்பி அரிஞ்சயன் பட்டமேற்றான். அரிஞ்சயன் மனைவி பூதி ஆதித்தபிடாரி என்பவள் திருச்செந்துறைக் கோயிலைக் கற்றளியாக்கினாள்.

இவன் வள்ளிமலைக்கு அருகிலுள்ள மேல்பாடியில் நடைபெற்ற போரில் இறந்தான். அங்கு அரிஞ்சிகையீச்சரம் எனும் பெயரில் இராஜராஜன் ஒரு பள்ளிபடைக் கோயிலை அமைத்துள்ளான்.

இவனுக்குப் பிறகு இவனது தம்பி யான சுந்தரசோழன் பட்டமேற்றான். இவனது திருப்பணிகள் பற்றிய செய்திகள் விரிவாகக் கிடைக்கவில்லை. இவனது புதல்வர்கள்

ஐக்கை கொண்ட சோழீச்சரம்

ஆதித்த கரிகாலன், அருண் மொழித்தேவனான இராஜராஜன் புதல்வி குந்தவை யார் என்போராவார்.

ஆதித்தன் காஞ்சி நகரில் தங்கியிருந்த போது பாண்டியன் ஆபத்துதவிகளால் கொல்லப்பட்டான். அக் கவலையால் சுந்தரசோழன் காஞ்சியில் இருந்த அரண்மனையில் மனம் வருந்தி மாண்டான். அவனது பிரிவாற்றாமல் அவனது மனைவி வானவன் மாதேவி உடன் கட்டை ஏறினாள்.

தஞ்சைப் பெரிய கோயிலில் குந்தவை நாச்சியார், தன் தந்தையும் தாயுமான சுந்தரசோழன் வானவன் மாதேவியருக்கு படிமங்கள் நிறுவி நாள் வழிபாடு செய்ய நிவந்தங்களை ஏற்பாடு செய்தாள் என்பது கல்வெட்டுக்கள் மூலம் தெரிகிறது.

சுந்தர சோழனுக்குப் பிறகு அவரது அண்ணன் கண்டராதித்தனின் மகனான உத்தம சோழ மதுராந்தகத் தேவர் பட்டமேற்றார். இவரைப் பற்றிய வரலாற்று செய்திகளும் விரிவாக இல்லை.

இவருக்குப் பின் இராஜராஜ சோழன் பட்டமேற்றான். இராஜராஜ சோழனின் இயற்பெயர் அருள்மொழித்தேவன். இவன் காலத்தில் பல சிவாலயங்கள் எழுந்தன. பழைய கோயில்கள் கற்றளியாக்கப்பட்டன.

பெரியம்மாவான மாதேவடி கள் செம்பியன் மாதேவியார் வேண்டு கோளை ஏற்று அரிய திருப்பணிகளைச் செய்தான்.

உலகப் புகழ் பெற்ற தஞ்சைப் பெரிய கோயிலைக் கட்டியவன் இவனே. அதில் ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட பணியாளர்களை நியமித்தவன். இவனது ஆட்சிக் காலத்தில் நாட்டை முழுமையாக அளந்து சரியான வரி வசூலை நிர்ணயித்தான்.

சிவபாதசேகரன் என்னும் பெயரைச் சூடிய ராஜராஜன் செய்துள்ள சைவப் பணிகள் அளவற்றன. இவனாலும் இவனது அதிகாரிகளாலும் அன்புகொண்ட மக்களாலும் ராஜராஜேஸ்வரம் என்னும் சிவாலயங்களும் பல்வேறு சிவாலயப் பணிகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இவனுடைய ஆட்சிக்காலத்தில் தேவாரத்தை செப்பேடுகளில் பொறித்துச் சிதம்பரத்தில் வைத்தான் நெடுங்காலம் அரசாண்டவன்.

இவனுக்குப் பிறகு இவனது மகனான ராஜேந்திர சோழன்பட்டமேற்றான். நாற்றி சையிலும் நாட்டை விரிவுபடுத்தினான். கங்கை வரை படையெடுத்துச் சென்று வெற்றி பெற்றான். அவ்வெற்றியின் நினைவாக கங்கை கொண்ட சோழபுரம் என்னும் ஊரையும் அதில் கங்கை கொண்ட சோழிச் சுரம் என்னும் பெயரில் சிவாலயத்தையும் அமைத்தான்.

வெற்றிகளை மாலையாக அணிந்த இராஜேந்திரனும் எண்ணற்ற சிவப்பணிகளைச் செய்தான். 33 ஆண்டுகள் ஆட்சி புரிந்த இவன் 1044ல் இறைவனடி சேர்ந்தான். இவனது பள்ளிப்படைக் கோயில் நாட்டேரி பிரம்ம தேசத்தில் உள்ளது.

இவனது காலத்தில் சிற்றரசர்களால் இராஜேந்திர சோழிசுவரமுடையார் கோயில் கள் எழுந்தன. அறந்தாங்கியிலும் கோட்டாற்றிலும் இராஜேந்திர சோழிச்சு வரங்கள் உள்ளன.

இராஜேந்திரனின் புதல்வன் இராஜாதி ராஜன்(1) இவன் களம்பல கண்டவன் விஜய

ராஜேந்திரன் என்று பட்டம் புனைந்தான்.

பல்வேறு பணிகளைத் திறம்படச் செய்த இவன் சாளுக்கியரோடு கொப்பத்தில் போரிட்டான். அங்கு யானை மீது இருந்த வாறே கொல்லப்பட்டான்.

இவனுக்குப் பிறகு கங்கை கொண்ட சோழனின் பேரனும் கிழைச்சாளுக்கிய வம்சத்தில் வந்தவனுமான குலோத்துங்கன் பட்டமேற்றான்.

இவன் பேரில் பாடப்பட்ட நூல் கலிங்கத்துப் பரணியாகும். இவன் காலத்தில் சூரியனார் கோயில் கட்டப்பட்டது. அதற்கு இவனிட்ட பெயர் குலோத்துங்க சோழ மார்த்தாண்ட ஆலயம் என்பதாகும். இவனது காலத்தில் பல நிவந்தங்கள் அளிக் கப்பட்டு கோயில்கள் போற்றப் பட்டன. இவனது படைத்தலைவனான கலிங்கராயன் தில்லைக்கோயிலுக்கு பல திருப்பணிகளைச் செய்தான். சுடலை அமர்ந்தார் கோயில் கற்றளியாக்கியது. திருஞானசம்பந்தர் கோயிலுக்குப் பொன்வேய்ந்தது. சிவகாமி கோயில் எடுத்தது. பேரம்பலத்திற்கு செப்புத் தகடு வேய்ந்தது. நூற்றுக்கால் மண்டபம் கட்டியது என பல திருப்பணிகளைச் செய்தான். இவனது அரசியல் அதிகாரிகள் திருக் கோயிற்பணிகளை மேற்கொண்டனர். இவனைத் தொடர்ந்து விக்ரமசோழனும் அவனை அடுத்து இரண்டாம் குலோத்துங்கனும் பட்டமேற்றனர்.

இவர்களுக்குப் பிறகு இரண்டாம் ராஜராஜன் பட்டமேற்றான். இதுவரை கங்கைகொண்ட சோழபுரமே தலைநகராக இருந்தது. இவன் பழையாறையை தலைநகராக்கினான். அதன் கிழக்கே தம்பையரால் இராஜராஜபுரம் என்னும் நகரைத் தோற்றுவித்து, அதில் ஐராவதேசுவரம் என்னும் கலைக்கோயிலைக் கட்டுவித்தான். கல்யாணபுரத்தை அழித்து அங்கிருந்து கொண்டுவந்த துவாரபாலகர் சிற்பத்தை தாராசுரம் ஐராவதேசுவரர் கோயிலில்

நிலைப்படுத்தினான். (இது இப்போது தஞ்சை அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளது.) இவனுக்குப் பிறகு இரண்டாம் ராஜாதி ராஜனும் அவனைத் தொடர்ந்து அவன்மகனான மூன்றாம் குலோத்துங்கனும் பட்டமேற்றனர். திரிபுவன தேவன் என்று இவன் பட்டம் சூடினான். இவன் தம் பட்டப் பெயரால் அமைந்தது திரிபுவன கம்பரேசு வரர் ஆலயம்.

மிகுந்த சிவபக்தியுடன் சோழ நாட்டை ஆண்ட இவன் செய்துள்ள பணிகள் அள வற்றவை சிதம்பரம் நடராசரின் ஏகபக்தன் என்றும் திருவாரூர்ப் பெருமானின் தோழன் என்றும் கல்வெட்டுக்கள் இவனைப் போற்றுகின்றன.

இவனுக்குப்பிறகு பட்டமேற்ற மூன் றாம் ராஜராஜ னும்

✽ தஞ்சை பெரிய கோயில் தஞ்சாவூர் இவனைத் தொடர்ந்து வந்த மூன்றாம் இராஜராஜ சோழனும் பட்டமேற்றனர். இவர்கள் காலத்தில் ஏற்பட்ட உள்நாட்டுக் கலகங்களால் அமைதி குலைந்தது. சோழ சாம்ராஜ் யத்தைப் பாண்டியர்கள் கைப்பற்றினர். ✽

சோழீச்சுரங்களும்-சோழலிங்கங்களும்

பல்லவர்கள் தாம் அமைத்த ஆலயங்களுக்குப் பல்லவேச்சுரங்கள் என்றும், பல்லவேசுவர கிரகங்கள் என்று பெயரிட்டதைப் போல, சோழர்கள் தாம் கட்டிய ஆலயங்களுக்குச் சோழீச்சுவரங்கள் என்று பெயர் சூட்டினர். தென்னகமெங்கும் எண்ணற்ற சோழீச்சுவரங்களான சிவாலயங்கள் எழுந்தன. தொடக்கத்தில் சோழீச்சுரங்கள் என்று பெயர் சூட்டியவர்கள் பின்னாளில் தம் பெயர் அல்லது பட்டப் பெயரை இணைத்துப் பெயர் சூட்டும் வழக்கத்தை மேற்கொண்டனர். விஜயாலய சோழீச்சுரம், கங்கை கொண்ட சோழீச்சுரம், உத்தம சோழீச்சுரம் என்னும் பெயர்கள் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளாகும். தனிப்பெயர்களால் கண்டராதித்தம் திரிபுவனேச்சுரம், ராஜராஜீச்சுரம், குந்தவையீச்சுரம், வானவன் மாதேவீச்சுரம், ஆதித்தேசுவரம், என்ற பெயர்களைச் சூட்டியுள்ளதையும் காண்கிறோம். சோழ மன்னர்கள் தனி ஆலயங்களைக் கட்டியதுடன், அல்லாது புகழ்பெற்ற காண்கிறோம். சோழ மன்னர்கள் தனி ஆலயங்களைக் கட்டியதுடன், அல்லாது புகழ்பெற்ற பெரிய சிவாலயங்களின் உள்ளே சோழீச்சுரங்கள் என்னும் சந்நிதியையும் பிராகாரங்களில் சோழீச்சுவரர் என்னும் சிவலிங்கங்களையும் அமைத்து வழிபட்டனர். சோழீச்சுரங்களும், சோழலிங்கங்களும், சோழ மன்னர்களில் சிவபக்தியை மக்களுக்குச் சொல்லிக் கொண்டு இருக்கின்றன. சோழர்கள் அமைத்த ஊர்கள் சோழபுரங்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. அவற்றில் அவர்கள் அமைத்த சிவாலயம் சோழீச்சுரம் என்ற பெயரில் விளங்கிவருகிறது. ✽

பாண்டியர்

முடியுடை வேந்தர்களில் சிறப்புடன் திகழ்ந்தது பாண்டியவம்சம். வடிவம் பல நின்றபாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி, தலையா லங்கானத்து செருவென்ற நெடுஞ்செழியன் முதலிய பல வீரர்கள் பாண்டிய மண்ட லத்தை ஆண்டனர். பாண்டியரில் பலர் பெரும் புலவர்களாகவும் திகழ்ந்துள்ளனர். இறைவனே மண் மீது வந்து பாண்டியர் குலத்தில் தோன்றிய மீனாட்சியை மணந்து மா மன்னனாக முடிசூடி சோமசுந்தரப் பாண்டியராக நாடாண்ட பெருமை உடையது. அவருக்குப் பிறகு முருகப் பெருமானும் உக்ர பாண்டியராக அரசு புரிந்தான் என்று புராணம் கூறும்.

காலப்போக்கில் வடபுலத்திலிருந்து வந்த களப்பிரர்கள்என்னும் நாடோடிக் கூட்டம் தமிழகத்தை கைப்பற்றி, முந்நாறு ஆண்டுகள் புரிந்தனர். அவர்களது ஆட்சிக் காலம் இருண்ட காலமாகக் கூறப்படுகின்றது. அவர்கள் காலத்தில் தமிழ்மொழி செல்வாக்கிழந்து சமணமும் பௌத்தமும் சிறப்பு எய்தின.

வடதமிழ்நாட்டில் பல்லவர்கள் தோன்றிக் களப்பிரரை வலிகுன்றச் செய்தனர்.

பாண்டிச்சரங்கன்

ஒப்பற்ற சிவபக்தர்களாக விளங்கிய பாண்டியர்கள் சிவாலயங்களைப் புதிதாக எடுத்த போது அவற்றிற்குப் பாண்டிசுவரர் என்று பெயர் சூட்டினர். கச்சி கொண்ட விஜயபாண்டிசுவரம், பாண்டிசுவரங்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாகும். பாண்டியர்கள் தனியாக எடுத்த சிவாலயங்களுக்கு மட்டுமின்றிப் பெரிய சிவாலயங்களுக்குள் அமைத்த சிவாலயங் களுக்கு பாண்டிசுவரம் என்ற பெயரைச் சூட்டினர். மேலும், தம் குலப்பெயரால் பாண்டிசுவரர், பாண்டியலிங்கம் என்ற பெயர்களிலும் சிவலிங்கங்களை அமைத்துள்ளனர்.

புதியதாக ஊர்களை நிர்மாணித்து, அவற்றிற்குப் பாண்டியம் என்ற பட்டப் பெய ரால் சுந்தர பாண்டியம், அழகிய பாண்டிய புரம் என்று பெயர் சூட்டினர். அவற்றில் பாண்டிச்சரம் எனும் பெயரில் சிவாலயங்களை அமைத்துள்ளனர்.

பாண்டிய நாட் டில் கடுங் கோன் பாண்டியன் களப் பிரரை அழித்துப் பாண்டியப் பேர ரசை மீண்டும் நிறுவி னான். இவனைத் தொடர்ந்து

மாற வர்மன் குளாமணி, செழியன் சேந்தன் முதலியோர் அரசு செலுத்தினர். இவர்களுக்குப் பிறகு மாறவர்மன் அரிகேசரி முடிசூடினான். இவனே கூன்பாண்டியன். தொடக்கத்தில் சமணனாக இருந்த இம்மன்னன் திருஞான சம்பந்தரால் சைவ மதத்திற்கு மீண்டான். இதற்குக் காரணமாக இருந்தவர்கள் இவனது மனைவி மங்கையர்க்கரசியாரும் மந்திரி குலச்சிறையாரும் ஆவர். பல வெற்றிகளை உடையவனாகத் திகழ்ந்த இவன் அறுபத்து மூன்று 'நாயன்மார்களில் ஒருவராகப் போற்றப்படுகின்றான். சுந்தரர் நெல்வேலி வென்றநின்றசீர் நெடுமாறன் என்று இவனைப் போற்றுகின்றார்.

இவனது மகன் கோச்சடையன் இரணதீரன். இவன் சுந்தரரை மதுரையில் வரவேற்றுச் சிறப்பித் தவன். இவனைத் தொடர்ந்து முதலாவது இராஜசிம்மன், நெடுஞ்சடையன், பராந்தகன் இரண்டாம் இராஜசிம்மன் ஆகியோர் பட்டமேற்றனர். இராஜசிம்மனின் மகனான வரகுண மகாராஜன் எனப்படும் வரகுண பாண்டியன் சிறந்த சிவபக்தன். இவன் பல்லவர்களை வென்றதுடன், சோழநாட்டையும் தனதாக் கிக் கொண்டான். இவனுக்குப் பெருமான்

சிவபெருமானே மன்னாதிமன்னன்-சிவபெருமான் மதுரையில் சோமசுந்தரப் பாண்டியனாக வீற்றிருந்து அரசு செலுத்தியதைப் புராணங்கள் கூறுகின்றன. மன்னர்கள் எல்லோருமே தெய்வம்சம் பொருந்தியவர்களாகவே கருதப்படுகின்றனர். அவர்களைத் திருவிடை மன்னர்கள் என்று திருமாலின் அம்சமாகப் புராணங்கள் கூறுகின்றன. செல்வத்தாலும், ஆற்றலாலும் அவர்கள் திருமாலின் அம்சமாக இருந்தாலும், பூமண்டலத்தை ஆள்வதற்குரிய வீரம் விளைப்பதற்கும், அடக்கி ஆணை செலுத்து வதற்கும் உரிய ஆற்றல் அவர்களுக்கு சிவபெருமானிடமிருந்தே கிடைக்கிறது என்பர். மணிவாசகப் பெருமான் சிவபெருமானே சேர சோழ பாண்டிய பல்லவனாக இருந்து அரசு செலுத்துகிறான் என்பதைத் தென்னவன், சேரலன், சோழன், சீர்புயங்கன் என்று பாடுகின்றார்.

❀

பூமியிலேயே சிவலோகத்தைக் காட்டினார் என்று திருவிளையாடற் புராணம் கூறுகிறது. திருவிடைமருதூர் பெருமான் மீது பேரன்பு பூண்டவன். மணிவாசகப்பெருமானும் பட்டினத்து அடிகளும் இவனது சிவபக்தியை விரிவாகக் கூறியுள்ளனர். இவனுக்குப் பின் வந்த அரசர்களில் வீரபாண்டியனுடன் பாண்டிய அரசு தளர்ந்தது. சோழர்கள் வீரபாண்டியனைக் கொன்று பாண்டியநாட்டைக் கைப்பற்றிக் கொன்றனர்.

ஏறத்தாழ 500 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக சோழர்கள் பாண்டிய நாட்டில் ஆட்சிபுரிந்தனர். பாண்டியர் குலத்துதித்த சுந்தர பாண்டியன் பெரு வலிமையுடன் சோழர்களை வென்று நாட்டை விரிவு படுத்தினான். இவன் எண்ணற்ற சிவப் பணிகள் செய்தான். சிதம்பரம் மேலைக் கோபுரம் இவனால் கட்டப்பட்டதாகும். அதற்குச் சுந்தர பாண்டியன் கோபுரம் என்ற பெயர் வழங்குகிறது. இவனது ஆட்சிக்காலம் பொற்காலமாகும். இவனுக்குப் பிறகு வந்தவர்கள் சிற்றரசர் களாகிவிட்டனர்.

ஏற்றத்தாழ்வுகள் அரசியலில் இருந்த போதிலும், பாண்டியர்களின் சிவப்பணி தொடர் வின்றித் தொடர்ந்துவந்தன. சிவாலயங்கள் நன்கு போற்றப்பட்டன.

திருப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. பாண்டியர்கள் பல்லவர்களைப் போல குடை வரைக் கோயில்களை அமைத்தனர். திருப்பரங்குன்றம், குன்றாண்டார் கோயில், பிள்ளையார் பட்டி முதலிய இடங் களில் அமைந்துள்ள பண்டியர் காலக் குடைவரைகள்கிறப்பான படைப்பு களாகும்.

❀

பாண்டியர்கள் அமைத்த மீனாட்சி சுந்தரேசர் ஆலயங்கள்

பாண்டியர்கள் தினமும் பாண்டியர் களின் குலதனமான அங்கயற் கண்ணி உடனாய சோமசுந்தரப் பெருமானை நாள் தோறும் வழிபடுமி வழக்கம் உள்ளவர்கள். எனவே அவர்கள் பெரிய சிவாலயங்களுக்கு வழிபட வந்த போது அதன் நினை வாக அங்கு மீனாட்சி சோமசுந்தரரையும் எழுந்தரு ளுவி த்து வழிபட்டனர். மயிலைக் கபாலீச்சரம், காளையார் கோயில் சுவர்ணகாளீசுவரர் முதலிய எண்ணற்ற சிவாலயங்களில் மீனாட்சி சுந்தரேசர் சந்நிதி உள்ளது.

சில தலங்களில் தனியாகவும், மீனாட்சி சுந்தரேசர் ஆலயங் களை அமைத்துள்ளனர். எடுத்துக்காட்டாக திருவிடை மருதூரில் வரகுணன் அமைத்த மீனாட்சி சுந்தரர் ஆலயம் வடக்குக் கோபுரத்திற்கு அருகில் உள்ளது

❀

மீனாட்சி சுந்தரேசுவரர் ஆலயம்
திருவிடைமருதூர்

திருக்கோயில்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ள

✿✿ அரசர்களின் திருவுருவங்கள் ✿✿

நீதி தவறாது செங்கோலோச்சி அரசாண்ட திருவுடைமன்னரெல்லாம் மக்களால் தெய்வமாகவே கருதப்பட்டனர். மக்கள் அவர்கள் திருவுருவங்களை ஆலயங்களில் எழுந்தருள வைத்துப் போற்றினர். தமிழகத் துச் சிவாலயங்கள் பல்வற்றில் மன்னர்களின் திருவுருவங்கள் நிலைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

இவற்றில் சிலவற்றை இங்கே சிந்திக்கலாம். காஞ்சிபுரத்தில் இராசசிம்மன் அமைத்த கயிலாய நாதர் ஆலயத்தில் தம் முன்னோர்களான பல்லவ மன்னர்களின் திருவுருவங்களை அவர்தம் பட்டத்தரசிகளோடு அமைத்துள்ளான்.

இந்த ஆலயத்தின் கருவறையைச் சுற்றிச் சிற்றாலயங்கள் அமைந்துள்ளன. அவற்றின் இடைவெளியிடங்களைத் துணைச் சந்நிதி களாக் கியுள்ளனர். இவற்றில் மேற்கு நோக்கி யவற்றில் பல்லவ மன்னர்கள் தத்தம் தேவியருடன் எழுந்தருளியுள்ளனர். இத்திருவுருவங்கள் வண்ணம் தீட்டப்பட்டுப் பொலிவுடனிருந்து வந்துள்ளன.

சிவபெருமானுக்கு எழுபதுமாடக் கோயில் களைச் சமைத்தவன் கோட்செங்கட்சோழன். இவன்திருவாணைக்காஜமுகேசுவரர் ஆலயத்தில் அனேக திருப்பணிகளைச் செய்துள்ளான். இவன் தனது முற்பிறவியில் சிலந்தியாக இத்தலத்தில் பிறந்து சிவனை வழிபட்டு அவர் அருளால் அடுத்த பிறவியில் சோழ மன்னனாகப் பிறந்தான் என்று தலபுராணம் கூறுகிறது. அதை யொட்டி இவனது திருவுருவம் திருவாணைக்கா ஆலயத்தில் நிலைப்படுத்தப்

பட்டு, அதற்கு நாட்பூசை செய்யப்படுகிறது. உலோகத் திருமேனியாகவும் அமைத்துள்ளனர். இவன் அறுபத்துமூன்று நாயன் மார்களில் ஒருவராகப் போற்றப் படுகின்றான். இவனைச் சிலந்திச் சோழனென்று புராணங்கள் கூறுகின்றன.

தஞ்சைப் பெரிய கோயிலைக் கட்டி யவன் இராஜராஜசோழன். இவன் தமிழகத்தை முழுமையாக ஆண்டதுடன் ஈழம், ஜாவா, சுமத்ரா தீவுகளிலும் சோழசாம்ராஜ்யத்தை விரிவுபடுத்தி ஆட்சி புரிந்தவன். இவனுடைய திருவுருவம் தஞ்சைப் பெரியகோயிலிலுள்ளதட்சணமேருவிடங்க (சோமாஸ் கந்தருக்கு) முன்பாக எழுந்தருளி வைக்கப்பட்டுள்ளது. விடங்கர்எழுந்தருளும் போது இந்தத் திருவுருவமும் கூட எழுந்தருளும். இவனுடைய திருநட்சத் திரமான ஜப்பசி சதயம் சிறப்புடன் கொண்டாடப்பட்டுவருகிறது. இவனுடைய 1000 ஆவது ஆண்டில் முடி சூடிய விழா 2000 ஆவதுஆண்டில் சிறப்புடன் கொண்டாடப்பட்டது.

முன்னாள் பாரதப் பிரதமர் இந்திராகாந்தி அம்மையாரும், தமிழக முன்னாள் முதல்வர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களும் கலந்துகொண்டனர்.

புறவார் பனங்காடு என்று தேவாரத்தில் குறிக்கப்படும் தலம் பனைய புரம் என்றழைக்கப்படுகிறது. இங்குள்ள சிவாலயத்திலும் மேற்குறித்த முதலாம் ராஜேந்திரனுக்கும் அவனுடைய அணுக்கக் காதலியும்மகாசிவபக்தை யுமான பரவையாருக்கும்சிலைகள் அமைக்கப்பட்டு வழிபாடுகள் நடந்

ததைக் கல்வெட்டுக்கள் கூறுகின்றன. அந்தச் சிலைகள் இப்போது இங்கே இல்லை.

தென்திருவாலங்காடு என்ற திருவாலங் காடும் பகோணம் மயிலாடுதுறை சாலையில் உள்ளது. இங்குள்ள வடவாரண்யேசுவரர் ஆலயத்தில் மூன்றாம் குலோத்துங்க சோழனின் கல் திருமேனி உள்ளது. இவன் உடைவாளை மார்பில் அணைத் தவாறு கும்பிட்டு நிற்கின்றான். தலையில் சிவபாதசேகரன் என்பதற்கேற்ப இரண்டு பாதரசைகளைத் தாங்கியுள்ளான். இவனுக்கும் தினசரி பூசைகள் நடத்தப்படுகின்றன.

தென்காசி விசுவநாதர் ஆலயத்தில் இந்தக் கோயிலைக் கட்டிய பராக்கிரம பாண்டியன் உலாத் திருமேனி உள்ளது. ஆலயத்தில் நடைபெறும் கொடியேற்றம் முதலான முதன்மைச் சடங்குகளில் இந்தத் திருவுருவமும் எழுந்தருளி வைக்கப்பட்டு சிறப்பு வழிபாடு செய்யப்படுகிறது.

காஞ்சிபுரம் ஏகாம்பரநாதர் ஆலயத்தில் இரண்டாம் கோபுரமான ரிஷி கோபுரத் தின் தென்புறம் ஆதித்த கரிகாற்சோழனின் திருவுருவம் கல்திருமேனியாக விளங்குகிறது. இவன் இந்தக் கோயிலுக்குப் பொன் வேய்ந் தான் என்று வரலாறு கூறுகிறது.

காஞ்சிபுரம் காமாட்சியம்மன் ஆலயத்தில் உற்சவக் காட்சிக்கு நேர் எதிரில் பிரபாவளிக்குள் துண்டரன் எனப்படும் தொண்டைமான் இளந்திரையான் சுதைச் சிற்பமாக எழுந்தருளியுள்ளான். காமாட்சி யினை என்றும் நின்று தொழுதார் என இவன் அழைக்கப்படுகிறான்.

இராசிபுரம் என வழங்கும் திருத்தலம் சங்க காலத்தில் தனிச் சிறப்பு பெற்றிருந்தது. அந்தந் நாளில் இப்பகுதியை ஆண்டவன் வல்வில் ஓரி என்ற வள்ளலாவான். அவனுடைய கல்திருமேனி இங்குள்ள கயிலாய நாதர் ஆலயத்துள் தலமரத் தின் கீழ் நிலைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதற்குச் சிறப்பு வழிபாடுகள் நடத்தப்படுகின்றன.

மதுரை மீனாட்சியம்மன் ஆலயத்தில் இரண்டாம் பிரகாரத்தில் திருமலை நாயக்கர்

திருவுருவம் தம் தேவியருடன் கல்திருமேனியாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

திருமலை நாயக்கர் பிறந்த நாளில் இங்குப் பூசைகள் நடைபெறுகின்றன.

திருமழிசைஒத்தாண்டேசுவரர் ஆலயத்தில் சோழமன்னன் ஒருவன் சிலை உள்ளது. இவன் இவ்வழியாகச் சென்ற போது ஊணான் கொடிகள் தடுக்கஅவற்றை அவன் வெட்டியபோது இரத்தம் தெறிப் பதைக் கண்டான். அங்குச் சோதித்தபோது சிவலிங்கம் இருக்கக் கண்டான். சிவ லிங்கத்தை வெட்டிவிட்டோமே என்று வருந்தி தன் கையை வெட்டிக் கொண்டான். பெருமான் உமையுடன் வெளிப்பட்டு அவனுக்கு அருள்புரிந்து, வெட்டுண்ட கையை மீண்டும் வளரச் செய்தார். அதை நினைவுட்டும் வகையில் பெருந்திருவிழா வின் எட்டாம் நாளில் ஐதீக விழாவாகக் கொண்டாடப்படுகிறது.

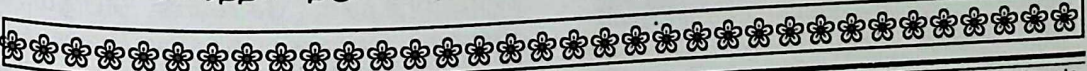
திருமுல்லைவாயில் மாசிலாமணீ சுவரர் ஆலயத்தில் தொண்டைமான் சக்ரவர்த்தியின் திருவுருவம் உலாத் திருமேனியாகவும் கற் திருமேனியாகவும் உள்ளது. இவன் இப்பகுதியில் யானை மீது ஏறிச்சென்ற போது, அங்கிருந்த முல்லைக் கொடிகள் அவனுடைய யானையின் கால் களைச் சுற்றிக் கொண்டன. அவன் அவற்றை வெட்டினான். அப்போது இறைவன் வெளிப்பட்டு காட்சி தந்தான். இந்நிகழ்ச்சி தேவாரத்தில் சுந்தரரால் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

தொண்டைமான் திருவுருவம் விழா வில் ஊர்வலமாக எடுத்துச் செல்லப்படுகிறது.

திருப்பெருந்துறையில் இக் கோயிலுக்குப் பணிசெய்த சிற்றரசர்கள், ஜமீன்தா ரர்களின் திருவுருவங்கள் வரிசையாக இடம் பெற்றுள்ளன.

இப்படி அனேக மன்னர்களின் திருவுருவங்கள் ஆலயத்தில் நிலைப்படுத்தப் பட்டிருப்பதைக் காணலாம். ஆதியில் இவை எல்லாவற்றிற்குமே வழிபாடுகள் நடந்திருக்கும் காலப்போக்கில் விடுபட்டு விட்டன. பின்னாளில் இவ்வழக்கம் கை விடப்பட்டது.

❀

திருமுறைகளில் அரசர்கள்

தமிழ்வேதமான பன்னிரு திருமுறைகளில், பல பேரரசர்களும் சிற்றரசர்களும், குறுநில மன்னர்களும் சிறப்புடன் போற்றப்பட்டுள்ளனர்.

அரிகேசரி எனும் பாண்டிய நாட்டை ஆண்டு வந்த (கூன் பாண்டியன்) திருஞான சம்பந்தர் மதுரையில் அரசனைச் சந்தித்து சைவ சமயத்தை நிலைநாட்டினார். அத்துடன் அவனது உடலிலிருந்த கூனை நிமிர்த்தி நின்ற சீர் நெடுமாறனாக்கினார். அவனும் அவனது தேவி மங்கையர்க்கரசியாரும், மந்திரி குலச்சிறையாரும் நாயன்மார்கள் வரிசையில் இடம் பெற்றுள்ளனர்.

சிறுத்தொண்டர் வரலாற்றோடு தொடர் புடையவன் நரசிம்மவர்மன், அவன் வைரவ மூர்த்தியின் அருள் பெற்றதை செண்பக பூ உற்சவம் என்ற பெயரில் திருச் செங்காட்டங்குடியில் கொண்டாடி வருகின்றனர்.

பூசலார் நாயன்மாரோடு தொடர் புடையவன் காடவர்கோன் கழற்சிங்கன். காஞ்சியிலுள்ள கயிலாசநாதர் கோயில் முதலிய சிவாலயங்களைக் கட்டியவன் இவனே. இவனும் அறுபத்துமூவருள் ஒருவராகப் போற்றப்படுகின்றான்.

முற்பிறப்பில் சிவந்தியாக இருந்து பிந்நாளில் அரச குலத்தில் தோன்றியவன் கோச் செங்கட்சோழன் இவன் சிவபெருமானுக்கு எழுபது கோயில்களைக் கட்டினான் என்று திருமுறை கூறுகிறது. இவனும் அடியவருள் ஒருவராகக் காட்டப்படுகிறான்.

எரிபத்த நாயனார் வரலாற்றில் வரும் புகழ்ச்சோழர் அறுபத்துமூவரில் ஒருவராக விளங்குகிறார்.

திருக் கோவலூர்த் தலைநகராகக் கொண்டு திருமுனைப்பாடி நாட்டை ஆண்டு வந்த மெய்ப்பொருள் நாயனார்,

நரசிங்க முனையர் என்பவர்கள் சிவனடியே சிந்தித்த சிற்றரசர் களாவர்.

சேரமான் பெருமான் சுந்தரரோடு, நட்புகொண்டிருந்த சேரமன்னராவார். சுந்தரர் சேரமானுடன் பாண்டிய நாட்டிற்குச் சென்றபோது பாண்டிய அரசரும் சோழ மன்னரும், அவரை வரவேற்றதையும், திருப்பரங்குன்றத்தில் மூன்று அரசர்களுடன் தாம் வழிபட்டதையும் சுந்தரர் குறித்துள்ளார்.

தன் வலிமையால் புதிய நாட்டை உருவாக்கிய கூற்றுவ நாயனாருக்கு தில்லை வாழ் அந்தணர்கள் முடிகுட மறுத்தபோது, சிவபெருமானே தனது திருவடியை திருமுடியாகச் சூட்டி அரசானாக்கினான். கூற்றுவ நாயனார் அறுபத்துமூவருள் ஒருவராகப் போற்றப்படுகிறார்.

மதுரையில் சந்தனம் அரைக்கும் பணியை மேற்கொண்டு சிவத்தொண்டு புரிந்து வந்த மூர்த்தி நாயனார் காலத்தின் கட்டாயத்தால் மன்னனாகப் பொறுப்பேற்று ஆண்டவர். பொறுப்பேற்ற போதிலும், பஞ்சாட்சரம், திருமுடி, உருத்திராட்சம் ஆகிய மும்மையை முதலாகக் கொண்டு ஆண்டதால், மும்மையால் உலகாண்ட மூர்த்தி என்று போற்றப்படுகின்றார்.

நேரடியாக அன்றி, வரலாற்றுப் போக்கிலும் திருமுறைகளில் பல அரசர்கள் குறிக்கப்படுகின்றனர். இவர்களில் மனுநீதிச் சோழன், சிபி, நளன், பாண்டவர்கள், பாரி முதலியோர் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள் ஆவர். சைவ சமயம் அரசர்கள் போற்றும் பெருஞ் சமயமாகத் திகழ்ந்ததை இவர்கள் வரலாற்றால் அறிகிறோம்.

திருமுறைகளைப் பாடிய அரசர்களாக கண்டராதித்தர், சேரமான் பெருமான் நாயனார், ஐயடிகள் காடவர்கோன் ஆகியோர் விளங்குகின்றனர்.

❧

அரசனின் பெயர்களால் அமைந்த ஆலயங்கள்

பல அரசர்கள் தாம் இறைவனுக்கு எழுப்பிய திருக்கோயில்களுக்குத் தமது பெயர்களைச் சூட்டும் வழக்கத்தை மேற்கொண்டனர். இவ்வழக்கத்தைப் பல்லவ மன்னர்கள் முதலில் தொடங்கி வைத்தனர். தேவாரப்பாடல் பெற்ற தலமொன்று பல்லவர்கள் பெயரால் பல்லவனிச்சரம் என்றழைக்கப்படுகிறது.

மலைகளைக் குடைந்து குடைவரைக் கோயில்களை உருவாக்கிய மகேந்திர பல்லவனும் அவன் வழி அரசர்களும் தாம் அமைத்த குகைக் கோயில்களுக்குத் தமது பட்டப் பெயர்களைச் சூட்டியுள்ளனர். மகேந்திரவர்மன் அமைத்த முதல் குடைவரை என்று கருதப்படும் மண்டகப் பட்டு குடைவரை பிரம்மா, சிவன், திருமால் ஆகிய மும்மூர்த்திகளுக்கு அமைக்கப்பட்டது. இதனை அவன் லக்ஷிதன் என்ற தனது பட்டப்பெயரால் 'பிரம்மீசுவர விஷ்ணு லக்ஷித ஆயதனம்' என்று குறித்துள்ளான்.

திருச்சியில் அவன் அமைத்த குடைவரைக் கோயில் அவன் பட்டப்பெயரால் லலிதாங்குர பல்லவக் கிருகம் என்றழைக்கப்பட்டது. இதே மன்னன், தளவானூரில் அமைத்த குடைவரைக்குத் தனது மற்றோர் பெயரால் 'சத்ருமல்லேசுவரம்' என்ற பெயரையும் சீயமங்கலத்தில் அமைக்கப்பட்ட தூணாண்டார் கோவிலுக்கு 'அவனிபாஜன ஈசுவரக் கிருகம்' என்ற பெயரையும் சூட்டியுள்ளான்.

மகேந்திரவர்மனிடம் சிற்றரசனாக இருந்த வசந்தப்பிரியன் கந்தசேனன் என்பவன் வல்லத்தில் குடைவரைக் கோயில்களை அமைத்தான். இவன் இவற்றை

தேவகுலம் எனக் குறித்துள்ளான். இந்நாளில் இது வசந்தீசுவரன் என்றழைக்கப்படுகிறது. மகேந்திரவர்மன் சைவ சமயத்தைத் தழுவிய பின் சமணப்பாழிகளை இடித்து அந்தக் கற்களைக் கொண்டு திருவதிகையில் சிவாலயம் ஒன்றைக் கட்டினான். அந்தக் கோயிலுக்குத் தனது பட்டப்பெயர்களுள் ஒன்றான குணபரன் என்ற பெயரால் குணபரதிச்சரம் என்று பெயர் சூட்டினான்.

அவர்களைத் தொடர்ந்து வந்த சோழ மன்னர்களும் ஆலயங்களுக்கு இப்படி குலப்பெயர் பட்டப்பெயர்களைச் சூட்டும் முறையைத் தொடர்ந்தனர். பிற்காலச் சோழர்கள் ஆட்சிக்கு வித்திட்ட விஜயா லயசோழன் பெயரால் நார்தா மலையில் உள்ள சிவாலயம் விஜயாலய சோழீசுவரம் என்று அழைக்கப்பட்டது. இவர்களை அடியொற்றி பராந்தகேசம், சுந்தர சோழீசம் முதலிய சிவாலயங்கள் பராந்தகன், சுந்தரசோழன் பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டன.

இராஜராஜ சோழன் தாம் அமைத்த தஞ்சைப் பெரிய கோயிலுக்கு தமது பெயரால் "இராஜராஜீச்சரம்" என்று பெயர் சூட்டினான். இராஜராஜ சோழனுக்கு ராஜராஜன், இரவிகுல மாணிக்கம், அருண்மொழி என பல பெயர்கள் வழங்கின. அப்பெயர்களால் அவனாலும் அவனது சகோதரி குந்தவை யாலும் அரசுப் பிரதிநிதிகளாலும் சிவாலயங்கள் அமைக்கப்பட்டன. அவன் தமக்கை குந்தவை நாச்சியார் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் ராஜராஜபுரம் என்ற ஊரையும், அதில் இரவிகுலமாணிக்கேசுவரம் என்ற சிவாலயத்தையும் கட்டியுள்ளான். இராஜராஜ புரம் இந்நாளில் தாதாபுரம் என்றும், அதில் உள்ள ஆலயம் மாணிக்கேசுவரர் கோயில் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன.

அவனுக்குப் பின் வந்த இராஜேந்திரன் இராஜேந்திரசோழீச்சரம் என்னும் ஆலயத்தை கட்டியுள்ளான். இப்பெயரில் அமைந்த ஆலயம் அந்நாங்கியில் உள்ளது. இவன் தனது பட்டப் பெயரான கங்கைகொண்ட சோழன் என்ற பெயரால் கங்கைகொண்ட சோழீச்சரம் ஆலயத்தையும் அதில் கங்கைகொண்ட சோழபுரம் என்ற ஊரையும் அமைத்துள்ளான்.

குலோத்துங்கச் சோழனின் பட்டப் பெயர் திரிபுவனதேவன் என்பதாகும். அப்பெயரால் அமைந்தது திரிபுவனம் ஆகும். அந்த ஆலயம் இந்நாளில் திரிபுவன கம்மஹரேசுவரம் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

சோழமன்னர்களிடம் குறுநில மன்னர்களாக இருந்தவர்களும் பல கோயில்களை கட்டினர். அவர்களும் தமது பட்டப் பெயர்களைக் கோயில் களுக்குச் சூட்டினர். குறிப்பாக முதலில் சோழர்களிடம் சிற்றரசர்களாக இருந்து பின்னாளில் சுதந்தர மன்னர்களாகிவிட்ட சம்புவரையர்கள் பல கோயில்களைக் கட்டினர். இவ்வகையில் அம்மையேசுவரம் முதலிய கோயில்கள் சம்புவரையர்களால் கட்டப்பட்டன.

பாண்டியர்கள் விக்ரமபாண்டீசுவரம், சுந்தரபாண்டீசுவரம், கச்சி கொண்ட விஜயபாண்டீசுவரம் முதலிய ஆலயங்களை அமைத்துள்ளனர்.

இப்படி அரசர்கள் தம் பட்டப் பெயராலும் சிறப்புப் பெயர்களாலும் அமைத்துள்ள ஆலயங்களை வரலாற்றுச் செய்திகள் மூலம் அறிகிறோம். ❀

உதயமார்த்தாண்டம் என்னும் காலைச்சந்திப் பூஜை

அரசர்கள் தங்கள் பிறந்த நாட்களையும், வெற்றிகளையும் கொண்டாடும் வகையில் ஆலயங்களில் விழாக்களை ஏற்படுத்தினர். அவை தொடர்ந்து செயல்பட நிவந்தங்களும் அளித்தனர். தினப் பூசைகளிலும் அவர்கள் பெயரால் வழிபாடுகளை ஏற்படுத்தினர். இவை ராஜராஜன்சந்தி, அவனிகுலசேகரன்சந்தி எனப்பலவாறு அவர்கள் பெயராலேயே அழைக்கப்பட்டன. சந்திகளில் விளக்கேற்றவும், அமுதுபடைக்கவும்நிபந்தங்கள் அளித்தனர்.

பாண்டிய நாட்டின் தென்குதியையும், கேரள நாட்டையும் ஆண்டுவந்த உதயமார்த்தாண்டவர்மன் தன் பெயரால் ஏற்படுத்திய காலைச்சந்திப் பூஜையைப் பற்றிய செய்திகளைக் கல்வெட்டுக்கள் கூறுகின்றன. அவை அவன்பெயரால் உதயமார்த்தாண்டன் சந்தி என்றழைக்கப்பட்டன. பின்னாளில் உதயம் என்னும் சூரியன் உதயமாகும் காலை வேளையும், சூரியனின் பெயர்களில் ஒன்றான மார்த்தாண்டன் என்பதையும், இப்பெயர் குறிப்பதால், அனைத்து ஆலயங்களிலும் நடைபெறும் காலைச்சந்தி பூஜைக்கு உதயமார்த்தாண்டம் என்ற பெயரே வழங்கப்படுவதாயிற்று. இந்நாளில் தென்மாவட்டங்களில் காலைச்சந்தியை உதயமார்த்தாண்டம் என்றே அழைக்கின்றனர். ❀

பள்ளிப்படைக் கோயில்கள்

வீரமும் பக்தியும் சிறப்பும் பெற்ற பெருமைக்குரியவர்கள் மாண்டபின்னும் அருவ வடிவில் வாழ்வதாக மக்கள் நம்புகின்றனர் அவ்வாறு வாழ்பவர்களுக்கு நினைவுக் கற்களையும் ஆலயங்களையும் அமைத்தனர்.

வீரர்கள் போரில் மரணம் அடைந்த போது அவர்களது நினைவாக நடுகற்கள் எழுப்பப்பட்டன. சில இடங்களில் வீரர்களைப் போற்றி அவர்களுக்கு ஐயனார் எனும் பெயரில் சுதை வாடவங்கள் அமைக்கப்பட்டன.

அரசர்கள் மாண்டபோது அவர்களைப் புதைத்த அல்லது எரித்த இடத்தில் சிவாலயங்கள் அமைக்கப்பட்டன. அவை அதீதக் கிருகங்கள் அல்லது பள்ளிப் படைக் கோயில்கள் என்று அழைக்கப்பட்டன. இக்கோயில்களில் சிவாலயங்களில் இருப்பது போலவே பஞ்ச கோட்டங்கள் அவற்றில் கோட்டதேவர்கள் சந்நிதிக்கு முன்பாக நந்தி பலிபீடம் ஆகியனவும் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இவற்றிற்கு அரசனின் பெயருடன் ஈச்சரம் என்ற பின்னொட்டை இணைத்துப் பெயர் சூட்டினர். அரிஞ்சிகையீச்சரம், கோதண்ட ராமேச்சரம் முதலிய பெயர்கள் இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகள்.

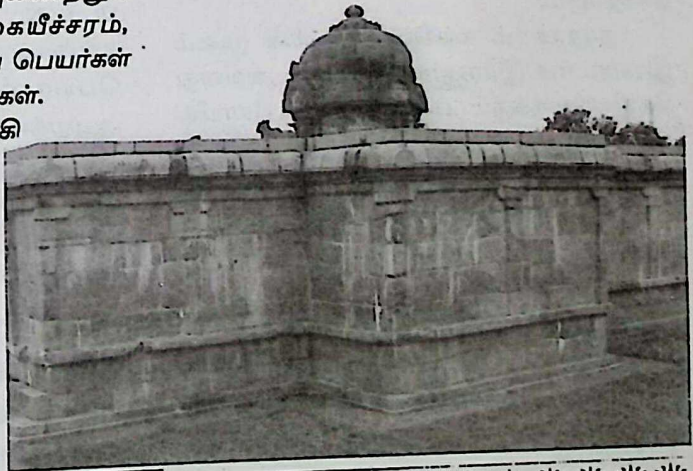
சோழப் பேரரசை உருவாக்கி நிலை பெற வைத்த விஜயாலயனின் மகன் ஆதித் தன். இவன் பல்லவ மன்னனான அபராஜிதனை வென்று (யானை மதிருந்து அவனைக் கொன்று) தொண்டை நாட்டைக் கைப்பற்றிக் கொண்டான். அதனால் கோதண்டராமன் என்ற சிறப்புப் பெயரைப் பெற்றான்.

இவன் தொண்டை நாட்டுத் தலமான காளத்திக்கு அருகிலுள்ள தொண்டை மானாற்றாரில் இறந்தான். இவன் மகன் பராந்தகன் அங்கு அவனுக்காக கோதண்ட ராமேஸ்வரம் என்னும் பள்ளிப்படைக் கோயிலை எழுப்பினான். அதன் தினச்பூசைகளுக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ததுடன் விழாக் காலத்தில் 1000 பிராமணர்களுக்கு உணவிடவும் ஆணையிட்டான்.

ஆதித்தனைத் தொடர்ந்து, பராந்தகன் பட்டமேற்றான். இவனது மக்கள் ஐவர். ஐந்தாவதான அரிஞ்சயன். இவன் தொண்டை நாட்டில் நிவா நதிக்கரையில் அமைந்துள்ள ஆற்றார் எனுமிடத்தில் நடைபெற்ற போரில் மாண்டான்.

ஆற்றார் என்பது இந்நாளில் புகழ்பெற்ற முருகன் கொலு வீற்றிருக்கும் தலமான வள்ளிமலைக்கு அருகில் விளங்கும் மேல்பாடியாகும். இவ்வுருக்கு அருகில் பொன்னை(நிவா) ஆறு ஓடுகிறது. இதன் கரையில் தான் அரிஞ்சிகை யீச்சரம் என்னும் ஆலயம் உள்ளது.

ஐ மேல்பாடி-அரிஞ்சிகை யீச்சரம்

பேரரசன் இராஜராஜன் தன் பாட்டனான அரிஞ்சயனை பள்ளிப்படுத்திய இடத்தில் இந்த ஆலயத்தை அமைத்து அதன் பூஜைக்கு வேண்டிய நிபந்தங்களையும் ஏற்படுத்தி யுள்ளதைக் கல்வெட்டுகளால் அறிகிறோம்.

நெடுங்காலம் அரசுபுரிந்த இராஜ ராஜ சோழனுக்கு தஞ்சாவூரை அடுத்த உடையா னூரில் பள்ளிப்படை கோயில் இருந்ததாகத் தெரிகிறது. இராஜராஜன் மகனும், கங்கை கொண்ட சோழனுமான ஸ்ரீ ராஜேந்திர சோழன் தன் பாட்டனான சுந்தரச் சோழனுக்கும், அவனது தேவி வானவன் மாதேவிக்கும், பள்ளிப்படைக் கோயில்களை எடுத்துள்ளான். பராந்தகந் சுந்தரசோழன் காஞ்சியிலிருந்த பொன் மானிகையில் இறந்தான். அவனது பிரிவை ஆற்றமாற்றாத அவனது தேவி வானவன் மாதேவியார் உடன்கட்டை ஏறினாள். இருவர் நினைவாகவும் எடுக்கப்பட்டது ஸ்ரீபராந்தக தேவீச்சரமும், வானவன் தேவீச்சரமும் ஆகும். சுந்தர சோழன் காஞ்சியில் மாண்டபோதிலும், அவனுக்காகவும், அவனது தேவிக்குமாகவும் எழுப்பப் பட்ட நினைவுக் கோயில்கள் குடந்தைக்கு அருகில் கட்டப்பட்டுள்ளது சிந்திக்கத் தக்கதாகும்.

தாராசுரம் கல்வெட்டுகளின் மூலம் இரண்டாம் இராஜராஜனுக்கும் அவனது தேவியர்களுக்கும் பள்ளிப்படைக் கோயில் கள் இருந்ததை அறியமுடிகிறது. இவை, பள்ளிப்படை இராஜகம்பீரிச்சரம், பள்ளிப் படை புவனிமுழுதுடையாள் ஈச்சரம், பள்ளிப்படை ஏழுலகுடையாள் ஈச்சரம்,

பள்ளிப்படை திரிபுவனமுடையாள் ஈச்சரம், பள்ளிப்படை உலகுடை முக்கோக்கிழார் அடிகள் ஈச்சரம், என்றழைக்கப் பட்டன.

இப்பள்ளிப்படைக் கோயில்கள் யாவும் வடநாட்டுச் சைவாச்சாரியார் களான பாசுபத மதத்து பண்டிதர்களால் மேற்பார்வையிடப்பட்டு பூசிக்கப்பட்டன. இவர்களுக்கு ஆச்சார்ய பாகம் என்றும், அர்ச்சனா பாகம் என்றும், நிலங்கள் வழங்கப்பட்டு இருந்தன.

சோழர்களுக்குப் பின்வந்த சம்பு வரையர்கள் ஆட்சியிலும், அதித கிரகங்கள் எனப்படும் இறந்தவர்களை நினைவூட்டும் சிவாலயங்கள் அமைக்கும் வழக்கம் இருந்தது. எடுத்துக்காட்டாக, 1339ஆம் ஆண்டில் வென்று மண்கொண்ட மல்லிநாத சம்புவரையர் மறைந்தார். அவரை எரியூட்டி எரிசாம்பலை எழுபோதஜயன் கங்கையாடி மாதையன் என்ற அரசியல் அதிகாரி கங்கைக்கு எடுத்துச் சென்று கங்கையில் கரைத்து நீத்தார் கடன்களையும் செய்து மீண்டான். இப் பணியைப் பாராட்டி கங்கா கமண விருத்தி என்ற பெயரில் குட்டியம் என்ற ஊருக்கு இராஜநாராயணன நல்லூர் என்ற பெயர் சூட்டி அளிக்கப் பட்டது. அப்படி அளிக்கப்பட்ட ஊரில் கங்கையாடி மாதையன் தன் தலைவன் பெயரால் ஏகாம்பரேசுவரம் எனும் ஆலயத்தை அமைத்துள்ளான்.

காலப்போக்கில் பள்ளிப் படைக் கோயில்கள் செல்வாக்கிழந்து மறைந்து விட்டன. ஒருசிலவே இப்போது காணக் கிடைக்கின்றன.

ஸ்ரீ ராஜமாதங்கியான மீனாட்சி அம்மையுடன் கொலு வீற்றிருந்து
தென்னவனாய் அரசு செலுத்திக் கொண்டிருக்கும் சோமசுந்தரப் பெருமான்
அருளால் எல்லோரும் எல்லாமும் பெற்று இனிது வாழ்க !!!

திருக்கயிலாய பரம்பரை திருவாவடுதுறை ஆதினம்
குருமகா சந்நிதானம் சீர்-வளர்-சீர் சிவப்பிரகாச தேசிக பரமாச்சார்ய சுவாமிகள்